

ຮ່ວມໃຫ້ທຶນໂດຍ
ສະຫະພາບ ເອີຣົບ

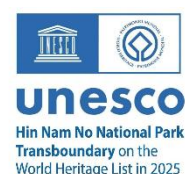
ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍ
giz Deutsche Gesellschaft
für Internationale
Zusammenarbeit (GIZ) GmbH

ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ 2026–2030

ເມືອງບົວລະພາ, ແຂວງຄຳມ່ວນ, ສປປ ລາວ - ເດືອນມັງກອນ 2026

ຄູ່ຮ່ວມງານມໍຣະດົກໂລກ

ຈັດພິມໂດຍ

Deutsche Gesellschaft für
Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH

ສຳນັກງານຂຶ້ນທະບຽນ

ບອນ ແລະ ເອດຈັບອນ, ປະເທດເຢຍລະມັນ

ໂຄງການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ແລະ ຊີວະນາໆພັນແບບຍືນຍົງ (ProFEB)

ໂຄງການ ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ ແບບຍືນຍົງ (ProFEB) ເປັນໂຄງການຮ່ວມສະໜັບສະໜູນໂດຍກະຊວງຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການພັດທະນາ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ສະຫະພັນ ເຢຍລະມັນ (BMZ) ແລະ ສະຫະພາບເອີຣົບ (European Union) ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍ ອົງການຮ່ວມມືສາກົນຂອງເຢຍລະມັນ (GIZ) GmbH. ໂຄງການ ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບນິເວດ ປ່າໄມ້ ແລະ ຊີວະນາໆພັນແບບຍືນຍົງ (ProFEB) ແມ່ນອົງປະກອບກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າໄມ້ ຂອງແຜນງານການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ “ທີມເອີຣົບ ແລະ ສປປ ລາວ ເພື່ອຍົກລະດັບການຄ້າ, ການລົງທຶນ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງ ແບບຍືນຍົງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ໃນຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (TICAF)”.

ທີ່ຢູ່: ຫ້ອງການ ProFEB, ຖະໜົນ ອາຊຽນ, ບ້ານ ສີດຳດວນ, ເມືອງ ຈັນທະບູລີ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ

ຕູ້ ປນ 9233

ໂທ: +856 21 253 824

ແຟັກ: +856 21 255 263

ເວັບໄຊທ໌: www.giz.de/laos (ອັງກິດ)

www.giz.de/laos-la (ລາວ)

<https://hinnamno.org/>

ລົງວັນທີ

ກັນຍາ 2026

ຮູບພາບໂດຍ

GIZ/ProFEB-Ryan Deboodt

ຂຽນໂດຍ

ຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດ:

Nguyen Duy Luong

Nguyen Manh Ha

GIZ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເນື້ອໃນສິ່ງພິມດັ່ງກ່າວ.

ໃນນາມຂອງ

ກະຊວງການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການພັດທະນາ ແຫ່ງ ປະເທດເຢຍລະມັນ (BMZ)

ສາທະລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
ກົມປ່າໄມ້

4 1 5 1 - - - 1

ເລກທີ: /ກປມ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ: 21 JUL 2026

ຂໍ້ຕົກລົງ

ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້
ແຜນຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ປີ 2025-2030

- ອີງຕາມ ຂໍ້ຕົກລົງ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ກົມປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 1248/ກສ, ລົງວັນທີ 12 ກັນຍາ 2025;
- ອີງຕາມ ໃບສະເໜີຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງຄຳມ່ວນ, ສະບັບເລກທີ 2287/ກສຂ ລົງວັນທີ 17 ມິຖຸນາ 2026.

ກົມປ່າໄມ້ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ:

- ມາດຕາ 1** ເຫັນດີຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ແຜນຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ໄລຍະ 5 ປີ ແຕ່ປີ 2025 ຫາ 2030.
- ມາດຕາ 2** ມອບໃຫ້ ພະແນກຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ແລະ ກອງຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຈັດຕັ້ງເຜີຍແຜ່ ແລະ ປະຕິບັດແຜນຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ມີການສະຫຼຸບລາຍງານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.
- ມາດຕາ 3** ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນນຳໃຊ້ໄດ້ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຫົວໜ້າກົມ

ບ່ອນນຳສົ່ງ:

1. ກົມປ່າໄມ້	01 ສະບັບ;
2. ພະແນກຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ	01 ສະບັບ;
3. ກອງຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຫີນນາມໜໍ່	01 ສະບັບ;
4. ເກັບມ້ຽນ	01 ສະບັບ.

ຮສ. ປອ. ສົມຫວັງ ພິມມະວົງ

ຄຳນຳ

“ຮອດປີ 2030 ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຫີນໜາມໜໍ່ ຈະມີຮູບແບບການຄຸ້ມຄອງທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ, ໂດຍຖືກຮັບຮູ້ເປັນສະຖານທີ່ມໍລະດົກໂລກ ໂດຍອົງການ UNESCO ທີ່ໄດ້ມີການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານເປັນຢ່າງດີ ໂດຍທີ່ຊີວະນາໆພັນ, ລະບົບນິເວດ, ປ່າຫີນປູນ ແລະ ລະບົບຖ້ຳ, ລະບົບສາຍນ້ຳ ແລະ ຄຸນຄ່າທີ່ຕິດພັນກັບວັດທະນະທຳ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ. ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການປັບປຸງຊີວິດທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ປັບປຸງຄວາມສົມບູນພູນສຸກ, ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ຈາກການປົກຄອງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການເຄົາລົບວັດທະນະທຳ ແລະ ມີໂອກາດເຂົ້າເຖິງແບບເທົ່າທຽມກັນ. ໂດຍມີການປັບປຸງການຮ່ວມມືກັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຟອງຫຍາ-ແກບາງ, ການອະນຸລັກຂ້າມຊາຍແດນ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງການອະນຸລັກຈະໄດ້ກ້າວສູ່ລວງໄລກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການ ປົກປ້ອງຄຸນຄ່າອັນໂດດເດັ່ນລະດັບຈັກກະວານ ໄປຄຽງຄູ່ກັນກັບການມີຄວາມທົນທານ ຂອງຊຸມຊົນ, ການຮັກສາເອກະລັກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ”

ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຫີນໜາມໜໍ່ (Hin Nam No National Park) ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາປ່າສະຫງວນ ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງ ສປປ ລາວ, ທີ່ມີພູມມິທັດທີ່ສວຍງາມ ພ້ອມທັງມີຄຸນຄ່າອັນໂດດເດັ່ນທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນ ແລະ ວັດທະນະທຳ ແລະ ມີຄວາມຕິດພັນກັບຄວາມຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ ແລະ ເອກະລັກ ຂອງບັນດາຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງ ແລະ ໃຫ້ຄຽງອຸທິຍານດັ່ງກ່າວ.

ຈຸດປະສົງ ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຫີນໜາມໜໍ່ ໄລຍະ 2026-2030 ແມ່ນກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງຫຼັກສຳລັບພາກສະໜາມ ໂດຍໄດ້ມີການຜັນຂະຫຍາຍບັນດາພັນທະ, ຫຼັກການຂອງມໍລະດົກໂລກ, ພັນທະການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ, ຫຼັກການປ້ອງກັນ, ສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ດ້ານການພັດທະນາຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ບັນດາບຸລິມະສິດ ກ່ຽວກັບປະສິດທິຜົນໃນການຄຸ້ມຄອງເຂົ້າເປັນເຄື່ອງມືເອກະສານອັນດຽວ. ໄດ້ກຳນົດທິດທາງຍຸດທະສາດ, ການຊີ້ນຳການຈັດບຸລິມະສິດປະຈຳປີ, ການປະສານງານກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ການຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການທົບທວນລາຍງານຄືນແບບປັບປຸງໄດ້ ແລະ ເປັນລະບົບການຄຸ້ມຄອງທີ່ສອດຄ່ອງກັບການສະພາບການຕົວຈິງ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ໂດຍໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບການຄຸ້ມຄອງມໍລະດົກໂລກ. ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ສະບັບນີ້ ໄດ້ກຳນົດ 10 ເປົ້າໝາຍ ການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັນ (CMP) ໂດຍກວມເອົາຫຼາຍດ້ານ ເພື່ອຮັບປະກັນວິທີການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ:

1. ກອບວຽກການວາງແຜນ, ສະພາບພາກສະໜາມ ແລະ ການປ້ອງກັນ;
2. ການປົກຄອງ, ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ, ການພັດທະນາຄວາມສາມາດ ແລະ ລະບົບການລາຍງານພາຍໃນ;
3. ການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນ, ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ຄວາມທົນທານຕໍ່ດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານສຸຂະພາບ;
4. ການພັດທະນາຊຸມຊົນ, ການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊົນ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ການສ້າງຈິດສຳນຶກ;
5. ການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວ;
6. ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ;
7. ການສະໜອງທຶນທີ່ຍືນຍົງ, ການລະດົມຊັບພະຍາກອນ ແລະ ແຜນງານການເຮັດວຽກກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ;
8. ການອະນຸລັກຂ້າມຊາຍແດນ ແລະ ການຮ່ວມມື;
9. ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ຄວາມປອດໄພຂອງນັກລາດຕະເວນ, ແລະ ການປະຕິບັດງານແບບ SMART;
10. ລະບົບ MEL, ການຈັດແຈງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ກຳນົດເວລາ ແລະ ງົບປະມານ.

ຮສ. ປອ. ສົມຫ້ວງ ພິມມະວົງ

ຫົວໜ້າ ກົມປ່າໄມ້

ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ຜູ້ປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາ CMP

ລາຍການ	ຂໍ້ມູນ
ຫົວຂໍ້ຂອງວຽກທີ່ໄດ້ຖືກມອບໝາຍ	ການພັດທະນາແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມໄລຍະ 5 ປີ (2026–2030) ສໍາລັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຫີນໝາມໜໍ່
ສະໜັບສະໜູນໂດຍ	GIZ ປະຈຳລາວ, ໂຄງການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນໍາໃຊ້ລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ແລະ ຊີວະນາໆພັນແບບຍືນຍົງ (ProFEB)
ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ	1. ປອ ສົມສະອາດ ອຸ່ນສິດາ ປະທານຄະນະກຳມະການປົກຄອງແຂວງຄຳມ່ວນ. 2. ທ່ານ ເດດສັກດາ ມະນີຄຳ ຮອງປະທານຄະນະກຳມະການປົກຄອງແຂວງຄຳມ່ວນ; ອະດີດຫົວໜ້າພະແນກກະສິກຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ (DoAE)
ໂດຍການປຶກສາຫາລືກັບ	ລາຍຊື່ຄົບຖ້ວນຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມມີຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 16
ທີມງານຫຼັກຂອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໝາມໜໍ່	1. ທ່ານ ຄຳແກ້ວ ລັດທະຍອດ, ຫົວໜ້າກອງຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໝາມໜໍ່ 2. ທ່ານ ອິນຕອງ ວົງວິໄລ, ອະດີດຮອງຫົວໜ້າກອງຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໝາມໜໍ່ 3. ທ່ານ ນາງ ຈິນຕະນາ ປັນຍາສະຫວັນ, ຮອງຫົວໜ້າກອງຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໝາມໜໍ່ 4. ທ່ານ ອຸດາລອນ ສີຫາລາດ, ຮອງຫົວໜ້າກອງຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໝາມໜໍ່
ທີມງານທີ່ປຶກສາຂອງອົງການ GIZ	ທ່ານນາງ ຄຣິດຕິນາ ບາວເຮີສ໌, ຫົວໜ້າທີມງານດ້ານຊີວະນາໆພັນຂອງໂຄງການ ProFEB ທ່ານນາງ ລັດສະໄໝ ສີລາວົງ, ຫ້ອງການ ProFEB ວຽງຈັນ ທ່ານນາງ ແຄໂຣລິນ ຟິດສ໌, ທີ່ປຶກສາ ຫ້ອງການ ProFEB ວຽງຈັນ ທ່ານນາງ ຈັນທະລີ ຈັນທະວິສຸກ, ຫ້ອງການ ProFEB ແຂວງຄຳມ່ວນ ທ່ານ ນິພາກອນ ສີສຸລາສັກ, ຫ້ອງການ ProFEB ແຂວງຄຳມ່ວນ ທ່ານນາງ ມຸກດາ ສີບຸນເຮືອງ, ຫ້ອງການ ProFEB ແຂວງຄຳມ່ວນ ທ່ານ ລິດທິເດດ ໄຊຍະວົງສາ, ຫ້ອງການ ProFEB ແຂວງຄຳມ່ວນ
ທີມງານທີ່ປຶກສາ	ດຣ. Nguyen Manh Ha, ຫົວໜ້າທີມງານ ທ່ານ Nguyen Duy Luong, ຊ່ຽວຊານການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ

ຄຳນຳ / ການຮັບຮອງ

ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໝາໝໍ້ ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາປ່າສະຫງວນທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງ ສປປ ລາວ, ມັນມີພູມິທັດທີ່ສວຍງາມພ້ອມທັງມີຄຸນຄ່າອັນໂດດເດັ່ນທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນ ແລະ ວັດທະນະທຳ ແລະ ມີຄວາມຕິດພັນກັບຄວາມຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ ແລະ ເອກະລັກ ຂອງບັນດາຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງ ແລະ ໃຫ້ຄຽງອຸທິຍານດັ່ງກ່າວ. ການຄຸ້ມຄອງສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານວິຊາການເທົ່ານັ້ນ; ມັນແມ່ນພັນທະໄລຍະຍາວໃນການປົກປັກຮັກສາ, ການຮັກສາຄວາມເປັນທຳ ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງບັນດາສະຖາບັນ, ຊຸມຊົນ ແລະ ຊາຍແດນ. ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ສຳລັບໄລຍະ 2026-2030 ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຮູບແບບ ທີ່ເປັນລະບົບ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ສອດຄ່ອງກັບການສະພາບການຕົວຈິງ ສຳລັບໄລຍະທຳປີເພື່ອປົກປ້ອງຄຸນຄ່າທາງທຳມະຊາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ປັບປຸງປະສິດທິພາບ ໂດຍອີງຕາມບຸລິມະສິດທີ່ຈະແຈ້ງ, ການຈັດລຳດັບວຽກທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ການເຮັດວຽກເປັນຮອບວຽນປົກກະຕິທີ່ມີຫຼັກຖານແບບກະທັດຮັດ.

ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ສະບັບນີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຈຸດປະສົງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ດີ. ມັນໄດ້ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ ແລະ ຫຼັກການດ້ານກົດໝາຍເຂົ້າສູ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນລະບົບປົກກະຕິປະຈຳວັນ ເພື່ອໃຫ້ພະນັກງານຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານສາມາດນຳໃຊ້, ໃຫ້ຮູ້ວິທີການຕັດສິນບັນຫາ ແລະ ວິທີການບັນທຶກເປັນເອກະສານໄວ້, ໃຫ້ຮູ້ວ່າແຜນວຽກ ແລະ ແຜນງົບປະມານໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຄືແນວໃດ; ໃຫ້ຮູ້ວ່າ ວິທີການເຮັດວຽກພາກສະໜາມ, ຂະບວນການເຂົ້າຮ່ວມ, ການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການປະສານງານ ໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຕິດຕາມ; ແລະ ວິທີການການຕິດຕາມ, ການທົບທວນຄືນ ແລະ ປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບ. ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ສະບັບນີ້ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບຄວາມຄາດຫວັງຂອງມໍຣະດົກໂລກໃນດ້ານການປົກປ້ອງທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ການຄຸ້ມຄອງຄວາມຄົງເດີມ ແລະ ການລາຍງານທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້; ມັນສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານບັນຊີສີຂຽວ ຂອງອົງການ IUCN ໃນດ້ານການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານທີ່ດີ, ການວາງແຜນທີ່ຖືກຕ້ອງ, ການຄຸ້ມຄອງທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບໃນການອະນຸລັກ; ແລະ ໄດ້ເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນກອບວຽກນະໂຍບາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ. ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມສະບັບນີ້ຍັງໄດ້ຖືກອອກແບບໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບົບການສະໜັບສະໜູນ ຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໂດຍກຳນົດຂອບເຂດຂອງ ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ແລະ ຂອບເຂດສິດອຳນາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງຈະແຈ້ງ ເພື່ອໃຫ້ບັນດາເຄື່ອງມືສະເພາະດ້ານຕ່າງໆ (ເປັນຕົ້ນແມ່ນລະບົບການລາຍງານກ່ຽວກັບການລາດຕະເວນ, ກອບວຽກ MEL ຂອງໂຄງການ ຂອງບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ຫລື ກົນໄກການປະສານງານຂ້າມຊາຍແດນ) ປັບປຸງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອຫລີກເວັ້ນຄວາມຊ້ຳຊ້ອນ ຫລື ຄວາມສັບສົນ.

ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ມີສິບແຜນງານການຄຸ້ມຄອງໂດຍແບ່ງເປັນແຕ່ລະຫົວເລື່ອງ. ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນແຜນການນີ້ລວມມີພັນທະທີ່ພົວພັນກັບຫຼາຍຂະແໜງການເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ເຊັ່ນ: ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ, ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການເງິນແບບຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມຮູ້ພື້ນເມືອງກ່ຽວກັບລະບົບນິເວດວິທະຍາ / ການປົກສາຫາລືໃນຮູບແບບ FPIC. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນ “ການເພີ່ມເນື້ອໃນເຂົ້າ” ທີ່ແຍກປະເດັນສະເພາະຕ່າງຫາກ. ໄດ້ມີການກຳນົດໜ້າວຽກທີ່ຄວນເອົາເຂົ້າໃນວາງແຜນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການນຳໃຊ້ຫຼັກຖານເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ດັ່ງນັ້ນແຜນການຄຸ້ມຄອງສະບັບນີ້ຈຶ່ງລວມມີພັນທະ ແລະ ເຄື່ອງມືໃນການປະຕິບັດວຽກງານ. ແຜນການສະບັບນີ້ມີຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຫຼາຍພາກສ່ວນເພື່ອຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໝາໝໍ້ໃຫ້ຖືກກົດໝາຍ, ມີຂໍ້ມູນທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ມີຄວາມສອດຄ່ອງທາງສັງຄົມ, ມີຄວາມແທດເໝາະດ້ານການເງິນ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ສຳລັບ

ການດຳເນີນງານ. ເອກະສານສະບັບນີ້ມີຈຸດປະສົງຊີ້ນຳການປະຕິບັດງານ, ການປັບປຸງຮູບແບບວິທີການເຮັດວຽກ ດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ສະໜັບສະໜູນການຈັດສັນວຽກງານໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ຊ່ວຍ ຮັບປະກັນວ່າ ການຮັບຮອງເຂົ້າເປັນມໍຣະດົກໂລກແມ່ນຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານການຄຸ້ມຄອງມໍຣະດົກໂລກ ທີ່ ອີງໃສ່ສະພາບຕົວຈິງ.

ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ສະບັບນີ້ແມ່ນໝາກຜົນຂອງການຮ່ວມມື, ການປະກອບສ່ວນຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ສຳນັກງານອົງການຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານ, ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກບັນດາຊຸມຊົນ, ຄະນະ ວິຊາການ, ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາທີ່ໄດ້ຊ່ວຍແບ່ງປັນຄວາມຮູ້, ຈັດສັນບຸລິມະສິດ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ ສອດຄ່ອງກັບຕົວຈິງ. ພວກຂ້າພະເຈົ້າຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມໃຫ້ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາທຸກພາກສ່ວນໃນການຈັດສັນການສະໜັບ ສະໜູນ ແລະ ການລົງທຶນເຂົ້າໃນບັນດາຍຸດທະສາດຂອງແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ສະບັບນີ້ ແລະ ເອົາເຂົ້າໃນແຜນດຳ ເນີນງານປະຈຳປີ, ແລະ ປະສານງານໂດຍຜ່ານບັນດາກົນໄກທີ່ໄດ້ເຫັນດີນຳກັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມີ ຄວາມສອດຄ່ອງ, ສາມາດວັດແທກໄດ້ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ.

ການສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ

ການສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມສຳລັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໝາມໝໍ່ ສຳລັບໄລຍະປີ 2026-2030 ສະບັບນີ້ ແມ່ນຄວາມພະຍາຍາມໃນການຮ່ວມມື ໂດຍໄດ້ນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້, ປະສົບການ ແລະ ພັນທະຂອງຫລາຍສະຖາບັນ, ຊຸມຊົນ ແລະ ບຸກຄົນ.

ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ ມາຍັງການນຳ ຂອງກອງຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໝາມໝໍ່; ການຊີ້ ນຳຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຫລາຍພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສຳນັກງານອົງການຂອງລັດຖະບານຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງຄຳມ່ວນ ແລະ ເມືອງບົວລະພາ; ແລະ ການປະກອບສ່ວນຂອງຕົວແທນບັນດາບ້ານ, ນັກລາດຕະເວນຂັ້ນບ້ານ, ຜູ້ເຮັດວຽກ ຄຸ້ມຄອງຮ່ວມຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ແຜນການສະບັບນີ້ປະກອບມີເນື້ອໃນ ທາງດ້ານການອະນຸລັກທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ແລະ ເນື້ອໃນກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຈິງຂອງທ້ອງຖິ່ນ. ການປະຕິບັດຕົວຈິງ ໃນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມທີ່ມີຢູ່ສຳລັບອຸທິຍານ, ລະບົບການຄຸ້ມຄອງທີ່ເຮັດວຽກໂດຍກົງກັບຊຸມຊົນ ແລະ ສາຍພົວພັນ ຂອງບັນດາບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງໄດ້ກາຍເປັນພື້ນຖານອັນສຳຄັນອັນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ການວາງແຜນໃນໄລຍະໃໝ່.

ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ຕໍ່ການຮ່ວມມືໄລຍະຍາວກັບ Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH ໂດຍຜ່ານແຜນງານ “ການປົກປ້ອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ ລະບົບນິເວດ ແລະ ຊີວະນາໆພັນແບບຍືນຍົງໃນ ສປປ ລາວ (ProFEB)”, ທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮ່ວມກັບ ພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານລາວ ແລະ ໄດ້ສືບສານຈາກຄວາມລິເລີ່ມຕ່າງໆໃນເມື່ອກ່ອນ. ພວກຂ້າພະເຈົ້າຮັບ ຮູ້ດີໃນບົດບາດອັນສຳຄັນ ແລະ ຍືນຍົງຂອງອົງການ GIZ ທີ່ໄດ້ສ້າງຄວາມຄືບໜ້າໃຫ້ແກ່ວຽກງານອະນຸລັກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມໃນອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໝາມໝໍ່ (ສປປ ລາວ) ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານຂ້າມຊາຍແດນ ຊຶ່ງແມ່ນ ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຟອງຫຍາ-ແກບາງ (ຫວຽດນາມ). ເປັນເວລາຫລາຍກວ່າໜຶ່ງທົດສະຫວັດ GIZ ໄດ້ ປະກອບສ່ວນຢ່າງຫລວງຫລາຍນອກຈາກການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານວິຊາການໂດຍໄດ້ຊ່ວຍສ້າງພື້ນຖານສຳລັບການຄຸ້ມ ຄອງບໍລິຫານແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງສະຖາບັນ, ແລະ ການນຳພາດ້ານການອະນຸລັກລະດັບ ຊຸມຊົນໂດຍຜ່ານຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ຂັ້ນເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ສູນກາງ. ການຊ່ວຍເຫລືອນີ້ປະກອບມີການປະຕິບັດວິທີ ການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ແລະ ການຊຸກຍູ້ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນຢ່າງມີຄວາມໝາຍ; ການສະໜັບສະໜູນການສ້າງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມໄລຍະ 5 ປີ (2020-2025) ສະບັບທຳອິດ; ປັບປຸງລະບົບການ ຄຸ້ມຄອງທີ່ອີງໃສ່ຫຼັກຖານ (ລວມທັງການນຳໃຊ້ SMART ນັບແຕ່ປີ 2014), ໄປຄຽງຄູ່ກັບເຄື່ອງມືຕິດຕາມຊີ

ວິນາຍພັນ ແລະ ວິທີການວາງແຜນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ; ແລະ ການລົງທຶນຢ່າງສະໜໍາສະໜິໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ຊຸມຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ, ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການດໍາລົງຊີວິດ ແລະ ການອະນຸລັກ. GIZ ຍັງໄດ້ປະຕິບັດບົດບາດເຕົ້າໂຮມກໍາລັງໃນຂະບວນການສະເໜີເອົາຫິນໜາມໜໍ່ເຂົ້າເປັນມໍຣະດົກໂລກທີ່ຮັບຮູ້ໂດຍອົງການ UNESCO ໂດຍຜ່ານການປະສານທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອ, ການປັບປຸງການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ, ແລະ ການປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຄາດຫວັງຂອງອົງການ UNESCO ດ້ານການດໍາເນີນງານ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ProFEB ຍັງມີຄວາມຊໍານິຊໍານານໃນການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນລະຫວ່າງ ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຫິນໜາມໜໍ່ ແລະ ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຟອງຫຍາ-ແກບາງ ໂດຍໄດ້ມີຄວາມຄືບໜ້າໃນການຮ່ວມມືລະດັບສະຖາບັນ ແລະ ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນຕົວຈິງກ່ຽວກັບການອະນຸລັກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊີວະນາໆພັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ການສ້າງ ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ສໍາລັບໄລຍະ 2026–2030 ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ ProFEB ແມ່ນສະແດງໃຫ້ເຫັນການສືບຕໍ່ໂດຍກົງໃນການສ້າງພື້ນຖານແຜນງານໄລຍະຍາວພາຍໃຕ້ກອບການຮ່ວມມືທີ່ເປັນຍຸດທະສາດຫລາຍປີ (2021–2027) ໂດຍການສະໜອງທຶນຮ່ວມກັນຈາກ BMZ ແລະ EU ພາຍໃຕ້ການຮ່ວມມືຂອງທີມຢູໂຣບໃນຂອບເຂດກວ້າງ.

ໃນທີ່ສຸດ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າການຄຸ້ມຄອງທີ່ມີປະສິດທິຜົນແມ່ນຂະບວນການຮຽນຮູ້ອັນໜຶ່ງ. ໄລຍະ 2026–2030 ຄວນຖືວ່າແມ່ນການປະຕິບັດວຽກງານເປັນຮອບວຽນທີ່ມີວິໄນ, ເປັນການຕິດຕາມ, ເປັນການທົບທວນຄືນ ແລະ ການປັບປຸງ - ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າເມື່ອຮອດປີ 2030 ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຫິນໜາມໜໍ່ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະສາມາດສາທິດໃຫ້ເຫັນຄວາມຕັ້ງໃຈອັນແຮງກ້າເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງສາທິດໃຫ້ເຫັນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.

ສຳນວນ ແລະ ຄຳສັບຫຍໍ້

ຕົວຫຍໍ້	ຄວາມໝາຍ
AOP	ແຜນດຳເນີນງານປະຈຳປີ
AWP	ແຜນວຽກປະຈຳປີ
CMP	ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ
DRM	ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ
FGD	ການສື່ສານເປັນກຸ່ມ
FPIC	ການເຫັນດີຍິນຍອມແບບສະໝັກໃຈ ແລະ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ
GESI	ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ
GL	ບັນຊີສີຂຽວຂອງ IUCN
GoL	ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ
GRM	ກົນໄກແກ້ໄຂການຮ້ອງທຸກ (ການຍື່ນຂໍ້ສະເໜີເປັນທາງການ ແລະ ລະບົບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງສຳລັບປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານ ແລະ ກິດຈະກຳກ່ຽວກັບ CMP...)
HNN NP	ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຫີນໜາມໜໍ່
HRD	ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ
IUCN	ສະຫະພັນສາກົນເພື່ອການອະນຸລັກທຳມະຊາດ
KM	ການຄຸ້ມຄອງຄວາມຮູ້
MEL	ການຕິດຕາມ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການຮຽນຮູ້
O&M	ການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ
MoU	ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ
NES Edu	ການສຶກສາກ່ຽວກັບທຳມະຊາດ – ສິ່ງແວດລ້ອມ – ຄວາມຍືນຍົງ
NSEDP	ແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ
O&M SOPs	ມາດຕະຖານຂອງຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານສຳລັບການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ
OUV	ຄຸນຄ່າໂດດເດັ່ນລະດັບຈັກກະວານ
QA/QC	ການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ / ການຄວບຄຸມຄຸນນະພາບ
PA	ປ່າສະຫງວນ
PNKB NP	ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຟອງຫຍາ-ແກບາງ
RACI	R = ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ (ເຮັດວຽກ); A = ຮັບຜິດຊອບໜ້າທີ່ (ເປັນເຈົ້າການຕໍ່ຜົນໄດ້ຮັບ / ການຕັດສິນໃຈຂັ້ນສຸດທ້າຍ); C = ມີການປຶກສາຫາລື (ສະໜອງປັດໃຈເຂົ້າ); I = ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ (ຮັບຮູ້ສະພາບການລ່າສຸດ)
SEDP	ແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ (ແຫ່ງຊາດ / ຂັ້ນແຂວງ / ຂັ້ນເມືອງ)

SMART	ເຄື່ອງການຕິດຕາມ, ກວດສອບ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບພື້ນທີ່ ຫລື ໂປຣແກຣມ SMART
TAP	ແຜນດຳເນີນງານຮ່ວມຊາຍແດນ
TEK	ຄວາມຮູ້ພື້ນເມືອງກ່ຽວກັບລະບົບນິເວດ
TWG	ໜ່ວຍງານວິຊາການ
UXO	ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ
WH	ມໍຣະດົກໂລກ

ອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບ	ຄຳນິຍາມ
ການຄຸ້ມຄອງແບບປັບປ່ຽນໄດ້	ປັບປ່ຽນການດຳເນີນງານອີງຕາມຜົນການຕິດຕາມ ແລະ ການຮຽນຮູ້.
ເຂດກັນຊິນ	ພື້ນທີ່ອ້ອມຮອບປ່າສະຫງວນໂດຍມີການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການອະນຸລັກ.
“capex + O&M”	ຮ່ວງງົບປະມານທົ່ວມເອົາການລົງທຶນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕໍ່ເນື່ອງສຳລັບການດຳເນີນງານ / ການບຳລຸງຮັກສາທີ່ຈຳເປັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະກຳ/ໂຄງສ້າງວຽກງານດຳເນີນໄປຕາມກຳນົດເວລາ.
ຫຼັກການການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ	ການບັນທຶກແບບງ່າຍດາຍທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳ ແລະ ມີການຕັດສິນບັນຫາຢ່າງຖືກຕ້ອງ.
ການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ	ການຈັດແຈງການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັນລະຫວ່າງເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງສອງອຸທິຍານ, ຊຸມຊົນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໂດຍມີການກຳນົດພາລະບົດບາດ ແລະ ລະບຽບການຢ່າງຈະແຈ້ງ.
GESI	ຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງ, ຜູ້ຊາຍ, ຊາວໜຸ່ມ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ກຸ່ມຄົນດ້ອຍໂອກາດສາມາດເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຢ່າງເປັນທຳ.
IA Gate	“IA Gate” ໝາຍເຖິງການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ອຸທິຍານ / ເຄື່ອງມືການກວດກາການພັດທະນາ — ບາດກ້າວການກວດກາພາຍໃນທີ່ເໝາະສົມຖືກນຳໃຊ້ກ່ອນທີ່ອຸທິຍານ (ຫລື ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ) ຈະອະນຸມັດ ຫລື ກ່ອນການເລີ່ມຕົ້ນຂໍ້ສະເໜີ / ກິດຈະກຳທີ່ອາດເປັນຜົນກະທົບຕໍ່ OUV / ຄວາມຄົງເດີມ, ການແບ່ງເຂດ / ການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ, ການປ້ອງກັນ ຫລື ການຮັກສາຄວາມປອດໄພ. ມີຄຳອະທິບາຍແຈ້ງທີ່ຖືວ່າເປັນກົນໄກການຮັກສາຄວາມປອດໄພທີ່ໄດ້ກ່າວໃນໝວດທີ 1.
ຄວາມຄົງເດີມ	ຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ການບໍ່ຖືກລົບກວນຂອງຄຸນຄ່າ ແລະ ຂະບວນການຂອງລະບົບນິເວດທີ່ອຸທິຍານຕ້ອງໃຫ້ການປົກປ້ອງ.
OUV	ຄຸນຄ່າທາງທຳມະຊາດ/ວັດທະນະທຳທີ່ໂດດເດັ່ນແບບຄົບຖ້ວນຊຶ່ງເປັນສະຖານທີ່ ທີ່ຖືກຮັບຮູ້ໃນລະດັບສາກົນ.
TEK	ຄວາມຮູ້ໃນທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວກັບລະບົບນິເວດທີ່ສະໜັບສະໜູນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແບບຍືນຍົງ ແລະ ພາໃຫ້ເກີດຜົນໄດ້ຮັບໃນການອະນຸລັກ.
ການປຶກສາຫາລືດ້ວຍ FPIC	ການເຂົ້າຮ່ວມແບບມີການຈັດຕັ້ງເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ບັນດາຊຸມຊົນໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຢ່າງທັນເວລາ ແລະ ມີທາງເລືອກຢ່າງມີຄວາມໝາຍ.
ການກວດກາຄວາມສ່ຽງ	ການກວດກາຢ່າງໄວວາເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງກິດຈະກຳ, ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ບໍ່ພາໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ສາມາດຮັບໄດ້.

SMART QA/QC

(ສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ), SMART QA/QC ໝາຍເຖິງເພື່ອ
ຮັບປະກັນຂໍ້ມູນຂອງການລາດຕະເວນໃນເຄື່ອງມື SMART ໃຫ້ຊັດເຈນ,
ເປັນເອກະພາບ ແລະ ນໍາໃຊ້ໄດ້ເພື່ອຕັດສິນບັນຫາ (ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະເກັບຂໍ້ມູນ
ໄວ້ຊຶ່ງ).

ລະຫັດຍຸດທະສາດ

ເຄື່ອງໝາຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນ CMP ເພື່ອການດໍາເນີນງານ (ຕົວຢ່າງ
Ch10-D3).

ພາກສັງລວມ

1. ຈຸດປະສົງ ແລະ ບົດບາດຂອງ CMP

ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມສໍາລັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ໄລຍະ 2026-2030 ແມ່ນກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງຫຼັກສໍາລັບພາກສະໜາມຂອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຕະຫຼອດໄລຍະຫ້າປີ 2026-2030. ໄດ້ມີການຜັນຂະຫຍາຍບັນດາພັນທະ, ຫຼັກການຂອງມໍຣະດົກໂລກ, ພັນທະການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ, ຫຼັກການປ້ອງກັນ, ສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ດ້ານການພັດທະນາຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ, ແລະ ບັນດາບຸລິມະສິດກ່ຽວກັບປະສິດທິຜົນໃນການຄຸ້ມຄອງເຂົ້າເປັນເຄື່ອງມືເອກະສານອັນດຽວສໍາລັບການວາງແຜນທີ່ສອດຄ່ອງກັບຕົວຈິງ. ຈຸດປະສົງຂອງແຜນການສະບັບນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະກໍານົດທິດທາງຍຸດທະສາດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງໃຫ້ການຊີ້ນຳການຈັດບຸລິມະສິດປະຈຳປີ, ການປະສານງານກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ການຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການທົບທວນລາຍງານຄືນແບບປັບປ່ຽນໄດ້.

ແຜນການສະບັບນີ້ນຳໃຊ້ໄດ້ສໍາລັບພື້ນທີ່ 94,121 ເຮັກຕາ ຂອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ແລະ ເວົ້າເຖິງເຂດກັນຊົນທີ່ມີເນື້ອທີ່ 75,834 ເຮັກຕາ ເນື່ອງຈາກມີຫຼາຍຄວາມກົດດັນເກີດຂຶ້ນທີ່ມີຕໍ່ຜົນຕໍ່ອຸທິຍານ ເຊິ່ງເກີດຢູ່ນອກເຂດແດນຂອງປ່າສະຫງວນ. ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບເຂົ້າເປັນມໍຣະດົກໂລກເຊິ່ງເປັນສະຖານທີ່ມໍຣະດົກໂລກຂ້າມຊາຍແດນຮ່ວມກັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຟອງຫຍາ-ແກບາງ, CMP ແຜນການສະບັບນີ້ຈະຕ້ອງ ຖືກນຳໃຊ້ເປັນເອກະສານການຄຸ້ມຄອງລະດັບພື້ນທີ່ຂອງອຸທິຍານສໍາລັບຫີນໜາມໜໍ່ ເຊິ່ງເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງສະຖານທີ່ມໍຣະດົກໂລກຮ່ວມກັນ. ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງນຳໃຊ້ໄປຄຽງຄູ່ກັນກັບການຄຸ້ມຄອງໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ລະດັບປະເທດ ແລະ ລະດັບສາກົນ.

ຮ່າງເອກະສານສະບັບນີ້ບໍ່ແມ່ນສະບັບທີ່ສົມບູນເທື່ອ. ມັນແມ່ນສະບັບຮ່າງທີ່ມີການດັດແກ້ໂດຍອີງຕາມການປະຊຸມປຶກສາຫາລືເຊິ່ງໄດ້ຖືກຮ່າງຂຶ້ນໃຫ້ເປັນສະບັບທີ່ມີເນື້ອໃນພຽງພໍສໍາລັບການແປເປັນພາສາລາວ ແລະ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ເລິກເຊິ່ງຕື່ມອີກກ່ອນທີ່ຈະຮັບຮອງໃຫ້ມີສະບັບສົມບູນໃນຂັ້ນສຸດທ້າຍ. ດັ່ງນັ້ນພາສາ ແລະ ໂຄງສ້າງ ຂອງເອກະສານສະບັບນີ້ ຈຶ່ງມີຈຸດປະສົງໃຫ້ມີເນື້ອໃນພຽງພໍສໍາລັບການແປເປັນພາສາລາວ, ສໍາລັບການປະຊຸມປຶກສາຫາລື ແລະ ທົບທວນຄືນທາງດ້ານວິຊາການ ໂດຍທີ່ຍັງຈະໄດ້ມີການດັດແກ້ໂດຍອີງຕາມຄວາມເປັນຈິງອີກໜຶ່ງຮອບເປັນຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍ ເພື່ອເປັນການຢືນຢັນຄວາມຖືກຕ້ອງທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ຈະໄດ້ປັບປຸງກັນຕາມອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ຫຼັງຈາກຜ່ານຂະບວນການປະກອບຄໍາເຫັນເປັນພາສາລາວ.

2. ຂະບວນການພັດທະນາ CMP

ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ 2026-2030 ສໍາລັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍຜ່ານຂະບວນການທີ່ໄດ້ຖືກແບ່ງໄລຍະ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ທີ່ມີຫຼັກຖານ ເຊິ່ງອອກແບບເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບທາງດ້ານວິຊາການ, ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ຂະບວນການສ້າງແຜນການສະບັບນີ້ໄດ້ເປັນໄປຕາມໂຄງສ້າງການປຶກສາຫາລືທີ່ເຫັນດີນຳກັນທີ່ໄດ້ເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນບົດສະເໜີທາງວິຊາການທີ່ໄດ້ດັດແກ້ເຊິ່ງປະກອບມີການແບ່ງເປັນຫຼາຍໄລຍະເວລາເລີ່ມແຕ່ການປະກາດເລີ່ມຕົ້ນໂຄງການ ແລະ ການຈັດແຈ້ງໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງດ້ານເອກະສານ, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ ແລະ ການປະຊຸມປຶກສາຫາລື ແລະ ການຂຽນຮ່າງແຜນການ, ການປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການດັດແກ້, ການສ້າງເປັນສະບັບສຸດທ້າຍ ແລະ ການມອບຮັບເພື່ອກຽມຄວາມພ້ອມສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ບາດກ້າວສໍາຄັນໃນເມື່ອກ່ອນແມ່ນການຈັດກອງປະຊຸມການເລີ່ມຕົ້ນໂຄງການໃນວັນທີ 2-3 ຕຸລາ 2025 ທີ່ເມືອງ ບົວລະພາໂດຍໄດ້ຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມຮ່ວມກັນໂດຍຄະນະບໍລິຫານງານອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນ

ແຂວງ ແລະ ເມືອງ, ແລະ ໂຄງການ GIZ ProFEB. ກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວໄດ້ທົບທວນຄືນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນ CMP ສະບັບກ່ອນ, ໄດ້ກຳນົດຄວາມຈະແຈ້ງຂອງຂອບເຂດໜ້າວຽກ, ໄດ້ກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງ ຂອງໂຄງການ ສ້າງການວາງແຜນ, ບັນດາອົງປະກອບຫົວຂໍ້ວິຊາການທີ່ໄດ້ເຫັນດີ ແລະ ບັນດາຄະນະວິຊາການໄດ້ຮັບຮອງເອົາແຜນ ວຽກລະອຽດ ແລະ ຕາຕະລາງເວລາເຮັດວຽກພາກສະໜາມ, ແລະ ໄດ້ຢືນຢັນຮູບແບບການລາຍງານ ແລະ ການ ສື່ສານ. ໃນກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວຍັງໄດ້ສ້າງວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ແລະ ໄດ້ກຳນົດຈຸດປະສົງທາງຍຸດທະສາດ ແລະ ໃນຂະນະດຽວກັນກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວກໍໄດ້ເກັບກຳເອົາປະເດັນທີ່ເປັນຄວາມກັງວົນຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ, ກາລະໂອກາດ, ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ບັນດາບຸລິມະສິດ ໂດຍຜ່ານການເຮັດວຽກແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ນຳໃຊ້ ແບບຟອມເກັບກຳຄຳຄິດເຫັນຂອງບຸກຄົນ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນໄດ້ຈັດຕັ້ງການປຶກສາຫາລືພາກສະໜາມໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການວາງແຜນແບບຈັດເປັນກຸ່ມບ້ານ ໂດຍໄດ້ ຈັດເອົາບັນດາບ້ານທີ່ຢູ່ໃນບ້ານກັນຊົນຂອງອຸທິຍານເຂົ້າເປັນຫລາຍກຸ່ມເພື່ອປັບປຸງດ້ານການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ, ການ ປຽບທຽບ, ການປະຕິບັດຕາມວຽກງານ FPIC ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງ, ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຊົນເຜົ່າ. ວິທີ ການດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍບັນດາເຄື່ອງມືການປຶກສາຫາລືໃນຫລາຍລະດັບ ເຊິ່ງກວມເອົາ ພາກສ່ວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ, ອຸທິຍານ, ຊຸມຊົນ ແລະ ໄດ້ເຮັດການວິເຄາະ ບັນຫາຮ່ວມກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນພູມມິທັດທາງສະຖາບັນທີ່ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມຫລາຍຂຶ້ນ ເຊິ່ງ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງ HNN NP.

ອີກໜຶ່ງບາດກ້າວທີ່ສຳຄັນຕໍ່ມາແມ່ນການຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນວັນທີ 12 ມີນາ 2026 ເພື່ອສ້າງຮ່າງ CMP ສຳລັບໄລຍະ 2026-2030. ກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວປະກອບມີການຂຶ້ນນຳສະເໜີບົດ ເອກະສານ, ການປຶກສາຫາລືລວມໃນທີ່ປະຊຸມ ແລະ ການສົນທະນາແບ່ງເປັນກຸ່ມ, ແລະ ໂດຍລວມກອງປະຊຸມໄດ້ ຢືນຢັນຮັບຮອງເອົາໂຄງສ້າງ, ຄວາມຍາວ ແລະ ທິດທາງຍຸດທະສາດຂອງຮ່າງແຜນການສະບັບນີ້. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງ ປະຊຸມດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສະໜັບສະໜູນຮູບແບບໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ສະເໜີ ໂດຍໃຫ້ມີພະນັກງານ 35 ຄົນ, ມີຫົວ ໜ້າກອງອຸທິຍານທ່າງຊາດໜຶ່ງທ່ານ ແລະ ມີຜູ້ຮອງຫົວໜ້າກອງສາມທ່ານ, ໄດ້ມີການສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານຍ່ອຍເຮັດວຽກ ພົວພັນສາກົນ ແລະ ໜ່ວຍງານທ່ອງທ່ຽວ, ການສະເໜີໂຄງສ້າງໃຫ້ມີສີ່ສະຖານີພາກສະໜາມ ໂດຍຈະໄດ້ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດເປັນແຕ່ລະໄລຍະຂອງແຜນການ ແລະ ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງການສ້າງໃຫ້ມີແຜນວຽກກ່ຽວກັບ ການກອບກູ້ສັດປ່າໃຫ້ເໝາະສົມກັບຄວາມເປັນຈິງ. ບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຍັງໄດ້ສະໜັບສະໜູນກ່ຽວກັບການອອກ ແບບພື້ນທີ່ສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວຂອບເຂດ 21 ເຮັກຕາ, ການວາງແຜນວຽກງານບັນຊີສີຂຽວ, ການດັດແກ້ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວ ກັບຊະນິດພັນພືດ ແລະ ສັດ, ການຮ່ວມມືກັບບັນດາອົງການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ (UXO), ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງ ໂຄງການລາວ 338 ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນ, ການກຳນົດເຫດການສຳລັບການປຸກລະດົມແຫລ່ງທຶນ , ແລະ ຫຼັກການທີ່ວ່າງົບປະມານຂອງລັດຄວນຖືເປັນກະດູກສັນຫຼັງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ພາຍຫຼັງກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື, GIZ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານວິຊາການໄດ້ປັບປຸງການ ເຮັດວຽກແບບອີງໃສ່ຫຼັກການ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນປະເດັນກ່ຽວກັບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, SMART, ປະ ສິດທິຜົນຂອງການຄຸ້ມຄອງ, ການປະສານງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ WEN ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ການຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນ. ດັ່ງນັ້ນຮ່າງເອກະສານ ທີ່ໄດ້ດັດແກ້ເປັນສະບັບປະຈຸບັນ ຈຶ່ງລວມມີຜົນຂອງກອງປະຊຸມໃນເດືອນມີນາ, ການ ຕິດຕາມທາງດ້ານວິຊາການຕາມພາຍຫຼັງ, ການລົງກວດກາພາກສະໜາມໂດຍທີ່ປຶກສາ ແລະ ໝວດເອກະສານທີ່ມີ ການດັດແກ້. ເມື່ອລວມເຂົ້າກັນແລ້ວເຫັນວ່າ ຂະບວນການນີ້ຮັບປະກັນໃຫ້ CMP ບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກເອກະສານ ຂອງທີ່ປຶກສາພຽງອັນດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມັນຍັງໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍການນຳໃຊ້ກອບການວາງແຜນຮ່ວມກັນໂດຍ ອີງໃສ່ຫຼັກການ, ການປຶກສາຫາລືທີ່ເປັນຮູບແບບ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວາມພ້ອມເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

3. ບົດຮຽນສໍາຄັນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CMP ໄລຍະກ່ອນ

ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດແຫ່ງນີ້ໄດ້ກ້າວເຂົ້າສູ່ໄລຍະ 2026-2030 ໂດຍມີຄວາມສາມາດຫລາຍຂຶ້ນ ຖ້າທຽບໃສ່ຫລາຍປ່າສະຫງວນແຫ່ງອື່ນ. ການຄຸ້ມຄອງກວດກາໃນຫລາຍຮູບແບບ, ລະບົບການລາດຕະເວນ, ການເຮັດວຽກທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບ SMART, ການເຮັດວຽກພາກສະໜາມກ່ຽວກັບຊີວະນາໆພັນ, ການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ, ການຕິດຕາມການທ່ອງທ່ຽວ, ການລົງເຮັດວຽກພາກສະໜາມ, ລະບົບບໍລິຫານ ແລະ ການເງິນ, ແລະ ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານວິຊາການໃນຂອບເຂດກວ້າງແມ່ນສິ່ງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ແມ່ນຈຸດດີເດັ່ນ ແລະ ຄວນຖືກຈັດແຈງການບັນທຶກຄືນໃໝ່ເພື່ອໃຫ້ເຫັນຜົນງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ມາຈາກການວາງແຜນໄລຍະກ່ອນ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນຂະນະດຽວກັນ, ບົດຮຽນສໍາຄັນທີ່ສຸດຈາກໄລຍະກ່ອນກໍ່ຄືວ່າການເຊື່ອມສານວຽກງານເຂົ້າໃນສະຖາບັນແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫລາຍເໝືອນດັ່ງການສ້າງນະວັດຕະກຳ. ການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ ຍັງມີລັກສະນະບໍ່ເທົ່າທຽມກັນໃນບັນດາຕໍາແໜ່ງງານ, ຄຸນນະພາບຂອງການບັນທຶກເອກະສານ ຍັງມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໄປ, ແລະ ບາງລະບົບດັ່ງກ່າວຍັງມີຄວາມສ່ຽງໃນເມື່ອມີພະນັກງານລາອອກ ຫລື ຍັງຂຶ້ນກັບພາຍນອກ. ມາດຕະຖານການດໍາເນີນງານ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເອົາເຂົ້າຢ່າງເຕັມສ່ວນໃນບັນດາໜ້າວຽກປົກກະຕິ, ແລະ ບາງຕໍາແໜ່ງງານຍັງເຮັດວຽກແບບອີງໃສ່ສິ່ງທີ່ຄຸ້ນເຄີຍຜ່ານມາໃນເມື່ອກ່ອນ ແທນທີ່ຈະເຮັດວຽກແບບມີວິໄນເປັນປົກກະຕິ. ດັ່ງນັ້ນ CMP ສະບັບໃໝ່ນີ້ຈຶ່ງເນັ້ນໃສ່ການກໍານົດບົດບາດໃຫ້ຈະແຈ້ງ, ການບັນທຶກຫລັກຖານການເຮັດວຽກ, ການທົບທວນຄືນແບບເປັນມາດຕະຖານ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການຕິດຕາມສິ່ງທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ແລະ ການເຊື່ອມສານລະຫວ່າງການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ບົດຮຽນທີ່ສອງກໍ່ຄືວ່າປະສິດທິຜົນຂອງການຄຸ້ມຄອງ ແມ່ນຂຶ້ນກັບຮອບວຽນຂອງການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນຂອງອຸທິຍານ. ການປະສານງານປະຈຳອາທິດ, ການທົບທວນຄືນ ການຄຸ້ມຄອງປະຈຳເດືອນ ແລະ ການທົບທວນຄືນຜົນງານໃນການປະຕິບັດ CMP ປະຈຳໄຕມາດ ບໍ່ໄດ້ຖືວ່າ ເປັນການຮຽກຮ້ອງການເຮັດວຽກແບບເປັນຮູບການເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມັນຍັງແມ່ນເງື່ອນໄຂສໍາຄັນ ເພື່ອແກ້ໄຂເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ການຕິດຕາມການຮ້ອງທຸກ, ການທົບທວນຄືນຄວາມສ່ຽງ, ການດັດປັບບັນດາບຸລິມະສິດ ແລະ ການຮັກສາລະດັບຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ບົດຮຽນທີ່ສາມກໍ່ຄືວ່າ ຄຸນຄ່າອັນສໍາຄັນທີ່ສຸດຂອງທຶນໜາມໜໍ່ແມ່ນບໍ່ສາມາດຄຸ້ມຄອງໄດ້ໂດຍອີງໃສ່ຂະແໜງການດຽວເທົ່ານັ້ນ. ຄຸນລັກສະນະນະພູມມີສາດຂອງປ່າຫີນປູນ, ບັນດາຖ້ຳ, ລະບົບນ້ຳ, ສະພາບຄວາມຄົງເດີມຂອງປ່າໄມ້, ຂະບວນການທາງນິເວດວິທະຍາ, ຊີວະນາໆພັນ, ຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍໃນການເຮັດວຽກກັບຊຸມຊົນ, ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ, ການກວດສອບພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຄວາມກົດດັນຈາກການພັດທະນາຈາກພາຍນອກລ້ວນແຕ່ແມ່ນປະເດັນທີ່ພົວພັນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ. ດັ່ງນັ້ນ CMP ສະບັບໃໝ່ນີ້ຈຶ່ງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ການຄຸ້ມຄອງແບບປະສົມປະສານ ຊຶ່ງແມ່ນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ແທນທີ່ຈະຖືວ່າມັນເປັນພຽງຄວາມມຸ້ງຫວັງເທົ່ານັ້ນ.

ບົດຮຽນທີ່ສີ່ກໍ່ຄືວ່າງົບປະມານຂອງລັດແມ່ນສິ່ງທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້. ໂຄງການຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາມີການປະກອບສ່ວນທີ່ສໍາຄັນ, ແຕ່ວ່າຄວາມຍືນຍົງຂອງການຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານແມ່ນຂຶ້ນກັບການສະໜັບສະໜູນຂອງລັດຖະບານໃນການປະກອບພະນັກງານ, ການລົງເຮັດວຽກພາກສະໜາມ, ວຽກບໍລິຫານ ແລະ ການເຮັດວຽກແບບຕໍ່ເນື່ອງໃນລະດັບທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຍຸດທະສາດການສະໜອງທຶນສະບັບປັບປຸງຈຶ່ງຖືເອົາການສະໜັບສະໜູນຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາເປັນສິ່ງຊ່ວຍຢູ່ ແລະ ດຶງດູດການຊ່ວຍເຫລືອຕື່ມແຕ່ບໍ່ຖືວ່າເປັນການປ່ຽນແທນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະບານ.

4. ການວິເຄາະ SWOT: ຈຸດດີ, ຈຸດອ່ອນ, ໂອກາດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຫຼັກ

4.1 ຈຸດດີ

ຫົນໜາມໜໍ່ ໄດ້ກ້າວເຂົ້າສູ່ໄລຍະ 2026-2030 ໂດຍມີຈຸດດີສໍາຄັນຫຼາຍດ້ານ. ປະຈຸບັນມັນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍດ້ານຈາກການຖືກຮັບຮອງເຂົ້າເປັນມໍຣະດົກໂລກທີ່ມີພື້ນທີ່ຮ່ວມຊາຍແດນທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນລະດັບໂລກ, ມີພາບພຶດທີ່ດີເດັ່ນໃນລະດັບສາກົນ, ມີພື້ນຖານການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ແລະ ມີພື້ນຖານຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງທີ່ໄດ້ສະສົມມາຫຼາຍປີເຊິ່ງມີຫຼາຍກວ່າບັນດາເຂດປ່າສະຫງວນແຫ່ງອື່ນ. ອຸທິຍານແຫ່ງນີ້ ຍັງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍດ້ານຈາກການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນ ທີ່ເປັນປະຫວັດສາດກັບຝ່າຍພອງຫຍາ-ແກບາງ ເຊິ່ງເປັນໂອກາດສໍາຄັນໃນການສືບຕໍ່ຮຽນຮູ້, ການປະສານງານດ້ານການປົກປ້ອງ ແລະ ການມີຈຸດຢືນຮ່ວມກັນ.

ໃນລະດັບການດໍາເນີນງານເຫັນວ່າອຸທິຍານແຫ່ງນີ້ໄດ້ມີການຈັດສັນວຽກງານດ້ານການຮັກສາຊີວະນາໆພັນ, ການກວດກາລາດຕະເວນ, ການຕິດຕາມນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ເຊິ່ງສາມາດເອົາເປັນພື້ນຖານ ແລະ ບົດຮຽນສືບສານຕໍ່ໄປເຂົ້າໃນໄລຍະການວາງແຜນໃນຮອບຕໍ່ໄປ. ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ໄດ້ຮັບການຍືນຍັນສໍາລັບຮູບແບບການຈັດຕັ້ງທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ການຈັດໃຫ້ມີສື່ສະຖານີພາກສະໜາມ ແລະ ມີໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມຍືດຍຸ່ນ ໃນການກ້າວຈາກລະບົບທີ່ດໍາເນີນງານໄດ້ເປັນບາງສ່ວນກາຍເປັນຮູບແບບການຄຸ້ມຄອງທີ່ສອດຄ່ອງສົມບູນຫຼາຍຂຶ້ນ.

4.2 ຈຸດອ່ອນ

ຍັງມີຫຼາຍຈຸດອ່ອນທີ່ສໍາຄັນຄັ້ງຄ້າງຢູ່. ວຽກງານການຈັດຕັ້ງ ຍັງບໍ່ທັນເປັນເອກະພາບໃນບັນດາໜ້າທີ່ການ. ບາງລະບົບວຽກງານຍັງມີລັກສະນະອ່ອນໄຫວຕໍ່ການເຂົ້າ-ອອກ ຂອງພະນັກງານ ຫລື ການເອື້ອອາໃສຂຶ້ນກັບໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອ; ຄຸນນະພາບຂອງການບັນທຶກເອກະສານ ແລະ ການນໍາໃຊ້ລະບຽບການເກັບກໍາຫຼັກຖານ ຍັງມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ໃນຫຼາຍໜ້າວຽກ; ການປະກອບພະນັກງານ ແລະ ການຊ່ວຍຍູ້ໜຸນການປະຕິບັດງານປົກກະຕິ ຍັງມີຄວາມຈໍາກັດ; ແລະ ມາດຕະຖານການດໍາເນີນງານ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຜັນຂະຫຍາຍເອົາເຂົ້າຢ່າງເຕັມສ່ວນໃນທຸກໜ້າວຽກທີ່ເປັນຮອບວຽນປົກກະຕິ.

ອຸທິຍານແຫ່ງນີ້ ມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ຕ້ອງມີການເຊື່ອມສານໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າລະຫວ່າງຫຼັກຖານຈາກພາກສະໜາມ, ການທົບທວນການຄຸ້ມຄອງ, ການຂຶ້ນແຜນງົບປະມານ, ການປະຕິບັດຕໍ່ການຮ້ອງທຸກ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ລະບຽບການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການກວດສອບຂໍ້ສະເໜີຈາກພາຍນອກ. ສິ່ງທີ່ກ່າວມານີ້ບໍ່ແມ່ນປະເດັນນ້ອຍໃນດ້ານການບໍລິຫານ: ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມສາມາດຂອງອຸທິຍານໃນການຜັນປ່ຽນຄວາມພະຍາຍາມໃຫ້ກາຍເປັນຜົນໄດ້ຮັບໃນດ້ານການອະນຸລັກທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ການຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານ.

4.3 ໂອກາດ

ການມີສະຖານະມໍຣະດົກບໍ່ພຽງຈະເປັນສັນຍາລັກຂອງການມີກຽດສັກສີອັນສູງສົ່ງເທົ່ານັ້ນ. ມັນຍັງໄດ້ສ້າງແຮງຈູງໃຈທາງດ້ານນະໂຍບາຍ, ພາໃຫ້ສາກົນຮັບຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ເປັນໂອກາດທີ່ຈະແຈ້ງກວ່າເກົ່າສໍາລັບນັກລົງທຶນ, ແລະ ເປັນພື້ນຖານທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າສໍາລັບການຈັດສັນວຽກງານການອະນຸລັກ, ລະບຽບການທ່ອງທ່ຽວ, ການກວດກາຕິດຕາມການພັດທະນາ ແລະ ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນ. ມັນຍັງຊ່ວຍຖານະຂອງຫົນໜາມໜໍ່ໃຫ້ກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການອະນຸລັກອຸທິຍານໃນວົງກວ້າງ ແທນທີ່ຈະເປັນພຽງເຂດປ່າສະຫງວນອັນດຽວ ທີ່ຢູ່ໂດດດ່ຽວເທົ່ານັ້ນ.

ໄລຍະ 2026-2030 ຍັງເປັນໂອກາດທີ່ເອື້ອອຳນວຍສຳລັບການປຸກລະດົມແຫ່ງທຶນເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ເນື່ອງ ຈາກວ່າມີຫລາຍເງື່ອນໄຂທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃນຂະນະດຽວກັນ: ການຮັບຮູ້ທາງດ້ານການເມືອງຫລາຍຂຶ້ນ, ຄວາມເຊື່ອ ໝັ້ນຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາເພີ່ມຂຶ້ນ, ຮູບແບບການຄຸ້ມຄອງໄດ້ກ້າວຂຶ້ນສູ່ໄລຍະທີ່ສົມບູນກວ່າເກົ່າ, ມີກອບວຽກ ສຳລັບການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວທີ່ໄດ້ຜ່ານການອະນຸມັດ, ມີໂຄງສ້າງທຶນອຸດໜູນທີ່ຈະແຈ້ງຂຶ້ນ, ແລະ ເປັນ ໂອກາດໃນການສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອໃນຮູບແບບທີ່ອົງການຊ່ວຍເຫລືອຕ່າງໆສາມາດ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອໄດ້.

ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີໂອກາດເພີ່ມຂຶ້ນຈາກຄວາມສາມາດຂອງອຸທິຍານເອງ ເພື່ອປັບປຸງການສະໜັບສະໜູນຈາກ ລັດຖະບານ, ການລົງທຶນພັດທະນາສີ່ສະຖານີພາກສະໜາມ, ການພັດທະນາເຂດພື້ນທີ່ສຳລັບການທ່ອງທ່ຽວ 21 ເຮັກຕາ ທີ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການມີທີ່ຕັ້ງສຳລັບການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທຳມະຊາດ ເຊິ່ງເປັນແຜນງານ ອັນດີເດັ່ນອັນໜຶ່ງ ທີ່ໝາຍເຖິງການຮັກສາຄຸນຄ່າລະດັບຊາດ, ແລະ ການນຳໃຊ້ກອບວຽກຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນ ເພື່ອປັບປຸງການເຮັດວຽກກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ການນຳໃຊ້ທ່າແຮງຂອງການລະດົມທຶນ ແລະ ການກວດກາ ຕິດຕາມອຸທິຍານໃນເຂດເຂດກວ້າງສຳລັບການຍື່ນຂໍ້ສະເໜີຫຼັກກຽງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການພັດທະນາອຸທິຍານ.

4.4 ສິ່ງທ້າທາຍຫຼັກ

ສິ່ງທ້າທາຍສຳຄັນຫລາຍທີ່ສຸດສຳລັບໄລຍະ 2026-2030 ບໍ່ພຽງແຕ່ດ້ານນິເວດວິທະຍາເທົ່ານັ້ນ. ຍັງມີຄວາມທ້າ ທາຍດ້ານສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການປະຕິບັດວຽກງານ. ສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້ລວມມີການຮັກສາພະນັກງານຢູ່ ເຮັດວຽກນຳຕໍ່ໄປ ແລະ ການເອົາພະນັກງານລົງເຮັດວຽກພາກສະໜາມ, ການຮັບປະກັນໃຫ້ມີທຶນອຸດໜູນວຽກ ບໍລິຫານ ແລະ O&M, ມາດຕະການປ້ອງກັນທີ່ເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນວຽກງານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ລະບົບການແກ້ໄຂການ ຮ້ອງທຸກ, ການຮັກສາຄຸນນະພາບຂອງການບັນທຶກເອກະສານ, ການກວດກາຕິດຕາມຄວາມກົດດັນການພັດທະນາ ຈາກພາຍນອກ, ການປັບປຸງລະບົບການທ່ອງທ່ຽວໃນພາກສະໜາມ, ການຫຼຸດຜ່ອນການເຮັດກົດຈະກຳກະແຈກ ກະຈາຍ ທີ່ອີງໃສ່ການຊ່ວຍເຫລືອຈາກຫລາຍຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ແລະ ການຮັບປະກັນໃຫ້ການທົບທວນ ແບບຍືດຍຸ່ນ ເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນການຕັດສິນບັນຫາທີ່ແທ້ຈິງ ແທນທີ່ຈະເປັນພຽງການລາຍງານເທົ່ານັ້ນ.

ເວົ້າໂດຍຫຍໍ້ກໍຄືວ່າ: ສິ່ງທ້າທາຍຫຼັກກໍຄືການຫັນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ, ການຮັບຮູ້ ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອໃຫ້ກາຍເປັນຜົນງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ CMP ສະບັບປັບປຸງນີ້ຈຶ່ງເອົາໃຈໃສ່ ຄຸນນະພາບຂອງການຄຸ້ມຄອງ, ການປະຕິບັດໄປຕາມທິດທາງ ແລະ ຮັກສາຄວາມສອດຄ່ອງພາຍໃນ ເຊິ່ງຖືເປັນ ບຸລິມະສິດຫຼັກໃນການດຳເນີນງານ.

5. ວິໄສທັດ ແລະ ຈຸດປະສົງທາງຍຸດທະສາດ

ວິໄສທັດ

ຮອດປີ 2030 ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ຈະມີຮູບແບບການຄຸ້ມຄອງທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ, ໂດຍຖືກຮັບຮູ້ເປັນສະຖານທີ່ມໍຣະດົກໂລກໂດຍອົງການ UNESCO ທີ່ໄດ້ມີການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານເປັນຢ່າງດີ ໂດຍທີ່ຊີວະນາໆພັນ, ລະບົບນິເວດ, ປ່າຫີນປູນ ແລະ ລະບົບຖ້ຳ, ລະບົບສາຍນ້ຳ ແລະ ຄຸນຄ່າທີ່ຕິດພັນກັບ ວັດທະນະທຳ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ. ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການປັບປຸງຊີວິດທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ປັບປຸງຄວາມສົມບູນພູນສຸກ, ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ຈາກການປົກຄອງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການເຄົາລົບ ວັດທະນະທຳ ແລະ ມີໂອກາດເຂົ້າເຖິງແບບເທົ່າທຽມກັນ. ໂດຍມີການປັບປຸງການຮ່ວມມືກັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ

ຟອງຫຍາ-ແກບາງ, ການອະນຸລັກຂ້າມຊາຍແດນ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງການອະນຸລັກຈະໄດ້ ກ້າວສູ່ລວງເລິກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປົກປ້ອງຄຸນຄ່າອັນໂດດເດັ່ນລະດັບຈັກກະວານໄປຄຽງຄູ່ກັນກັບການມີຄວາມທົນ ທານຂອງຊຸມຊົນ, ການຮັກສາເອກະລັກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ຈຸດປະສົງທາງຍຸດທະສາດ

1. ປັບປຸງການຊີ້ນຳແລະນຳພາ, ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ, ຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ການຈັດຕັ້ງໃນທຸກລະດັບຂອງກອງຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານ.
2. ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນ, ການຄົ້ນຄວ້າ, ປະສິດທິຜົນໃນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ການ ເຮັດວຽກຂອງສະຖານີພາກສະໜາມໂດຍໃຊ້ຫຼັກການທີ່ດີກວ່າເກົ່າ, ໃຊ້ລະບົບ SMART ແລະ ການທົບ ທວນຄືນແບບປັບປຸງໄດ້.
3. ສົ່ງເສີມຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊຸມຊົນແບບຍືນຍົງ, ປ້ອງກັນເຂດກັນຊີນ, ເຄົາລົບວັດທະນະທຳ ແລະ ສຶກສາທຳ ມະຊາດໃນທິດທາງທີ່ເປັນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນຕໍ່ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ປັບປຸງການ ປະຕິບັດວຽກງານໃຫ້ຖືກກົດໝາຍ.
4. ຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວໄປຄຽງຄູ່ກັບການອະນຸລັກທີ່ເປັນລະບົບໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການຈັດ ສັນພື້ນທີ່, ຄວາມພ້ອມຂອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ຄວາມສາມາດໃນການຮັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຄວາມປອດໄພ ຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ແຜນການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວທີ່ໄດ້ຖືກອະນຸມັດແລ້ວ.
5. ປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ສາທາລະນະປະໂພກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນເພື່ອເຮັດ ໃຫ້ການເຂົ້າເຖິງສະໜາມ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ, ການອຳນວຍຄວາມສະດວກນັກທ່ອງທ່ຽວເປັນໄປແບບ ຍືນຍົງໃນໄລຍະຍາວ.
6. ສ້າງລະບົບການສະໜອງທຶນທີ່ແທດເໝາະກັບຕົວຈິງໃຫ້ຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ແລະ ມີຫຼາຍແຫຼ່ງທຶນໃນຮູບແບບ ທີ່ຖືເອົາການສະໜັບສະໜູນດ້ານງົບປະມານຂອງລັດຖະບານເປັນກະດູກສັນຫຼັງ ແລະ ຖືເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ລາຍຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນທີ່ປະດິດສ້າງເປັນຍຸດທະສາດ ແລະ ເປັນ ການຊ່ວຍໜູນ.
7. ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການຮຽນຮູ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ CMP ເປັນເຄື່ອງມືຊ່ວຍຍູ້ອັນໜຶ່ງໃນການຄຸ້ມຄອງໂດຍຜ່ານການທົບທວນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ອີງໃສ່ຫຼັກ ການອ້າງອີງ.
8. ລົງເລິກການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນຢ່າງເໝາະສົມກັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຟອງຫຍາ-ແກບາງເພື່ອປົກປ້ອງມໍຣະ ດົກຮ່ວມກັນ, ແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້, ປະສານງານດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ, ສື່ສານແຈ້ງຂ່າວກ່ຽວກັບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສະພາບສຸກເສີນ, ແລະ ກວດກາຕິດຕາມຄວາມປອດໄພທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການພັດທະນາ.

6. ທິດທາງຍຸດທະສາດຫຼັກຂອງແຜນການ

CMP ສະບັບນີ້ໄດ້ປະກອບມີສິບອົງປະກອບຢ່າງໜັກແໜ້ນໃນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ. ອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ກຳນົດ ຮູບແບບວິທີການຄຸ້ມຄອງທຶນໝາຍໝໍ້ໃນໄລຍະ 2026-2030 ແລະ ຮູບແບບວິທີການການປະຕິບັດພັນທະທາງ ກົດໝາຍຂອງອຸທິຍານ, ການປະຕິບັດຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການຈັດສັນວຽກງານການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ແລະ ລະບົບ ການດຳເນີນງານໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນ.

1. **ກອບວຽກການວາງແຜນ, ສະພາບຂອງອຸທິຍານ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ:** ເພື່ອສ້າງພື້ນຖານດ້ານກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍ, ດ້ານສະພາບການຂອງອຸທິຍານ ແລະ ດ້ານການປ້ອງກັນສໍາລັບການຕົກລົງກັນໃນປະເດັນທັງໝົດ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ລວມທັງຄວາມຫລໍ່ແຫລມຂອງ OUV, ການກວດກາຕິດຕາມການພັດທະນາ, ຄວາມ ພ້ອມຂອງບັນຊີສີຂຽວ ແລະ ການວາງແຜນທີ່ລວມເອົາການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ.
2. **ການຊີ້ນຳແລະນຳພາ, ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ, ການພັດທະນາຄວາມສາມາດ ແລະ ການລາຍງານພາຍໃນ:** ປັບປຸງ ການຈັດຕັ້ງຂອງອຸທິຍານ, ຮູບແບບການຄຸ້ມຄອງ, ຮູບແບບການປະກອບພະນັກງານ, ໂຄງສ້າງການເຮັດວຽກ ພາກສະໜາມ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບພາຍໃນ.
3. **ການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນ, ການຄົ້ນຄວ້າ, ຄວາມທົນທານຕໍ່ຕົວຟ້າອາກາດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານສຸຂະພາບ:** ເພື່ອປົກປ້ອງຖິ່ນອາໄສຂອງສັດ ແລະ ພືດພັນ, ເພື່ອປັບປຸງການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການຕິດຕາມ, ແລະ ປັບປຸງ ຄວາມພ້ອມຕໍ່ສະພາບດິນຟ້າອາກາດ, ການກອບກູ້ສັດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບສຸຂະພາບໜຶ່ງດຽວ.
4. **ການພັດທະນາຊຸມຊົນ, ການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊົນ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ຈິດສຳນຶກ:** ເພື່ອປັບປຸງການພົວພັນກັບ ບັນດາບ້ານອ້ອມຮອບອຸທິຍານ, ການເຂົ້າຮ່ວມທີ່ເຄົາລົບວັດທະນະທຳ, ການເຊື່ອມໂຍງກັບການພັດທະນາຊີວິດ ການເປັນຢູ່ ແລະ ແຜນງານການສຶກສາທຳມະຊາດ.
5. **ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວ:** ເພື່ອຈັດສັນການທ່ອງທ່ຽວພາຍໃຕ້ແຜນການ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດໂດຍຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ຢຽມຊົມທີ່ບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ OUV, ຄວາມ ຄົງເດີມ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມສາມາດຮອງຮັບນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງຊຸມຊົນ.
6. **ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ:** ເພື່ອຊີ້ນຳການລົງທຶນແບບ ເລືອກເຟັ້ນໃນສູນກາງບັນຊາ, ສະຖານີພາກສະໜາມ, ການສື່ສານ, ສາທາລະນະປະໂຫກ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມ ສະດວກສໍາລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ໂດຍໃຊ້ລະບຽບການທີ່ເຂັ້ມແຂງສໍາລັບ O&M ແລະ ການກວດກາຕິດຕາມມາດ ຕະການປ້ອງກັນ.
7. **ການສະໜອງທຶນແບບຍືນຍົງ, ການປຸກລະດົມຊັບພະຍາກອນ ແລະ ແຜນງານການຮ່ວມມື:** ເພື່ອຮັບປະກັນ ການສະໜອງທຶນຫລັກຈາກລັດຖະບານໄປຄຽງຄູ່ກັບການປຸກລະດົມຊັບພະຍາກອນເພີ່ມເພີ່ມເພື່ອຊ່ວຍໜູນໂດຍ ຜ່ານກົນໄກການຮ່ວມມື, ຈັດກິດຈະກຳການປຸກລະດົມທຶນ ແລະ ມີແຜນການລົງທຶນແບບຈະແຈ້ງກວ່າເກົ່າ.
8. **ການອະນຸລັກຂ້າມຊາຍແດນ ແລະ ການຮ່ວມມື:** ເພື່ອໃຫ້ມີກອບວຽກຍຸດທະສາດສໍາລັບເບື້ອງທົນໜາມໜໍ່ເພື່ອ ຮ່ວມມືກັບ ຟອງຫຍາ-ແກບາງໃນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໄພຂົ່ມຂູ່ຮ່ວມກັນ, ການຮຽນຮູ້, ການປະສານ ງານການທ່ອງທ່ຽວ, ການສື່ສານໃນສະພາບສຸກເສີນ ແລະ ບັນຫາການຮັກສາຄວາມປອດໄພໃນຂອບເຂດ ອຸທິຍານ.
9. **ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ຄວາມປອດໄພຂອງນັກລາດຕະເວນ ແລະ ການປະຕິບັດງານຂອງ SMART:** ເພື່ອ ປັບປຸງການວາງແຜນການກວດກາລາດຕະເວນ, ດູແລດ້ານສະຫວັດດີການຂອງນັກລາດຕະເວນ, ການນຳໃຊ້ທີມ ງານແບບປະສົມປະສານ, ການຕິດຕາມກໍລະນີ ແລະ ການນຳໃຊ້ SMART ແລະ ຫລັກຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
10. **ລະບົບ MEL, ການຈັດສັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ກຳນົດເວລາ ແລະ ງົບປະມານ:** ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງເນື້ອໃນຂອງ ໝວດເອກະສານນີ້ເຂົ້າກັບໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ, ບັນດາຕົວຊີ້ວັດຫລັກ, ການທົບທວນປະຈຳປີ , ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຈັດສັນງົບປະມານ.

7. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການສະໜອງທຶນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງແບບປັບປ່ຽນໄດ້

CMP ສະບັບນີ້ໄດ້ຖືກອອກແບບໃຫ້ເປັນເຄື່ອງມືນຳໃຊ້ເຂົ້າກັບສະພາບຕົວຈິງແບບປັບປ່ຽນໄດ້ແທນທີ່ຈະເປັນພຽງບົດລາຍງານທີ່ຕາຍຕົວອັນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແມ່ນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ຈາກການທົບທວນຄືນປົກກະຕິແບບເປັນຮອບວຽນ, ການປັບປ່ຽນການເຮັດວຽກໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກການ, ແລະ ການເຊື່ອມສານທີ່ໃກ້ຊິດເຂົ້າກັນຫຼາຍກວ່າເກົ່າລະຫວ່າງໂອກາດທາງຍຸດທະສາດ, ການວາງແຜນວຽກປະຈຳປີ, ການຂຶ້ນງົບປະມານ ແລະ ການປະສານງານກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ. ການປະສານງານປະຈຳອາທິດ ແລະ ປະຈຳເດືອນ ເປັນການຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດງານ; ການທົບທວນຄືນປະຈຳໄຕມາດ ເປັນການຄຸ້ມຄອງຫຼັກ ແບບປັບປ່ຽນໄດ້ ທີ່ເປັນຮອບວຽນ; ແລະ ການທົບທວນຄືນປະຈຳປີ ເປັນການສະໜັບສະໜູນ ການສັງລວມທາງດ້ານຍຸດທະສາດ, ການຈັດບຸລິມະສິດຄືນໃໝ່ ແລະ ການປຶກສາຫາລືກັບລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ.

ຮູບແບບການສະໜອງທຶນເປັນໄປໃນລັກສະນະດຽວທີ່ອີງໃສ່ສະພາບຄວາມເປັນຈິງ. ງົບປະມານຂອງລັດ ຍັງຖືເປັນຕົ້ນຕໍ ແລະ ເປັນແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດເອົາແຫຼ່ງອື່ນທົດແທນໄດ້ສໍາລັບວຽກຫຼັກ, ເຊັ່ນ ການປະກອບພະນັກງານ, ວຽກການປົກປ້ອງ, ວຽກບໍລິຫານ ແລະ ການມີພະນັກງານລົງພາກສະໜາມໃນຈຳນວນຕໍ່າສຸດ, ໃນຂະນະທີ່ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ລາຍໄດ້ຈາກການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ທຶນອຸດໜູນແບບປະດິດສ້າງທີ່ແບ່ງເປັນຫຼາຍໄລຍະ ຈະຊ່ວຍຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ມີຄວາມສາມາດ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງໃນໄລຍະຍາວ. ດັ່ງນັ້ນ, ການລະດົມຊັບພະຍາກອນຈຶ່ງຖືເປັນວຽກການຄຸ້ມຄອງໜຶ່ງທີ່ເປັນຮູບການປົກກະຕິແທນທີ່ຈະເປັນການເຮັດວຽກເພີ່ມເພີ່ອລະດົມທຶນເທົ່ານັ້ນ. ແຜນການລົງທຶນໃນອຸທິຍານ, ການປຶກສາຫາລືເພີ່ອລະດົມທຶນ ແລະ ການເຮັດວຽກກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຄວນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບບັນດາບຸລິມະສິດຂອງ CMP ແລະ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງລາຍຈ່າຍໄລຍະຍາວ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການປະກອບພະນັກງານ, ສະຖານີພາກສະໜາມ, ລະບົບຊົ່ວເຮັດງານພັນ ແລະ ແຜນງານການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ.

ການຄຸ້ມຄອງແບບປັບປ່ຽນໄດ້ຍັງຂຶ້ນກັບຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ມູນ. ຂໍ້ມູນການລາດຕະເວນ, ການຕິດຕາມຊົ່ວເຮັດງານພັນ, ການບັນທຶກການທ່ອງທ່ຽວ, ການບັນທຶກການຮ້ອງທຸກ, ຜົນການເຂົ້າຮ່ວມຂອງບ້ານ, ຂໍ້ມູນພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ O&M, ຂໍ້ມູນຫຼັກສູດກ່ຽວກັບການເງິນ ແລະ ເອກະສານທົບທວນການຄຸ້ມຄອງຄວນເອົາເຂົ້າໃນການຕັດສິນບັນຫາໃນແຕ່ລະໄລຍະ. ດັ່ງນັ້ນ, ແຜນການສະບັບນີ້ຈຶ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ຈະເຊື່ອມສານເອົາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເຂົ້າກັບກົດຈະກຳເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເຊື່ອມໂຍງກັບຫຼັກການ, ການລາຍງານປະເດັນຕ່າງໆ ແລະ ການຕິດຕາມຄືນບັນດາວຽກທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນແລ້ວ.

ການສ້າງຄວາມພ້ອມໃຫ້ແກ່ບັນຊີສີຂຽວຖືວ່າເປັນວຽກດຳເນີນງານປົກກະຕິ. ບໍ່ໃຫ້ຖືວ່າມັນແມ່ນວຽກສະເພາະອັນດຽວທີ່ຕັດແຍກອອກຈາກການຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານ. CMP ຕ້ອງເຮັດວຽກທີ່ມີຫຼັກການ, ເປັນຮອບວຽນປົກກະຕິ ແລະ ມີຄຸນນະພາບໃນການຄຸ້ມຄອງທີ່ຈຳເປັນສໍາລັບສິ່ງປະກອບຂອງບັນຊີສີຂຽວ-ການປົກຄອງທີ່ດິນ, ການອອກແບບ ແລະ ການວາງແຜນທີ່ດິນ, ການຄຸ້ມຄອງຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ແລະ ການອະນຸລັກທີ່ມີຜົນສໍາເລັດ—ໂດຍຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກການຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານທີ່ເປັນປົກກະຕິ.

ວິທີການໃຊ້ແຜນການສະບັບນີ້

ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມສະບັບນີ້ຄວນຖືກໃຊ້ເປັນເອກະສານທີ່ເປັນບ່ອນອີງຫຼັກທາງດ້ານຍຸດທະສາດ ແລະ ທາງດ້ານປະຕິບັດງານສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດທຶນໜາມໜໍ່ສໍາລັບໄລຍະ 2026–2030. ແຜນການນີ້ບໍ່ມີຈຸດປະສົງຈະໃຊ້ເປັນພຽງແຕ່ບົດລາຍງານເທົ່ານັ້ນ. ການນຳໃຊ້ຄວນໄປຄຽງຄູ່ກັບບັນດາເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ, ຕາຕະລາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດຈະກຳ, ແຜນວຽກປະຈຳປີ, ແຜນງົບປະມານ, ການບັນທຶກການຕິດຕາມ, ເອກະສານການລະດົມທຶນ ແລະ ເຄື່ອງມືການປະສານງານຂ້າມຊາຍແດນ. ເນື້ອໃນຫຼັກຂອງແຜນການນີ້ກຳນົດ

ເຫດຜົນການຄຸ້ມຄອງ, ທິດທາງຍຸດທະສາດ, ວຽກງານການຈັດຕັ້ງ, ແຜນງານຕາມຫົວເລື່ອງຕ່າງໆ ແລະ ການຕອບ
ໂຕ້ທີ່ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍຂອງອຸທິຍານ. ແຜນການນີ້ອະທິບາຍສິ່ງທີ່ອຸທິຍານພະຍາຍາມຈະບັນລຸ, ເຫດຜົນວ່າ
ຍ້ອນຫຍັງມັນຈຶ່ງສໍາຄັນ, ແລະ ບັນດາລະບົບຫຼັກຂອງການຄຸ້ມຄອງພົວພັນກັນຄືແນວໃດ. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ
ແລະ ເຄື່ອງມືທີ່ໄປຄຽງຄູ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການ ແລະ ດ້ານການປະຕິບັດງານອີກຕື່ມ. ບັນດາຕົວຊີ້
ວັດ, ຕາຕະລາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຕາຕະລາງງົບປະມານ ແລະ ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອ, ລາຍການຄວາມສ່ຽງ, ແນວ
ຄວາມຄິດຕ່າງໆ, ການສັງລວມຫຼັກຖານ ແລະ ເຄື່ອງມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອື່ນໆຄວນຮັກສາໄວ້ໃນຮູບແບບ
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຫລື ເຊື່ອມໂຍງກັບເຄື່ອງມືການຄຸ້ມຄອງແທນທີ່ຈະເອົາໃສ່ໃນຕົວເອກະສານຫຼັກຊຶ່ງຈະ
ພາໃຫ້ມີຂໍ້ມູນຫຼາຍລື້ນເກີນໄປ.

ຄວນເຂົ້າໃຈທີ່ວ່າ CMP ກໍ່ນຳໃຊ້ໄປພ້ອມກັບເຄື່ອງມືອື່ນໆ. CMP ແມ່ນແຜນການອັນດຽວທີ່ກວມໄລຍະຫ້າປີສໍາ
ລັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່. ແຜນດຳເນີນງານຂ້າມຊາຍແດນແມ່ນເຄື່ອງມືປະສານງານຮ່ວມກັນສໍາລັບ
ປະເດັນທີ່ຫີນໜາມໜໍ່ ແລະ ຟອງຫຍາ-ແກບາງທີ່ຕ້ອງເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ. ແຜນວຽກປະຈຳປີ ແລະ ແຜນ
ງົບປະມານແມ່ນນຳໃຊ້ສະເພາະ CMP ຂອງແຕ່ລະປີ. SOPs, ເຄື່ອງມືການປ້ອງກັນ, ເອກະສານການແບ່ງເຂດ
ແລະ ເຄື່ອງມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼາຍດ້ານບົ່ງບອກວິທີການລະອຽດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຫຼັກຖານສໍາລັບການ
ປະຕິບັດວຽກງານໃນແຕ່ລະວັນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ນຳໃຊ້ແຜນການສະບັບນີ້ຈຶ່ງຄວນນຳໃຊ້ໃນຫຼາຍຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຂັ້ນການນຳຂອງອຸທິຍານ ແລະ
ຫົວໜ້າໜ່ວຍງານຕ່າງໆຄວນໃຊ້ສໍາລັບການຈັດບຸລິມະສິດ, ການປະກອບພະນັກງານ, ການຂຶ້ນແຜນງົບປະມານ,
ການລາຍງານ ແລະ ການປຶກສາຫາລືກັບຄູ່ຮ່ວມງານ. ທີມງານວິຊາການ ແລະ ທີມງານພາກສະໜາມຄວນໃຊ້
ແຜນການນີ້ ເພື່ອຈັດສັນວຽກງານໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບທິດທາງຍຸດທະສາດທີ່ໄດ້ເຫັນດີແລ້ວ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ
ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງໃນການລາຍງານຄືນ. ພາກສ່ວນລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຄວນໃຊ້ແຜນການນີ້ເພື່ອ
ເຂົ້າໃຈບຸລິມະສິດວຽກຂອງອຸທິຍານ, ວຽກງານດ້ານການເງິນ, ໂຄງສ້າງວຽກງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການສະ
ໜັບສະໜູນຄວາມຕ້ອງການ. ຂະບວນການທົບທວນຄືນປະຈຳໄຕມາດ ແລະ ປະຈຳປີຄວນໃຊ້ແຜນການນີ້ ເປັນ
ເອກະສານຫຼັກເພື່ອປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າ, ກຳນົດຊ່ອງວ່າງ ແລະ ເຫັນດີຮັບຮອງເອົາແຜນວຽກທີ່ສາມາດປັບປ່ຽນ
ໄດ້.

ບໍ່ຄວນນຳໃຊ້ແຜນການນີ້ແບບຕາຍຕົວໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ທິດທາງຫຼັກຂອງແຜນການແມ່ນຕ້ອງຮັກສາໄວ້ ເ
ໜືອນເດີມຕະຫຼອດໄລຍະ 2026-2030. ແຕ່ວ່າແຜນວຽກປະຈຳປີ, ງົບປະມານ, ທຶນອຸດໜູນ, ການເຮັດວຽກ
ກັບຄູ່ພັດຮ່ວມທະນາ ແລະ ບາງມາດຕະການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄວນມີການປັບປ່ຽນເພື່ອຕອບໂຕ້ກັບຫຼັກ
ຖານ, ຄວາມສ່ຽງໂອກາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງໃນການດຳເນີນງານໂດຍທີ່ການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວ
ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການໃນການໃຊ້ຫຼັກຖານໃນແຜນການ ແລະ ຫຼັກການປ້ອງ OUV.

ເຖິງແມ່ນວ່າ CMP ຈະມີລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດຂອງການລະດົມທຶນ, ລາຍການວຽກງານກ່ຽວກັບ
ປະເດັນຂ້າມຊາຍແດນ, ຄຳນິຍາມກ່ຽວກັບຕົວຊີ້ວັດ, ລະບຽບການທາງດ້ານວິຊາການ ຫລື ບັນດາເຄື່ອງມືການເຮັດ
ວຽກກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາແລ້ວກໍຕາມ, ຜູ້ນຳໃຊ້ແຜນງານນີ້ຄວນເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບການນຳໃຊ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ
ຫລື ບັນດາເຄື່ອງມື ທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບເນື້ອໃນ ແທນທີ່ຈະຄາດຫວັງໃຫ້ເຫັນລາຍລະອຽດທັງໝົດຢູ່ໃນພາກເອກະ
ສານຫຼັກ.

CMP ແມ່ນກອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງລວມ; ບັນດາເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ເຄື່ອງມືກ່ຽວຂ້ອງມີຂໍ້ມູນລົງເລິກ
ລາຍລະອຽດດ້ານການປະຕິບັດງານ.

ສາລະບານ

ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ຜູ້ປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາ CMP	2
ຄຳນຳ / ການຮັບຮອງ.....	5
ການສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ.....	6
ສຳນວນ ແລະ ຄຳສັບຫຍໍ້	8
ອະທິບາຍຄຳສັບ	10
ພາກສັງລວມ.....	12
1. ຈຸດປະສົງ ແລະ ບົດບາດຂອງ CMP.....	12
2. ຂະບວນການພັດທະນາ CMP	12
3. ບົດຮຽນສຳຄັນທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CMP ໄລຍະກ່ອນ	14
4. ການວິເຄາະ SWOT: ຈຸດດີ, ຈຸດອ່ອນ, ໂອກາດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຫຼັກ	15
4.1 ຈຸດດີ.....	15
4.2 ຈຸດອ່ອນ	15
4.3 ໂອກາດ.....	15
4.4 ສິ່ງທ້າທາຍຫຼັກ.....	16
5. ວິໄສທັດ ແລະ ຈຸດປະສົງທາງຍຸດທະສາດ	16
ວິໄສທັດ	16
ຈຸດປະສົງທາງຍຸດທະສາດ.....	17
6. ທິດທາງຍຸດທະສາດຫຼັກຂອງແຜນການ	17
7. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການສະໜອງທຶນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງແບບປັບປຸງໄດ້	19
ວິທີການໃຊ້ແຜນການສະບັບນີ້.....	19
ສາລະບານ.....	21
ລາຍການຕາຕະລາງ	25
ລາຍການຮູບສະແດງ / ແຜນວາດ / ແຜນທີ່.....	26
ໝວດ 1. ກອບວຽກການວາງແຜນ, ສະພາບພາກສະໜາມ ແລະ ການປ້ອງກັນ	27
1.1 ຈຸດປະສົງ, ຂອບເຂດ ແລະ ທິດທາງໃນການວາງແຜນ (2026–2030)	27
1.2 ສະພາບຕົວຈິງຂອງສະຖານທີ່ ແລະ ຄຸນຄ່າຕ່າງໆທີ່ສຳຄັນ (OUV ແລະ ການສັງລວມຄວາມຄົງເດີມ)	29
ຕາຕະລາງ 1-1. ຄຸນຄ່າດ້ານ OUV ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຫີນໝາໜໍ່	30
1.3 ສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ (ສະເພາະເມືອງບົວລະພາ ແລະ ອີງຕາມ SEDP)	30
ຕາຕະລາງລາຍຊື່ບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານ.....	33
1.4 ໄພຂົ່ມຂູ່ ແລະ ຄວາມກົດດັນຫຼັກ (ການສັງລວມໂດຍອີງຕາມຫຼັກຖານ)	34

ຕາຕະລາງ 1-2. ການສັງລວມໄພຂົ່ມຂູ່ຫຼັກ ແລະ ຄວາມກົດດັນທີ່ອີງຕາມຫຼັກຖານ.....	34
1.5 ກອບວຽກດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍ (ການຈັດສັນໃຫ້ສອດຄ່ອງລະດັບຊາດ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ)	36
1.6 ການແບ່ງເຂດ ແລະ ພາບລວມກ່ຽວກັບລະບຽບຫຼັກການ (ນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ ແລະ ສັງລວມການຕົກລົງກັບ ບັນດາບ້ານ)	37
1.7 ມາດຕະການປ້ອງກັນແບບຄືບຊຸດ (ຮູບແບບ FPIC, GESI, ຄວາມຫລໍ່ແຫລມທາງດ້ານຊົນເຜົ່າ ແລະ GRM)	38
1.8 ມາດຕະການປ້ອງກັນພິເສດ ແລະ ຄວາມກົດດັນຈາກການພັດທະນາຈາກພາຍນອກ.....	38
1.9 ຍຸດທະສາດການຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ.....	39
ຕາຕະລາງ 1-3. ຍຸດທະສາດການຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ.....	39
1.10 ເປົ້າໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	41
ໝວດ 2. ການປົກຄອງ, ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ, ການພັດທະນາຄວາມສາມາດ ແລະ ລະບົບການລາຍງານພາຍໃນ	42
2.1 ໂຄງຮ່າງການປົກຄອງການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ແລະ ພາລະບົດບາດ.....	42
2.2 ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຢູ່ ແລະ ເຫດຜົນການປັບປຸງຄືນໃໝ່	43
2.3 ສະເໜີໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງສໍາລັບ 2026–2030	44
ໂຄງຮ່າງຂັ້ນການນໍາ	44
ໜ່ວຍງານ / ພະແນກຕົ້ນຕໍທີ່ສະເໜີໃຫ້	45
2.4 ຄາດຄະເນການປະກອບພະນັກງານສໍາລັບການຈັດຕັ້ງທີ່ມີພະນັກງານ 35 ຄົນ	45
2.5 ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງພາກສະໜາມ: ສີ່ສະຖານີພາກສະໜາມ.....	46
2.6 ການລາຍງານພາຍໃນ, ຮູບແບບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ	47
2.7 ການພັດທະນາຄວາມສາມາດ ແລະ ລະບົບ SOP	48
2.8 ຄວາມສ່ຽງໃນການປົກຄອງ ແລະ ຜົນເນື່ອງຈາກການຄຸ້ມຄອງ.....	49
2.9 ຍຸດທະສາດການຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ.....	49
ຕາຕະລາງ 2-1. ຄາດຄະເນແຜນການປະກອບພະນັກງານສໍາລັບໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງທີ່ມີພະນັກງານ 35 ຄົນ	49
ຕາຕະລາງ 2-2. ຍຸດທະສາດໃນການຄຸ້ມຄອງ	50
2.10 ເປົ້າໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	51
ໝວດ 3. ການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນ, ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ຄວາມທົນທານຕໍ່ດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານສຸຂະພາບ 	52
3.1 ຈຸດປະສົງໃນການອະນຸລັກ, ຂໍ້ມູນທຽບຖານດ້ານຊີວະນາໆພັນ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບໃນການອະນຸລັກຄວາມຄົງເດີມຂອງ ລະບົບນິເວດ.....	52
3.2 ເປົ້າໝາຍການອະນຸລັກທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ.....	53
ຕາຕະລາງ 3-1. ເປົ້າໝາຍການອະນຸລັກທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ.....	54

3.3 ບຸດທະສາດຄຸ້ມຄອງໄພຂົ່ມຂູ່	55
3.4 ບຸລິມະສິດໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ	56
3.5 ກອບວຽກຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນແບບປະສົມປະສານ	57
ຕາຕະລາງ 3-2. ກອບວຽກການຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນແບບປະສົມປະສານ	57
3.6 ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ	59
3.7 ການກອບກູ້ ແລະ ພື້ນຟູຄືນສັດປ່າ ແລະ ພື້ນທີ່ປົດກວ້າງທີ່ຄ້າຍຄືທຳມະຊາດ	59
3.8 ການຕິດແປດພະຍາດສັດໃສ່ຄົນ ແລະ ການພິຈາລະນາກ່ຽວກັບສຸຂະພາບໜຶ່ງດຽວ	60
3.9 ບຸດທະສາດໃນການຄຸ້ມຄອງ	60
ຕາຕະລາງ 3-3. ບຸດທະສາດການຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	60
3.10 ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍຮອດປີ 2030	62
ໝວດ 4. ການພັດທະນາຊຸມຊົນ, ການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊົນ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ການສ້າງຈິດສຳນຶກ	63
4.1 ຈຸດປະສົງການພັດທະນາຊຸມຊົນ ແລະ ຫຼັກການດ້ານຜົນປະໂຫຍດ	63
4.2 ການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ແບບຍືນຍົງ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອບັນດາບ້ານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ	64
4.3 ການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການເຊື່ອມໂຍງກັບພູມິທັດ ແລະ ການປ້ອງກັນເຂດອ່າງໂຕ່ງ	66
4.4 ເອກະລັກດ້ານວັດທະນະທຳ, ການຄຸ້ມຄອງທີ່ເຄົາລົບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄວາມຮູ້ພື້ນເມືອງດ້ານນິເວດວິທະຍາ	67
4.5 ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທຳມະຊາດ, ຈິດສຳນຶກ, ການພົວພັນຊຸມຊົນ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊາວໜຸ່ມ	67
4.6 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການປ້ອງກັນໃນວຽກງານທີ່ພົວພັນໂດຍກົງກັບຊຸມຊົນ	68
4.7 ບຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	69
4.8 ເປົ້າໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	71
ໝວດ 5. ການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວ	72
5.1 ວິໄສທັດການທ່ອງທ່ຽວທີ່ສອດຄ່ອງກັບ OUV, ຄວາມຄົງເດີມ, ການແບ່ງເຂດ ແລະ ແຜນການທ່ອງທ່ຽວທີ່ໄດ້ຖືກອະນຸມັດ	72
5.2 ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ສະພາບການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການພັດທະນາແບ່ງເປັນຫລາຍໄລຍະ	73
5.3 ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນ, ແລະ ມາດຕະຖານການທ່ອງທ່ຽວຂັ້ນຊຸມຊົນ	75
5.4 ການອະນຸຍາດ, ຈັນຍາບັນ, ການນຳທ່ຽວ ແລະ ລະບຽບການບໍລິການ	76
5.5 ຄວາມປອດໄພຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງສຳລັບຖ້ຳ, ເສັ້ນທາງຍ່າງ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວດ້ວຍສາຍນ້ຳ	77
5.6 ຄວາມສາມາດຮອງຮັບ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຜົນກະທົບຈາກຂີ້ເຫຍື້ອ, ການລົບກວນ ແລະ ສິ່ງທີ່ຫລໍ່ແຫລມ	77
5.7 ຄວາມໂປ່ງໃສໃນການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມດ້ານເສດຖະກິດໃນທ້ອງຖິ່ນ	78
5.8 ການຮ່ວມມືການທ່ອງທ່ຽວລະຫວ່າງຊາຍແດນ, ການເຊື່ອມໂຍງກັບຈຸດປາຍທາງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການຕະຫລາດທີ່ສອດຄ່ອງກັບການອະນຸລັກ	79

5.9 ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ.....	80
5.10 ຄາດໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	82
ໝວດ 6. ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ	83
6.1 ຈຸດປະສົງຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງ	83
6.2 ບຸລິມະສິດຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງສໍາລັບການດໍາເນີນງານ, ວຽກພາກສະໜາມ ແລະ ວຽກທ່ອງທ່ຽວ ...	84
6.3 ມາດຕະຖານ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ການກວດສອບ	86
6.4 ການດໍາເນີນງານ, ການບໍາລຸງຮັກສາ ແລະ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ.....	87
6.5 ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ.....	88
6.6 ເປົ້າໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030.....	90
ໝວດ 7. ການສະໜອງທຶນທີ່ຍືນຍົງ, ການລະດົມຊັບພະຍາກອນ ແລະ ແຜນງານການເຮັດວຽກກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ....	91
7.1 ຫຼັກການສະໜອງທຶນ, ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ໂຄງສ້າງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ	91
7.2 ແຫລ່ງທຶນ ແລະ ກົນໄກການສະໜອງທຶນ.....	94
7.3 ແຜນການລະດົມຊັບພະຍາກອນ, ລະບົບຊ່ອງຫວ່າງ 3W+ ແລະ ການສະໜອງທຶນປະຈຳປີແບບຄົບຊຸດ.....	94
7.4 ຮູບແບບການເປັນຄູ່ຮ່ວມມື, ໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບທຶນຈາກ ODA/INGOs, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ.....	95
7.5 ນັກສຶກສາຝຶກງານ, ອາສາສະໜັກ ແລະ ແຜນງານເອົານັກຝຶກງານຊ່ວຍວຽກວິຊາການ	96
7.6 ແນວຄວາມຄິດການລະດົມທຶນ ແລະ ເຫດການລະດົມທຶນ	97
7.7 ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ.....	98
7.8 ເປົ້າໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030.....	100
ໝວດ 8. ການອະນຸລັກຂ້າມຊາຍແດນ ແລະ ການຮ່ວມມື	101
8.1 ເຫດຜົນ, ພື້ນຖານທາງກົດໝາຍ ແລະ ການຈັດແຈງຕາມຍຸດທະສາດ	101
8.2 ຂໍ້ມູນທຽບຖານ, ສະພາບການປົກຄອງ ແລະ ການອະທິບາຍກ່ຽວກັບ CMP-TAP.....	102
8.3 ການຮ່ວມມືທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ, ການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ ແລະ ການເຮັດວຽກກັບຊຸມຊົນ	103
8.4 ຍຸດທະສາດການຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ.....	104
8.5 ເປົ້າໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030.....	106
ໝວດ 9. ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ຄວາມປອດໄພຂອງນັກລາດຕະເວນ, ແລະ ການປະຕິບັດງານແບບ SMART	107
9.1 ຮູບແບບການປະຕິບັດງານ ແລະ ປະເພດການລາດຕະເວນ.....	108
9.2 ການວາງແຜນການລາດຕະເວນ, ການເລັ່ງເປົ້າໝາຍໃສ່ຈຸດຫລໍ່ແຫລມ, ແລະ ພື້ນທີ່ຄວບຄຸມ	109
9.3 ສະຖານີພາກສະໜາມ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນການປະກອບຊັບພະຍາກອນໃຫ້	110
9.4 ການປະຕິບັດງານພາກສະໜາມແບບ SMART, ກະແສຂໍ້ມູນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຈາກການວິເຄາະ.....	111

9.5 ຄວາມປອດໄພຂອງນັກລາດຕະເວນ, ສະຫວັດດີການ ແລະ ກົນໄກການສະໜັບສະໜູນທີ່ຄາດຄະເນໄດ້	113
9.6 ການຕິດຕາມກໍລະນີ ແລະ ການປະສານງານກັບຫລາຍພາກສ່ວນ.....	114
9.7 ຍຸດທະສາດການຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ.....	115
9.8 ເປົ້າໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030.....	117
ໝວດ 10. ລະບົບ MEL, ການຈັດແຈງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ກຳນົດເວລາ ແລະ ງົບປະມານ	118
10.1 ກອບວຽກຜົນໄດ້ຮັບຂອງ CMP (ຜົນປະຕິບັດ → ຜົນໄດ້ຮັບ → ຕົວຊີ້ວັດ)	119
ຕາຕະລາງ 10-1. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງ CMP ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫລາຍຂະແໜງການ ແລະ ຄາດຄະເນຕົວຊີ້ວັດຕົ້ນຕໍ... 120	
10.2 ວັດຈະນານຸກົມຕົວຊີ້ວັດ (ການສັງລວມ) ແລະ ວິທີການທີ່ອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທຽບຖານເບື້ອງຕົ້ນ.....	121
ຕາຕະລາງ 10-2. ສັງລວມປະເພດຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ວິທີການທີ່ໃຊ້ຂໍ້ມູນທຽບຖານ	122
10.3 ການເຊື່ອມສາຍຂໍ້ມູນ ແລະ ຮອບວຽນການລາຍງານ (ປະຈຳເດືອນ / ປະຈຳໄຕມາດ / ປະຈຳປີ; ການປະຕິບັດງານ ແບບປັບປ່ຽນໄດ້)	124
ຕາຕະລາງ 10-3. ຮອບວຽນການລາຍງານ ແລະ ໝາກຜົນຫຼັກຂອງການຄຸ້ມຄອງ	125
10.4 ການຈັດແຈງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ການສະໜັບສະໜູນການປະຕິບັດ / ການຕິດຕາມການປະຕິບັດ / ການຕັດສິນ ບັນຫາ)	126
ຕາຕະລາງ 10-4. ເຄື່ອງມືການດຳເນີນງານ ແລະ ບົດບາດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	127
10.5 ການສັງລວມຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ ແລະ ວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ	128
ຕາຕະລາງ 10-5. ສັງລວມປະເພດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ.....	129
10.6 ຄາດຄະເນໂຄງສ້າງງົບປະມານ ແລະ ການຈັດບຸລິມະສິດ	129
ຕາຕະລາງ 10-6. ຄາດຄະເນໂຄງສ້າງງົບປະມານ ແລະ ການຈັດບຸລິມະສິດ.....	130
10.7 ຄາດໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	132
ຄຳເຫັນມ້ວນທ້າຍກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການນຳໃຊ້ CMP	133

ລາຍການຕາຕະລາງ

ຕາຕະລາງ 1-1. ຄຸນຄ່າດ້ານ OUV ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຫີນໝາມໜໍ່.....	28
ຕາຕະລາງ ຊີ້ບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານ	31
ຕາຕະລາງ 1-2. ການສັງລວມໄພຂົ່ມຂູ່ຫຼັກ ແລະ ຄວາມກົດດັນທີ່ອີງຕາມຫຼັກຖານ	32
ຕາຕະລາງ 1-3. ຍຸດທະສາດການຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	37
ຕາຕະລາງ 2-1. ຄາດຄະເນການປະກອບພະນັກງານສຳລັບການເຮັດວຽກທີ່ຕ້ອງການພະນັກງານ 35 ຄົນ	47
ຕາຕະລາງ 2-2. ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ.....	48
ຕາຕະລາງ 3-1. ເປົ້າໝາຍການອະນຸລັກທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ.....	52
ຕາຕະລາງ 3-2. ກອບວຽກການຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນແບບປະສົມປະສານ.....	55
ຕາຕະລາງ 3-3. ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ.....	58

ຕາຕະລາງ 4-1. ຄາດຄະເນເປົ້າໝາຍສໍາລັບການສະໜັບສະໜູນທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃຫ້ແກ່ບັນດາບ້ານ	63
ຕາຕະລາງ 4-2. ບຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	67
ຕາຕະລາງ 5-1. ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ກອບວຽກສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງຜະລິດຕະພັນ	72
ຕາຕະລາງ 5-2. ບຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	77
ຕາຕະລາງ 6-1. ການສັງລວມຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຊັບສິນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ	83
ຕາຕະລາງ 6-2. ບຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	86
ຕາຕະລາງ 7-1. ຄາດຄະເນຮູບແບບການສະໜອງທຶນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ	90
ຕາຕະລາງ 7-2. ສັງລວມແປດແນວຄວາມຄິດຄົບຊຸດໃນການການລະດົມທຶນ	95
ຕາຕະລາງ 7-3. ບຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	96
ຕາຕະລາງ 8-1. ບຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	102
ຕາຕະລາງ 10-1. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງ CMP ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫລາຍຂະແໜງການ ແລະ ຄາດຄະເນຕົວຊີ້ວັດຕົ້ນຕໍ	118
ຕາຕະລາງ 10-2. ສັງລວມປະເພດຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ວິທີການທີ່ອີງຕາມຂໍ້ມູນທຽບຖານ	120
ຕາຕະລາງ 10-3. ຮອບວຽນການລາຍງານ ແລະ ເຄື່ອງມືຫລັກສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງ	123
ຕາຕະລາງ 10-4. ເຄື່ອງມືສະໜັບສະໜູນການດໍາເນີນງານ ແລະ ບົດບາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	125
ຕາຕະລາງ 10-5. ສັງລວມປະເພດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ວິທີການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ	127
ຕາຕະລາງ 10-6. ຄາດຄະເນໂຄງສ້າງງົບປະມານ ແລະ ຮູບແບບທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ	128

ລາຍການຮູບສະແດງ / ແຜນວາດ / ແຜນທີ່

ແຜນທີ່ 1-1. ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຫີນໜາມໜໍ່ ໃນຂອບເຂດເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ພື້ນທີ່ຂ້າມຊາຍແດນ	27
ຮູບສະແດງ 1: ແຜນທີ່ເຂດທີ່ຕັ້ງບັນດາບ້ານຢູ່ໃນ HNN NP	30
ຮູບສະແດງ 2-1. ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຄະນະບໍລິຫານງານ HNN NP (2026–2030) ທີ່ເປັນການສະເໜີ ..	42
ແຜນທີ່ 2-1. ຄາດຄະເນສະຖານນິພາກສະໜາມ ແລະ ແຜນທີ່ກຸ່ມບ້ານ	44
ຮູບສະແດງ 3-1. ເປົ້າໝາຍການອະນຸລັກທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ແລະ ຮູບແບບການຕິດຕາມ	51
ແຜນທີ່ 5-1. ຄາດຄະເນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຕາມລຳດັບ ແລະ ການໃຊ້ພື້ນທີ່ເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວ	72
ຮູບສະແດງ 6-1. ການແບ່ງໄລຍະເວລາການລົງທຶນໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ	82
ແຜນທີ່ 8-1. ຊັບສິນຂ້າມຊາຍແດນ ແລະ ຮູບແບບການຮ່ວມມື	63
ແຜນທີ່ 9-1. ຂອບລາດຕະເວນ, ຊ່ອງຫວ່າງພື້ນທີ່ລາດຕະເວນ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນສະຖານີພາກສະໜາມ .	
109	
ຮູບສະແດງ 10-1. ກອບວຽກຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ກະແສຕົວຊີ້ວັດ	115
ຮູບສະແດງ 10-2. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CMP ແລະ ຮອບວຽນການລາຍງານ	122

ໝວດ 1. ກອບວຽກການວາງແຜນ, ສະພາບພາກສະໜາມ ແລະ ການປ້ອງກັນ

ໝວດ 1 ກຳນົດກອບວຽກການວາງແຜນ, ສະພາບພາກສະໜາມ ແລະ ໂຄງສ້າງວຽກການປ້ອງກັນສຳລັບ ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ຂອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ສຳລັບ 2026-2030. ຫີນໜາມໜໍ່ ບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ຮັບ ການຄຸ້ມຄອງໃນຖານະເປັນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດແຫ່ງໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນອົງປະກອບອັນໜຶ່ງຂອງຝ່າຍລາວ ຂອງສະຖານທີ່ມໍຣະດົກໂລກຂ້າມຊາຍແດນ ແລະ ມີພູມມິທັດ ທີ່ໄດ້ຖືກຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັນ ໂດຍມີຊຸມຊົນອ້ອມຂ້າງ ນຳໃຊ້ພື້ນທີ່, ການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊີນ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ຄວາມກົດດັນຂອງການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການພັດທະນາຂັ້ນເມືອງ. ດັ່ງນັ້ນການວາງແຜນທີ່ດີ, ການຈັດສັນວຽກງານໃຫ້ຖືກກົດໝາຍ, ການແບ່ງພື້ນທີ່ຢ່າງມີ ສ່ວນຮ່ວມ, ການໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການຮັບຮູ້ໄພຂົ່ມຂູ່ ແລະ ການກວດການຕິດຕາມການພັດທະນາ ຈຶ່ງ ພາໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການປົກປ້ອງຊີວະນາໆພັນ, ການດຳເນີນກິດຈະກຳຢ່າງຖືກກົດໝາຍໃນຊຸມຊົນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄລຍະຍາວຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ແຕ່ໃນຂະນະດຽວກັນ, ຖ້າການປະສານງານມີຂໍ້ບົກຜ່ອງ, ການກຳນົດ ຫຼັກການບໍ່ຈະແຈ້ງ ຫລື ການກວດສອບຄວາມກົດດັນຈາກພາຍນອກ ທີ່ບໍ່ລະອຽດດີ ກໍຈະພາໃຫ້ມີຄວາມສຸນເສຍ ຕໍ່ຄຸນຄ່າອັນໂດດເດັ່ນລະດັບຈັກກະວານ ຂອງອຸທິຍານ, ຄວາມຄົງເດີມຂອງລະບົບນິເວດ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນ ການຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານ.

ຈຸດປະສົງຂອງເອກະສານໃນໝວດນີ້ແມ່ນເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນກອບວຽກການວາງແຜນການປະຕິບັດງານສຳລັບ ໄລຍະເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ CMP ແລະ ເພື່ອກຳນົດຫຼັກການສຳລັບການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອະນຸລັກ, ວຽກງານ ການພັດທະນາ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍ ຕະຫລອດໄລຍະ 2026-2030. ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການດັດແກ້ຕາຕະລາງລວມ ຂອງແຜນການສະບັບນີ້, ເອກະສານພາກນີ້ໄດ້ ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍຖືກກົດໝາຍ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ, ກຳນົດແຈ້ງກ່ຽວກັບຮູບແບບການປ້ອງກັນ, ການສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານ OUV ແລະ ການກຳນົດວຽກງານຮັກສາຄວາມຄົງເດີມ, ການຜັນຂະຫຍາຍເນື້ອໃນເຂົ້າ ໃນແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ ຂອງເມືອງບົວລະພາ ແລະ ກຳນົດວ່າປະເດັນໃດຄວນເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນພາກ ເອກະສານຫຼັກ ແລະ ປະເດັນໃດຄວນເອົາໄວ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຫລື ເຄື່ອງມືສະໜັບສະໜູນ.

1.1 ຈຸດປະສົງ, ຂອບເຂດ ແລະ ທິດທາງໃນການວາງແຜນ (2026–2030)

ໝວດ 1 ກຳນົດກອບວຽກການວາງແຜນ, ສະພາບພາກສະໜາມ ແລະ ໂຄງສ້າງວຽກການປ້ອງກັນສຳລັບ ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ຂອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ສຳລັບ 2026-2030. ຫີນໜາມໜໍ່ ບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ຮັບ ການຄຸ້ມຄອງໃນຖານະເປັນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດແຫ່ງໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນອົງປະກອບອັນໜຶ່ງຂອງຝ່າຍລາວທີ່ ມີສະຖານທີ່ມໍຣະດົກໂລກຂ້າມຊາຍແດນ ແລະ ມີພູມມິທັດ ທີ່ໄດ້ຖືກຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັນ ໂດຍມີຊຸມຊົນອ້ອມຂ້າງທີ່ ນຳໃຊ້ພື້ນທີ່, ການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊີນ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ຄວາມກົດດັນຂອງການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການພັດທະນາຂັ້ນເມືອງ. ດັ່ງນັ້ນການວາງແຜນທີ່ດີ, ການຈັດສັນວຽກງານໃຫ້ຖືກກົດໝາຍ, ການແບ່ງພື້ນທີ່ຢ່າງມີ ສ່ວນຮ່ວມ, ການໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການຮັບຮູ້ໄພຂົ່ມຂູ່ ແລະ ການກວດການຕິດຕາມການພັດທະນາ ຈຶ່ງ ພາໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການປົກປ້ອງຊີວະນາໆພັນ, ການດຳເນີນກິດຈະກຳຢ່າງຖືກກົດໝາຍໃນຊຸມຊົນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄລຍະຍາວຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ແຕ່ໃນຂະນະດຽວກັນ, ຖ້າການປະສານງານ ມີຂໍ້ບົກຜ່ອງ, ການກຳນົດ ຫຼັກການບໍ່ຈະແຈ້ງ ຫລື ການກວດກາຄວາມກົດດັນຈາກພາຍນອກ ທີ່ບໍ່ລະອຽດດີ ກໍຈະພາໃຫ້ມີຄວາມສຸນເສຍຕໍ່ ຄຸນຄ່າອັນໂດດເດັ່ນລະດັບຈັກກະວານ ຂອງອຸທິຍານ, ຄວາມຄົງເດີມຂອງລະບົບນິເວດ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນ ການຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານ.

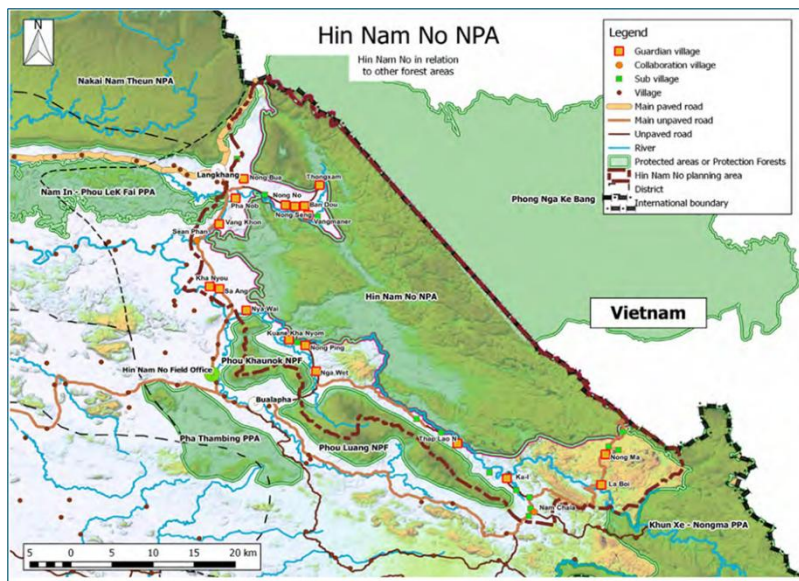
ຈຸດປະສົງຂອງເອກະສານໃນໝວດນີ້ແມ່ນເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນກອບວຽກການວາງແຜນການປະຕິບັດງານສໍາລັບ ໄລຍະເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງ CMP ແລະ ເພື່ອການົດຫລັກການສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອະນຸລັກ, ວຽກງານ ການພັດທະນາ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍ ຕະຫລອດໄລຍະ 2026-2030. ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການດັດແກ້ຕາຕະລາງລວມ ຂອງແຜນການສະບັບນີ້, ເອກະສານພາກນີ້ໄດ້ ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍຖືກົດໝາຍ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ, ກໍານົດແຈ້ງກ່ຽວກັບຮູບແບບການປ້ອງກັນ, ການສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານ OUV ແລະ ການການົດວຽກງານຮັກສາຄວາມຄົງເດີມ, ການຜັນຂະຫຍາຍເນື້ອໃນເຂົ້າ ໃນແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ ຂອງເມືອງບົວລະພາ ແລະ ກໍານົດວ່າປະເດັນໃດຄວນເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນພາກ ເອກະສານຫລັກ ແລະ ປະເດັນໃດຄວນເອົາໄວ້ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຫລື ເຄື່ອງມືສະໜັບສະໜູນ.

CMP ມີກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງທີ່ເປັນຫລັກການສໍາລັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ສໍາລັບໄລຍະ 2026- 2030. ແຜນການນີ້ໄດ້ຜັນຂະຫຍາຍພັນທະທາງກົດໝາຍພາຍໃນປະເທດ, ຫລັກການມໍຣະດົກໂລກ, ພັນທະໃນ ການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ, ຫລັກການປ້ອງກັນ ແລະ ສະພາບຄວາມເປັນຈິງດ້ານການພັດທະນາຂອງເມືອງ ແລະ ແຂວງເຂົ້າ ໃນເຄື່ອງມືການຄຸ້ມຄອງທີ່ແທດເໝາະກັບຄວາມເປັນຈິງ. ດັ່ງນັ້ນເນື້ອໃນເອກະສານໃນໝວດນີ້ ຈຶ່ງຄວນຖືເປັນທິດ ທາງ ຂອງແຜນການສະບັບນີ້ແທນທີ່ຈະຖືເປັນເນື້ອໃນກ່ຽວກັບຄວາມເປັນມາເທົ່ານັ້ນ.

CMP ນໍາໃຊ້ໄດ້ສໍາລັບພື້ນທີ່ 94,121 ເຮັກຕາ ຂອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ແລະ ມີເຂດກັນຊີນ 75,834 ເຮັກຕາ ເນື່ອງຈາກວ່າ ມີຫລາຍຄວາມກົດດັນທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ອຸທິຍານແຫ່ງນີ້ ເຊິ່ງເກີດມາຈາກການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ຢູ່ ຕິດຈອດກັບອຸທິຍານ, ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການເຕີບໂຕ ຂອງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການຕົກລົງດ້ານ ຕ່າງໆໃນການວາງແຜນໃນຂັ້ນເມືອງ. ນັບແຕ່ໄດ້ມີການປັບປຸງເຂດແດນສໍາຄັນ ແຕ່ປີ 2025 ເປັນຕົ້ນມາ CMP ໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນເຄື່ອງໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງ ພາກສະໜາມຢູ່ຝ່າຍລາວ ສໍາລັບອົງປະກອບຫີນໜາມໜໍ່ ຂອງສະຖານທີ່ມໍຣະດົກໂລກຂ້າມຊາຍແດນຮ່ວມກັນ “ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຟອງຫຍາ-ແກບາງ ແລະ ອຸທິຍານແຫ່ງ ຊາດຫີນໜາມໜໍ່, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ຫວຽດນາມ”.

ເອກະສານບໍ່ເປັນພຽງແຜນການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນສໍາລັບອຸທິຍານເທົ່ານັ້ນ. ມັນຍັງແມ່ນກອບວຽກສໍາລັບການປະຕິບັດ ງານ ໂດຍມີການປົກປ້ອງ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ, ການຈັດແບ່ງພື້ນທີ່, ການປ້ອງກັນ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການ ກວດກາຕິດຕາມການພັດທະນາຈາກພາຍນອກ, ການຮັບມືກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຕ່າງໆ , ແລະ ການປະສານງານລະດັບສະຖາບັນ ທີ່ຕ້ອງສອດຄ່ອງເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ຕະຫລອດໄລຍະການວາງແຜນຫ້າປີ. ດັ່ງນັ້ນ CMP ຈຶ່ງມີເນື້ອໃນເນັ້ນໃສ່ການອະນຸລັກຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງ ບໍລິຫານ.

1.2 ສະພາບຕົວຈິງຂອງສະຖານທີ່ ແລະ ຄຸນຄ່າຕ່າງໆທີ່ສໍາຄັນ (OUV ແລະ ການສັງລວມຄວາມຄົງເດີມ)

ແຜນທີ່ 1-1. ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ໃນຂອບເຂດເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ພື້ນທີ່ຂ້າມຊາຍແດນ

ແຜນທີ່ຂອງທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຊາຍແດນສະແດງໃຫ້ເຫັນ HNN NP, ເຂດກັນຊິນ, ພື້ນທີ່ເມືອງ ບົວລະພາ ແລະ ພື້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຟອງຫຍາ-ແກບາງ. ແຫລ່ງຂໍ້ມູນຈາກເອກະສານການສະເໜີເປັນມໍຣະດົກໂລກ ແລະ ແຜນທີ່ຄຸ້ມຄອງ

ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ມີທີ່ຕັ້ງຢູ່ເມືອງບົວລະພາ, ແຂວງຄຳມ່ວນ, ຕິດຈອດກັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຟອງຫຍາ-ແກບາງໃນແຂວງກວາງຈີ, ຫວຽດນາມ. ປະຈຸບັນສະຖານທີ່ມໍຣະດົກໂລກຂ້າມຊາຍແດນມີເນື້ອທີ່ 217,447 ຣຕໂດຍມີເຂດກັນຊິນຂອງທັງສອງແຫ່ງລວມກັນເປັນ 295,889 ຣຕໂດ, ຊຶ່ງ ຫີນໜາມໜໍ່ປະກອບມີ 94,121 ຣຕໂດ ແລະ ເຂດກັນຊິນຂອງມັນມີ 75,834 ຣຕໂດ. ສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້ໄດ້ຖືກຈັດສັນຄືນໃໝ່ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂຂອງມໍຣະດົກໂລກ ຂໍ້ທີ່ (viii), (ix) ແລະ (x) ແລະ ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ໃນລະດັບສາກົນວ່າເປັນໜຶ່ງໃນລະບົບປ່າຫີນປູນທີ່ໂດດເດັ່ນທີ່ສຸດ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນຖືກມະນຸດລົບກວນໃນເຂດຮ້ອນທີ່ມີຄວາມຊຸ່ມຊື່ນ ແລະ ໃນລະບົບນິເວດຂອງໂລກ.

ພາຍໃນພື້ນທີ່ອັນກວ້າງຂວາງນັ້ນ, ຫີນໜາມໜໍ່ ປະກອບມີປ່າຫີນປູນທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນລະດັບໂລກ, ມີລະບົບຖ້ຳ, ລະບົບສາຍນໍ້າ, ຄຸນຄ່າທາງນິເວດວິທະຍາ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ. ເອກະສານການສະເໜີເປັນມໍຣະດົກໂລກ ຂອງຝ່າຍລາວ ແລະ ການປະເມີນດ້ານວິຊາການຂອງອົງການ IUCN ລ້ວນແຕ່ໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນເຂດພູພຽງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍປ່າຫີນປູນປຽບເໝືອນການປູພິມ, ຮູບຊົງຂອງບັນດາປ່າຫີນປູນ ທີ່ມີຍອດປາຍແຫລມ, ມີເຄືອຂ່າຍຖ້ຳອັນກວ້າງຂວາງ, ລະບົບສາຍນໍ້າ ແລະ ການເຊື່ອມຈອດທາງດ້ານນິເວດວິທະຍາທີ່ເຂັ້ມແຂງກັບເບື້ອງ ຟອງຫຍາ-ແກບາງ. ຖ້ຳນໍ້າລອດເຊບັ້ງໄຟ ແມ່ນຖ້ຳທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນເປັນພິເສດ ເຊິ່ງຖືເປັນບ່ອນທີ່ມີນໍ້າໄຫລອອກຈາກຖ້ຳຫີນປູນໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໂລກ ແລະ ກໍເປັນໜຶ່ງໃນຫລາຍຖ້ຳໃນໂລກທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ມີແມ່ນໍ້າໄຫລຜ່ານ.

ສໍາລັບຈຸດປະສົງຂອງ CMP, ຄວາມຄົງເດີມໝາຍເຖິງຄຸນຄ່າຂອງຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຂອງພື້ນທີ່ທັງໝົດ ແລະ ສະພາບທີ່ຍັງບໍ່ທັນຖືກລົບກວນ ແລະ ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມສາມາດຂອງບັນດາເຂດແດນ, ການແບ່ງພື້ນທີ່ດິນ, ລະບຽບຫລັກການ, ການຈັດແຈງການຮ່ວມມື ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນພາກສະໜາມເພື່ອສ້າງຄວາມຍືນຍົງໃນໄລຍະຍາວ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ເງື່ອນໄຂປະກອບມີທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງໝາຍເຖິງຄວາມພຽງພໍຂອງການປະຕິບັດວຽກງານ ເພື່ອຮັບມືກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຈາກເຂດກັນຊິນ, ການພັດທະນາຂັ້ນເມືອງ, ການເຕີບໂຕ ຂອງການທ່ອງທ່ຽວ, ການລົບກວນຕໍ່ລະບົບສາຍນໍ້າ ແລະ ຄວາມກົດດັນກ່ຽວກັບປະເດັນຂ້າມຊາຍແດນ.

ເວົ້າລວມແລ້ວ, ຫີນໜາມໜໍ່ ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະຖືເປັນເຂດການຮັກສາປ່າສະຫງວນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນອົງປະກອບອັນໜຶ່ງຂອງພູມມິທັດມໍຣະດົກໂລກຂ້າມຊາຍແດນ ໂດຍທີ່ OUV ແມ່ນຂຶ້ນກັບການຄຸ້ມຄອງແບບປະສົມປະສານສໍາລັບ

ປ່າຫີນປູນ, ບັນດາຖ້ຳ, ລະບົບສາຍນ້ຳ, ຊີວະນາໆພັນ, ການປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາ.

ຕາຕະລາງ 1-1. ຄຸນຄ່າດ້ານ OUV ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຫີນໜາມໜໍ່

ເງື່ອນໄຂ	OUV ທີ່ສໍາຄັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ HNN NP	ຜົນເນື່ອງຫຼັກຈາກວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ
(viii)	ພູມສັນຖານວິທະຍາຂອງປ່າຫີນປູນທີ່ສວຍງາມ, ລະບົບຖ້ຳ, ນ້ຳໄຕ້ດິນ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງກັບໜ້ານ້ຳຂອງອຸບມົງໄຕ້ດິນ, ລວມທັງລະບົບຖ້ຳຂອງແມ່ນ້ຳເຊບັ້ງໄຟ ແລະ ຄຸນຄ່າພູມິທັດຂອງປ່າຫີນປູນອັນກວ້າງຂວາງ.	ປົກປ້ອງເຂດດິນປ່າຫີນປູນ, ຖ້ຳຕ່າງໆ, ຈຸນລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄວາມຄົງເດີມຂອງນ້ຳໄຕ້ດິນ ແລະ ສາຍນ້ຳໜ້າດິນ; ໃຊ້ມາດຕະການກວດກາທີ່ເຂັ້ມງວດຕໍ່ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການລະເບີດຫີນ, ການຂຸດຄົ້ນຫີນ ແລະ ຊາຍ, ການສ້າງທາງ, ການພັດທະນາພະລັງງານ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ອາດສ້າງຄວາມປ່ຽນແປງຕໍ່ລະບົບປ່າຫີນປູນ ຫລື ສະພາບຂອງຖ້ຳ.
(ix)	ຂະບວນການຕໍ່ເນື່ອງຂອງລະບົບນິເວດ ແລະ ຊີວະວິທະຍາໃນພູມິທັດປ່າຫີນປູນທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ທີ່ຂ້ອນຂ້າງບໍ່ທັນຖືກລົບກວນທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບຖ້ຳ, ປ່າໄມ້, ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ແລະ ດິນຊາຍ; ການເຊື່ອມໂຍງທາງລະບົບນິເວດຂ້າມພູມິທັດເຂດຊາຍແດນແມ່ນເງື່ອນສໍາຄັນພື້ນຖານ.	ການປົກປັກຮັກສາການເຊື່ອມໂຍງຂອງລະບົບນິເວດ, ການເກີດທິດແທນຄືນຂອງລະບົບທຳມະຊາດ, ລະບຽບການແບ່ງພື້ນທີ່, ການປ້ອງກັນໄຟໄໝ້ ແລະ ການຄວບຄຸມສິ່ງລົບກວນຕ່າງໆໃນພື້ນທີ່ຫລັກ ແລະ ພື້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອເຮັດໃຫ້ພູມິທັດສືບຕໍ່ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງເປັນລະບົບ.
(x)	ສະພາບທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ສໍາຄັນຂອງສັດທີ່ມີຜົນເນື່ອງຕໍ່ການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນ, ລວມທັງຈຳພວກລົງທີ່ຖືກໄຟຂົ່ມຂູ່ ແລະ ສິ່ງມີຄຸນຄ່າສູງພິເສດທີ່ຕິດພັນກັບລະບົບປ່າຫີນປູນ, ບັນດາຖ້ຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ດິນບໍລິເວນນ້ຳ.	ຫລຸດຜ່ອນການລ່າສັດ, ການໃສ່ແຮ້ວ, ປົກປ້ອງທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ສໍາຄັນຂອງສັດ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຕິດຕາມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ສາມາດປັບປ່ຽນໄດ້, ແລະ ຄວບຄຸມນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກການພັດທະນາທີ່ມີຕໍ່ສັດ ແລະ ພືດພັນ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດ.

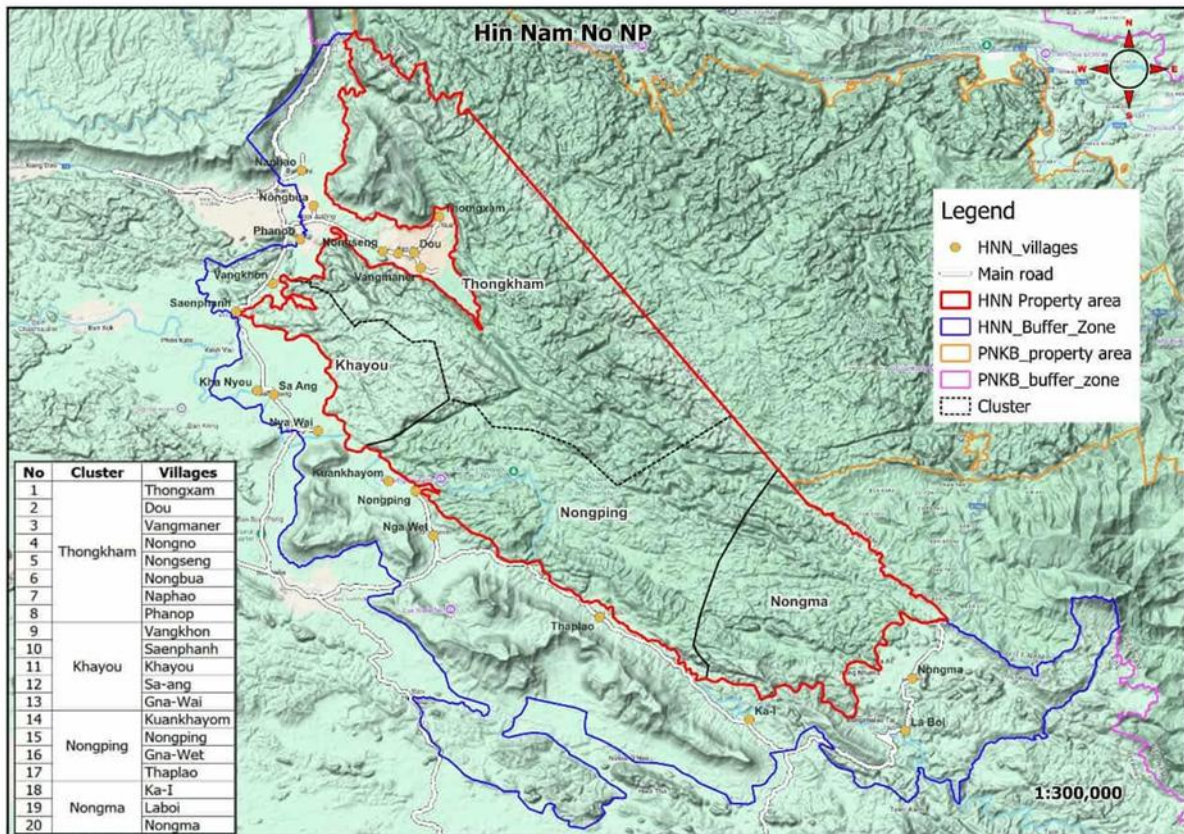
1.3 ສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ (ສະເພາະເມືອງບົວລະພາ ແລະ ອີງຕາມ SEDP)

ເມືອງບົວລະພາມີການປົກຄອງ ແລະ ມີການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມທີ່ເໝາະສົມລັບຫີນໜາມໜໍ່. ແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມຂອງເມືອງສະບັບຫລ້າສຸດ ສະແດງໃຫ້ເຫັນມີ 73 ບ້ານ, 7,629 ຄົວເຮືອນ ແລະ ມີປະຊາກອນ 37,255 ຄົນ ໃນນັ້ນແມ່ຍິງ ແມ່ນ 18,971 ຄົນ ໃນທົ່ວເມືອງ ເຊິ່ງມີເນື້ອໃນ 3,251 ກມ². ໃນເມືອງດັ່ງກ່າວປະກອບມີຫົກຊົນເຜົ່າຫລັກ, ໃນນັ້ນລວມທັງຊົນເຜົ່າລາວ, ຜູ້ໄທ, ມາກອງ, ຫງ່ວນ, ກຣີ ແລະ ຕຣີ ແລະ ສິ່ງນີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າ ໃນອຸທິຍານແຫ່ງຊາດມີຄວາມກວ້າງຂວາງທາງດ້ານສັງຄົມ ເຊິ່ງປະກອບມີຫລາຍຊົນເຜົ່າ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຫລາຍຊົນເຜົ່າແທນທີ່ຈະເຮັດການປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັບຊຸມຊົນແບບທົ່ວໄປ.

SEDP ໄດ້ກຳນົດສາມເສົາຄ້າຫລັກດ້ານການພັດທະນາ ສຳລັບເມືອງບົວລະພາ ຄື: ກະສິກາ ແລະ ປ່າໄມ້; ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ພະລັງງານ; ແລະ ການບໍລິການ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ. ກະສິກາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຍັງຖືເປັນວຽກງານທີ່ສຳຄັນກວ່າໝູ່. ໃນປີ 2024 ເມືອງບົວລະພາ ໄດ້ລາຍງານວ່າ ການປູກເຂົ້າ ກວມເອົາ 6,900 ເຮັກຕາ ເຊິ່ງຫລາຍກວ່າ 3,327 ເຮັກຕາ ຖ້າທຽບໃສ່ພືດຊະນິດອື່ນ, ແລະ ປ່າໄມ້ ກວມເອົາ 263,802 ເຮັກຕາ ເຊິ່ງເທົ່າກັບ 81.14% ຂອງອັດຕາການປົກຄຸມປ່າໄມ້. SEDP ໄດ້ເຊື່ອມໂຍງວຽກງານປ່າໄມ້ທີ່ເປັນພື້ນຖານເຂົ້າກັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ແລະ ເປັນການຮັບຮູ້ລະດັບສາກົນ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ CMP ມີພື້ນຖານທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ພາໃຫ້ຫີນໜາມໜໍ່ເປັນທັງຊັບສິນແຫ່ງການອະນຸລັກ ແລະ ເປັນການປະກອບສ່ວນພາໃຫ້ເມືອງມີເອກະລັກສະເພາະ, ມີອ່າງໂຕ່ງຍອດນ້ຳທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ການພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໃນຂະນະດຽວກັນ SEDP ມີສັນຍານໃຫ້ເຫັນຄວາມກົດດັນຈາກການພັດທະນາທີ່ CMP ບໍ່ສາມາດເນີນເສີຍໄດ້. ເມືອງບົວລະພາ ໄດ້ສຳຫລວດທ່າແຮງພະລັງງານລົມ ແລະ ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ສືບຕໍ່ການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການສົ່ງອອກແຮ່ທາດ, ແລະ ມີໂຄງການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບຖ້ຳນ້ຳລອດເຊບັ້ງໄຟ, ເສັ້ນທາງເລກທີ 12 ແລະ ແລວທາງທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບດ່ານຊາຍແດນສາກົນນາເພົ້າ-ຈະຫລໍ່. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນການຄົ້ນຄິດແບບຈົນຕະນາການ ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນສັນຍານຂອງການວາງແຜນທີ່ແທ້ຈິງ ໂດຍທີ່ວ່າຈະມີຄວາມກົດດັນເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ ກ່ຽວກັບການເຂົ້າເຖິງພື້ນທີ່, ລະບົບສາຍນ້ຳ, ພູມມີທັດຂອງປ່າຫີນປູນ, ການລົບກວນສັດປ່າ, ການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການຄວບຄຸມການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ.

ເຂດກັນຊົນຂອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ (HNN NP) ໃນເມືອງບົວລະພາ, ແຂວງຄຳມ່ວນ ປະກອບມີ 20 ບ້ານ ທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງ ໂດຍຈັດແບ່ງເປັນສີ່ກຸ່ມບ້ານຄື: ກຸ່ມລ້ຽງຮັງ, ກຸ່ມຂະຍຸ, ໜອງບົງ ແລະ ໜອງມ້າ. ບັນດາບ້ານຊົນນະບົດເຫລົ່ານີ້ມີທີ່ຕັ້ງຢູ່ທາງທິດເໜືອ, ທິດຕາເວັນອອກ ແລະ ທາງທິດໃຕ້ ຂອງອຸທິຍານ ເຊິ່ງເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສ ທີ່ພົວພັນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ລະຫວ່າງມະນຸດ ແລະ ທຳມະຊາດ ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ລະບົບນິເວດຂອງປ່າໄມ້ກັບພື້ນທີ່ພູມມີທັດທີ່ໃຊ້ສຳລັບການກະສິກຳ. ບັນດາບ້ານສຳຄັນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ບ້ານທົ່ງຊຳ, ຜານິບ, ໜອງບົງ ແລະ ໜອງມ້າ ເປັນຈຸດທາງເຂົ້າໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານ, ການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ, ແລະ ການຮ່ວມມື ດ້ານຊີວິດການເປັນຢູ່. ບັນດາບ້ານທີ່ ທີ່ຢູ່ໃນເຂດກັນຊົນລ້ວນແຕ່ມີຄວາມຫລາກຫລາຍທາງດ້ານຊົນເຜົ່າ, ໃນນັ້ນລວມມີຊົນເຜົ່າລາວ, ຜູ້ໄທ, ມາກອງ, ຫງ່ວນ, ຕຣີ ແລະ ກຣີ ທີ່ມີວັດທະນະທຳ ແລະ ຮູບແບບການດຳລົງຊີວິດທີ່ຕິດພັນກັບກັບຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ແລະ ຖ້ຳ. ໃນວຽກງານການລິເລີ່ມສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ, ບັນດາຊຸມຊົນເຫລົ່ານີ້ ລ້ວນແຕ່ມີບົດບາດສຳຄັນໃນການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນ, ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແບບຍືນຍົງ, ແລະ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ເກີດຈາກການອະນຸລັກຈະມີຄວາມດຸ່ນດ່ຽງກັບການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງໃນການຮັກສາວັດທະນະທຳ ໃນທຸກພື້ນທີ່ ຂອງພູມມີທັດຂ້າມຊາຍແດນທີ່ຕິດຈອດກັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຟອງຫຍາ-ແກບາງ (ຫວຽດນາມ).

ຮູບສະແດງ 1: ແຜນທີ່ເຂດທີ່ຕັ້ງບັນດາບ້ານຢູ່ໃນ HNN NP

ຕາຕະລາງລາຍຊື່ບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານ

ລ/ດ	ຊື່ບ້ານ	ກຸ່ມບ້ານ	ລ/ດ	ຊື່ບ້ານ	ກຸ່ມບ້ານ
1	ບ້ານທົ່ງຊຳ	ລັງຄັງ (8 ບ້ານ)	12	ບ້ານວັງຄົນ	ຂະຍຸ (5 ບ້ານ)
2	ບ້ານດູ		13	ບ້ານແສນພັນ	
3	ບ້ານວັງມະເນີ		14	ບ້ານຂະຍຸ	
4	ບ້ານໜອງໂນ		15	ບ້ານສະອາງ	
5	ບ້ານໜອງແສງ		16	ບ້ານຫຍ້າຫວາຍ	
6	ບ້ານໜອງບົວ		17	ບ້ານກວນຂະໂຍມ	ໜອງປີງ (4 ບ້ານ)
7	ບ້ານນາເພົ້າ		18	ບ້ານໜອງປີງ	
8	ບ້ານຜານົບ		19	ບ້ານຫຍ້າແວດ	
9	ບ້ານກະອີ	ໜອງມ້າ (3 ບ້ານ)	20	ບ້ານທັບລາວ	
10	ບ້ານລະໂບຍ				
11	ບ້ານໜອງມ້າ				

ປະຊາກອນຂອງ 20 ບ້ານທີ່ຢູ່ໃນເຂດກັນຊົນມີ 8,518 ຄົນໃນ 1,647 ຄົວເຮືອນໃນປີ 2018 ໃນນັ້ນແມ່ຍິງກວມເອົາ 51%. ຄວາມຫລາກຫລາຍທາງດ້ານຊົນເຜົ່າ ແລະ ວັດທະນະທຳນີ້ເປັນສິ່ງກຳນົດວ່າການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການສົ່ງຜູ້ຕາງໜ້າເຂົ້າຮ່ວມ, ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ການປົກສາຫາລື ຈະຕ້ອງດຳເນີນໄປຄືແນວໃດ.

ຂະບວນການ FPIC ສຳລັບການສະເໜີເຂົ້າເປັນມໍຣະດົກໂລກສະແດງໃຫ້ຮູ້ຕື່ມວ່າການດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມໃນເມື່ອກ່ອນຍັງບໍ່ທັນເກັບກຳຂໍ້ມູນໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນໃນດ້ານຄຳຄິດເຫັນຂອງຊົນເຜົ່າທັງໝົດ, ແມ່ຍິງ, ຊຸມຊົນທີ່ອາໄສການລ່າສັດແລະເກັບກູ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ຈຳນວນປະຊາຊົນທີ່ເຮັດໄຮ່ ຫລື ຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກໃນທິດໃຕ້ຂອງອຸທິຍານ, ແລະ ຂໍ້ມູນຍັງບໍ່ທັນຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບການແບ່ງເຂດດິນ, ສິດທິ, ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ລະບຽບການໃນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ. ສຳລັບໝວດທີ 1, ທາງດ້ານເນື້ອໃນແມ່ນຈະແຈ້ງແລ້ວວ່າ: ຄວນຖືວ່າເມືອງບົວລະພາແມ່ນເມືອງທີ່ມີຫລາຍຊົນເຜົ່າ, ເມືອງທີ່ອາໄສຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ມີການປ່ຽນແປງພູມິທັດເນື່ອງຈາກມີການພັດທະນາ ໂດຍທີ່ວ່າວຽກງານອະນຸລັກທີ່ຖືກກົດໝາຍແມ່ນຂຶ້ນກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງແທດເໝາະ, ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ, ຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້, ການແກ້ໄຂການຮ້ອງທຸກ ແລະ ການເຮັດວຽກກັບຊຸມຊົນທີ່ຄຳນຶງເຖິງວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນ.

1.4 ໄຟຊ້ມຊຸ່ ແລະ ຄວາມກົດດັນຫຼັກ (ການສັງລວມໂດຍອີງຕາມຫຼັກຖານ)

ສະພາບໄຟຊ້ມຊຸ່ທົນໜາມໜ່ວຍປະກອບມີຫຼາຍຊັ້ນ. ອຸທິຍານແຫ່ງນີ້ ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະຜະເຊີນໜ້າກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ມັກເກີດມີຕໍ່ເຂດປ່າສະຫງວນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການລ່າສັດ, ການໃສ່ແຮ້ວ, ການບຸກລຸກພື້ນທີ່ ແລະ ໄຟໄໝ້ປ່າ, ແຕ່ຍັງມີຄວາມກົດດັນຈາກພາຍນອກທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບການທ່ອງທ່ຽວ, ການພັດທະນາພະລັງງານ, ແລວທາງການຂົນສົ່ງ, ການວາງແຜນພັດທະນາໃນວົງກວ້າງ ແລະ ຄວາມສາມາດບໍ່ເທົ່າທຽມກັນໃນການປົກຄອງ. ດັ່ງນັ້ນ ເອກະສານພາກນີ້ ຈຶ່ງກຳນົດຄວາມສ່ຽງໃນດ້ານລະບົບນິເວດ, ສັງຄົມ ແລະ ການປົກຄອງ ແທນທີ່ຈະເບິ່ງສະເພາະປະເດັນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍແຕ່ຢ່າງດຽວ.

ໃນບໍ່ດົນຜ່ານມາມີຫຼັກຖານທີ່ຍ້າໃຫ້ເຫັນສິ່ງນີ້. ເອກະສານຍື່ນສະເໜີເຂົ້າເປັນມໍຣະດົກໂລກ ໄດ້ເນັ້ນໃສ່ປະເດັນການລ່າສັດດ້ວຍການໃສ່ແຮ້ວ, ການບຸກລຸກພື້ນທີ່, ໄຟໄໝ້ປ່າ, ສະພາບຂອງຖ້ຳ, ຄວາມກົດດັນຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນທີ່ຖືເປັນຫົວຂໍ້ການຕິດຕາມສໍາຄັນຫຼັກ ເຊິ່ງໃນຂະນະດຽວກັນ ຫຼັກຖານກ່ຽວກັບປະສິດທິຜົນຂອງການຄຸ້ມຄອງຍັງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າມີການເນັ້ນໃສ່ການວາງແຜນຫຼາຍກວ່າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຍັງມີຈຸດອ່ອນໃນດ້ານການສະໜອງປັດໃຈເຂົ້າ, ຈຸດອ່ອນຂອງຂະບວນການ ແລະ ຜົນການປະຕິບັດ ຊຶ່ງຍັງຢູ່ຕໍ່າກວ່າຄວາມຕ້ອງການຂອງສະຖານທີ່ມໍຣະດົກໂລກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນມໍຣະດົກໂລກທີ່ມີຂະໜາດ ແລະ ຄວາມສະຫຼັບສັບຊ້ອນຂະໜາດນີ້. SEDP ຂອງເມືອງຍັງຢືນຢັນໃຫ້ເຫັນການປະກົດມີຄວາມກົດດັນເຫຼົ່ານີ້ ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບການພັດທະນາພະລັງງານ, ການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່, ການເຕີບໂຕ ຂອງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການຂະຫຍາຍພື້ນຖານໂຄງລ່າງ.

ດັ່ງນັ້ນໄຟຊ້ມຊຸ່ຄວນຈັດໃຫ້ເປັນປະເພດໄຟຊ້ມຊຸ່ທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ. ໄຟຊ້ມຊຸ່ທາງກົງປະກອບມີອາຊະຍາກຳສັດປ່າ, ຄວາມກົດດັນຕໍ່ຖິ່ນອາໄສຂອງສັດ, ໄຟໄໝ້ໃນພື້ນທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ການເຂົ້າຢ້ຽມຊົມແບບບໍ່ໄດ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການລົບກວນຕໍ່ລະບົບຖ້ຳ. ໄຟຊ້ມຊຸ່ທາງອ້ອມປະກອບມີ ການກວດສອບບົດສະເໜີໂຄງການພັດທະນາຈາກພາຍນອກ ທີ່ຍັງກວດກາບໍ່ໄດ້ດີ, ການເຜີຍແຜ່ລະບຽບການ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນດຳເນີນໄດ້ດີ, ການປົກຄອງແບບກະແຈກກະຈາຍບໍ່ທົ່ວເຖິງ, ການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບບໍ່ຈະແຈ້ງ, ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ ຫຼື ການປະຕິບັດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ທີ່ພາໃຫ້ການປະຕິບັດລະບຽບການ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຫຼຸດລົງ. ດັ່ງນັ້ນເອກະສານໃນພາກຕາມຫຼັກໝວດນີ້ທີ່ເວົ້າເຖິງການຕອບໂຕ້ໃນວຽກງານການຄຸ້ມຄອງຈຶ່ງຄວນລວມເອົາການປ້ອງກັນ, ການກວດສອບ, ການປົກປ້ອງພາກສະໜາມ, ການດູແລອຸທິຍານ, ການໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ວິໄນສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ຕາຕະລາງ 1-2. ການສັງລວມໄຟຊ້ມຊຸ່ຫຼັກ ແລະ ຄວາມກົດດັນທີ່ອີງຕາມຫຼັກຖານ

ໄຟຊ້ມຊຸ່ / ຄວາມກົດດັນ	ອີງໃສ່ຫຼັກຖານ	ຜົນເນື່ອງສໍາລັບໝວດທີ 1 ແລະ ຍຸດທະສາດໃນຕໍ່ໜ້າ
ການລ່າສັດຜິດກົດ ໝາຍ, ການໃສ່ແຮ້ວ ແລະ ການນໍາໃຊ້ສັດປ່າ	ຫຼັກຖານການພົບເຫັນການກະທຳຜິດຕໍ່ການສະເໜີເປັນມໍຣະດົກໂລກ ແລະ ຕໍ່ຊີວະນາໆພັນ, ອາຊະຍາກຳສັດປ່າທີ່ຖືເປັນຄວາມກົດດັນຫຼັກ ແລະ ຍັງມີການລ່າສັດໂດຍໃຊ້ແຮ້ວ ຊຶ່ງຕ້ອງຖືເປັນປະເດັນຫຼັກໃນການຕິດຕາມ.	ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ໝວດເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊີວະນາໆພັນ ແລະ ຊຸມຊົນຄວນເລັ່ງບຸລິມະສິດໃສ່ເປົ້າໝາຍທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ຫລໍ່ແຫລມ, ການລາຍງານຈາກຊຸມຊົນ, ການຕິດຕາມ ແລະ ການປະສານງານຂ້າມຊາຍແດນ.

ຄວາມກົດດັນຕໍ່ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດທີ່ເກີດຈາກວຽກງານກະສິກໍາ, ການເລັ່ມກິນຫຍ້າຂອງສັດ ແລະ ການບຸກລຸກປ່າໄມ້	ເອກະສານການສະເໜີເປັນມໍຣະດົກໂລກ ແລະ ເອກະສານ FPIC ສະແດງໃຫ້ເຫັນພື້ນທີ່ສັດເລັ່ມຫຍ້າ, ພື້ນທີ່ກະສິກໍາ, ພື້ນທີ່ເຮັດໄຮ່ ແລະ ການຄອບຄອງສິດນໍາໃຊ້ດິນໄດ້ເກີດມີພື້ນທີ່ທັບຊ້ອນຊຶ່ງເປັນປະເດັນທີ່ຄົງຄ້າງທີ່ຕ້ອງມີມາດຕະການຈັດສັນພື້ນທີ່ດິນ ແລະ ຕ້ອງມີການຕົກລົງເຫັນດີ.	ແກ້ໄຂປະເດັນເຫລົ່ານີ້ແບບໄຈ້ແຍກແຕ່ລະປະເດັນ ໂດຍຕ້ອງມີມາດຕະການຈັດແບ່ງເຂດດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ມີການຕົກລົງເຫັນດີ, ມີມາດຕະການຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການດໍາລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນຢ່າງມີເປົ້າໝາຍ.
ຄວາມກົດດັນຈາກການພັດທະນາ, ການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການພັດທະນາພະລັງງານ	ແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງເມືອງບົວລະພາໄດ້ກໍານົດການພັດທະນາພະລັງງານລົມ, ແສງຕາເວັນ, ບໍ່ແຮ່, ການຂົນສົ່ງເຊື່ອມໂຍງເຊື່ອມຈອດ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງການບໍລິການຊຶ່ງເປັນຫົວຂໍ້ຂອງການວາງແຜນການຢ່າງຕັ້ງໜ້າ.	ໃຊ້ມາດຕະການກວດກາແຕ່ຫົວທີ, ການປະສານງານລະຫວ່າງສໍານັກງານ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍວຽກງານຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານເພື່ອສະເໜີຕໍ່ພາກສ່ວນພາກນອກເພື່ອຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທີ່ຈະມີຕໍ່ OUV, ຄວາມຄົງເດີມ, ລະບົບແມ່ນໍ້າ ຫລື ສິດທິຂອງຊຸມຊົນ.
ຄວາມກົດດັນຈາກການເຕີບໂຕຂອງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຢ້ຽມຊົມ	ແຜນການພັດທະນາຂອງເມືອງ ແລະ ແຜນການທ່ອງທ່ຽວມີການຄາດຄະເນການເຕີບໂຕຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໃນຂະນະທີ່ຄຸນຄ່າຂອງຖ້ຳ ແລະ ປ່າຫີນປູນຍັງເປັນສິ່ງຫລໍ່ແຫລມຫລາຍຈາກການເຂົ້າຢ້ຽມຊົມທີ່ບໍ່ສາມາດຄຸ້ມຄອງໄດ້ໝົດ.	ຖືເອົາການທ່ອງທ່ຽວເປັນໂອກາດ ແລະ ເປັນຄວາມກົດດັນຊຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຈັດສັນພື້ນທີ່ສໍາລັບນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າເຖິງ, ສ້າງມາດຕະຖານ, ການປ້ອງກັນຖ້ຳ ແລະ ຫລັກການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ.
ໄຟໄໝ້ປ່າ, ການລົບກວນຂອງມະນຸດ ແລະ ການເຊື່ອມໂຊມຂອງຖິ່ນຢູ່ອາໄສຂອງສັດປ່າ	ກອບວຽກງານຕິດຕາມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄດ້ພົບເຫັນຫລັກຖານວ່າຍັງສືບຕໍ່ມີໄຟໄໝ້ປ່າ, ການເຊື່ອມໂຊມ ແລະ ສູນເສຍຖິ່ນອາໄສຂອງສັດປ່າ ທີ່ເຫັນວ່າເປັນຄວາມສ່ຽງອັນສໍາຄັນ.	ການຕອບໂຕ້ໄຟຂົ່ມຂູ່ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄຟພິບັດທໍາມະຊາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຖິ່ນອາໄສຂອງສັດປ່າຄວນມີການປ້ອງກັນໄຟໄໝ້ປ່າ, ການຟື້ນຟູພື້ນທີ່ ແລະ ການກະກຽມຄວາມພ້ອມໃນການດໍາເນີນງານ.
ການປົກຄອງບໍລິຫານ ແລະ ຈຸດປົກພ່ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ໃນດ້ານປະສິດທິຜົນໃນການຄຸ້ມຄອງຍັງພົບເຫັນຫລາຍຈຸດທີ່ເປັນຫລັກຖານກ່ຽວກັບຈຸດອ່ອນຂອງປັດໃຈເຂົ້າ, ຂະບວນການ ແລະ ຜົນການດໍາເນີນງານຊຶ່ງຍັງມີຄວາມຕ້ອງການສູງໃນການ	ການຕອບໂຕ້ໄຟຂົ່ມຂູ່ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະແມ່ນດ້ານນິເວດວິທະຍາ; ແຕ່ຍັງມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ຕ້ອງມີການປົກຄອງບໍລິຫານທີ່ເຂັ້ມແຂງຕື່ມ, ມີການປະກອບພະນັກງານ, ມີລະບົບ

	ຄຸ້ມຄອງພື້ນທີ່ ທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ ແລະ ຄວາມສະຫລັບຊັບຊ້ອນ.	ຕິດຕາມຫຼັກຖານ ແລະ ມີລະບຽບວິໄນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
ການເຂົ້າຮ່ວມ, ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍ	ເອກະສານ FPIC ສະແດງໃຫ້ເຫັນຫຼາຍປະເດັນທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຕາມປະເພນີ, ທີ່ດິນ ແລະ ຈຸດອ່ອນດ້ານບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການສົ່ງຜູ້ຕາງໜ້າເຂົ້າຮ່ວມຈາກຊຸມຊົນບັນດາເຜົ່າໃນເຂດສອກຫລີກຫ່າງໄກ.	ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການເຂົ້າຮ່ວມໃນຮູບແບບ FPIC, ການແກ້ໄຂການຮ້ອງທຸກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມທີ່ແທດເໝາະກັບວັດທະນະທຳລ້ວນແຕ່ແມ່ນການຕອບໂຕ້ໃນດ້ານການຄຸ້ມຄອງ, ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນການປະຕິບັດແບບເປັນທາງເລືອກຂອງວຽກງານເພີ່ມທາງສັງຄົມ.

1.5 ກອບວຽກດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍ (ການຈັດສັນໃຫ້ສອດຄ່ອງລະດັບຊາດ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ)

ຄວນເຂົ້າໃຈວ່າຫົນໜາມໜີ້ມີກອບວຽກການປົກຄອງທີ່ມີຫຼາຍຊັ້ນແທນທີ່ຈະມີພຽງແຕ່ບັນຊີລາຍຊື່ແບບງ່າຍດາຍຂອງບັນດາກົດໝາຍເທົ່ານັ້ນ. ຢູ່ໃນລະດັບສູງສຸດແມ່ນກອບວຽກທາງສະຖາບັນ ແລະ ກອບວຽກຂອງລັດ ຂອງສປປ ລາວ, ໃນນັ້ນປ່າໄມ້, ທີ່ດິນ, ທິດທາງການພັດທະນາ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມລ້ວນແຕ່ແມ່ນເລື່ອງສຳຄັນ ຂອງອຳນາດການປົກຄອງພາກລັດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບລະດັບປະເທດ. ປະເດັນນີ້ແມ່ນສຳຄັນເນື່ອງຈາກວ່າຫົນໜາມໜີ້ ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະເປັນສະຖານທີ່ອະນຸລັກໃນທ້ອງຖິ່ນເທົ່ານັ້ນ; ແຕ່ມັນຍັງເປັນຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າຂອງຊາດທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການດູແລຂອງປະເທດ.

ໃນລະດັບສາກົນກໍມີຄວາມສຳຄັນເປັນຢ່າງຍິ່ງ. ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍມໍຣະດົກໂລກ, ບົດແນະນຳກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານ ຂອງມໍຣະດົກໂລກ, ຂໍ້ຕົກລົງຂອງຄະນະກຳມະການມໍຣະດົກໂລກ ປີ 2025, ຂໍ້ຖະແຫຼງຫຼ້າສຸດກ່ຽວກັບ OUV, ບັນດາຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້ຈາກການປະເມີນຂອງອົງການ IUCN ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບມໍຣະດົກໂລກ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ມໍລະກົດໂລກ ລ້ວນແຕ່ໄດ້ຍົກລະດັບມາດຕະຖານສູງຂຶ້ນຊຶ່ງມີຜົນຕໍ່ການວິເຄາະສະພາບການຂອງຫົນໜາມໜີ້. ບໍ່ໝາຍຄວາມວ່າຈະໃຊ້ກອບວຽກເຫຼົ່ານີ້ປ່ຽນແທນກົດໝາຍຂອງລາວ, ແຕ່ພວກມັນມີຜົນເນື່ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດຕໍ່ການຈັດແບ່ງພື້ນທີ່, ການກວດສອບການພັດທະນາ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການອະນຸລັກຄວາມຄົງເດີມ ແລະ ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນ ເຊິ່ງຄວນຕິຄວາມໝາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ.

ການອະນຸລັກໃນລະດັບຊາດ ແລະ ສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມພາໃຫ້ຫົນໜາມໜີ້ມີພື້ນຖານທາງກົດໝາຍພາຍໃນປະເທດ ໂດຍອີງໃສ່ນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບປ່າໄມ້ ແລະ ການອະນຸລັກ, ການປົກປ້ອງສັດປ່າ, ການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບມໍຣະດົກ ແລະ ຫຼັກການປະເມີນຜົນກະທົບສິ່ງແວດລ້ອມ. ການປົກຄອງ, ພາກສ່ວນສັງຄົມ ແລະ ການພົວພັນກັບຫຼາຍພາກສ່ວນມີຄວາມສຳຄັນເທົ່າທຽມກັນ ເນື່ອງຈາກວ່າ ອັນນີ້ແມ່ນຈຸດທີ່ມີການພົວພັນກັນລະຫວ່າງການຄຸ້ມຄອງຫົນໜາມໜີ້ກັບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ການຈັດຕັ້ງຂັ້ນບ້ານ, ການຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ, ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ, ການປະສານງານກັບພາກສ່ວນລັດໃນທ້ອງຖິ່ນ, ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ທາດກາກບອນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານກ່ຽວກັບໄຟຟ້າປັດ.

ແຜນການພັດທະນາລະດັບຊາດ, ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ແມ່ນບໍ່ຄືກັນກັບນິຕິກຳຕົ້ນຕໍ, ແຕ່ພວກມັນມີຜົນເນື່ອງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເພາະວ່າພວກມັນສາມາດປຸງບອກຮູບແບບການຈັດສັນງົບປະມານ, ການຈັດບຸລິມະສິດໂຄງການ,

ການເອົາໃຈໃສ່ດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ຄວາມກົດດັນທີ່ແທ້ຈິງຈາກການພັດທະນາ. ດັ່ງນັ້ນ CMP ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ສິ່ງທີ່ກ່າວມານັ້ນຢ່າງຈິງຈັງ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການນຳໃຊ້ທຸກຂັ້ນຕອນທາງກົດໝາຍ ແລະ ການແກ້ໄຂຂັດແຍ່ງ. ຄວາມກົດດັນລະຫວ່າງການວາງແຜນການພັດທະນາ ແລະ ການອະນຸລັກຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ໂດຍມີການກວດກາຕິດຕາມ ແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນ, ການປະສານງານລະຫວ່າງສຳນັກງານອົງການ, ການສະແດງເຫດຜົນທີ່ຈະແຈ້ງ, ການບັນທຶກຂໍ້ມູນເອກະສານ, ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ການລາຍງານ ແທນທີ່ຈະເນີນເສີຍບັນດາບຸລິມະສິດໃນການພັດທະນາ ຫລື ແທນທີ່ຈະສັນນິຖານວ່າວຽກງານການພັດທະນາເປັນການນຳຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ພັນທະການອະນຸລັກ.

ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງໝວດທີ 1, ຂໍ້ສະຫຼຸບລວມທີ່ສຳຄັນກໍຄືວ່າ ຫົນໜາມໜ່ວຍໄດ້ຖືກປົກຄອງໂດຍອົງໃສ່ກອບວຽກທີ່ມີຫລາຍລະດັບທີ່ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດພື້ນຖານທາງກົດໝາຍພາຍໃນປະເທດ, ກອບວຽກມໍຣະດົກໂລກ ແລະ ກອບວຽກສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ພາໃຫ້ມີການກຳນົດມາດຕະຖານການຄຸ້ມຄອງ, SEDPs ທີ່ພາໃຫ້ມີຄວາມກົດດັນ, ແລະ CMP ຊຶ່ງແມ່ນເຄື່ອງມືການປະຕິບັດພາກສະໜາມ ໂດຍໄດ້ຜັນຂະຫຍາຍສິ່ງທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າຢູ່ໃນມາດຕະການປ້ອງກັນ, ລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ, ການປະສານງານ ແລະ ການມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ຄວາມພ້ອມດ້ານບັນຊີສີຂຽວ ຄວນຖືກຈັດແຈ້ງໃຫ້ເປັນການປະຕິບັດວຽກງານທີ່ມີການຈັດຕັ້ງເປັນທາງການ ແລະ ມີລະບົບຫລັກຖານ ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບການປົກຄອງທີ່ດິນ, ການອອກແບບ ແລະ ວາງແຜນທີ່ດິນ, ການຄຸ້ມຄອງທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຜົນສຳເລັດໃນການອະນຸລັກ.

1.6 ການແບ່ງເຂດ ແລະ ພາບລວມກ່ຽວກັບລະບຽບຫລັກການ (ນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ ແລະ ສັງລວມການຕົກລົງກັບບັນດາບ້ານ)

ການແບ່ງເຂດແມ່ນກົນໄກການປະຕິບັດງານທີ່ສຳຄັນອັນໜຶ່ງຂອງອຸທິຍານ ເພື່ອສ້າງຄວາມດຸ່ນດ່ຽງໃຫ້ແກ່ການປົກປ້ອງທີ່ເຂັ້ມງວດ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ຖືກກົດໝາຍ. ເອກະສານສະເໜີເຂົ້າເປັນມໍຣະດົກໂລກ ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ວ່າ ການແບ່ງເຂດແບບມີສ່ວນຮ່ວມໄດ້ໄຈ້ແຍກລະຫວ່າງເຂດຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ ແລະ ເຂດຫວງຫ້າມເດັດຂາດ, ໃນຂະນະທີ່ນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ແລະ ການຕົກລົງກັບບັນດາບ້ານ ກໍຄືວ່າເປັນການຈັດສັນການນຳໃຊ້ເຂດດິນຕາມລະດູການ ແລະ ມີເງື່ອນໄຂ. ເອກະສານສະເໜີເປັນມໍຣະດົກໂລກດັ່ງກ່າວ ຍັງໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນວ່າອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງນີ້ມີເນື້ອທີ່ 94,121 ເຮັກຕາ ໃນນັ້ນກວມເອົາ 80,314 ເຮັກຕາ ທີ່ເປັນເຂດຫວງຫ້າມເດັດຂາດ (85.3%) ແລະ 13,807 ເຮັກຕາ ແມ່ນເປັນເຂດຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ (14.7%), ໂດຍມີເຂດກັນຊົນອ້ອມຮອບທີ່ມີເນື້ອທີ່ 75,834 ເຮັກຕາ ໂດຍມີການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການເຫັນດີຕົກລົງສຳລັບເຂດກັນຊົນໃນຂັ້ນແຂວງ.

ໃນຂະນະດຽວກັນ, ເອກະສານສະເໜີດັ່ງກ່າວມານັ້ນ ແລະ ຂະບວນການ FPIC ໄດ້ລະບຸຈະແຈ້ງວ່າການກຳນົດເຂດແມ່ນຍັງບໍ່ທັນສຳເລັດຢ່າງເຕັມສ່ວນ. ຍັງມີຈຸດອ່ອນ ໃນການປັກຫລັກໝາຍ, ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບເຂດແດນດິນ ແລະ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງການເຂົ້າເຖິງ, ການປະຕິບັດຕໍ່ປະເດັນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທາງປະເພນີ ແລະ ບັນຫາກ່ຽວກັບຊົນເຜົ່າ, ແລະ ຄວາມເປັນເອກະພາບກັນລະຫວ່າງການແບ່ງເຂດ, ນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ, ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງບ້ານ ແລະ ການວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ. ດັ່ງນັ້ນການແບ່ງເຂດ ຈຶ່ງຄວນເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນ CMP ໃນຖານະເປັນລະບົບການຄຸ້ມຄອງ ທີ່ປັບປ່ຽນຕາມສະພາບການໄດ້ ໂດຍຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປັບປຸງໃຫ້ຈະແຈ້ງ, ນຳໄປເຜີຍແຜ່ ແລະ ຕ້ອງມີລະບຽບການໃນການປະຕິບັດວຽກງານ ແທນທີ່ຈະຖືເອົາການແບ່ງເຂດ ເປັນວຽກວິຊາການ ທີ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂທັງໝົດແລ້ວ.

ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງເອກະສານໃນໝວດ 1, ຈຸດສຳຄັນແມ່ນການເວົ້າເຖິງສອງເຂດຫລັກ, ການພົວພັນກັນລະຫວ່າງການແບ່ງເຂດ, ນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ, ການເຫັນດີກັບຂັ້ນບ້ານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊົນ, ຄວາມ

ຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແຈ້ງກ່ຽວກັບ ແລະ ການປັກຫລັກໝາຍເຂດແດນ ແລະ ການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການສັງລວມລະບຽບການທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຢູ່ໃນ CMP ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ຂອງສປປ ລາວ ສະບັບດັດແກ້ ແລະ ກອບວຽກດ້ານການກົດໝາຍຂອງອຸທິຍານສະບັບດັດແກ້.

1.7 ມາດຕະການປ້ອງກັນແບບຄົບຊຸດ (ຮູບແບບ FPIC, GESI, ຄວາມຫລໍ່ແຫລມທາງດ້ານຊົນເຜົ່າ ແລະ GRM)

ມາດຕະການປ້ອງກັນ ຂອງທຶນໝາຍໝໍ ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາເຄື່ອງມືສຳລັບການປົກຄອງທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດຂອງອຸທິຍານແຫ່ງນີ້. ມາດຕະການປ້ອງກັນໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການດຳເນີນງານ ຂອງແຜນຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ, ການແບ່ງເຂດ, ການສະໜັບສະໜູນຊີວິດການເປັນຢູ່, ການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ການຕິດຕາມການກວດກາການພັດທະນາ ແທນທີ່ຈະຖືວ່າມັນເປັນເຄື່ອງມືທີ່ແຍກຢູ່ສະເພາະອັນດຽວສຳລັບການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ທີ່ເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍເທົ່ານັ້ນ. ສິ່ງນີ້ມີຄວາມສຳຄັນເປັນຢ່າງຍິ່ງສຳລັບເຂດທີ່ມີຫລາຍຊົນເຜົ່າອາໄສຢູ່ເນື່ອງຈາກການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນບໍ່ທົ່ວເຖິງ, ອຳນາດໃນການເຮັດວຽກບໍ່ເທົ່າກັນ ແລະ ມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານຮີດຄອງປະເພນີ ເຊິ່ງອາດພາໃຫ້ຜິດກົດໝາຍໃນການດຳເນີນວຽກງານ ຖ້າວ່າບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງລະມັດລະວັງ.

ວຽກງານປ້ອງກັນ ໄດ້ເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນຂະບວນການວຽກງານກ່ຽວກັບ FPIC ໄລຍະ 3.5 ປີ ທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຂະບວນການສະເໜີເປັນມໍຣະດົກໂລກມາກ່ອນແລ້ວ ແລະ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເຂົ້າໃນແຜນປະຕິບັດງານ FPIC ຈຳນວນ 21 ຂໍ້ ໃນຂັ້ນແຂວງ. ແຜນປະຕິບັດງານດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍມີທຶກປະເພດຄື: ສິດທິໃນການນຳໃຊ້, ການຖືກຮັບຮູ້, ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ຄວາມໂປ່ງໃສ, ການສະແດງຄຳຄິດເຫັນ ແລະ ການຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ. ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງ CMP ຄວາມສຳຄັນກໍຄືວ່າມັນໄດ້ສ້າງພື້ນຖານດ້ານການປະຕິບັດງານທີ່ໄດ້ເຫັນດີນຳກັນແລ້ວສຳລັບຄຸນນະພາບຂອງການເຂົ້າຮ່ວມ, ຄວາມຫລໍ່ແຫລມທາງດ້ານຊົນເຜົ່າ, ການສື່ສານເຜີຍແຜ່ຢ່າງເໝາະສົມກັບວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນ, ການປະຕິບັດຕໍ່ການຮ້ອງທຸກ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເພດຍິງ-ຊາຍ, ຄວາມໂປ່ງໃສໃນການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ, ແລະ ການຕິດຕາມການຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ.

ໃນໄລຍະ 2026–2030 ມາດຕະການປ້ອງກັນຄວນຖືກປະຕິບັດໃຫ້ເປັນເງື່ອນໄຂສາຄັນຕົ້ນຕໍ ຂອງປະສິດທິຜົນຂອງການຄຸ້ມຄອງ. ການຕົກລົງທີ່ໄດ້ມີການປຶກສາຫາລືແບບເຊິ່ງໜ້າກັບຊຸມຊົນກ່ຽວກັບການແບ່ງເຂດ, ການເຂົ້າເຖິງ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການຄົ້ນຄວ້າຂໍ້ມູນ, ບົດສະເໜີຈາກພາຍນອກ, ການຕົກລົງເຫັນດີກັບບັນດາບ້ານ ແລະ ກິດຈະກຳກ່ຽວກັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຄວນຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍຜ່ານບັນດາຂັ້ນຕອນກ່ຽວກັບ FPIC ທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້, ການສື່ສານທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້, ການອ່ານວຍຄວາມສະດວກແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂການຮ້ອງທຸກ ທີ່ດຳເນີນການໄດ້ດີ. ຕາຕະລາງ, ລາຍການບັນຊີ ແລະ ລາຍຊື່ຕ່າງໆ ແລະ ເຄື່ອງມືກ່ຽວກັບລະບຽບການທີ່ເປັນລາຍລະອຽດຄວນເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຫລື ເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນ SOPs ສຳລັບການປະຕິບັດງານໃນຂະນະທີ່ຕົວເອກະສານຫລັກ ຄວນມີພຽງແຕ່ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ພັນທະຕ່າງໆໃນການຄຸ້ມຄອງ.

1.8 ມາດຕະການປ້ອງກັນພິເສດ ແລະ ຄວາມກົດດັນຈາກການພັດທະນາຈາກພາຍນອກ

ມາດຕະການປ້ອງກັນພິເສດ ແມ່ນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຮັບມືກັບປະເດັນຕ່າງໆ ທີ່ອາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ OUV, ຄວາມຄົງເດີມ, ລະບົບນ້ຳ, ລະບົບຖ້ຳ, ຊີວະນາໆພັນທີ່ຫລໍ່ແຫລມ ຫລື ສິດທິຂອງຊຸມຊົນ ໃນລະດັບທີ່ຢູ່ເໜືອຂະບວນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມສຳລັບໄລຍະປົກກະຕິ. ມາດຕະການເຫລົ່ານີ້ ກວມເອົາເສັ້ນທາງ, ໂຄງການພັດທະນາ

ພະລັງງານ, ໂຄງການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່, ການຂຸດຄົ້ນຫີນ ແລະ ຊາຍ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງການທ່ອງທ່ຽວ, ການປະຕິບັດກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລະບົບນ້ຳ, ການປ່ຽນແປງກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ມາຈາກພາຍນອກ, ແລະ ຂໍ້ສະເໜີອື່ນໆ ທີ່ຈະມີອິດທິພົນຕໍ່ສະຖານທີ່ມໍຣະດົກໂລກ. ເນື່ອງຈາກໃນປະຈຸບັນຫີນໜາມໜໍ່ ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສະຖານທີ່ມໍຣະດົກໂລກຂ້າມຊາຍແດນ, ລະດັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃນການກວດສອບ ແລະ ການບັນທຶກຂໍ້ມູນຢ່າງລະມັດລະວັງ ແມ່ນຕ້ອງສູງກວ່າລະດັບທີ່ປະຕິບັດຕໍ່ເຂດປ່າສະຫງວນທົ່ວໄປ.

ແຜນ SEDP ຂອງເມືອງບົວລະພາ ໄດ້ຢືນຢັນແລ້ວວ່າ ການພັດທະນາ ການຂົນສົ່ງ, ພະລັງງານ, ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໄດ້ເອົາເຂົ້າເປັນຫົວຂໍ້ສຳຄັນຂອງການວາງແຜນພັດທະນາຂອງເມືອງ ໃນຂະນະທີ່ການປະເມີນຂອງອົງການ IUCN ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ການພັດທະນາໃດໆກໍຕາມ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນເຂດກັນຊົນ ຫລື ເຂດໃກ້ຄຽງອຸທິຍານ ຄວນໄດ້ຮັບການປະເມີນຢ່າງລະມັດລະວັງ ໃນດ້ານຜົນກະທົບທີ່ຈະມີຕໍ່ OUV ທີ່ເປັນທຳແຮງ ແລະ ຄວນມີການປະເມີນຕັ້ງແຕ່ຫົວທີໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້. ດັ່ງນັ້ນເອກະສານໃນໝວດທີ່ 1 ຈຶ່ງໄດ້ກຳນົດແນວທາງການປ້ອງກັນ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຕົວຈິງ ເພື່ອຮັບມືກັບບັນດາຂໍ້ສະເໜີການພັດທະນາ ທີ່ຈະສົ່ງຜົນສະທ້ອນຕໍ່ອຸທິຍານ, ເຂດກັນຊົນ ຫລື ຂອບເຂດກວ້າງ ທີ່ມີລະບົບສາຍນ້ຳ ແລະ ພູມມິທັດ.

ມາດຕະການປ້ອງກັນພິເສດຄວນກວມເອົາບັນຫາ UXO, ດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ແລະ ຜົນກະທົບຫລັກ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມປອດໄພຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ເຊິ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອາດສົ່ງຜົນສະທ້ອນຕໍ່ການເຂົ້າເຖິງສະຖານທີ່, ທີ່ຕັ້ງຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຄວາມປອດໄພຂອງຊຸມຊົນ ຫລື ການຈັດສັນວຽກງານຕອບໂຕ້. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ໝາຍຄວາມວ່າ ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດແຫ່ງນີ້ຄວນເກັບກຳບົດສະເໜີການພັດທະນາໄວ້, ນຳໃຊ້ມາດຕະການກວດກາຕິດຕາມແຕ່ຫົວທີ, ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະເມີນຜົນກະທົບຕາມຄວາມຈຳເປັນ, ບັນທຶກຂໍ້ຕົກລົງຕ່າງໆ, ລາຍງານກໍລະນີທີ່ສຳຄັນຕ່າງໆຜ່ານບັນດາອຳນາດການປົກຄອງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຂໍ້ສະເໜີອັນໃດກໍຕາມຈາກພາຍນອກຜ່ານໄດ້ ຖ້າຫາກຂໍ້ສະເໜີເຫລົ່ານັ້ນມີຜົນກະທົບ ທີ່ຈະສົ່ງຜົນສະທ້ອນ ຕໍ່ສະພາບຄວາມຄົງເດີມ ແລະ ຖ້າຫາກວ່າຂໍ້ສະເໜີການພັດທະນາເຫລົ່ານັ້ນຫາກບໍ່ມີຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍຢ່າງຈະແຈ້ງ, ບໍ່ມີການທົບທວນຄືນທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ທາງດ້ານມາດຕະການປ້ອງກັນ.

1.9 ບຸດທະສາດການຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ

ເອກະສານຫລັກໃນໝວດນີ້ຄວນສັງລວມການຕອບໂຕ້ທີ່ເປັນບຸດທະສາດ, ສ່ວນຕາຕະລາງກິດຈະກຳລະອຽດ, ລາຍການຄວາມສ່ຽງ, ກຳນົດເວລາ ແລະ ງົບປະມານແມ່ນມີຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ໝວດທີ 10.

ຕາຕະລາງ 1-3. ບຸດທະສາດການຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ

ບຸດທະສາດໃນການຄຸ້ມຄອງ	ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້
1. ເນັ້ນໜັກການວາງແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃສ່ການປົກປ້ອງ OUV ແລະ ຄວາມຄົງເດີມ.	ການຕົກລົງຕ່າງໆໃນການຄຸ້ມຄອງ, ແຜນວຽກປະຈຳປີ ແລະ ຂະບວນການກວດກາຕິດຕາມຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຫລັກການປົກປັກຮັກສາ OUV ແລະ ຄວາມຄົງເດີມ.	ການພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາ OUV ແລະ ຄວາມຄົງເດີມໄດ້ຖືກບັນຈຸເຂົ້າໃນແຜນວຽກປະຈຳປີ, ບົດສະເໜີກິດຈະກຳ ແລະ ການຕົກລົງຕ່າງໆໃນການຄຸ້ມຄອງ; ຄຸນລັກສະນະທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຫລໍ່ແຫລມທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນ

		ເອກະສານຂອງອຸທິຍານໃນປະຈຸບັນ ຫລື ເອກະສານອ້າງອີງກ່ຽວກັບສິ່ງຫລໍ່ແຫລມ.
2. ປັບປຸງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ກວດກາຕິດຕາມເພື່ອ ຮັບມືກັບຄວາມກົດດັນຈາກ ພາຍນອກ.	ຂໍ້ສະເໜີຈາກພາຍນອກກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ອຸທິຍານ, ເຂດກັນຊົນ ຫລື ຂອບ ເຂດພື້ນທີ່ກວ້າງຕ້ອງຜ່ານການ ກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ແກ້ໄຂຢ່າງ ຖືກຕ້ອງແລະສອດຄ່ອງ.	ເອກະສານກ່ຽວກັບຂໍ້ສະເໜີ ແລະ ການ ຕົກລົງຕ້ອງຖືກເກັບຮັກສາໄວ້; ກໍລະນີ ຕ່າງໆທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຕ້ອງຖືກກວດກາ ຕິດຕາມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຕາມຄວາມຈໍາ ເປັນ; ການປະເມີນຜົນກະທົບ ແລະ ການ ຕິດຕາມຜົນໃນການຫລຸດຜ່ອນຜົນ ກະທົບຕ້ອງຖືກເກັບບັນທຶກໄວ້.
3. ດໍາເນີນການຈັດແບ່ງພື້ນທີ່ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມໃຫ້ສໍາເລັດ ແລະ ເຜີຍແຜ່ລະບຽບການນໍາ ໃຊ້.	ການຈັດແບ່ງພື້ນທີ່ ແລະ ລະບຽບ ການນໍາໃຊ້ຕ້ອງມີຄວາມຈະແຈ້ງ, ນໍາໄປເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດຢ່າງເປັນເອກະພາບໃຫ້ ຫລາຍຂຶ້ນ.	ດໍາເນີນການປະຊຸມເຜີຍແຜ່ໃນບັນດາບ້ານ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດໃຫ້ສໍາເລັດ; ປັບປຸງ ດັດແກ້ການຕົກລົງ ແລະ ລະບຽບການ; ການກວດກາລາດຕະເວນ ແລະ ຂະບວນ ການອະນຸຍາດນໍາໃຊ້ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບ ວຽກງານການຈັດແບ່ງພື້ນທີ່ຕາມສະພາບ ການ.
4. ປະຕິບັດມາດຕະການປ້ອງ ກັນໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການ ຄຸ້ມຄອງຫລັກທີ່ມີປະສິດທິ ຜົນ.	ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງບັນຫາ ໃນຊຸມຊົນໂດຍອີງຕາມຮູບແບບ ການປ້ອງກັນທີ່ເປັນເອກະພາບ, ການມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ແກ້ໄຂການຮ້ອງທຸກທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ຫລາຍຂຶ້ນ.	ບັນທຶກການນໍາໃຊ້ຮູບແບບ FPIC ຫລື ການວຽກງານການປ້ອງກັນທີ່ນໍາໃຊ້ເຂົ້າ ໃນຂະບວນການທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ; ຕິດຕາມ ແລະ ແກ້ໄຂການຮ້ອງທຸກ; ປັບປຸງການເຂົ້າຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງ. ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຊຸມຊົນທີ່ເປັນຊົນເຜົ່າ.
5. ສຸມໃສ່ການຄຸ້ມຄອງໄພ ຂົ່ມຂູ່ຊຶ່ງເປັນຄວາມກົດດັນທີ່ ຈະເກີດຜົນກະທົບຫລາຍທີ່ ສຸດ.	ການຄຸ້ມຄອງໄພຂົ່ມຂູ່ມີເປົ້າໝາຍ, ອີງຕາມຫລັກຖານ ແລະ ຕອບໂຕ້ ກັບຄວາມກົດດັນທີ່ມີຜົນກະທົບ ຫລາຍທີ່ສຸດຕໍ່ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ຄວາມຄົງເດີມ.	ກວດກາຈຸດຫລໍ່ແຫລມໄປໄລຍະໃຫ້ສໍາ ເລັດ; ປະຕິບັດມາດຕະການປ້ອງກັນ ຫລື ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຢ່າງມີເປົ້າໝາຍ; ຄັດເລືອກຖິ່ນອາໄສຂອງສັດທີ່ຫລໍ່ແຫລມ ແລະ ຮັກສາຄຸນຄ່າທໍາມະຊາດຂອງຖ້ຳ ພາຍໃຕ້ຈຸດສຸມຂອງວຽກງານການຄຸ້ມ ຄອງ.
6. ຈັດສັນວຽກງານອະນຸລັກ ແລະ ການພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງຢ່າງຕັ້ງໜ້າກັບ	ວຽກງານອະນຸລັກທີ່ເປັນບຸລິມະ ສິດ ແລະ ຂະບວນການພັດທະນາ ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຖືກຈັດສັນຢ່າງຈະແຈ້ງ	ບັນທຶກຂໍ້ມູນການປະຊຸມປະສານງານກັບ ຂັ້ນເມືອງ; ກໍານົດຂອບເຂດແຜນທີ່ຫລັກ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມກົດດັນ; ຄວາມກັງວົນ

ກອບວຽກຂອງແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງເມືອງບົວລະພາ.	ຕື່ມໂດຍປັບປຸງການເຜີຍແຜ່ກ່ຽວກັບຄວາມເໝາະສົມ, ຄວາມເຄັ່ງຕຶງ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ.	ຕ່າງໆກ່ຽວກັບອຸທິຍານໄດ້ຖືກບັນຈຸເຂົ້າແຕ່ຫົວທີໃນວາລະການປະຊຸມປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການວາງແຜນ.
7. ຖືເອົາວຽກງານການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນກັບຟອງຫຍາ-ແກບາງເປັນໜ້າວຽກອັນໜຶ່ງໃນການຄຸ້ມຄອງ.	ພັນທະການປະຕິບັດຮ່ວມຊາຍແດນໄດ້ຖືກປະຕິບັດຢ່າງເປັນປົກກະຕິຜ່ານການປະສານງານ, ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແລະ ການທົບທວນຮ່ວມກັນກ່ຽວກັບປະເດັນທີ່ກວ້າງຂວາງກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ມໍຣະດົກໂລກ.	ສືບຕໍ່ການປະຊຸມແລກປ່ຽນຂອງໜ່ວຍງານຈຸດສຸມຢ່າງເປັນປົກກະຕິ; ທົບທວນປະເດັນທີ່ມີລັກສະນະຂ້າມແດນ; ຄັດເລືອກກິດຈະກຳຮ່ວມກັນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ແລະ ເອົາເຂົ້າການວາງແຜນການປະຈຳປີ ຫລື ແຜນການຕິດຕາມຊຸກຍູ້.
8. ປັບປຸງລະບົບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງທີ່ອີງຕາມຫຼັກຖານ.	ການວາງແຜນ, ການລາຍງານ, ຫຼັກຖານຂອງວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ການຕິດຕາມຊຸກຍູ້ວຽກງານການຄຸ້ມຄອງມີຄວາມສອດຄ່ອງກັນ ແລະ ນຳໃຊ້ໄດ້ຕະຫຼອດໄລຍະຂອງ CMP.	ເອກະສານບັນທຶກການຕົກລົງຕ່າງໆ, ການທົບທວນ ແລະ ແຟ້ມເອກະສານກ່ຽວກັບຫຼັກຖານໄດ້ຖືກເກັບຮັກສາໄວ້; ເຄື່ອງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ແລະ SOPs ມີການດັດແກ້ທັນສະພາບການ; ເອກະສານບັນທຶກຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ຕາມລຳດັບຂອງໝວດເອກະສານ.

1.10 ເປົ້າໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030

ຮອດປີ 2030, ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ຄວນດຳເນີນວຽກງານຢູ່ພາຍໃນການວາງແຜນ ແລະ ກອບວຽກງານປ້ອງກັນທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ມີລະບຽບການຫລາຍກວ່າເກົ່າທີ່ສຸມໃສ່ການຄຸ້ມຄອງທັງໝົດ ໃນການປົກປັກຮັກສາ OUV ແລະ ຄວາມຄົງເດີມ, ນຳໃຊ້ແນວທາງທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າ ເພື່ອຮັບມືກັບຂໍ້ສະເໜີຈາກພາຍນອກ ແລະ ຄວາມກົດດັນຈາກການພັດທະນາ, ສ້າງຄວາມສອດຄ່ອງຂອງວຽກງານໃຫ້ເຂົ້າກັບວຽກອະນຸລັກ ໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ ໂດຍຕອບສະໜອງກັບຄວາມເປັນຈິງຂອງການວາງແຜນການພັດທະນາເມືອງບົວລະພາ, ແລະ ຜົນຂະຫຍາຍວຽກງານການປ້ອງກັນ, ລະບຽບການໃນການແບ່ງເຂດ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍໃນການປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງໃນການຄຸ້ມຄອງຕາມໄລຍະປົກກະຕິ. ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດແຫ່ງນີ້ຄວນຢູ່ໃນຈຸດຢືນທີ່ດີກວ່າເກົ່າໃນການຄຸ້ມຄອງຄວາມກົດດັນຈາກພາຍນອກຢ່າງມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ມີການປະສານງານກ່ຽວກັບພັນທະຂອງວຽກງານຂ້າມຊາຍແດນ ໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນໃຈຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ສ້າງໃຫ້ມີພື້ນຖານດ້ານການວາງແຜນທີ່ໝັ້ນຄົງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕະຫຼອດໄລຍະທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ຂອງ CMP.

ໝວດ 2. ການປົກຄອງ, ໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງ, ການພັດທະນາຄວາມສາມາດ ແລະ ລະບົບການລາຍງານພາຍໃນ

ການປົກຄອງ, ຄວາມສາມາດຂອງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນແມ່ນພື້ນຖານຂອງການປະຕິບັດວຽກງານ ສໍາລັບອົງປະກອບອື່ນໆທັງໝົດ ຂອງແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ສໍາລັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫົນໜາມໜໍ່. ຫົນໜາມໜໍ່ ໄດ້ເຮັດວຽກໂດຍມີການຈັດສັນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມໃນຫລາຍລະດັບ ທີ່ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ປົກປັກຮັກສາອຸທິຍານລະດັບຊາດ, ການຈັດຕັ້ງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ, ໂຄງສ້າງການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມຂັ້ນບ້ານ, ລະບົບການລາດຕະເວນຂັ້ນຊຸມຊົນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາທາງດ້ານວິຊາການ. ອັນນີ້ແມ່ນຈຸດຕີອັນໜຶ່ງທາງດ້ານສະຖາບັນ. ໃນເວລາດຽວກັນ ປະຈຸບັນນີ້ ທາງອຸທິຍານ ກໍ່ເຮັດວຽກກວ້າງຂວາງຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ມີວາລະການເຮັດວຽກທີ່ສະຫລັບສັບຊ້ອນຫລາຍຂຶ້ນ ຫລາຍກວ່າຊຸມປີເມື່ອກ່ອນທີ່ຜ່ານມາ ໃນນີ້ລວມທັງການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປົກປ້ອງຊີວະນາໆພັນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າ, ມີການຮຽກຮ້ອງເພີ່ມ ທີ່ເປັນການຄາດຫວັງໃຫ້ລາຍງານຫລາຍຂຶ້ນ, ຄວາມຕ້ອງການໃນການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວເພີ່ມຂຶ້ນ, ວຽກຂອງສະຖານີພາກສະໜາມ, ການປະຕິບັດຕາມມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການເພີ່ມຂຶ້ນ ຂອງວຽກງານພົວພັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບມໍຣະດົກໂລກ ແລະ ຂະບວນການວຽກງານ ທີ່ພົວພັນກັບປະເດັນຂ້າມຊາຍແດນ.

ຈຸດປະສົງຂອງເອກະສານໃນໝວດນີ້ ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະອະທິບາຍໃຫ້ເຫັນຂໍ້ມູນທຽບຖານຂອງການປົກຄອງໃນປະຈຸບັນແຕ່ ຍັງມີການກໍານົດໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຈັດສັນວຽກງານການຄຸ້ມຄອງທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CMP ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນໃນໄລຍະ 2026-2030. ເອກະສານພາກນີ້ພົວພັນໂດຍກົງກັບກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ທີ່ຈັດຂຶ້ນໃນວັນທີ 12 ມີນາ 2026 ທີ່ໄດ້ສະໜັບສະໜູນຮູບແບບການຈັດຕັ້ງທີ່ປັບປຸງຂຶ້ນຕື່ມສໍາລັບ HNN NP, ລວມທັງການສະເໜີເພີ່ມພະນັກງານເຖິງ 35 ຄົນ, ຫົວໜ້າໜຶ່ງທ່ານ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າສາມທ່ານ, ການສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະແໜງການເຮັດວຽກພົວພັນສາກົນ, ການສ້າງຕັ້ງຂະແໜງກອບກູ້ສັດທີ່ພັດທະນາເປັນຫລາຍໄລຍະ, ແລະ ການສ້າງໃຫ້ມີສີ່ສະຖານີພາກສະໜາມ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ການພົວພັນຊຸມຊົນ. ການຕົກລົງກ່ຽວກັບປະເດັນເຫລົ່ານີ້ ໃນປະຈຸບັນໄດ້ຖືວ່າມັນແມ່ນພັນທະທາງສະຖາບັນໃນການຊີ້ນຳເພື່ອສ້າງຮ່າງເອກະສານທີ່ໄດ້ມາຈາກການປຶກສາຫາລືສະບັບດັດແກ້.

2.1 ໂຄງສ້າງການປົກຄອງການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ແລະ ພາລະບົດບາດ

ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫົນໜາມໜໍ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງໃນຮູບແບບທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມຫລາຍລະດັບແທນທີ່ຈະມີພຽງແຕ່ໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງອັນດຽວ ເຊິ່ງແມ່ນກອງຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານ. ຢູ່ໃນຂັ້ນສູນກາງ ການຄຸ້ມຄອງຊີ້ນຳປ່າສະຫງວນ ແມ່ນຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານປ່າໄມ້. ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ, ຄະນະຊີ້ນຳຂັ້ນແຂວງເຮັດວຽກງານຊີ້ນຳໃນລະດັບສູງ ແລະ ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການ. ໃນຂັ້ນເມືອງຄະນະຄຸ້ມຄອງຮ່ວມຂັ້ນເມືອງ ປະຕິບັດບົດບາດໃນຖານະເປັນຂົວຕໍ່ ລະຫວ່າງຄະນະຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານ, ພາກສ່ວນ ຂອງລັດຂັ້ນເມືອງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂັ້ນບ້ານ. ໃນຂັ້ນບ້ານ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມຂັ້ນບ້ານ, ທີມງານລາດຕະເວນຂັ້ນຊຸມຊົນ ແລະ ໜ່ວຍງານອື່ນໃນຂັ້ນບ້ານ ສະໜັບສະໜູນການຮ່ວມມື ໃນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ການຕິດຕາມ, ການປະຊຸມປຶກສາຫາລື, ການແກ້ໄຂບັນຫາໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາມາດຕະການຄຸ້ມຄອງ ທີ່ພົວພັນກັບຊຸມຊົນ.

ຮູບແບບການປົກຄອງນີ້ ໄດ້ກາຍເປັນຊັບສິນອັນສໍາຄັນອັນໜຶ່ງ. ມັນສະໜັບສະໜູນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ, ການຕິດຕາມວຽກພາກສະໜາມ, ການພັດທະນາການບໍລິການ ການທ່ອງທ່ຽວ, ການວາງແຜນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານ FPIC. ມັນຍັງເປັນພື້ນຖານການປົກຄອງທີ່ສອດຄ່ອງກັບຕົວຈິງສໍາລັບ

ໄລຍະຂ້າມຜ່ານຂອງອຸທິຍານ ເພື່ອກ້າວຂຶ້ນສູ່ສະຖານະລະດັບສູງ ໃນດ້ານການອະນຸລັກໃນລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບສາກົນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລະບົບການປົກຄອງໃນປະຈຸບັນຍັງອີງໃສ່ບັນດາຄະນະກຳມະການທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໜ້ອຍກວ່າການປັບປຸງບັນດາໜ້າວຽກໃນໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຢູ່ຕົວຈິງໃນປະຈຸບັນ. ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ເຫັນຄວາມຈະແຈ້ງຫຼາຍຂຶ້ນລະຫວ່າງການຊີ້ນຳ ນຳພາລະດັບຍຸດທະສາດ, ການຄຸ້ມຄອງວຽກປະຈຳວັນ, ການປະຊຸມປຶກສາຫາລື, ການທົບທວນຄືນດ້ານວິຊາການ, ການລາຍງານເຫດການຕ່າງໆ ແລະ ການຕິດຕາມຜົນງານ.

ສຳລັບໄລຍະ 2026-2030, ຮູບແບບການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມຄວນອີງໃສ່ຫົກໜ້າວຽກໃນການປົກຄອງ ເຊັ່ນ: (i) ການຊີ້ນຳລະດັບຍຸດທະສາດ ແລະ ການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ-ນະໂຍບາຍ; (ii) ການຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານປະຈຳວັນ ແລະ ການປະສານງານພາຍໃນ; (iii) ການດຳເນີນງານພາກສະໜາມ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ; (iv) ການປະຕິບັດວຽກງານທີ່ຖືກກົດໝາຍແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການປະຕິບັດມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ການແກ້ໄຂການຮ້ອງທຸກ; (v) ການທົບທວນຄືນຜົນງານ, ການລາຍງານ ແລະ ການແກ້ໄຂຂໍ້ບົກຜ່ອງ; ແລະ (vi) ການປະສານງານກັບພາຍນອກ ເຊິ່ງລວມທັງການພົວພັນປະເດັນຂ້າມແດນ ແລະ ມໍຣະດົກໂລກ. ວິທີການແບບນີ້ໄດ້ຖືເອົາການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມເປັນລະບົບການດຳເນີນວຽກງານ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອະນຸລັກ ເຊິ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ຈະເປັນກົນໄກໃນການປຶກສາຫາລືອັນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ. ລະບົບການປົກຄອງຄວນມີການປະສານງານ ທີ່ເປັນທາງການ ແລະ ເປັນໄລຍະຮອບວຽນສຳລັບປະເດັນກ່ຽວກັບເຂດກັນຊິນ ເຊິ່ງຕ້ອງປະສານງານກັບພາກສ່ວນທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງຢູ່ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນບ້ານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ມາດຕະການປ້ອງກັນການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຖືກທົບທວນຄືນ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະປົກກະຕິຢູ່ພາຍໃນກອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ທີ່ມີແລ້ວໃນປະຈຸບັນ.

2.2 ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຢູ່ ແລະ ເຫດຜົນການປັບປຸງຄືນໃໝ່

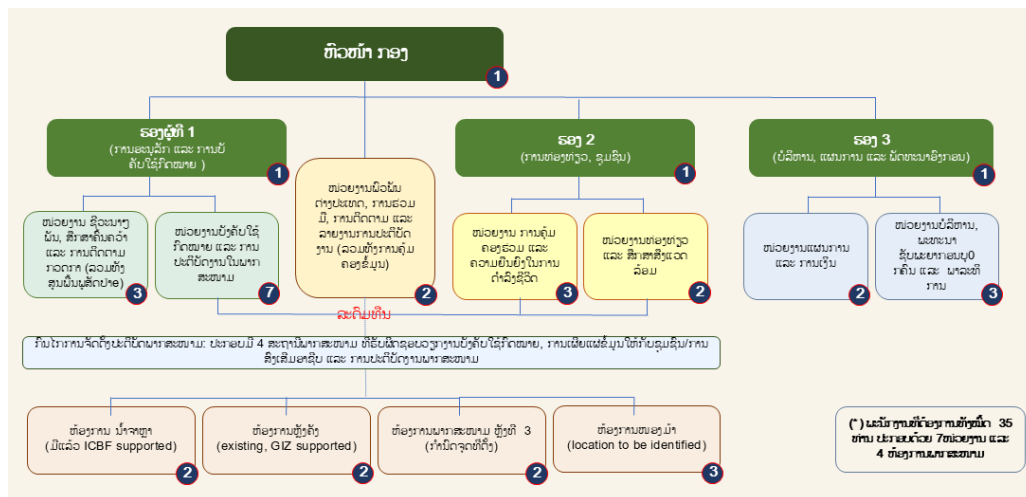
ໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງຂອງທຶນໜາມໜໍ່ປະຈຸບັນປະກອບມີຫ້ອງການຂະໜາດນ້ອຍສຳລັບການຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານຢ່າງເປັນທາງການໜຶ່ງຫ້ອງການ ເຊິ່ງມີພາລະບົດບາດໃນການພົວພັນວຽກງານຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ວຽກທີ່ດຳເນີນໃນປະຈຸບັນ ລວມມີວຽກງານຖານຂໍ້ມູນ, ການວາງແຜນ, ການຄຸ້ມຄອງພື້ນທີ່ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່, ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການກວດກາລາດຕະເວນ, ການພົວພັນຊຸມຊົນ, ການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ, ແລະ ໜ້າທີ່ວຽກງານອື່ນທີ່ເປັນການສະໜັບສະໜູນ. ແຜນການທ່ອງທ່ຽວຍືນຍັນໃຫ້ຮູ້ວ່າມີການວາງແຜນການດຳເນີນງານປະຈຳປີ ແລະ ປະຈຳໄຕມາດ. ໃນເວລາດຽວກັນອົງການ IUCN ໄດ້ສ້າງບົດປະເມີນທາງດ້ານວິຊາການທີ່ບົ່ງບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າການປະກອບພະນັກງານຂອງອຸທິຍານແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 26 ຫາ 36 ຄົນ, ເຊິ່ງສ່ວນຫຼາຍ ແມ່ນເປັນຊາວບ້ານທີ່ເຮັດວຽກເຄິ່ງເວລາເປັນນັກລາດຕະເວນຊຸມຊົນ ແລະ ເຮັດວຽກຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ແລະ ໄດ້ສະຫຼຸບໃຫ້ຮູ້ວ່າ ຍັງມີຄວາມຕ້ອງການພະນັກງານເພີ່ມ ແລະ ຕ້ອງການຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິຊາການເພີ່ມຖ້າສົມທຽບໃສ່ຂະໜາດ ແລະ ຄວາມສະຫຼັບສັບຊ້ອນຂອງອຸທິຍານ.

ດັ່ງນັ້ນປະເດັນສຳຄັນທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າທຶນໜາມໜໍ່ມີຕຳແໜ່ງວຽກງານຕ່າງໆໃນການຄຸ້ມຄອງຄົບແລ້ວ ຫລື ບໍ່. ຄວາມຈິງແມ່ນມີໝົດແລ້ວ. ປະເດັນທີ່ແທ້ຈິງ ກໍຄືວ່າ ບັນດາໜ້າວຽກເຫລົ່ານັ້ນມີຄວາມຈະແຈ້ງພຽງສຳໃດ, ມີຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ມີພະນັກງານພຽງພໍແລ້ວບໍ່ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CMP ສຳລັບ 2026-2030. ການຈັດແຈງໃນປະຈຸບັນດ້ານການຈັດຕັ້ງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຫຼາຍຈຸດອ່ອນທົ່ວໄປ ເຊັ່ນ: ຂອບເຂດຂອງພາລະບົດບາດແມ່ນຍັງບໍ່ທັນຈະແຈ້ງ; ການລາຍງານ ແລະ ຊ່ອງທາງການເຜີຍແຜ່ ຍັງບໍ່ທັນກວ້າງຂວາງ ແລະ ບໍ່ທັນທົ່ວເຖິງ; ບາງໜ້າວຽກຍັງເອື້ອອາໄສຫຼາຍນຳການຊ່ວຍເຫລືອໂຄງການ ຫລື ການຊ່ວຍເຫລືອຈາກພາຍນອກຢ່າງເປັນປົກກະຕິຢູ່; ການເຮັດວຽກພາກສະໜາມຍັງບໍ່ທັນເປັນຈຸດໃຈກາງຢ່າງເຕັມສ່ວນ ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ມີການນຳໃຊ້ລະບົບທີ່ມີການຈັດແບ່ງເປັນສະຖານີ; ການທ່ອງທ່ຽວ, ການປະສານງານສາກົນ ແລະ ການກອບກູ້ ຫລື ການຟື້ນຟູສັດບໍ່ທັນ

ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຢ່າງພຽງພໍເທື່ອ; ແລະ ການບັນທຶກເອກະສານ ການສະໜັບສະໜູນວຽກພາຍໃນ ແລະ ຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງການປະຕິບັດລະບຽບການຍັງມີຄວາມສ່ຽງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຂົ້າອອກຂອງພະນັກງານ.

ຍ້ອນເຫດຜົນເຫລົ່ານີ້, ປະຈຸບັນຫົນໜາມໜໍ່ ຈຶ່ງຕ້ອງການໃຫ້ມີການກຳນົດໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ໃຫ້ຈະແຈ້ງ ສຳລັບໄລຍະໃໝ່ຂອງ CMP.

2.3 ສະເໜີໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງສຳລັບ 2026–2030

ຮູບສະແດງ 2-1. ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງຄະນະບໍລິຫານງານ HNN NP (2026–2030) ທີ່ເປັນການສະເໜີ

ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນໜຶ່ງຕຳແໜ່ງຫົວໜ້າ, ສາມຕຳແໜ່ງຮອງຫົວໜ້າ, ຫ້າໜ່ວຍງານຫລັກ ແລະ ສີ່ສະຖານີພາກສະໜາມ, ອີງຕາມໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ເຫັນດີແລ້ວໃນໝວດທີ 2.

ຄະນະບໍລິຫານງານ ຂອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫົນໜາມໜໍ່ຄວນຖືກຈັດສັນຄືນໃໝ່ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງ ແຕ່ຄວນເປັນໂຄງສ້າງ ທີ່ຄົບຖ້ວນໃນທຸກໜ້າທີ່ ທີ່ຄືກັນກັບໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງຂອງ PNKB NP ເຊິ່ງປະກອບພະນັກງານໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບວຽກງານຕົວຈິງທີ່ມີ 35 ຄົນ.

ໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ສຳລັບ 2026-2030 ປະກອບມີ: ຫົວໜ້າໜຶ່ງຕຳແໜ່ງ; ຮອງຫົວໜ້າສາມຕຳແໜ່ງ; ຫ້າໜ່ວຍງານ ຫລື ພະແນກ; ສີ່ສະຖານີພາກສະໜາມ; ແລະ ໜຶ່ງຂະແໜງການກອບກູ້ສັດທີ່ສ້າງຕັ້ງໃນຫລາຍໄລຍະ, ໃນເບື້ອງຕົ້ນວຽກງານນີ້ໃຫ້ເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນຂະແໜງວິທະຍາສາດ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ.

ໂຄງຮ່າງຂັ້ນການນຳ

- **ຫົວໜ້າ:** ເຮັດໜ້າທີ່ຊີ້ນຳລວມທາງຍຸດທະສາດ, ການພົວພັນພາຍນອກ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງກົດໝາຍ ແລະ ວຽກທາງສະຖາບັນ, ແລະ ອະນຸມັດເປັນຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍສຳລັບການຕົກລົງບັນຫາສຳຄັນກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ.
- **ຮອງຫົວໜ້າຜູ້ທີ 1 :** ການອະນຸລັກ ແລະ ວຽກງານພາກສະໜາມ: ຊີ້ນຳການປົກປ້ອງຊີວະນາໆພັນ, ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ SMART, ການດຳເນີນວຽກງານສະຖານີພາກສະໜາມ, ການກອບກູ້ສັດ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການຕິດຕາມລະບົບນິເວດ.
- **ຮອງຫົວໜ້າຜູ້ທີ 2:** ພົວພັນຊຸມຊົນ, ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ: ຊີ້ນຳວຽກງານພົວພັນຊຸມຊົນ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການແກ້ໄຂຂໍ້ຮ້ອງທຸກ, ການປະສານງານກ່ຽວກັບເຂດກັນຊິນ,

ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການສຶກສາກ່ຽວກັບທຳມະຊາດ ແລະ ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສິນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວແບບລົງເລິກ, ແລະ ການເຮັດວຽກເປັນຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ຖືກຄັດເລືອກກັບບາງພາກສ່ວນ ແລະ ການພົວພັນລົງເຮັດວຽກຊຸມຊົນ.

- **ຮອງຫົວໜ້າຜູ້ທີ່ 3: ວຽກບໍລິຫານ, ແຜນການ ແລະ ພັດທະນາການຈັດຕັ້ງ:** ຊີ້ນຳວຽກງານບໍລິຫານ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ, ວຽກຄຸ້ມຄອງຫ້ອງການ ແລະ ການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ, ແຜນການ ແລະ ການເງິນ, ການຕິດຕາມພາຍໃນ ແລະ ການລາຍງານ, ການຄຸ້ມຄອງການບັນທຶກຂໍ້ມູນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ.

ໜ່ວຍງານ / ພະແນກຕົ້ນຕໍທີ່ສະເໜີໃຫ້

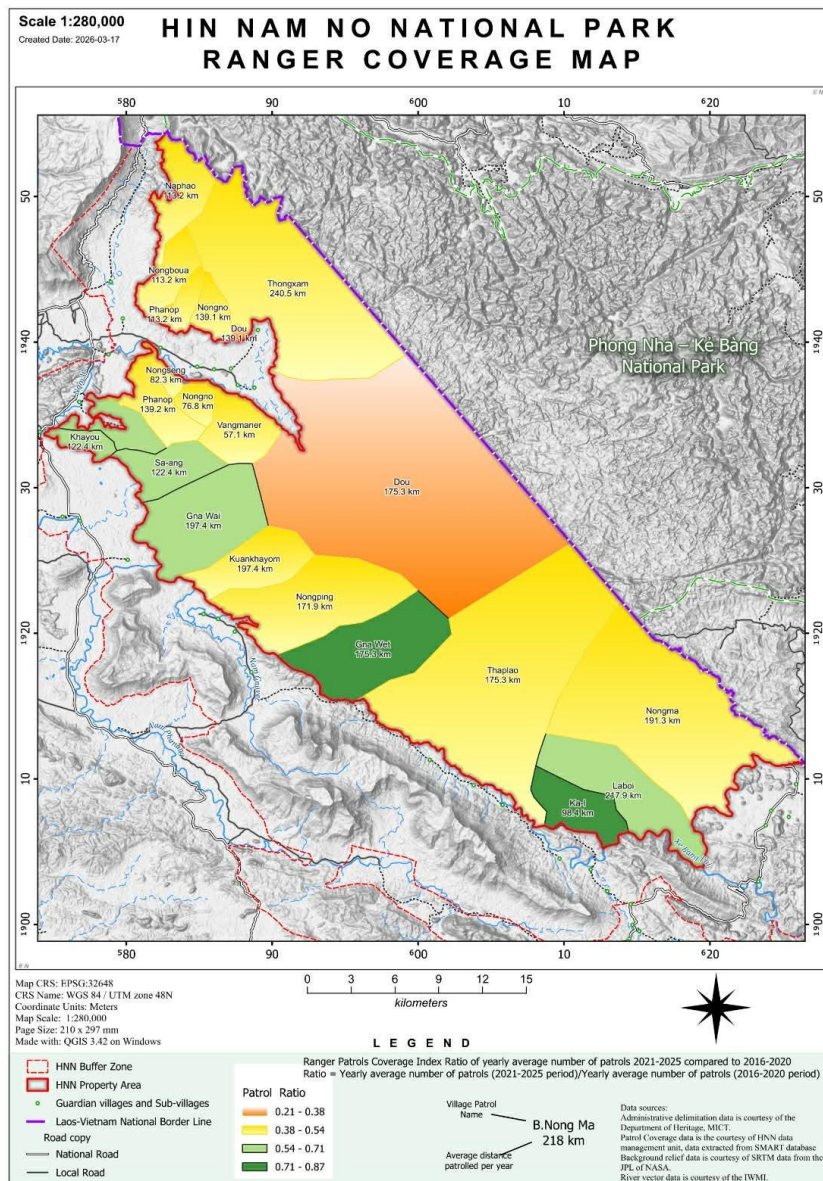
1. **ໜ່ວຍງານແຜນການ, ການເງິນ ແລະ ຕິດຕາມພາຍໃນ:** ຮັບຜິດຊອບ ການວາງແຜນປະຈຳປີ, ການຂຶ້ນງົບປະມານ, ການຕິດຕາມພາຍໃນ, ການຕິດຕາມການປະຕິບັດວຽກງານ, ການສັງລວມການລາຍງານ, ການບັນທຶກຫຼັກຖານ, ແລະ ສະໜັບສະໜູນຂະບວນການທົບທວນຄືນປະຈຳໄຕມາດ ແລະ ປະຈຳປີ. ໜ່ວຍງານນີ້ຍັງເຮັດໜ້າທີ່ຈຸດສຸມຂອງອຸທິຍານ ທີ່ເປັນການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນປົກກະຕິ, ຂໍ້ມູນພື້ນຖານກ່ຽວກັບ QA/QC, ແລະ ການວິເຄາະການຄຸ້ມຄອງ ທີ່ສົມທຽບໃສ່ຫຼັກຖານສຳຄັນ ໃນການປະສານງານກັບ SMART, ການຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນ ແລະ ເຮັດວຽກກັບໜ່ວຍງານວິຊາການອື່ນ.
2. **ໜ່ວຍງານບຸກຄະລາກອນ, ບໍລິຫານ ແລະ ວຽກຫ້ອງການ:** ຮັບຜິດຊອບການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ແຟ້ມ ແລະ ຂໍ້ມູນບັນທຶກເອກະສານ, ສະໜັບສະໜູນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ, ວຽກງານຫ້ອງການ, ແລະ ວຽກງານການຂົນສົ່ງໄປມາ ສຳລັບທີມງານພາກສະໜາມ ແລະ ສະຖານີພາກສະໜາມ.
3. **ໜ່ວຍງານຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ວຽກງານຊີວະນາໆພັນ ແລະ ພົວພັນສາກົນ:** ນຳພາການຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນ, ປະສານງານວຽກງານສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຊະນິດພືດພັນ ແລະ ສັດ ແລະ ຖິ່ນອາໄສຂອງສັດ, ສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການສຳລັບວຽກງານການອະນຸລັກ, ແລະ ການພົວພັນກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາພາຍນອກທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ທາງດ້ານການຄົ້ນຄວ້າຂໍ້ມູນ. ໜ່ວຍງານນີ້ ຍັງເຮັດວຽກພົວພັນສາກົນ ແລະ ວຽກງານກອບກູ້ ແລະ ພື້ນຟູສັດໃນເບື້ອງຕົ້ນ.
4. **ໜ່ວຍງານພົວພັນຊຸມຊົນ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທຳມະຊາດ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ:** ເຊື່ອມສານວຽກງານການລົງເຮັດວຽກກັບຊຸມຊົນ, ການປະສານງານກັບກຸ່ມບ້ານ, ການເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນວຽກງານການຮ້ອງທຸກ, ຂະບວນການ FPIC, ການປະສານງານການທ່ອງທ່ຽວ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສິນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວແບບລົງເລິກ, ຂໍ້ມູນສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການທ່ອງທ່ຽວຂຶ້ນຊຸມຊົນ ແລະ ແຜນງານການສຶກສາທຳມະຊາດ.
5. **ວຽກງານການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, SMART ແລະ ການດຳເນີນງານພາກສະໜາມ:** ນຳພາການວາງແຜນວຽກງານກວດກາລາດຕະເວນ, ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນໃນພາກສະໜາມ, ວຽກງານ SMART, ການລາຍງານເຫດການຕ່າງໆ, ຕິດຕາມສະ ຫວັດດິການ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງນັກລາດຕະເວນ, ຊີ້ນຳວຽກງານພາກສະໜາມ, ແລະ ປະສານງານກັບສື່ສະຖານີພາກສະໜາມ.

2.4 ຄາດຄະເນການປະກອບພະນັກງານສຳລັບການຈັດຕັ້ງທີ່ມີພະນັກງານ 35 ຄົນ

ການປະກອບພະນັກງານແບບຄາດຄະເນຕາມຄວາມເປັນຈິງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢູ່ຂ້າງລຸ່ມນີ້. ອັນນີ້ບໍ່ໝາຍຄວາມວ່າ ຈະມີຈຸດປະສົງໃຫ້ເຮັດວຽກຕາຍຕົວ, ແຕ່ມັນເປັນກອບວຽກສຳລັບການວາງແຜນອັນໜຶ່ງໃນການອອກແບບການ

ຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຮັບເອົາພະນັກງານ ຫລື ການຈັດສັນມອບໝາຍໜ້າທີ່ຄືນໃໝ່ທີ່ແບ່ງເປັນຫລາຍໄລຍະເວລາຂອງ ແຜນການນີ້.

2.5 ໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງພາກສະໜາມ: ສີ່ສະຖານີພາກສະໜາມ

ແຜນທີ່ 2-1. ຄາດຄະເນສະຖານີພາກສະໜາມ ແລະ ແຜນທີ່ກຸ່ມບ້ານ

ແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນນ້ຳຈະລາ, ລັງຄັງ ແລະ ສອງສະຖານີພາກສະໜາມທີ່ໄດ້ວາງແຜນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກຸ່ມບ້ານ, ການກວດກາ ລາດຕະເວນ ແລະ ແລວທາງການເຂົ້າເຖິງທີ່ສຳຄັນ.

ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການສ້າງຕັ້ງສີ່ສະຖານີພາກສະໜາມທີ່ເຮັດວຽກກັບບັນດາກຸ່ມບ້ານໃນ ວຽກງານການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ການພົວພັນຊຸມຊົນ. ວຽກນີ້ຄວນເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນເອກະສານໝວດທີ່ 2 ໃຫ້ ຈະແຈ້ງ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຮູບແບບການຈັດຕັ້ງຫລັກຂອງອຸທິຍານ, ເຊິ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ຈະເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນໝວດ ເອກະສານທີ່ເວົ້າເຖິງພື້ນຖານໂຄງລ່າງເທົ່ານັ້ນ. ເຄື່ອນຍ້າຍວຽກສະຖານີພາກສະໜາມຄວນຖືວ່າແມ່ນວຽກການແບ່ງ ຄວາມຮັບຜິດຊອບລົງພາກສະໜາມ ເຊິ່ງຫົນໜາມໜ້ ຈະມີພະນັກງານການຄຸ້ມຄອງລົງພາກສະໜາມນອກຈາກ ການເຮັດວຽກຢູ່ຫ້ອງການສູນກາງ.

ສອງສະຖານີທີ່ມີແລ້ວໃນປະຈຸບັນ ຢູ່ທີ່ນ້ຳຈະລາ ແລະ ລັງຄັງ ຄວນຖືວ່າເປັນສະຖານີທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນໄລຍະທຳອິດ ເຊິ່ງຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງຍົກລະດັບຂຶ້ນ ແລະ ປະກອບວັດຖຸອຸປະກອນໃຫ້ໂດຍອີງຕາມມາດຕະຖານການປະຕິບັດ ງານຂັ້ນຕໍ່າສຸດທີ່ໄດ້ເຫັນດີແລ້ວ. ອີກສອງສະຖານີຄວນຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຫລື ຈັດຕັ້ງໃຫ້ເປັນຮູບການຕະຫລອດໄລຍະ ຂອງ CMP ໂດຍຈະມີການຢືນຢັນຈາກການວິເຄາະຊ່ອງວ່າງຂອງການລາດຕະເວນ, ແຜນທີ່ຄວບຄຸມການ ລາດຕະເວນ, ຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມບ້ານ ແລະ ງົບປະມານທີ່ມີ.

ໜ້າທີ່ການຂອງແຕ່ລະສະຖານີພາກສະໜາມຄວນປະກອບມີການລາດຕະເວນທີ່ແບ່ງເປັນໄລຍະເວລາ ແລະ ການ ເຮັດວຽກພາກສະໜາມໃນຍາມກາງຄືນ; ການສະໜັບສະໜູນຂໍ້ມູນ SMART ແລະ ການສົ່ງຂໍ້ມູນ; ການຕອບໂຕ້ ຢ່າງທັນການຕໍ່ເຫດການ ແລະ ປະເດັນຮີບຮ້ອນໃນພາກສະໜາມ; ການພົວພັນຊຸມຊົນ ແລະ ປະສານງານກັບຂັ້ນ ບ້ານ, ການຮັບການຮ້ອງທຸກ ແລະ ຕິດຕາມໂດຍອີງຕາມກໍລະນີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ສະໜັບສະໜູນການສັງເກດຊີວະນາໆ ພັນ ແລະ ການຕິດຕາມພາກສະໜາມ; ແລະ ການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂັ້ນພື້ນຖານ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ແຕ່ລະສະຖານີພາກສະໜາມຈະດຳເນີນໜ້າທີ່ການໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອສະຖານີດັ່ງກ່າວມີສິ່ງປະກອບຂັ້ນຕໍ່າສຸດຕາມມາດຕະ ຖານ ເຊັ່ນວ່າ ມີນ້ຳກິນນ້ຳໃຊ້, ສຸຂາອະນາໄມ, ໄຟຟ້າ, ເຄື່ອງມືສື່ສານ, ການສະໜັບສະໜູນການລາດຕະເວນ, ອຸປະກອນຄວາມປອດໄພ, ເງື່ອນໄຂການດຳລົງຊີວິດຂັ້ນພື້ນຖານ, ການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນ ແລະ ນຳໃຊ້ສະຖານີເປັນ ສະຖານທີ່ປະຊຸມກັບຊຸມຊົນ. ວຽກນີ້ຄວນຕິດພັນໂດຍກົງກັບເອກະສານໃນໝວດທີ 6 ແລະ ໝວດທີ 10.

2.6 ການລາຍງານພາຍໃນ, ຮູບແບບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ

ຫົນໜາມໜ່ວ ມີມູນເຊື້ອມາກ່ອນແລ້ວ ໃນດ້ານການວາງແຜນທີ່ເປັນການຮ່ວມມື ແລະ ການທົບທວນຄືນເປັນແຕ່ລະ ໄລຍະ. ບາດກ້າວຕໍ່ໄປກໍຄື ຈະຕ້ອງປັບປຸງສິ່ງທີ່ມີແລ້ວນີ້ໃຫ້ຢູ່ໃນຮູບແບບຮູບແບບການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນທີ່ມີວິໄນ ຫລາຍຂຶ້ນທີ່ສະໜັບສະໜູນການຕັດສິນບັນຫາຢ່າງທັນເວລາ, ການຕິດຕາມຊຸກຍູ້ໃຫ້ຈະແຈ້ງກວ່າເກົ່າ ແລະ ການມີ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ. ກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວໄດ້ໃຫ້ຄຳເຫັນກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ມີການ ຕິດຕາມໜ້າວຽກໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ, ການບັນທຶກປະເດັນທີ່ໄດ້ຕັດສິນຮ່ວມກັນ, ຮູບແບບການລາຍງານທີ່ຈະແຈ້ງກວ່າ ເກົ່າ, ມີບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ມີກຳນົດເວລາຕາຍຕົວ ແລະ ມອບໝາຍໜ້າທີ່ກ່ຽວກັບການ ຕົກລົງບັນຫາທາງວິຊາການ ໃຫ້ປະຕິບັດຢ່າງເໝາະສົມຢູ່ພາຍໃນອຸທິຍານ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ສຳລັບໄລຍະ 2026-2030 ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຄວນມີລະບົບການລາຍງານທີ່ຈະແຈ້ງ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍການລາຍ ງານກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານປະຈຳອາທິດ, ການທົບທວນຄືນການຄຸ້ມຄອງປະຈຳເດືອນ, ການທົບທວນຄືນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CMP ປະຈຳໄຕມາດ ແລະ ການທົບທວນຄືນການປົກຄອງໃນລະດັບສູງ ຜ່ານການຄຸ້ມຄອງ ຮ່ວມທີ່ກວ້າງຂວາງ ແລະ ຜ່ານໂຄງສ້າງການປະສານງານຂັ້ນແຂວງ.

ການປະສານງານດ້ານການດຳເນີນງານປະຈຳອາທິດ ຄວນສຸມໃສ່ການເຮັດວຽກລາດຕະເວນ ແລະ ການຂົນສົ່ງໄປມາ , ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ປະເດັນທີ່ຮີບດ່ວນ, ຄວາມຕ້ອງການຂອງສະຖານີພາກສະໜາມ, ປະເດັນທີ່ລໍຖ້າການ ອະນຸມັດ, ບັນຫາຄວາມປອດໄພ ແລະ ໜ້າວຽກທີ່ຕ້ອງຕິດຕາມໂດຍທັນທີ. ການທົບທວນຄືນການຄຸ້ມຄອງປະຈຳ ເດືອນຄວນປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າໂດຍທຽບໃສ່ແຜນວຽກປະຈຳປີ, ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ການຄຸ້ມ ຄອງບໍລິຫານ, ການປະກອບພະນັກງານ ແລະ ວຽກບໍລິຫານ, ການຮ້ອງທຸກ ແລະ ການຕິດຕາມກ່ຽວກັບມາດ ຕະການປ້ອງກັນ, ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ປະເດັນກ່ຽວກັບຊຸມຊົນ, ແລະ ປະເດັນທາງດ້ານວິຊາການ ທີ່ຕ້ອງລາຍງານ ໃຫ້ຂັ້ນການນຳຮັບຮູ້ ແລະ ຊີ້ນຳ. ການທົບທວນຄືນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CMP ປະຈຳໄຕມາດ ຄວນເຊື່ອມໂຍງ

ກັບຄວາມຄືບໜ້າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ມີຫຼັກຖານ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດ, ການນຳໃຊ້ງົບປະມານ, ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນການ ຄຸ້ມຄອງ, ການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ການປະສານງານລະຫວ່າງໜ່ວຍງານ.

ຄວນສ້າງຕັ້ງໃຫ້ມີຊ່ອງທາງການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຢ່າງຈະແຈ້ງສໍາລັບການຮ້ອງທຸກທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ, ເຫດການ ທີ່ຮ້າຍແຮງກ່ຽວກັບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນທີ່ສໍາຄັນ ຫຼື ກໍລະນີຄວາມປອດໄພຂອງນັກ ລາດຕະເວນ, ບົດສະເໜີທີ່ຫລໍ່ແຫລມຈາກພາຍນອກ, ປະເດັນທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ OUV, ຄວາມຄົງເດີມ, ຄຸນຄ່າຂອງມໍຣະດົກ ຫຼື ການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ, ແລະ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ແກ້ໄຂ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ ປະສານງານກັບຫຼາຍຂະແໜງການ. ການບັນທຶກປະເດັນທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ແລະ ການຕິດຕາມການປະຕິບັດງານ ເຊິ່ງ ຈະຕ້ອງຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ໂດຍໜ່ວຍງານແຜນການ, ການເງິນ ແລະ ການຕິດຕາມພາຍໃນ ໂດຍມີການມອບໝາຍ ການປະຕິບັດໃຫ້ແກ່ພະນັກງານໂດຍບັງບອກຊື່ຜູ້ປະຕິບັດ ຫຼື ໜ່ວຍງານ ແລະ ກວດກາຄືນໃນແຕ່ລະເດືອນ ແລະ ແຕ່ລະໄຕມາດ.

2.7 ການພັດທະນາຄວາມສາມາດ ແລະ ລະບົບ SOP

ຫົນໜາມໜໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດເປັນເວລາຫຼາຍຫຼາຍປີຈາກການສະໜັບສະໜູນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ, ການ ຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການກວດກາລາດຕະເວນ, SMART, METT ແລະ ລະບົບຕ່າງໆທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສິ່ງທ້າທາຍຫຼັກໃນປະຈຸບັນແມ່ນການຫັນວຽກເຂົ້າຢູ່ໃນການຈັດຕັ້ງ. ການພັດທະນາ ຄວາມສາມາດ ຈະຕ້ອງຫັນຈາກການປະຕິບັດເປັນວຽກເພີ່ມ ຫຼື ການຊ່ວຍເຫຼືອເປັນແຕ່ລະໂຄງການເຂົ້າໃນ ລະບົບພາຍໃນທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ອີງຕາມພາລະບົດບາດ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມສາມາດສໍາລັບໄລຍະ 2026-2030 ຄວນປະກອບມີການອະທິບາຍເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບພາລະບົດບາດ ຂອງພະນັກງານທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າໃໝ່; ການທົບທວນຄືນຄວາມສາມາດປະຈຳປີ ຂອງແຕ່ລະຂະແໜງວຽກ; ການ ຕິດຕາມ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ; ການຝຶກອົບຮົມເຊິ່ງກັນແລະກັນລະຫວ່າງພາກສ່ວນຕ້ອງການສູນກາງ ແລະ ພະນັກງານພາກສະໜາມ; ການຝຶກອົບຮົມທວນຄືນໃນຫົວເລື່ອງການລາຍງານ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການປຶກສາ ຫາລື, ການທ່ອງທ່ຽວ, ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ການປະຕິບັດງານພາກສະໜາມ; ແລະ ການນຳໃຊ້ພະນັກງານຫົນໜາມ ໜໍ່ໃຫ້ກ້າວຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວໃຫ້ກາຍເປັນຄູຝຶກ, ໂດຍສະເພາະໃນດ້ານການພົວພັນຊຸມຊົນ ແລະ ການສຶກສາທຳມະ ຊາດ.

ບັນດາ SOPs ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຄວນປະກອບມີການວາງແຜນການລາດຕະເວນ ແລະ ການລາຍງານເຫດການ; ກະແສໄຫລວຽນຂອງຂໍ້ມູນ SMART ແລະ ການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ; ການປະຕິບັດງານຂອງສະຖານີພາກສະໜາ ມ; ການປຶກສາຫາລືຂັ້ນບ້ານ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການ FPIC; ການຮັບເອົາຂໍ້ຮ້ອງທຸກ ແລະ ການ ຕິດຕາມ; ຄວາມປອດໄພຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວແລະ ການຄຸ້ມຄອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ; ລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ສໍາລັບການກອບກູ້ສັດ ແລະ ການດູແລສັດ; ການເກັບຮັກສາແຟັມເອກະສານ, ການບັນທຶກຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ການທົບ ທວນຄືນປະຈຳໄຕມາດ ແລະ ການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ການສົ່ງຕໍ່ບັນດາຂໍ້ສະເໜີທີ່ມີລັກສະນະຫລໍ່ແຫລມ.

SOP ທີ່ຄົບຊຸດອັນໜຶ່ງຄວນປະກອບມີບັນດາລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືກນຳໃຊ້. ແຕ່ລະ SOP ຕ້ອງຂຽນໃຫ້ສັ້ນ, ເໝາະສົມກັບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ຖືກທົບທວນຄືນເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

2.8 ຄວາມສ່ຽງໃນການປົກຄອງ ແລະ ຜົນເນື່ອງຈາກການຄຸ້ມຄອງ

ຄວາມສ່ຽງຫຼັກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເອກະສານໃນໝວດນີ້ແມ່ນຄວາມເປັນຈິງ ແທນທີ່ຈະແມ່ນທິດສະດີ. ຄວາມສ່ຽງທຳອິດແມ່ນໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງໃໝ່ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງທາງດ້ານເອກະສານເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືກນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ເໝາະສົມເທື່ອ ເຊິ່ງພາໃຫ້ການປະຕິບັດບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ບໍ່ທັນຈະແຈ້ງ ແລະ ພາໃຫ້ເກີດຄວາມຂັດຂ້ອງໃນການເຮັດວຽກລະຫວ່າງບັນດາໜ່ວຍງານ. ຄວາມສ່ຽງທີ່ສອງກໍຄືວ່າບັນດາສະຖານີພາກສະໜາມໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຫຼື ມີການຈັດສັນຄືນໃໝ່ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປະກອບວັດຖຸບັດໃຈໃຫ້ຢ່າງເໝາະສົມ, ບໍ່ທັນປະກອບພະນັກງານ ແລະ ວຽກງານໃຫ້ເທື່ອ, ດັ່ງນັ້ນ, ອາດພາໃຫ້ເກີດມີການປະຕິບັດໜ້າທີ່ແບບບໍ່ຍືນຍົງ. ຄວາມສ່ຽງທີ່ສາມກໍຄືວ່າການລາຍງານພາຍໃນເປັນຮູບການຫຼາຍເກີນໄປ ແລະ ພາໃຫ້ມີການຈັດກອງປະຊຸມໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຕັດສິນບັນຫາ. ຄວາມສ່ຽງທີ່ສີ່ກໍຄືວ່າວຽກງານພົວພັນສາກົນ, ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການກອບກູ້ສັດໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແຕ່ວ່າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກບຸກຄົນທີ່ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ບໍ່ທັນຈັດແບ່ງໄລຍະເວລາທີ່ແທດເໝາະກັບຕົວຈິງ. ຄວາມສ່ຽງທີ່ຫ້າກໍຄືວ່າການປົກຄອງການເຮັດວຽກກັບຊຸມຊົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມນັ້ນຍັງເປັນແບບຮູບການຢູ່ ແລະ ຍັງມີຈຸດອ່ອນໃນການດຳເນີນຂັ້ນຕອນ.

ຄວາມສ່ຽງເຫຼົ່ານີ້ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນໄດ້ ໂດຍການປັບປຸງຮູບແບບການຈັດຕັ້ງ, ການປະຕິບັດໃຫ້ແທດເໝາະກັບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ການຈັດໄລຍະເວລາ; ການເຊື່ອມໂຍງວຽກຂອງພະນັກງານເຂົ້າກັບໜ້າທີ່ການທີ່ແທ້ຈິງ; ການຈັດບຸລິມະສິດຂອງສອງສະຖານີພາກສະໜາມທີ່ມີຢູ່ແລ້ວໃຫ້ດຳເນີນວຽກງານໄປກ່ອນ; ແລະ ການນຳໃຊ້ວິທີການຕິດຕາມການປະຕິບັດວຽກງານ ແລະ ການທົບທວນຄືນເປັນໄຕມາດເພື່ອທົດສອບໃຫ້ຮູ້ວ່າໂຄງສ້າງຂອງວຽກງານທີ່ພວມປະຕິບັດຢູ່ນັ້ນມັນໄດ້ນຳໄປສູ່ການປັບປຸງໃຫ້ເກີດຜົນງານທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ບໍ່.

2.9 ຍຸດທະສາດການຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ

ພາກເນື້ອໃນຫຼັກຂອງໝວດນີ້ສັງລວມຍຸດທະສາດໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ໂດຍທີ່ຕາຕະລາງກົດຈະກຳລະອຽດ, ກຳນົດເວລາ ແລະ ງົບປະມານແມ່ນມີຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ.

ຕາຕະລາງ 2-1. ຄາດຄະເນແຜນການປະກອບພະນັກງານສຳລັບໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງທີ່ມີພະນັກງານ 35 ຄົນ

ຕຳແໜ່ງງານ	ຄາດຄະເນຈຳນວນພະນັກງານ
ຫົວໜ້າ	1
ຮອງຫົວໜ້າ	3
ໜ່ວຍງານແຜນການ, ການເງິນ ແລະ ຕິດຕາມພາຍໃນ	4
ໜ່ວຍງານການຈັດຕັ້ງ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ບໍລິຫານ	4
ໜ່ວຍງານຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ພົວພັນສາກົນ	5

ຕຳແໜ່ງງານ	ຄາດຄະເນຈຳນວນພະນັກງານ
ໜ່ວຍງານພົວພັນຊຸມຊົນ, ປ້ອງກັນ, ການສຶກສາທຳມະຊາດ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ	5
ໜ່ວຍງານບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, SMART ແລະ ປະຕິບັດການພາກສະໜາມ (ພະນັກງານປະຈຳການຢູ່ຫ້ອງການສູນກາງ)	5
ສື່ສະຖານີພາກສະໜາມ (ຢ່າງໜ້ອຍແຕ່ລະສະຖານີມີພະນັກງານສອງຄົນ)	8
ລວມ	35

ຕາຕະລາງ 2-2. ຍຸດທະສາດໃນການຄຸ້ມຄອງ

ຍຸດທະສາດໃນການຄຸ້ມຄອງ	ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້
1. ກຳນົດບົດບາດການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ຈະແຈ້ງ, ສາຍການລາຍງານ ແລະ ຊ່ອງທາງການສົ່ງເລື່ອງຕໍ່ໃນທຸກລະດັບຂອງການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ.	ບົດບາດການນຳພາແມ່ນຈະແຈ້ງຂຶ້ນ ແລະ ການຕົກລົງຕ່າງໆໄດ້ຖືກຕິດຕາມຢ່າງເປັນເອກະພາບຫລາຍຂຶ້ນ.	ບົດບາດການນຳພາທີ່ຖືກປັບປຸງຫລ້າສຸດໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ; ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມຂັ້ນການນຳເປັນໄລຍະປົກກະຕິ; ອັດຕາການປົດກິດຈະກຳໄດ້ຖືກປັບປຸງ.
2. ຮັບຮອງ ແລະ ວາງໂຄງຮ່າງພະນັກງານທີ່ມີ 35 ຄົນທີ່ໄດ້ມີການດັດແກ້ໂດຍຂຶ້ນກັບຫົວໜ້າໜຶ່ງທ່ານ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າ ສາມທ່ານ.	HNN ເຮັດວຽກໂດຍມີໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CMP.	ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງທີ່ຖືກປັບປຸງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ; ໄດ້ມີການປະກອບຕຳແໜ່ງງານຫລັກໃຫ້ແກ່ລະໜ່ວຍງານ; ມີການກຳນົດພະນັກງານຕາມໂຄງຮ່າງ 35 ຄົນ.
3. ນຳໃຊ້ຮູບແບບການເຮັດວຽກທີ່ມີພະນັກງານປະຈຳຢູ່ສື່ສະຖານີພາກສະໜາມສຳລັບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ລົງເຮັດວຽກໃນຂັ້ນບ້ານ	ພະນັກງານມີໜ້າຢູ່ພາກສະໜາມ, ຄວາມສາມາດ ແລະ ການພົວພັນໃນຂັ້ນບ້ານໄດ້ຖືກປັບປຸງດີຂຶ້ນ.	ຍົກລະດັບຂອງສອງສະຖານີພາກສະໜາມທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ; ມີສື່ສະຖານີດຳເນີນງານຕາມມາດຕະຖານຂັ້ນຕ່ຳສຸດເມື່ອຮອດໄລຍະທ້າຍຂອງ CMP.

4. ສ້າງຕັ້ງລະບອບການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໂດຍອີງຕາມກົນໄກທົບທວນປະຈຳອາທິດ, ປະຈຳເດືອນ ແລະ ໄຕມາດ.	ການລາຍງານໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ການຕົກລົງວຽກການຄຸ້ມຄອງໄດ້ຖືກປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖື.	ມີລະບົບການບັນທຶກການຕົກລົງຕ່າງໆ ແລະ ມີລະບົບການຕິດຕາມການປະຕິບັດ; ມີການປະຊຸມທົບທວນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ; ກໍລະນີການສົ່ງເລື່ອງຕໍ່ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ ແລະ ໄດ້ມີການປະຕິບັດ.
5. ສ້າງລະບົບພັດທະນາຄວາມສາມາດອີງຕາມພາລະບົດບາດໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກ SOP ທີ່ຄົບຖ້ວນ.	ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງພະນັກງານ, ຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຄວາມເປັນເອກະພາບໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃນທຸກຕໍາແໜ່ງງານ.	ແຕ່ລະປີມີການທົບທວນຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານ; ມີການປະຖົມນິເທດ ແລະ ຝຶກອົບຮົມຄືນ; SOPs ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດໄດ້ຖືກດັດແກ້ທັນເວລາ ແລະ ມີການທົບທວນຄືນເປັນໄລຍະປົກກະຕິ.
6. ເອົາວຽກງານປ້ອງກັນ, ການແກ້ໄຂການຮ້ອງທຸກ, ການເຂົ້າຮ່ວມທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຫຼັກຖານການຄຸ້ມຄອງບັນຊີສີຂຽວເຂົ້າໃນລະບົບຫຼັກຂອງການຄຸ້ມຄອງ.	ການຊີ້ນຳແລະນຳພາຊຸມຊົນແບບເຊິ່ງໜ້າມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຫຼາຍຂຶ້ນ, ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ມີການບັນທຶກໄວ້ດີຂຶ້ນ.	ເອກະສານກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນຂະບວນການຕ່າງໆທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ; ການຮ້ອງທຸກໄດ້ຖືກຕິດຕາມ ແລະ ແກ້ໄຂ; ມີຫຼັກຖານການຊີ້ນຳແລະນຳພາທີ່ສອດຄ່ອງກັບການທົບທວນບັນຊີສີຂຽວ.

2.10 ເປົ້າໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030

ຮອດປີ 2030, ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໝາມໜ່ວຍດຳເນີນວຽກງານໂດຍມີລະບົບການຄຸ້ມຄອງທີ່ຈະແຈ້ງຂຶ້ນ, ແຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແລະ ແທດເໝາະກັບພາກສະໜາມຫຼາຍຂຶ້ນ, ມີການນຳພາໂດຍຄະນະບໍລິຫານງານທີ່ສອດຄ່ອງກັບໜ້າທີ່ການ, ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍເຄືອຍຄ່າຍວຽກສະຖານີພາກສະໜາມທີ່ກະຈາຍຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ, ແລະ ມີຄວາມສາມາດປະສານງານໃນການປົກປ້ອງຊີວະນາໆພັນ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ, ການຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ, ມາດຕະການຄວາມປອດໄພ, ການລາຍງານ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບພາຍນອກທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືຫຼາຍຂຶ້ນ. ຄວນປັບປຸງການປົກຄອງ, ການລາຍງານພາຍໃນ ແລະ ຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງການຈັດຕັ້ງ, ແລະ ອຸທິຍານຄວນຢູ່ໃນຖານະທີ່ດີກວ່າເກົ່າເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CMP ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນໃນດ້ານການອະນຸລັກໃນລະດັບປະເທດ ແລະ ລະດັບຂ້າມຊາຍແດນ.

ໝວດ 3. ການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນ, ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ຄວາມທົນທານຕໍ່ດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານສຸຂະພາບ

ການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນໃນອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປັນລະບົບການຄຸ້ມຄອງແບບປະສົມປະສານທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບຄຸນຄ່າອັນໂດດເດັ່ນລະດັບຈັກກະວານ, ຄວາມຄົງເດີມຂອງລະບົບນິເວດ, ການຫລຸດຜ່ອນໄພຂົ່ມຂູ່, ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ການຕິດຕາມ, ຄວາມທົນທານຕໍ່ດິນຟ້າອາກາດ, ການກອບກູ້ສັດ ແລະ ຄວາມພ້ອມຕໍ່ຄວາມສ່ຽງດ້ານສຸຂະພາບ. ຊັບສິນດ້ານຊີວະນາໆພັນຂອງອຸທິຍານປະກອບມີພູຫີນປູນ ແລະ ລະບົບຖ້ຳ, ນ້ຳໄຕ້ດິນ, ລະບົບນິເວດ ຂອງປ່າຫີນປູນ ແລະ ປ່າຫີນຊາຍ, ດິນບໍລິເວນນ້ຳ, ເຂດແມ່ນ້ຳ ແລະ ຖິ່ນຢູ່ອາໄສຂອງສັດ ທີ່ຈະຖືກລົບກວນ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ OUV. ຜົນງານການອະນຸລັກໃນໄລຍະ 2026-2030 ຈະບໍ່ຂຶ້ນກັບການປົກປ້ອງໃນພາກສະໜາມທີ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຈະຂຶ້ນກັບນ້ຳໃຊ້ຫລັກຖານຢ່າງມີວິໄນຫລາຍຂຶ້ນ, ການຈັດບຸລິມະສິດໃຫ້ດີຂຶ້ນໃນດ້ານການປົກປັກຮັກສາຖິ່ນຢູ່ອາໄສທີ່ສຳຄັນຂອງສັດ ແລະ ຊະນິດພັນຕ່າງໆຂອງພືດ ແລະ ສັດ, ແລະ ປັບປຸງຄວາມພ້ອມສຳລັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ, ການກອບກູ້ສັດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບສຸຂະພາບໜຶ່ງດຽວ.

ໃນການຄຸ້ມຄອງຕະຫລອດໄລຍະຂອງ CMP ຄວນຫັນປ່ຽນຮູບແບບການເຮັດວຽກທີ່ມີຫລັກຖານທີ່ມີຢ່າງພຽງພໍ ແຕ່ບໍ່ສະໜ້າສະເໝີໃຫ້ກາຍເປັນລະບົບການປະຕິບັດງານຊີວະນາໆພັນທີ່ຈະແຈ້ງຂຶ້ນທີ່ປົກປ້ອງຖິ່ນຢູ່ອາໄສ ແລະ ຊະນິດພັນພືດ ແລະ ສັດທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ, ແກ້ໄຂຊ່ອງວ່າງຄວາມຮູ້ທີ່ສຳຄັນ, ປັບປຸງຄວາມປອດໄພຂອງຊີວະນາໆພັນ, ແລະ ປັບປຸງຄວາມພ້ອມສຳລັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ການກອບກູ້ສັດ ແລະ ເຫດການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສຸຂະພາບ. ດັ່ງນັ້ນການຄຸ້ມຄອງຊີວະນາໆພັນຈຶ່ງເລັ່ງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບໃນການອະນຸລັກຄວາມຄົງເດີມຂອງລະບົບນິເວດ, ການຫລຸດຜ່ອນໄພຂົ່ມຂູ່ຢ່າງມີເປົ້າໝາຍ, ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທີ່ເນັ້ນໃສ່ວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕັດສິນບັນຫາ, ການປະຕິບັດວຽກງານທີ່ຄຳນຶງເຖິງການປ່ຽນຂອງດິນຟ້າອາກາດ, ແລະ ການປັບປຸງການກອບກູ້ສັດ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການສົ່ງຕໍ່ທີ່ຈັດແບ່ງເປັນແຕ່ລະໄລຍະເວລາຂອງແຜນການ.

3.1 ຈຸດປະສົງໃນການອະນຸລັກ, ຂໍ້ມູນທຽບຖານດ້ານຊີວະນາໆພັນ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບໃນການອະນຸລັກຄວາມຄົງເດີມຂອງລະບົບນິເວດ

ການອະນຸລັກໃນໄລຍະ 2026-2030 ຄວນເລັ່ງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບດ້ານຄວາມຄົງເດີມຂອງລະບົບນິເວດ ແທນທີ່ຈະເລັ່ງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບດ້ານຊະນິດພັນພືດ ແລະ ສັດສະເພາະດ້ານດຽວ. ການຄຸ້ມຄອງຕ້ອງຮັກສາສະພາບ ຂອງລະບົບນິເວດ ແລະ ພູມສັນຖານທີ່ເປັນການຮັກສາ OUV, ລວມທັງຮູບແບບຂອງດິນໃນເຂດພູຫີນປູນ, ລະບົບຖ້ຳ, ລະບົບນ້ຳ, ຖິ່ນຢູ່ອາໄສຂອງສັດທີ່ຍັງບໍ່ທັນຖືກລົບກວນ ແລະ ຈຳນວນສັດທີ່ຖືກໄພຂົ່ມຂູ່ ແລະ ບັນດາຊະນິດພັນພືດ ແລະ ສັດທີ່ເປັນຕົວຊີ້ວັດ. ການຄຸ້ມຄອງຊີວະນາໆພັນ ຄວນດຳເນີນໄປພ້ອມໆກັນໃນລະດັບພູມມິທັດ, ຖິ່ນຢູ່ອາໄສຂອງສັດ ແລະ ຊະນິດພັນພືດ ແລະ ສັດ.

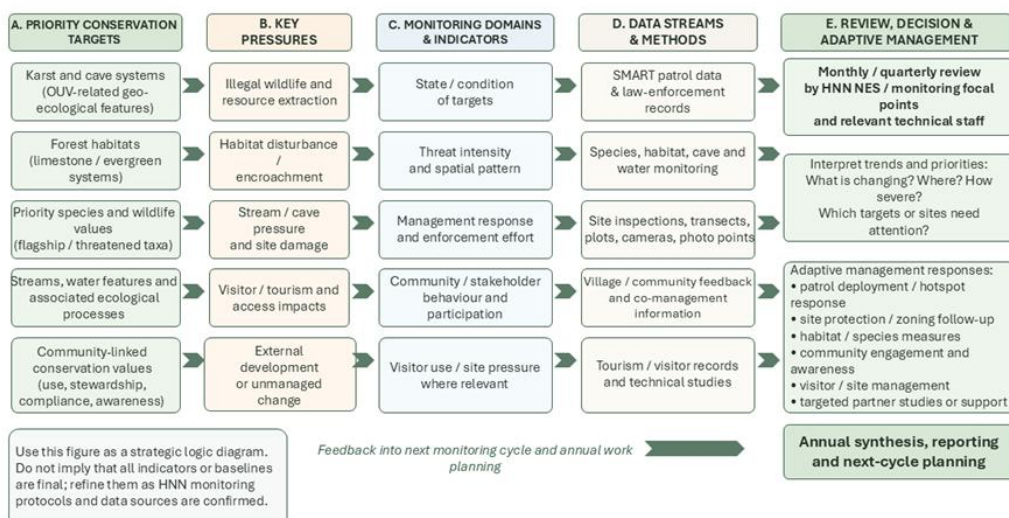
ຫລັກຖານພາກສະໜາມໃນບໍ່ດົນມານີ້ ໄດ້ຍືນຍັນໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳຄັນພິເສດທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນໃນລະດັບໂລກ ແລະ ລະດັບຊາດ ທີ່ມີຢູ່ໃນຫີນໜາມໜໍ່. ການສຳຫລວດໂດຍໃຊ້ກ້ອງດັກຖ່າຍຮູບສັດໃນໄລຍະ 2024-2025 ທີ່ໄດ້ໃຊ້ກ້ອງດັກຖ່າຍ 66 ໜ່ວຍທີ່ຕັ້ງດັກໄວ້ໃນ 33 ສະຖານີ ໂດຍມີການດັກຖ່າຍໃນ 6,321 ຄຳຄືນ ແລະ ໄດ້ບັນທຶກພາບ 68 ສາຍພັນສັດປ່າ ທີ່ໄດ້ຮັບການຍືນຍັນ, ໃນນັ້ນລວມມີ 33 ຊະນິດສາຍພັນທີ່ເປັນສັດລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມ ແລະ ນົກ 35 ສາຍພັນ, ແປດສາຍພັນສັດປ່າທີ່ຖືກໄພຂົ່ມຂູ່ໃນລະດັບໂລກໄດ້ຖືກເກັບພາບໄວ້ຄື: ສອງສາຍພັນທີ່ໃກ້ສຸນພັນຂັ້ນວິກິດ, ສອງສາຍພັນທີ່ໃກ້ສຸນພັນປົກກະຕິ, ແລະ ສີ່ສາຍພັນມີຄວາມຫລໍ່ແຫລມຕໍ່ການສູນພັນ.

ການສຳຫລວດໄດ້ເຫັນໂຕລິ້ນສາຍພັນຊິນດາ (Sunda pangolin), ຟານເຂົາໃຫຍ່ (Large-antlered muntjac), ກະຕ່າຍລາຍພູເຂົາ (Annamite striped rabbit), ທະນີແກ້ມຂາວ (Hatinh langur), ລົງກິ້ນໃຫຍ່ (Stump-tailed macaque), ລົງກິ້ນແດງ (Northern pig-tailed macaque), ເຍືອງທົ່ງ (Mainland serow) ແລະ ກວາງແຊມບາ (Sambar deer), ການປັບປຸງພາລະບົດບາດຂອງອຸທິຍານໃນການອະນຸລັກໂດຍເນັ້ນໜັກໃສ່ເຂດພູມິທັດສາຍພັນປູນ.

ໃນເວລາດຽວກັນຫລັກຖານທີ່ມີຢູ່ ຕ້ອງໄດ້ຖືກຕີຄວາມໝາຍຢ່າງລະມັດລະວັງ. ກ້ອງດັກຖ່າຍຮູບສັດມີຂໍ້ມູນວ່າການສຳຫລວດແບບນີ້ມີເປົ້າໝາຍຕົ້ນຕໍໃສ່ຈຳພວກສັດທີ່ອາໄສຢູ່ພື້ນດິນ ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນການເກັບກຳຂໍ້ມູນບໍ່ຄົບຖ້ວນສຳລັບສັດທີ່ອາໄສຢູ່ນ້ຳຕົ້ນໄມ້ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ຈຳພວກໂຄ່ງ. ການສຳຫລວດເພີ່ມຢູ່ເຂດຫີນໜາມໜໍ່ ທີ່ດຳເນີນໂດຍໂຄງການ ປັບປຸງພູມມິທັດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງລາວໄດ້ພົບເຫັນໂຕຫລິ້ນ ສາຍພັນຊິນດາ ຈຳນວນ 19 ຄັ້ງ, ພົບເຫັນ 35 ຈຸດທີ່ເປັນຖິ່ນອາໄສຂອງຟານເຂົາໃຫຍ່ ແລະ ພົບເຫັນຫລາຍພື້ນທີ່ ເຊິ່ງເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງກວາງແຊມບາ ຢູ່ລຽບຕາມແມ່ນ້ຳເຊບັ້ງໄຟ. ອັນນີ້ກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າການສຳຫລວດດ້ວຍການໃຊ້ກ້ອງດັກຖ່າຍຮູບຄວນຖືກນຳໃຊ້ເປັນພື້ນຖານອັນສຳຄັນໃນການວາງແຜນ, ແຕ່ກໍ່ບໍ່ໝາຍວ່າຈະໄດ້ພາບລວມທັງໝົດ ຂອງການກະແຈກກະຈາຍຢູ່ ຫລື ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ເປັນບຸລິມະສິດທັງໝົດ.

ໃນໄລຍະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CMP ຄວນເນັ້ນໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບການອະນຸລັກທ້າວ້ານ. ດ້ານທີ່ໜຶ່ງແມ່ນລະບົບນິເວດທີ່ພົວພັນກັບ OUV ແລະ ຖິ່ນຢູ່ອາໄສອັນສຳຄັນຂອງສັດປ່າທີ່ຄວນຮັກສາໄວ້ບໍ່ໃຫ້ຖືກລົບກວນ. ດ້ານທີ່ສອງແມ່ນຄວາມກົດດັນຫລັກໆທີ່ມີຜົນຕໍ່ສາຍພັນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ແລະ ຖິ່ນຢູ່ອາໄສຂອງພວກເຂົາ ເຊິ່ງຕ້ອງຫລຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນໂດຍເຮັດວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບໂຕ້ຢ່າງມີເປົ້າໝາຍ. ດ້ານທີ່ສາມແມ່ນບັນດາເຂດພື້ນທີ່ຊຸດໂຊມຄວນຫັນປ່ຽນດ້ວຍການປັບປຸງພື້ນຟູ, ມີການຄວບຄຸມສາຍພັນທີ່ບຸກລຸກມາຈາກເຂດນອກ ຫລື ການປ້ອງກັນໄຟໄໝ້ປ່າ ທີ່ສາມາດນຳໄປສູ່ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຖືກກັບຄວາມເປັນຈິງ. ດ້ານທີ່ສີ່ແມ່ນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຕິດຕາມທີ່ຄວນຊອກໃຫ້ເຫັນຫລັກຖານເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕັດສິນບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແທນທີ່ຈະເກັບກຳຂໍ້ມູນຮັກສາໄວ້ໃນຖານຂໍ້ມູນທີ່ຢູ່ໂດດດ່ຽວ. ດ້ານທີ່ຫ້າແມ່ນການດຳເນີນງານດ້ານຊີວະນາໆພັນ ເຊິ່ງຄວນປະຕິບັດໃຫ້ມີຄວາມຄືບໜ້າ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງສະພາບດິນຟ້າອາກາດໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ, ສ້າງຄວາມພ້ອມໃນການກອບກູ້ສັດ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຄວາມປອດໄພ ດ້ານຊີວະວິທະຍາ.

3.2 ເປົ້າໝາຍການອະນຸລັກທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ

ຮູບສະແດງ 3-1. ເປົ້າໝາຍການອະນຸລັກ ແລະ ຮູບແບບການຕິດຕາມ

ແຜນວາດແບບກະທັດລັດທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຖິ່ນອາໄສຂອງສັດທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ, ສາຍພັນທີ່ຖືກໄພຂົ່ມຂູ່, ວຽກງານຕິດຕາມ ແລະ ການນຳໃຊ້ເພື່ອຕັດສິນບັນຫາໃນການຄຸ້ມຄອງ.

ເປົ້າໝາຍການອະນຸລັກທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ຄວນຖືກຄັດເລືອກໂດຍອີງໃສ່ຄວາມສອດຄ່ອງ ຂອງ OUV, ການແກ້ໄຂ ການຜະເຊີນໜ້າ, ການນຳໃຊ້ວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄຸນຄ່າຂອງຫລັກຖານ. ບັນຊີລະອຽດ ຂອງສາຍພັນສັດ, ຈຸດທີ່ຕັ້ງທີ່ຊັດເຈນ, ແຜນທີ່ ແລະ ຮູບແບບວິທີການສຳຫລວດຄວນເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍໂດຍທີ່ພາກ ເອກະສານຫລັກຢູ່ໃນໝວດນີ້ ມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຖິ່ນອາໄສຕົ້ນຕໍຂອງສັດ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີ ການປົກປ້ອງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ການຕິດຕາມ ແລະ ການຍຸ້ມຄອງແບບປັບປ່ຽນໄດ້. ການເຮັດແນວນີ້ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບ ຄຳແນະນຳການດັດແກ້ ທີ່ໄດ້ເຫັນດີນຳກັນ ໂດຍທີ່ວ່າ ໝວດທີ 3 ຄວນເວົ້າເຖິງຍຸດທະສາດ ຢູ່ໃນໂຕເອກະສານຫລັກ ແລະ ເອົາຂໍ້ມູນວິຊາການລາຍລະອຽດຢ່າງເຕັມສ່ວນເຂົ້າຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຫລື ເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາເຄື່ອງມື ສະເພາະ.

ຕາຕະລາງ 3-1. ເປົ້າໝາຍການອະນຸລັກທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ

ເປົ້າໝາຍການອະນຸລັກ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ	ຍ້ອນຫຍັງມັນຈຶ່ງສຳຄັນ	ຄວາມກົດດັນຕົ້ນຕໍ / ຊ່ອງ ຫວ່າງ	ຜົນເນື່ອງຫລັກທີ່ມີຕໍ່ການ ຄຸ້ມຄອງ
ພູຫີນປູນ, ຖ້ຳ ແລະ ລະບົບນ້ຳໃຕ້ດິນ	ຄຸນລັກສະນະຫລັກຂອງ OUV ທີ່ສະໜັບສະໜູນ ລະບົບຖ້ຳ, ລະບົບນ້ຳ ແລະ ຄຸນຄ່າອັນສຳຄັນຕໍ່ ການທ່ອງທ່ຽວ.	ການລົບກວນລະບົບນ້ຳ, ການເພພັງຂອງຖ້ຳ, ມົນ ລະເຜີດ, ການເຂົ້າເຖິງຂອງ ນັກທ່ອງທ່ຽວໂດຍບໍ່ໄດ້ ຄຸ້ມຄອງ, ມີຈຸດອ່ອນໃນ ການຕິດຕາມຖ້ຳ.	ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ກວດກາຄວາມປອດໄພ ຂອງ OUV, ຕົວຊີ້ວັດ ກ່ຽວກັບຖ້ຳ ແລະ ສາຍນ້ຳ, ການຄຸ້ມຄອງການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການປະສານງານ ດ້ານການຮັກສາຄວາມ ປອດໄພຂອງທຳມະຊາດ ຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວ.
ລະບົບນິເວດຂອງປ່າ ຫີນປູນ ແລະ ຫີນຊາຍ , ລວມທັງຍອດສູງສຸດ ຂອງພູຫີນປູນ.	ສະໜັບສະໜູນຂະບວນ ການຂອງລະບົບນິເວດ, ການເຊື່ອມໂຍງກັນ, ສັດ ພັດຖິ່ນຍ້ອນດິນຟ້າ ອາກາດແລະ ພືດພັນແລະ ສັດທີ່ຖືກໄພຂົ່ມຂູ່.	ການລ່າສັດ, ໄຟໄໝ້ປ່າ, ພຶດຕ່າງຖິ່ນເຂົ້າຄຸກຄາມ, ການບຸກລຸກພື້ນທີ່ດິນ ແລະ ການເຊື່ອມໂຊມຂອງ ຖິ່ນອາໄສຂອງສັດໃນທ້ອງ ຖິ່ນ.	ຈັດບຸລິມະສິດການປ້ອງ ກັນຈຸດຫລໍ່ແຫລມ, ການ ຄວບຄຸມໄຟໄໝ້ປ່າ ແລະ ເກັບກຳຫລັກຖານທີ່ດີຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບສະພາບຂອງ ລະບົບນິເວດ.
ດິນບໍລິເວນນ້ຳ, ເຂດ ແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳ ແລະ ເຂດອ່າງໂຕ່ງ.	ສຳຄັນສຳລັບລະບຽບການ ຄຸ້ມຄອງສາຍນ້ຳ, ຊີວະ ນາໆພັນ ແລະ ລະບົບນ້ຳ ຜ່ານຖ້ຳ.	ຄວາມກົດດັນຈາກກະສິກຳ , ການເສາະເຈື່ອນ, ມົນລະ ຜິດ, ສະພາບໄພແຫ້ງແລ້ງ / ໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ຈຸດ ອ່ອນໃນການຕິດຕາມ ປົກກະຕິ.	ປັບປຸງມາດຕະການປ້ອງ ກັນອ່າງໂຕ່ງ, ການຕິດຕາມ ຄຸນນະພາບນ້ຳ ແລະ ລະບົບສາຍນ້ຳຂຶ້ນພື້ນຖານ , ການຕອບໂຕ້ແກ້ໄຂຢ່າງ ໄວວາໃນກໍລະນີຕ່າງໆ.

ເປົ້າໝາຍການອະນຸລັກ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ	ຍ້ອນຫຍັງມັນຈຶ່ງສໍາຄັນ	ຄວາມກົດດັນຕົ້ນຕໍ / ຊ່ອງ ຫວ່າງ	ຜົນເນື່ອງຫຼັກທີ່ມີຕໍ່ການ ຄຸ້ມຄອງ
ສັດທ້ອງຖິ່ນທີ່ຖືກໄພ ຂົ່ມຂູ່ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ	ສາທິດໃຫ້ເຫັນປະສິດທິ ຜົນຂອງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສະພາບຂອງຖິ່ນ ອາໄສຫຼັກຂອງສັດ ແລະ ຄຸນຄ່າທີ່ຕິດພັນກັບ OUV.	ການໃສ່ແຮ້ວ ແລະ ການ ລ່າສັດ, ການຂາດຂໍ້ມູນ, ການຕິດຕາມແບບ ກະແຈກກະຈາຍ ແລະ ການຕອບໂຕ້ແບບສະດັງ ໄວຍັງຈຳກັດຢູ່.	ສືບຕໍ່ໃຊ້ບັນຊີສັດທີ່ເປັນ ບຸລິມະສິດໂດຍໃຊ້ວິທີ ການທີ່ສາມາດຊຳຄືນໄດ້, ສິ່ງກະຕຸ້ນການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ ວ່ອງໄວຂຶ້ນ ແລະ ຕອບໂຕ້ ໃນພາກສະໜາມຢ່າງມີເປົ້າ ໝາຍ.
ຖ້ຳ, ປ່າຫີນປູນ ແລະ ເຂດຊີວະນາໆພັນຊຶ່ງ ເປັນຖິ່ນອາໄສຂອງ ສັດປ່າໃນເຂດຫ່າງໄກ ທີ່ຍັງສໍາຫວດບໍ່ສໍາເລັດ ລະອຽດ	ຍັງເປັນຊ່ອງຫວ່າງຂອງ ຄວາມຮູ້ທີ່ສໍາຄັນຕໍ່ການ ລາຍງານ, ເປັນຂໍ້ມູນສະໜັບ ສະໜູນບັນຊີສີແດງ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຂ້າມຊາຍ ແດນ.	ພື້ນທີ່ສໍາຫວດຍັງບໍ່ທັນ ກວ້າງ, ການເປັນຄູ່ຮ່ວມ ງານກັບນັກຊ່ຽວຊານຍັງຈຳ ກັດ ແລະ ຂໍ້ມູນຍັງບໍ່ທັນ ສົມບູນ.	ເຮັດວຽກເປັນຄູ່ຮ່ວມງານ ກັບນັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ແບ່ງ ໄລຍະເວລາການສໍາ ຫລວດເພື່ອປັບປຸງຂໍ້ມູນ ທຽບຖານເບື້ອງຕົ້ນເພື່ອບໍ່ ໃຫ້ພະນັກງານອຸທິຍານ ເຮັດວຽກເພີ່ມຫລາຍ.

ສໍາລັບປະເພດສາຍພັນສັດທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ, ຮ່າງເອກະສານປຶກສາຫາລືສະບັບດັດແກ້ຄວນຈັດແຈງຄືນໃໝ່ຢ່າງ
ຈະແຈ້ງ ເຊິ່ງຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງເນັ້ນໃສ່ການວາງແຜນສໍາລັບບັນດາສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ, ເຊັ່ນ: ໂຕລິ່ນສາຍ
ພັນຊຸ້ນດາ (Sunda pangolin), ຟານເຂົາໃຫຍ່ (Large-antlered muntjac), ກະຕ່າຍລາຍພູເຂົາ
(Annamite striped rabbit), ທະນີແກ້ມຂາວ (Hatinh langur), ລົງກິ້ນໃຫຍ່ (Stump-tailed
macaque), ລົງກິ້ນແດງ (Northern pig-tailed macaque), ເຍືອງທົ່ງ (Mainland serow) ແລະ ກວາງ
ແຊມບາ (Sambar deer). ບໍ່ໝາຍຄວາມວ່າສັດເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນຈຳພວກທີ່ມີຄຸນຄ່າສໍາຄັນຍິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນອຸທິຍານ
ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ສໍາລັບການຈັດບຸລິມະສິດຂັ້ນຕໍ່າສຸດ ເພື່ອເຮັດວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນໄພຂົ່ມຂູ່, ອອກ
ແບບວິທີການຕິດຕາມ, ການລາຍງານ ແລະ ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຕະຫລອດໄລຍະເວລາຂອງ
CMP.

3.3 ບຸດທະສາດຄຸ້ມຄອງໄພຂົ່ມຂູ່

ການຄຸ້ມຄອງໄພຂົ່ມຂູ່ຢູ່ໃນເອກະສານຂອງໝວດນີ້ ຄວນຢູ່ໃນລະດັບບຸດທະສາດ ແລະ ບໍ່ຄວນນໍາໃຊ້ແບບຊໍາຊ້ອນ
ກັບເນື້ອໃນຂອງໝວດທີ 9 ທີ່ເວົ້າເຖິງການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ຄວາມປອດໄພຂອງນັກລາດຕະເວນ ແລະ ການ
ດໍາເນີນງານກ່ຽວກັບ SMART. ໝວດທີ 3 ຄວນກຳນົດລະບົບນິເວດ ແລະ ບັນຊີສາຍພັນສັດທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການ
ປົກປ້ອງ, ຄວາມກົດດັນຕໍ່ລະບົບນິເວດວິດທະຍາ ທີ່ມີຜົນກະທົບຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການຟື້ນ
ຟູຄືນໃໝ່ ແລະ ການພົວພັນກັບຊຸມຊົນ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ສິ່ງທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ. ສໍາລັບຮູບແບບການດໍາເນີນການ
ລາດຕະເວນ, ການປະຕິບັດຕໍ່ກໍລະນີ, ຂອບເຂດພື້ນທີ່ການລາດຕະເວນ ແລະ ວຽກງານກ່ຽວກັບ SMART ຄວນ
ເອົາໄວ້ຢູ່ໝວດທີ 9.

ຫລັກຖານທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມກົດດັນຫລາຍທີ່ສຸດຕໍ່ຊີວະນາໆພັນແມ່ນການລ່າສັດຜິດກົດໝາຍ ແລະ ການໃສ່ແຮ້ວ, ຄວາມກົດດັນຕໍ່ຖິ່ນອາໄສຂອງສັດທີ່ເກີດຈາກການຂະຫຍາຍພື້ນທີ່ກະສິກໍາ ແລະ ໄຟໄໝ້ປ່າ, ການຊຸດໂຊມຂອງບາງພື້ນທີ່ພູຫີນປູນ ແລະ ເຂດທີ່ມີຖ້ຳ, ສາຍພັນພາຍນອກທີ່ເຂົ້າຄຸກຄາມໃນບັນດາພື້ນທີ່ດິນທີ່ ຊຸດໂຊມ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ ກ່ຽວກັບຄວາມຄົງເດີມທີ່ສະສົມມາຈາກການທ່ອງທ່ຽວທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການກວດກາຕິດຕາມ ຢ່າງພຽງພໍ ຫລື ການຍື່ນຂີ້ສະເໝີການພັດທະນາຈາກພາຍນອກ. ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກກ້ອງຖ່າຍດັກຈັບພາບສັດສະແດງ ໃຫ້ເຫັນການລົບກວນຂອງມະນຸດ ແລະ ສັດບ້ານຫລວງຫລາຍຢູ່ເຂດໜ້າດິນຕໍ່າເຊິ່ງເປັນແລວທາງທີ່ເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍ ອ້ອມຮອບເຂດນອກ ແລະ ເຂດສະຖານີທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງທີ່ມີສາຍພັນສັດຈຳນວນບໍ່ຫລາຍອາໄສຢູ່ ແລະ ມີສັນຍານ ໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີການເຂົ້າໄປຂອງມະນຸດ ແລະ ສັດບ້ານ ຫລາຍກວ່າເຂດທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກພາຍໃນອຸທິຍານ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຍຸດທະສາດການຄຸ້ມຄອງໃນຫລາຍຮູບແບບໂດຍຕ້ອງປົກປ້ອງຈຸດຫລໍ່ແຫລມ, ການຟື້ນຟູພື້ນທີ່ ແລະ ການດູແລທີ່ພົວພັນກັບຊຸມຊົນ ເຊິ່ງເປັນເຂດທີ່ບໍ່ຊ້ອນກັນລະຫວ່າງຄວາມຫລໍ່ແຫລມທາງດ້ານນິເວດວິທະຍາ ແລະ ຄວາມກົດດັນຂອງມະນຸດ.

ດັ່ງນັ້ນອຸທິຍານແຫ່ງນີ້ຄວນມີມາດຕະການຕອບໂຕ້ດ້ານຊີວະນາໆພັນໃນຫລາຍຮູບແບບຢ່າງມີເປົ້າໝາຍ, ມີຈຸດທີ່ຕັ້ງ ແລະ ການປະຕິບັດຈາກພາຍໃນສູ່ພາຍນອກ. ໃນບັນດາພູຫີນປູນທີ່ສຳຄັນຫລັກ, ບັນດາຖ້ຳ ແລະ ບັນດາເຂດທີ່ມີ ຄວາມຫລໍ່ແຫລມດ້ານອຸທິກກະສາດຕ້ອງໃຊ້ມາດຕະການກວດກາຕິດຕາມຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວບຄຸມການເຂົ້າ ເຖິງ. ເຂດແຄມປ່າໄມ້ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຈາກຄວາມກົດດັນ ແລະ ແລວທາງທີ່ເຂົ້າເຖິງໄດ້ຕ້ອງມີການປ້ອງກັນໃຫ້ເຂັ້ມ ງວດຂຶ້ນ, ມີການດູແລຮັກສາ ແລະ ປະສານງານຮ່ວມກັບພາກສະໜາມ. ບັນດາພື້ນທີ່ຊຸດໂຊມຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການ ຟື້ນຟູດິນແບບຄັດເລືອກ, ການປ້ອງກັນໄຟໄໝ້ປ່າ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງສາຍພັນທີ່ບຸກລຸກມາຈາກພາຍນອກຕາມ ສະພາບຄວາມເປັນຈິງ. ການຄຸ້ມຄອງຊີວະນາໆພັນ ທີ່ເຮັດວຽກກັບຊຸມຊົນໂດຍກົງ ຄວນສຸມໃສ່ການດູແລຮັກສາ, ການສະໜັບສະໜູນການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ແລະ ການຫລຸດຜ່ອນຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ສາມາດຫລີກເວັ້ນໄດ້ ແທນ ທີ່ຈະໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ມີລັກສະນະປຸກຈິດສຳນຶກແບບທົ່ວໄປເທົ່ານັ້ນ.

3.4 ບຸລິມະສິດໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ

ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໝາໝໍ້ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນດ້ານຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຊີວະນາໆພັນ, ແຕ່ ວ່າການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຂໍ້ມູນແມ່ນຍັງບໍ່ທັນທົ່ວເຖິງ ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນຍັງຂຶ້ນກັບໂຄງການທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນຳໜ້າ ໂດຍຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ. ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຂໍ້ມູນຕະຫລອດໄລຍະ CMP ຄວນມີການເລືອກເຟັ້ນ, ມີລະບຽບການ ທີ່ອອກອະນຸຍາດດຳເນີນ ແລະ ເປັນໄປຕາມທິດທາງຂອງການຄຸ້ມຄອງ. ພື້ນທີ່ສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າຂໍ້ມູນທີ່ເປັນບຸລິ ມະສິດຄວນລວມມີເຂດປ່າຫີນປູນທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສຳຫລວດທົ່ວເຖິງ ແລະ ຊີວະນາໆພັນກ່ຽວກັບຖ້ຳ, ການຕິດຕາມ ຄືນຫລາຍເທື່ອກ່ຽວກັບສາຍພັນສັດທີ່ຖືກໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດຂອງສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ, ສະພາບ ລະບົບນິເວດ ແລະ ການລະບຸຫາຄວາມປ່ຽນແປງໃນເຂດຕ່າງໆ, ລະບົບອຸທິກກະສາດ ແລະ ຄວາມຄົງເດີມຂອງຖ້ຳ, ຖິ່ນຢູ່ອາໄສ ຂອງສັດ ແລະ ສັດທີ່ອາໄສຢູ່ມີຄວາມຫລໍ່ແຫລມຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ແລະ ການຕັ້ງຄຳຖາມ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງທີ່ຈະນຳໄປສູ່ການປັບປຸງການຕັດສິນບັນຫາກ່ຽວກັບໄພຂົ່ມຂູ່, ການຟື້ນຟູດິນ ແລະ ມາດ ຕະການປ້ອງກັນສຳລັບການທ່ອງທ່ຽວ.

ການຮ່ວມມືດ້ານການຄົ້ນຄວ້າກັບບັນດາມະຫາວິທະຍາໄລ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ, ບັນດາອົງການ NGOs ທີ່ລົງເລິກ ຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານ, ບັນດາສວນສັດ ທີ່ມີຊື່ສຽງໜ້າເຊື່ອຖື, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາທີ່ເຮັດວຽກດ້ານສັດຕະວະແພດ ແລະ ເຄືອຂ່າຍວິຊາການ ກ່ຽວກັບປະເດັນຂ້າມຊາຍແດນ ເຊິ່ງຄວນຖືເປັນປະເດັນສຳຄັນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ຈຸດປະສົງ ຂອງການເຮັດວຽກກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຄວນແນໃສ່ການປັບປຸງບາງການຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານ, ບໍ່ແມ່ນຈະແນໃສ່ການ

ສ້າງໃຫ້ມີບົດສຶກສາຂໍ້ມູນທີ່ມາຈາກພາຍນອກເທົ່ານັ້ນ. ການປົກຄອງການສຶກສາຂໍ້ມູນ ຈຶ່ງຄວນລວມເອົາລະບຽບ ການອອກອະນຸຍາດ, ການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນລະບຽບການກ່ຽວກັບຊົນເຜົ່າ ແລະ ຄວາມປອດໄພທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາ, ພັນທະຂັ້ນຕໍ່າສຸດສໍາລັບການລາຍງານ, ມາດຕະຖານສໍາລັບຖານຂໍ້ມູນຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການ ແປພາສາຂອງຂໍ້ມູນທີ່ຄົ້ນພົບເຫັນ ໂດຍມີການຂຽນບັນທຶກເຂົ້າໃນເອກະສານການຄຸ້ມຄອງ ຫລື ນໍາໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມື ສໍາລັບການກວດກາທົບທວນຄືນທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ອຸທິຍານນໍາໃຊ້ໄດ້ງ່າຍ. ອັນນີ້ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນເປັນຢ່າງຍິ່ງສໍາລັບ ຊີວະນາໆພັນ ກ່ຽວກັບຖ້ຳ, ສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງສະເພາະ ແລະ ການເຮັດວຽກເປັນຄູ່ຮ່ວມງານກ່ຽວກັບການກອບກູ້ສັດ ແລະ ດ້ານວິຊາການ.

3.5 ກອບວຽກຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນແບບປະສົມປະສານ

ການຕິດຕາມໃນໄລຍະ 2026-2030 ຄວນຖືກອອກແບບໃຫ້ເປັນກອບວຽກທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຂໍ້ມູນ, ນໍາໃຊ້ສໍາລັບ ການຕັດສິນບັນຫາ ເຊິ່ງເປັນການຖອດຖອນບົດຮຽນມາຈາກການສັງເກດການຢູ່ພາກສະໜາມ, ຂໍ້ມູນຈາກກອງໜ່ວຍຮູບດັກຈັບພາບສັດປ່າ, ການລົງກວດກາສະຖານທີ່, ພາບຖ່າຍທາງໄກ ແລະ ຂໍ້ມູນບັນທຶກກ່ຽວກັບອຸທິຍານ ກະສາດ ແລະ ຖ້ຳ, ແຟ້ມເອກະສານກ່ຽວກັບການກອບກູ້ສັດ ແລະ ຫລັກຖານທີ່ມີການເຮັດວຽກພົວພັນກັບຊຸມຊົນ. ວິທີການທີ່ເປັນລາຍລະອຽດ ຄວນເອົາໄວ້ຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ. ເອກະສານໃນພາກຫລັກຂອງໜວດນີ້ຄວນ ກໍານົດຮູບແບບການຕິດຕາມຂັ້ນຕໍ່າສຸດ, ແຫລ່ງທີ່ມາຂອງຂໍ້ມູນຫລັກ ແລະ ການນໍາໃຊ້ທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອການຄຸ້ມຄອງ ທີ່ປັບປ່ຽນໄດ້. ອັນນີ້ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບຄໍາສັ່ງທີ່ມີການດັດແກ້ຢູ່ໃນຕາຕະລາງລວມ ແລະ ເພື່ອຫລີກເວັ້ນການມີ ເນື້ອໃນຫລາຍເກີນໄປ ຢູ່ໃນພາກເອກະສານຫລັກໂດຍໃຫ້ເອົາວິທີການດ້ານວິຊາການໄວ້ຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນ.

ຕາຕະລາງ 3-2. ກອບວຽກການຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນແບບປະສົມປະສານ

ສິ່ງທີ່ຕ້ອງ ຕິດຕາມ	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນ	ແຫລ່ງຂໍ້ມູນຫລັກ	ໄລຍະເວລາຕໍ່າ ສຸດສໍາລັບການ ທົບທວນຄືນ	ການນໍາໃຊ້ຜົນ ການຕົກລົງຕົ້ນຕໍ
ຄວາມຄົງເດີມ ຂອງລະບົບ ນິເວດ ແລະ ສະຖານທີ່ຫລໍ່ ແຫລມກ່ຽວກັບ OUV	ສະພາບຂອງຖິ່ນອາໄສທີ່ສໍາ ຄັນຂອງສັດປ່າ; ຕົວຊີ້ວັດ ກ່ຽວກັບຖ້ຳ ແລະ ລະບົບນ້ຳ; ຄັດເລືອກກວດກາເບິ່ງການ ປະຕິບັດລະບຽບການ.	ການກວດກາ ສະຖານທີ່, ການສໍາ ຫລວດຄູ່ຮ່ວມງານ, ກວດກາແຟ້ມ ເອກະສານບັນທຶກ ການກວດກາກ່ຽວ ກັບຖ້ຳ / ສາຍນ້ຳ.	ບົດລາຍງານ ສັງລວມເປັນໄຕ ມາດ; ບົດລາຍ ງານວິເຄາະປະ ຈໍາປີ.	ມາດຕະການ ປ້ອງກັນ, ຂໍ້ ຕົກລົງການແບ່ງ ເຂດ, ການຄວບ ຄຸມການທ່ອງ ທ່ຽວ ແລະ ການ ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານ ໂຄງລ່າງ.
ພຶດພັນ ແລະ ສັດ ທີ່ເປັນ ບຸລິມະສິດ ແລະ ຈຸດຫລໍ່ແຫລມ ທີ່ຖືກຄຸກຄາມ	ການປະກົດມີ ຫລື ແນວໂນ້ມ ຂອງຊະນິດພັນທີ່ເປັນ ບຸລິມະສິດ; ສັນຍານຄວາມ ກົດດັນຕໍ່ຈຸດຫລໍ່ແຫລມ; ເຫດການສໍາຄັນຕ່າງໆ	ກ້ອງດັກຖ່າຍຮູບສັດ, ການສັງເກດພາກສະ ໜາມ, ຂໍ້ມູນຈາກ SMART, ການສໍາ ຫລວດຂອງຄູ່ມ ພັດທະນາ	ການທົບທວນ ກວດກາຄືນຈຸດ ຫລໍ່ແຫລມປະ ຈໍາໄຕມາດ; ການລາຍງານ ສັງລວມຊະນິດ	ການວາງເປົ້າໝາຍ, ການຄຸ້ມ ຄອງທີ່ປັບປ່ຽນ ໄດ້, ການລາຍ ງານທີ່ມີລັກສະ

ສິ່ງທີ່ຕ້ອງ ຕິດຕາມ	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນ	ແຫລ່ງຂໍ້ມູນຫລັກ	ໄລຍະເວລາຕໍ່ ສຸດສໍາລັບການ ທົບທວນຄືນ	ການນໍາໃຊ້ຜົນ ການຕົກລົງຕົ້ນຕໍ
			ພຶດແລະສັດປະ ຈຳປີ	ນະຂ້າມຊາຍ ແດນ
ການສູນເສຍ, ການຊຸດໂຊມ ແລະ ການຟື້ນຟູ ປ່າໄມ້	ການປ່ຽນແປງຂອງປ່າໄມ້, ສະພາບການຊຸດໂຊມຂອງ ສະຖານທີ່, ຄວາມຄືບໜ້າໃນ ການຟື້ນຟູ, ແນວໂນ້ມຂອງ ຊະນິດພືດພັນທີ່ຄຸກຄາມ ແລະ ສະພາບໄຟໄໝ້ປ່າ	ການກວດກາດ້ວຍ ກ້ອງສ່ອງທາງໄກ, ການກວດກາໜ້າດິນ, ຂໍ້ມູນບັນທຶກການຟື້ນ ຟູ ແລະ ຂໍ້ມູນໄຟໄໝ້ ປ່າ	ການທົບທວນ ປະຈຳປີໂດຍມີ ການກວດກາ ໄລຍະກາງປີ ຕາມຄວາມຈຳ ເປັນ	ການຈັດບຸລິມະ ສິດການຟື້ນຟູ, ການເຊື່ອມສານ ວຽກງານດິນຟ້າ ອາກາດ/DRM, ການຂຶ້ນ ງົບປະມານ
ການຕິດຕາມດູ ແລະຊີວະນາໆ ພັນທີ່ຕິດພັນກັບ ຊຸມຊົນ	ບົດລາຍງານຂອງຊຸມຊົນ, ເນື້ອໃນຂໍ້ກຳນົດໃນຂໍ້ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບຊີວະນາໆພັນ, ຄຸນ ນະພາບໃນການເຂົ້າຮ່ວມ	ຂໍ້ມູນບັນທຶກຂອງ ບ້ານ, ເອກະສານກ່ຽວ ກັບ FPIC/GRM, ບົດບັນທຶກກອງ ປະຊຸມການຄຸ້ມຄອງ ຮ່ວມ	ເອກະສານການ ທົບທວນປະຈຳ ໄຕມາດ; ເອກະ ສານບັນທຶກການ ທອດຖອນບົດ ຮຽນປະຈຳປີ	ການສະໜັບສະ ໜູນການປະຕິ ບັດລະບຽບການ , ມາດຕະການ ປ້ອງກັນ, ການ ອອກແບບກ່ຽວ ກັບປັດໃຈຊຸກຍູ້
ສຸຂະພາບສັດ ແລະ ເຫດການ ຕ່າງໆກ່ຽວກັບ ສຸຂະພາບໜຶ່ງ ດຽວ	ຈຳນວນ ແລະ ປະເພດ ເຫດການສຸຂະພາບ, ກໍລະນີ ການກອບກູ້ຊີວິດສັດ, ການ ສົ່ງຕໍ່, ການຝຶກຈຳລອງ ແລະ ການປິດກໍລະນີ	ແຟັມເອກະສານ ກໍລະນີການກອບກູ້ ຊີວິດສັດ, ບົດລາຍ ງານກ່ຽວກັບສຸຂະ ພາບສັດ / ວຽກງານ ກ່ຽວກັບສັດ, ຂໍ້ມູນ ບັນທຶກເຫດການ ຕ່າງໆ.	ການທົບທວນ ຄືນກ່ຽວກັບ ເຫດການ ແລະ ການກຽມຄວາມ ພ້ອມ	ຄວາມປອດໄພ ຂອງຊີວະນາໆ ພັນ, ຄວາມ ພ້ອມໃນການ ສົ່ງຕໍ່, SOP ທີ່ ໄດ້ດັດແກ້

ເຈົ້າໜ້າທີ່ອຸທິຍານຄວນນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນການສຳຫລວດຈາກກ້ອງຖ່າຍຮູບດັກຈັບພາບສັດປ່າທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຢູ່ໃນໄລຍະ 2024-2025 ໃຫ້ເປັນຂໍ້ມູນທຽບທຸກຕົ້ນຕໍ ສໍາລັບລະບົບການຕິດຕາມນີ້ ໂດຍຮັບຮູ້ຂອບເຂດຈຳກັດຂອງການ ເຮັດວຽກ ແລະ ຮັບຮູ້ຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງນຳໃຊ້ວິທີການສຳຫລວດເພີ່ມເຕີມ ແລະ ຮອບວຽນການສຳຫລວດຄືນໃໝ່ອີກຫລາຍຮູບແບບ. ໂດຍສະເພາະຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຂອງສາຍພັນສັດທີ່ໄດ້ຈາກການສຳຫລວດ ບໍ່ດົນຜ່ານມາໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າເຂດທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ ທີ່ເປັນປ່າຫີນປູນອ້ອມຮອບ ແລະ ເຂດທີ່ຢູ່ໃນສາຍພູເຂົາສູງຊັນທີ່ໃຫ້ ຄຸນຄ່າສູງໃນການຕິດຕາມ, ສ່ວນເຂດທີ່ເປັນແຄມອຸທິຍານ ແລະ ແລວທາງທີ່ເຂົ້າເຖິງໄດ້ແມ່ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການ ຕິດຕາມຄວາມກົດດັນຢ່າງໃກ້ຊິດກວ່າເກົ່າ.

3.6 ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ

ຄວາມທົນທານຕໍ່ດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນໃນການປະຕິບັດວຽກງານ ໃນດ້ານຊີວະນາໆພັນ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການເຮັດວຽກກັບຊຸມຊົນ ແລະ ການເຮັດວຽກພາກສະໜາມ. ໃນດ້ານຊີວະນາໆພັນ, ບຸລິມະສິດ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຕົວຈິງລວມມີການປ້ອງກັນຖິ່ນຢູ່ອາໄສຂອງສັດ, ການຟື້ນຟູເຂດທີ່ປ້ອງກັນເຂດອ່າງໂຕ່ງຍອດນ້ຳ ແລະ ຮັກສາຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງດິນຄ້ອຍຊັນ, ການຄວບຄຸມສາຍພັນສັດທີ່ຄຸກຄາມຈາກພາຍນອກຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄຟໄໝ້ປ່າ ແລະ ການກວດກາຕິດຕາມການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດທຳມະຊາດກ່ອນທີ່ຈະກຳນົດກິດຈະກຳ ແລະ ການລົງທຶນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊີວະນາໆພັນເຂົ້າຢູ່ໃນແຜນວຽກປະຈຳປີ. ໃນບາງແຫ່ງທີ່ມີຄວາມ ເໝາະສົມ, ຄວນປະເມີນການເສາະເຈື່ອນຂອງແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ຫລື ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງຂອງແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳລຽບຕາມເຊບັງໄຟ ແລະ ລຽບຕາມແມ່ນ້ຳອື່ນໆທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຄຸ້ມຄອງລະບົບອຸທິກກະສາດ, ພູມມິທັດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບດິນຟ້າອາກາດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຕອບໂຕ້ເປັນໄປດ້ວຍການນຳໃຊ້ຫຼັກການ ແລະ ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ສົມສ່ວນ. ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ຍັງເປັນການປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ການຮັກສາຄວາມຄົງຕົວຂອງດິນບໍ່ໃຫ້ຊຸດໂຊມດ້ວຍການຫລີກເວັ້ນບໍ່ໃຫ້ມີການຊຸດໂຊມຂອງດິນເພີ່ມເຕີມໄປອີກ ແລະ ຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນການຟື້ນຕົວຂອງເຂດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.

ມາດຕະການຮັບມືສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ DRM ຢູ່ໃນພາກນີ້ຄວນສຸມໃສ່ວຽກງານການປ້ອງກັນ ແລະ ການກວດກາຕິດຕາມ, ການສ້າງຄວາມພ້ອມ ແລະ ການຕອບໂຕ້ ແລະ ເກັບກຳຫຼັກການສຳລັບການຄຸ້ມຄອງທີ່ປັບປ່ຽນໄດ້. ການດຳເນີນງານດ້ານຊີວະນາໆພັນຄວນຄືບໜ້າໄປພ້ອມກັບການມີຈິດສຳນຶກຫລາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບດິນຟ້າອາກາດ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ຊ້ຳຊ້ອນກັບເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍກ່ຽວກັບ DRM. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ສິ່ງນີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າການວາງແຜນກ່ຽວກັບຊີວະນາໆພັນຄວນເອົາໃຈໃສ່ເພາະຕໍ່ເຂດດິນບໍລິເວນນ້ຳທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ຄວາມແຫ້ງແລ້ງ, ລະບົບແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກນ້ຳຖ້ວມ, ພື້ນທີ່ຊຸດໂຊມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເກີດໄຟໄໝ້, ຄວາມສ່ຽງດິນເພພັງທີ່ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການລົງເຮັດວຽກພາກສະໜາມ, ຄວາມທົນທານຂອງປ່າໄມ້ທີ່ຍັງບໍ່ທັນຖືກລົບກວນ ແລະ ລະບົບອ່າງໂຕ່ງ.

3.7 ການກອບກູ້ ແລະ ຟື້ນຟູຄືນສັດປ່າ ແລະ ພື້ນທີ່ປົດກວ້າງທີ່ຄ້າຍຄືທຳມະຊາດ

ຊ່ອງວ່າງອັນສຳຄັນໃນການດຳເນີນວຽກງານໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນຂອງ CMP ແມ່ນການບໍ່ມີສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ສຳລັບການກອບກູ້ ແລະ ຟື້ນຟູສັດຢູ່ພາຍໃນຫີນໜາມໜໍ່ ຫລື ຢູ່ພາຍນອກທີ່ເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບອຸທິຍານດັ່ງກ່າວ. ສັດປ່າທີ່ຖືກຍຶດ, ສັດທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ແລະ ສັດທີ່ໄດ້ມາຈາກກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຂັດແຍ່ງຕ່າງໆ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືກຄຸ້ມຄອງເປັນຢ່າງດີ ໃນລັກສະນະທີ່ເປັນລະບົບເອກະພາບ, ມີຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ບັນຫາຄວາມປອດໄພທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາກ່ຽວກັບສັດ. ດັ່ງນັ້ນອຸທິຍານແຫ່ງຊາດດັ່ງກ່າວ ຄວນດຳເນີນການວຽກງານການກອບກູ້ສັດ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງໂດຍແບ່ງເປັນໄລຍະເວລາແຕ່ລະປີແທນທີ່ຈະອອກແບບສ້າງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ເກີນຄວາມຈຳເປັນ. ສິ່ງນີ້ມັນກໍສອດຄ່ອງກັບການຕົກລົງທີ່ວ່າໃນໄລຍະອັນໃກ້ນີ້ຄວນມີໜ້າວຽກງານກອບກູ້ສັດ ທີ່ຄວນເລີ່ມເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນໜ້າວຽກດ້ານຊີວະນາໆພັນ ການຄົ້ນຄວ້າຂໍ້ມູນ ແທນທີ່ຈະສ້າງໃຫ້ເປັນສະຖາບັນໃຫຍ່ສະເພາະອັນດຽວໃນທັນທີ.

ການກຳນົດບຸລິມະສິດເບື້ອງຕົ້ນຄວນມີການຢືນຢັນຮັບຮອງເອົາແນວຄວາມຄິດ, ຄວາມຈະແຈ້ງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ການປົກຄອງ, ການຄັດເລືອກສະຖານທີ່, SOPs ສຳລັບການຮັບເອົາສັດ, ການນຳໃຊ້ມາດຕະການກັກກັນ, ການປິ່ນປົວດູແລສັດ, ການສົ່ງຕໍ່ ແລະ ການປ່ອຍສັດ, ການເຮັດວຽກຮ່ວມມືກັບພາກສ່ວນອື່ນດ້ານສັດຕະວະແພດ ແລະ

ດ້ານວິຊາການ, ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງແຟ້ມເອກະສານກໍລະນີ, ແລະ ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການປະກອບອຸປະກອນໃນລະດັບຕໍ່າສຸດ ທີ່ແບ່ງເປັນຫລາຍໄລຍະເວລາຂອງແຜນການ. ການສ້າງພື້ນທີ່ປິດຂອບເຂດກວ້າງທີ່ຄ້າຍຄືກັບທຳມະຊາດຈະເຮັດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມັນເປັນການສະໜັບສະໜູນຢ່າງຈະແຈ້ງໃຫ້ແກ່ການຟື້ນຟູສັດ, ສະຫວັດດີການຂອງສັດ, ການຄົ້ນຄວ້າຂໍ້ມູນ ແລະ ຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ໃນກໍລະນີທີ່ມີງົບປະມານຮັບໃຊ້ຄວນສຶກສາເບິ່ງຄວາມຕ້ອງການດ້ານຄວາມປອດໄພກ່ຽວກັບຊີວະວິທະຍາ ແລະ ການກຳນົດພາລະບົດບາດຂອງຄູ່ຮ່ວມງານໃຫ້ແທດເໝາະກັບຄວາມເປັນຈິງ.

3.8 ການຕິດແປດພະຍາດສັດໃສ່ຄົນ ແລະ ການພິຈະລະນາກ່ຽວກັບສຸຂະພາບໜຶ່ງດຽວ

ຫົນໜາມໜ່ວຍນຳໃຊ້ວິທີການສຸຂະພາບໜຶ່ງດຽວທີ່ເໝາະສົມໂດຍສຸມໃສ່ການເຝົ້າລະວັງຕາມເຫດການ, ການສຳພັດສັດແບບປອດໄພ, ມີຊ່ອງທາງການສົ່ງຕໍ່ ແລະ ມີການປະສານງານແທນທີ່ຈະບິ່ງມະຕິພະຍາດໄປກ່ອນທີ່ເກີນຄວາມສາມາດທີ່ມີຢູ່. ການປະຕິບັດວຽກບຸລິມະສິດ ຄວນລວມເອົາວຽກງານການຍຶດ ແລະ ກອບກູ້ສັດ, ການພົວພັນໃກ້ຊິດກັນລະຫວ່າງສັດບ້ານ ແລະ ສັດປ່າທີ່ຢູ່ໃກ້ບ້ານ ແລະ ແຄມປ່າໄມ້, ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າໃກ້ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງໃນການສຳພັດສັດ, ແລະ ກໍລະນີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສັດປ່າເຈັບປ່ວຍ ຫລື ຕາຍ.

ດັ່ງນັ້ນບຸລິມະສິດໃນການເຮັດວຽກຄວນມີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງ PPE, ມາດຕະຖານການກັກກັນ ແລະ ຮັກສາອະນາໄມໃນວຽກງານການກອບກູ້ສັດ, ການບັນທຶກເຫດການ, ການສົ່ງຕໍ່ໃຫ້ພາກສ່ວນສາທາລະນະສຸກ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ພາກສ່ວນເຮັດວຽກກັບສັດລ້ຽງ ແລະ ມີການຝຶກອົບຮົມເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ຫລື ຝຶກງານໃຫ້ພະນັກງານເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ໃນສິ່ງທີ່ຕ້ອງບັນທຶກໄວ້ ແລະ ຄວນຕິດຕໍ່ພົວພັນຫາຜູ້ໃດ. ຄວນປະຕິບັດວຽກງານການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງດ້ານສຸຂະພາບ ໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຄຸ້ມຄອງຊີວະນາໆພັນຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ໂດຍສະເພາະໃນກໍລະນີມີການກອບກູ້ສັດ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການເອົາຕົວຢ່າງຈາກພາກສະໜາມ ແລະ ການພົວພັນກັບຊຸມຊົນ.

3.9 ບຸດທະສາດໃນການຄຸ້ມຄອງ

ເນື້ອໃນຫລັກໃນພາກນີ້ປະກອບມີບຸດທະສາດການຄຸ້ມຄອງ, ສ່ວນຕາຕະລາງລະອຽດກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ງົບປະມານ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງແມ່ນມີຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ໝວດທີ 10.

ຕາຕະລາງ 3-3. ບຸດທະສາດການຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ

ບຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້
1. ປົກປ້ອງລະບົບນິເວດທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບ OUV, ຖິ່ນອາໄສທີ່ສຳຄັນຂອງສັດ ແລະ ຄວາມຄົງເດີມຂອງລະບົບນ້ຳໃນຖ້ຳໂດຍຜ່ານມາດຕະການປ້ອງກັນຊີວະນາໆພັນທີ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ.	ປ່າຫີນປູນທີ່ມີຄວາມຫລໍ່ແຫລມສູງ, ຖ້ຳ, ເຂດອ່າງໂຕ່ງ ແລະ ຖິ່ນອາໄສທີ່ສຳຄັນຂອງສັດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງໂດຍມີການກວດກາຊີວະນາໆພັນທີ່ເປັນເອກະພາບ ແລະ ການທົບທວນສະພາບການ.	ພື້ນທີ່ຈຸດຫລໍ່ແຫລມທີ່ເປັນບຸລິມະສິດໂດຍມີເອກະສານບັນທຶກ ຫລື ແຜນທີ່ສຳຄັນ; ການກວດກາຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນ / OUV ທີ່ພົວພັນກັບບົດສະເໜີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ສຳເລັດການທົບທວນສະພາບການແຕ່ລະໄລຍະ.

ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້
2. ສຸມໃສ່ການຄຸ້ມຄອງຊີວະນາໆພັນສໍາລັບຊະນິດພັນທີ່ເປັນບູລິມະສິດ, ຖິ່ນຢູ່ອາໄສຂອງສັດ ແລະ ຈຸດຫລໍ່ແຫລມບ່ອນທີ່ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຫລຸດຜ່ອນໄພຂົ່ມຂູ່.	ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຄຸ້ມຄອງແມ່ນສຸມໃສ່ສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງຢ່າງຈະແຈ້ງ, ຖິ່ນຢູ່ອາໄສຂອງສັດ ແລະ ພື້ນທີ່ຕ່າງໆ ທີ່ຈະມີຜົນໄດ້ຮັບຫລາຍທີ່ສຸດຕໍ່ລະບົບນິເວດ.	ສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ ຫລື ຖິ່ນຢູ່ອາໄສຂອງສັດປ່າທີ່ເປັນບູລິມະສິດ ໄດ້ຖືກຕິດຕາມ ໂດຍນໍາໃຊ້ວິທີການທີ່ໄດ້ເຫັນດີນໍາກັນ; ສໍາເລັດການທົບທວນຄືນຈຸດຫລໍ່ແຫລມ; ເຂດທີ່ຊຸດໂຊມຫລື ມີຄວາມສ່ຽງຈາກການບຸກລຸກຂອງສັດຕ່າງໆ ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຕັ້ງໜ້າ.
3. ເຊື່ອມສານວຽກງານການຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນ ແລະ ພື້ນຖານຄວາມຮູ້ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງທີ່ສໍາຄັນ.	ສາມາດເຂົ້າເຖິງຫລັກຖານກ່ຽວກັບຊີວະນາໆພັນງ່າຍຂຶ້ນ, ມີການນໍາໃຊ້ຫລັກຖານເປັນທາງການ ແລະ ເປັນປົກກະຕິຫລາຍຂຶ້ນໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການວາງແຜນປະຈຳປີ.	ມີການນໍາໃຊ້ກອບວຽກງານຕິດຕາມເປັນປົກກະຕິ; ນໍາໃຊ້ຖານຂໍ້ມູນໃຫຍ່ໂດຍມີການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ແລະ ມີລະບົບປ້ອງກັນຂໍ້ມູນຫລື້ມ; ມີການສັງລວມຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຊີວະນາໆພັນປະຈຳປີ; ມີການທົບທວນການຄຸ້ມຄອງ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການຕິດຕາມ.
4. ຈັດບູລິມະສິດທີ່ເນັ້ນໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການເຮັດວຽກກັບຄູ່ຮ່ວມງານ ທີ່ມີການປົກຄອງທີ່ດິນ.	ການຄົ້ນຄວ້າຂໍ້ມູນກັບຄູ່ຮ່ວມງານພາໃຫ້ມີຫລັກຖານ ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານວິຊາການທີ່ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານໂດຍກົງ.	ສືບຕໍ່ວາລະການຄົ້ນຄວ້າຂໍ້ມູນທີ່ເປັນບູລິມະສິດ; ການຄົ້ນຄວ້າຂໍ້ມູນໂດຍຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ມີການປົກຄອງເປັນຢ່າງດີໂດຍມີການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແລະ ມີຫລັກການລາຍງານ; ມີການສໍາຫລວດທີ່ມີເປົ້າໝາຍ ແລະ ສໍາເລັດການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນທາງດ້ານວິຊາການ.
5. ເອົາວຽກງານການສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ກັບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ DRM ເຂົ້າໃນການວາງແຜນກ່ຽວກັບຊີວະນາໆພັນ, ການປະຕິບັດງານພາກສະໜາມ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຫລັງຈາກເກີດເຫດການ.	ການເຮັດວຽກດ້ານຊີວະນາໆພັນຄໍານຶງເຖິງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ມີຄວາມພ້ອມດີກວ່າເກົ່າເພື່ອຮັບມືກັບນໍ້າຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ໄຟໄໝ້ປ່າ, ລົມພະຍຸ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກຕັດຂາດການເຂົ້າເຖິງ.	ກິດຈະກຳກ່ຽວກັບຊີວະນາໆພັນ ໄດ້ຖືກກວດກາຕິດຕາມໂດຍນໍາໃຊ້ບັນຊີກວດກາ ກ່ຽວກັບດິນຟ້າອາກາດ / DRM; ຕົວຊີ້ວັດກ່ຽວກັບດິນຟ້າອາກາດ ໄດ້ຖືກຕິດຕາມ; ສໍາເລັດການກຽມຄວາມພ້ອມ ແລະ ການທົບທວນຄືນຫລັງຈາກເຫດການ.
6. ສ້າງຕັ້ງວຽກງານການກອບກູ້ ແລະ ພື້ນຟູສັດ ທີ່ແບ່ງເປັນຫລາຍໄລຍະເວລາ ໂດຍຮັກສາ	ມີໜ້າວຽກທີ່ຕອບສະໜອງກັບຈຸດປະສົງໃນການກອບກູ້ສັດທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງທີ່ຈະແຈ້ງ, ການ	ແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບການກອບກູ້ສັດ ແລະ SOPs ໄດ້ຖືກຮັບຮອງ; ມີການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານກ່ຽວຂ້ອງ;

ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້
ຄວາມປອດໄພດ້ານຊີວະວິທະຍາ ແລະ ການປົກຄອງທີ່ເຂັ້ມແຂງ.	ປະຕິບັດຢ່າງມີມະນຸດສະທຳ ແລະ ແທດເໝາະກັບການສະໜັບສະໜູນໃນສະພາບຕົວຈິງ.	ກໍລະນີກອບກູ້ສັດໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້; ມີການຮ່ວມມືທາງດ້ານສັດຕະວະແພດ/ທາງດ້ານວິຊາການ.
7. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເຝົ້າລະວັງກ່ຽວກັບສຸຂະພາບໜຶ່ງດຽວ ແລະ ລະບົບການສິ່ງຕໍ່.	ມີການຈັດຕັ້ງວຽກງານກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງພະຍາດຕິດແປດຈາກສັດສູ່ຄົນ ແລະ ສຸຂະພາບ ຂອງສັດປ່າ ໂດຍມີການບັນທຶກຂໍ້ມູນ ແລະ ສິ່ງຕໍ່ຢ່າງເປັນເອກະພາບກວ່າເກົ່າ.	ມີ SOP ກ່ຽວກັບສຸຂະພາບໜຶ່ງດຽວ ແລະ ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ສໍາລັບການສິ່ງຕໍ່; ພະນັກງານໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ; ຂໍ້ມູນບັນທຶກກ່ຽວກັບເຫດການໄດ້ຖືກເກັບຮັກສາໄວ້; ໄດ້ສໍາເລັດການຝຶກເຫດການຈໍາລອງ ຫລື ມີການຝຶກທົດສອບພ້ອມສິນທະນາ.

3.10 ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍຮອດປີ 2030

ຮອດປີ 2030 ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໝາໝໍ້ ຄວນປະຕິບັດງານໂດຍມີລະບົບການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີວິໄນຫລາຍຂຶ້ນໃນການປົກປ້ອງລະບົບນິເວດກ່ຽວກັບ OUV, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຫລາຍຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ບັນດາສາຍພັນພືດ ແລະ ສັດ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ທີ່ຖືກໄພຂົ່ມຂູ່, ນໍາໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນຊີວະນາໆພັນຢ່າງສອດຄ່ອງຫລາຍຂຶ້ນ, ນໍາໃຊ້ການຕິດຕາມ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າຢ່າງມີປະສິດພາບຫລາຍຂຶ້ນໃນການຕັດສິນບັນຫາ; ແລະ ມີຄວາມພ້ອມດີຂຶ້ນເພື່ອຮັບມືກັບດິນຟ້າອາກາດ, ການກອບກູ້ສັດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບສຸຂະພາບສັດ. ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດແຫ່ງນີ້ຄວນຢູ່ໃນຖານະທີ່ດີກວ່າເກົ່າໃນການຜັນຂະຫຍາຍຫລັກຖານກ່ຽວກັບຊີວະນາໆພັນເຂົ້າໃນບັນດາວຽກບຸລິມະສິດປົກປ້ອງພາກສະໜາມ, ມີການຄຸ້ມຄອງແບບປັບປ່ຽນຕາມສະພາບການໄດ້ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຫລັກການລາຍງານໃນອະນາຄົດ ພາຍໃນກອບວຽກໃນລະດັບປະເທດ ແລະ ລະດັບສາກົນ.

ໝວດ 4. ການພັດທະນາຊຸມຊົນ, ການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊົນ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ການສ້າງຈິດສຳນຶກ

ການພັດທະນາຊຸມຊົນ, ການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊົນ, ການເຄົາລົບວັດທະນະທຳ ແລະ ການສ້າງຈິດສຳນຶກຂອງປະຊາຊົນທົ່ວໄປແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງວຽກງານຄຸ້ມຄອງການອະນຸລັກໃນອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໝໍ່. ຜົນສຳເລັດຂອງການອະນຸລັກ ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະຂຶ້ນກັບການປົກປ້ອງພື້ນທີ່ຫລັກຢູ່ພາຍໃນອຸທິຍານເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຂຶ້ນກັບສາຍພົວພັນລະຫວ່າງຊຸມຊົນ ແລະ ອຸທິຍານ, ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນເຂດກັນຊົນ ແລະ ເຂດອ່າງໂຕ່ງຍອດນ້ຳ, ການເຄົາລົບວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄວາມຮູ້ດ້ານນິເວດວິທະຍາຂອງຄົນພື້ນເມືອງ, ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການລົງເຮັດວຽກກັບຊຸມຊົນບັນດາບ້ານ, ໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນຕ່າງໆໃນທ້ອງຖິ່ນ. ການສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ສອດຄ່ອງ, ການຄຸ້ມຄອງທີ່ຄຳນຶງເຖິງວັດທະນະທຳ, ວິທີການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ແຜນງານປະຊາສຳພັນທ້ອງຖິ່ນເປັນຢ່າງດີ ຈະສາມາດຫລຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນຕໍ່ລະບົບຊີວະນາໆພັນ, ປັບປຸງຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ປັບປຸງຄວາມທົນທານຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ. ດັ່ງນັ້ນ CMP 2026-2030 ຈຶ່ງຖືເອົາການພັດທະນາຊຸມຊົນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊົນ ເປັນອົງປະກອບທີ່ມີໂຄງສ້າງອັນແນ່ນອນສຳລັບວຽກງານການປົກປ້ອງພື້ນທີ່ໃນອຸທິຍານ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍມີການປະສານງານຢ່າງຖືກກົດໝາຍ, ການໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຫລັກການ FPIC, ການເຂົ້າຮ່ວມທີ່ແທດເໝາະກັບວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນ, ແລະ ການສະໜັບສະໜູນທີ່ເໝາະສົມສຳລັບການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ແບບຍືນຍົງ, ການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ແລະ ເຂດອ່າງໂຕ່ງຍອດນ້ຳ, ການສືບຕໍ່ຮັກສາວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການສ້າງຈິດສຳນຶກໃຫ້ແກ່ສາທາລະນະຊົນທົ່ວໄປ.

ໝວດທີ 4 ປະກອບມີກອບວຽກປະສົມປະສານກ່ຽວກັບພັນທະສາກົນ, ພັນທະພາຍໃນປະເທດ ແລະ ທິດທາງນະໂຍບາຍ. ໃນລະດັບສາກົນ, ພັນທະມໍຣະດົກໂລກ ແລະ ພັນທະພັນດາການເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ການຕົກລົງເຫັນດີໃນຂະບວນການນຳສະເໜີຫີນໜາມໝໍ່ເຂົ້າເປັນມໍຣະດົກໂລກໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການເຊື່ອມສານສິດທິຂອງຊຸມຊົນ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊົນເຜົ່າ, ການປະຕິບັດຖືກຕ້ອງທາງສັງຄົມທີ່ຖືກກົດໝາຍ, ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ການຄຳນຶງເຖິງຜົນກະທົບຈາກການພັດທະນາເຂົ້າໃນວຽກງານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ. ໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ກອບວຽກງານປົກປັກຮັກສາພື້ນທີ່, ປ່າໄມ້, ດິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໄປພ້ອມກັບການປົກຄອງ, ເຄື່ອງມືຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ ແລະ ຮັກສາຄວາມປອດໄພ ລ້ວນແຕ່ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການແບ່ງເຂດດິນ, ການນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ໂດຍຊຸມຊົນ, ການປົກຄອງເຂດກັນຊົນ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊາວບ້ານ. ນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ, ຂະບວນການວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການຕົກລົງເຫັນດີການແບ່ງເຂດກັນຊົນ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ FPIC ທີ່ມີ 21 ຂໍ້ເປັນພື້ນຖານສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍທັນທີ. ການພັດທະນາຊຸມຊົນ, ການເຄົາລົບວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນ, ການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊົນ ແລະ ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ຈະຕ້ອງດຳເນີນໄປຢ່າງຖືກກົດໝາຍ, ມີສ່ວນຮ່ວມ, ສອດຄ່ອງກັບຫລັກການຄວາມປອດໄພ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຫລັກການ OUV, ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງການອະນຸລັກຄວາມຄົງເດີມ ແລະ ການເຮັດວຽກໄລຍະຍາວ.

4.1 ຈຸດປະສົງການພັດທະນາຊຸມຊົນ ແລະ ຫລັກການດ້ານຜົນປະໂຫຍດ

ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໝໍ່ໄດ້ມີການຄຸ້ມຄອງວຽກງານທາງສັງຄົມ ໂດຍມີການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນ, ຄວາມຢູ່ດີກິນດີ ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍຂອງອຸທິຍານ ເຊິ່ງລ້ວນແຕ່ມີການພົວພັນກັນຢ່າງໃກ້ຊິດ. ການພັດທະນາຊຸມຊົນພາຍໃນເຂດກັນຊົນ ຈຶ່ງໄດ້ຖືກປະຕິບັດຢູ່ໃນແຜນງານທາງສັງຄົມ. ມັນແມ່ນທິດທາງການຄຸ້ມຄອງຫລັກ ເພື່ອຫລຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນທີ່ມີຕໍ່ອຸທິຍານ, ປັບປຸງການຮ່ວມມືກັບບັນດາບ້ານອ້ອມຂ້າງອຸທິຍານ, ປັບປຸງຄວາມທົນທານ ຂອງບັນດາຄົວເຮືອນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ການອະນຸລັກໄດ້ຮັບການສະໜັບ

ສະໜູນ ໂດຍການເກີດຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ເທົ່າທຽມກັນໃນທ້ອງຖິ່ນ. ເນື້ອໃນເອກະສານຂອງໝວດນີ້ ປະກອບດ້ວຍ ສາມປະເດັນ ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຈິງ. ປະເດັນທີ່ໜຶ່ງແມ່ນບັນດາຄົວເຮືອນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງ HNN ທີ່ ພວກເຂົາຍັງອາໄສການດຳລົງຊີວິດດ້ວຍການກະສິກຳ, ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ການຈ້າງງານເປັນລະດູການ ແລະ ການຄ້າຂາຍຂະໜາດນ້ອຍໃນທ້ອງຖິ່ນ. ປະເດັນທີ່ສອງແມ່ນບັນດາບ້ານທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງລ້ວນແຕ່ມີຄວາມຫລາກ ຫລາຍທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ, ແລະ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນ ການເດີນທາງໄປມາ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງ, ການເຂົ້າສູ່ຕະຫລາດ ແລະ ຄວາມອ່ອນໄຫວ. ປະເດັນທີ່ສາມ ແມ່ນໃນ ປະຈຸບັນອຸທິຍານແຫ່ງນີ້ຕ້ອງດຳເນີນວຽກງານພາຍໃຕ້ຄວາມຄາດຫວັງສູງ ກ່ຽວກັບມໍຣະດົກໂລກ, ການຄຸ້ມຄອງ ຮ່ວມ, ການປະຕິບັດພັນທະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ FPIC ແລະ ການວາງແຜນການພັດທະນາຂັ້ນເມືອງ. ການພັດທະນາ ຊຸມຊົນພາຍໃຕ້ກອບວຽກ CMP ຈຶ່ງອີງໃສ່ຕົວຈິງ, ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ OUV, ການ ຮັກສາຄວາມຄົງເດີມ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ.

ຫຼັກການດ້ານຜົນປະໂຫຍດຄວນເປັນທິດທາງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະ 2026-2030. ຫຼັກການທີ່ ໜຶ່ງ ແມ່ນຜົນປະໂຫຍດຂອງຊຸມຊົນທີ່ຄວນເປັນການປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ການອະນຸລັກທີ່ສອດຄ່ອງກັບການ ພັດທະນາ ແທນທີ່ຈະສ້າງແຮງຈູງໃຈອັນໃໝ່ຂຶ້ນ ສຳລັບການຫັນປ່ຽນປ່າໄມ້ໄປເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ຫລື ການຂຸດ ຄົ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ທຳມະຊາດແບບບໍ່ຍືນຍົງ. ຫຼັກການທີ່ສອງກໍຄືວ່າ ຜົນປະໂຫຍດຕ້ອງເປັນໄປແບບໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິ ທຳ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ເງື່ອນໄຂ ຂອງບັນດາບ້ານທີ່ບໍ່ຄືກັນ, ລວມທັງຄວາມຕ້ອງການຂອງແມ່ຍິງ, ຄົວເຮືອນທີ່ທຸກ ຍາກກວ່າ, ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຊຸມຊົນ ທີ່ເປັນຊົນເຜົ່າ. ຫຼັກການ ທີ່ສາມກໍຄືວ່າຜົນປະໂຫຍດຄວນນຳໄປສູ່ການສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມແຂງໄລຍະຍາວ ໃຫ້ແກ່ການສ້າງຄວາມທົນທານ ໂດຍຜ່ານການພັດທະນາທັກສະ, ພັດທະນາ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການ ແລະ ຮູບແບບການດຳລົງຊີວິດ ທີ່ມີຄວາມຫລາກຫລາຍ ແທນທີ່ຈະ ເອື້ອອາໄສແຕ່ການຊ່ວຍເຫລືອຈາກໂຄງການ ທີ່ເປັນພຽງໄລຍະສັ້ນເທົ່ານັ້ນ.

ຫຼັກການເຫລົ່ານີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າການພັດທະນາຊຸມຊົນໃນໄລຍະ CMP ແມ່ນບໍ່ມີພຽງແຕ່ການສ້າງລາຍຮັບຢູ່ໃນ ຊຸມຊົນເທົ່ານັ້ນ. ມັນໄດ້ລວມເອົາການມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ຮັບປະກັນໃນການວາງແຜນ, ຄວາມຈະແຈ້ງຂອງລະບຽບການ , ການຄຸ້ມຄອງທີ່ເຄົາລົບທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເອກະລັກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ຄວາມຮູ້ພື້ນເມືອງກ່ຽວ ກັບນິເວດວິທະຍາ, ການປະສານງານທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າ ໃນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃນເຂດກັນຊົນ, ການປັບປຸງຈິດ ສຳນຶກ, ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງທີ່ເໝາະສົມ ລະຫວ່າງການສະໜັບສະໜູນການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການ ປະຕິບັດວຽກງານອະນຸລັກ.

4.2 ການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ແບບຍືນຍົງ ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອບັນດາບ້ານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ແບບຍືນຍົງຢູ່ໃນເຂດກັນຊົນຄວນຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ວຍຫລາຍຮູບແບບທີ່ ກວ້າງຂວາງ ແທນທີ່ຈະຊອກຫາວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາອັນດຽວ. ບັນດາຄົວເຮືອນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບອຸທິຍານ ເຮັດການ ກະສິກຳປູກເຂົ້າ, ປູກມັນຕົ້ນ, ລ້ຽງສັດ, ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ເປັນການຮັບຈ້າງງານ, ຢູ່ໃນບາງທ້ອງຖິ່ນ ກໍເຮັດວຽກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂອກາດການບໍລິການດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ. ສິ່ງນີ້ພາໃຫ້ເກີດໂອກາດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງໄປ ພ້ອມກັນ. ມັນເປັນການອະນຸຍາດໃຫ້ບັນດາຄົວເຮືອນທຳການຜະລິດໃນຫລາຍຮູບການ, ແຕ່ອາດພາໃຫ້ດິນເຊື່ອມ ໂຊມ, ມີການຂະຫຍາຍພື້ນທີ່ການຜະລິດເຂົ້າໄປແຄມປ່າໄມ້, ຄວາມກົດດັນຕໍ່ສັດປ່າ ແລະ ການເພິ່ງພາຕະຫລາດທີ່ ບໍ່ໝັ້ນຄົງ.

ດັ່ງນັ້ນ CMP ຄວນຈັດບຸລິມະສິດການອະນຸລັກໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບບັນດາທາງເລືອກ ການດຳລົງຊີວິດ ທີ່ພາໃຫ້ເກີດ ຜົນປະໂຫຍດ ໂດຍທີ່ບໍ່ຮີບເລັ່ງຄວາມກົດດັນທີ່ຈະມີຕໍ່ອຸທິຍານ. ໃນນີ້ລວມມີການທ່ອງທ່ຽວຂັ້ນຊຸມຊົນ ແລະ

ເຊື່ອມໂຍງກັບຕ່ອງໂສ້ຄຸນຄ່າຈາກການບໍລິການ, ປັບປຸງການຮັກສາອະນາໄມ ແລະ ມາດຕະຖານການບໍລິການ, ການຜະລິດກະສິກໍາ ທີ່ທຶນທານຕໍ່ດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສ້າງຄວາມຫລາກຫລາຍ, ການຄຸ້ມຄອງການນໍາໃຊ້ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການພັດທະນາຜະລິດຕະພັນທ້ອງຖິ່ນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຮູບແບບການຜະລິດເປັນສະຫະກອນ, ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ NTFP ຢ່າງລະມັດລະວັງ ຫລື ການນໍາໃຊ້ຢາພື້ນເມືອງຈາກແຫລ່ງທໍາມະຊາດ ໂດຍທີ່ຮັກສາຄວາມຍືນຍົງຂອງລະບົບນິເວດ ແລະ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການໃນທ້ອງຖິ່ນ.

ແຜນງານປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຄວນມີເປົ້າໝາຍໃສ່ຫລາຍເຂດ ແລະ ມີເປົ້າໝາຍທາງສັງຄົມ. ບັນດາບ້ານ ແລະ ຄົວເຮືອນ ມີຄວາມຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທີ່ບໍ່ຄືກັນ. ບາງບ້ານມີທໍາແຮງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການບໍລິການ; ບາງບ້ານຕ້ອງການ ການຊ່ວຍເຫລືອໃນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ, ການນໍາໃຊ້ມາດຕະການຫັນປ່ຽນການກະສິກໍາ, ການອະນຸລັກດິນ ແລະ ສາຍນໍ້າ, ຫລື ການຟື້ນຟູດິນທີ່ຊຸດໂຊມ. ບາງບ້ານມີມູນເຊື້ອທາງດ້ານວັດທະນະທໍາອັນເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ສາມາດຊ່ວຍໃນການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວແບບລົງເລິກ, ການພັດທະນາຜະລິດຕະພັນທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ການເຂົ້າຮ່ວມການດູແລປົກປັກຮັກສາ, ໂດຍທີ່ມີການນໍາໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການເຫັນດີເຫັນພ້ອມ ແລະ ເຄົາລົບຄຸນຄ່າຂອງຊຸມຊົນ. ວິທີການທີ່ແຕກຕ່າງແບບນີ້ ແມ່ນສໍາຄັນຖ້າຫາກ CMP ຈະຫັນປ່ຽນການຊ່ວຍເຫລືອບ້ານແບບທົ່ວໄປໃຫ້ມີການຊ່ວຍເຫລືອຫລາຍກວ່ານີ້ ແລະ ຕອບສະໜອງຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ແທ້ຈິງຂອງກຸ່ມບ້ານ.

ຕາຕະລາງ 4-1. ຄາດຄະເນເປົ້າໝາຍສໍາລັບການສະໜັບສະໜູນທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃຫ້ແກ່ບັນດາບ້ານ

ປະເພດບ້ານ / ສະພາບບ້ານ	ການຄຸ້ມຄອງທີ່ມີຢູ່ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາ	ຄາດຄະເນການຕອບໂຕ້ໃນ CMP
ບ້ານທີ່ມີທໍາແຮງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການບໍລິການ	ທັກສະຕ້ອນຮັບແຂກ, ການຮັກສາອະນາໄມ, ການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການເພີ່ມຄວາມປອດໄພນັກທ່ອງທ່ຽວ	ສະໜັບສະໜູນການທ່ອງທ່ຽວຂັ້ນຊຸມຊົນ, ມາດຕະຖານການບໍລິການ, ລະບຽບການດ້ານຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການທ່ອງທ່ຽວທີ່ສອດຄ່ອງກັບການປ້ອງກັນອຸທິຍານ
ບ້ານທີ່ມີຄວາມກົດດັນດ້ານກະສິກໍາ ແລະ ຕັ້ງຢູ່ແຄມປ່າໄມ້	ຊ່ວຍໃນການປ່ຽນແປງພືດປູກ, ອະນຸລັກດິນ ແລະ ນໍ້າ, ຄວາມຈະແຈ້ງໃນການນໍາໃຊ້ດິນ, ຫລຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນຈາກການຂະຫຍາຍຕົວ, ໃຫ້ຫລາຍທາງເລືອກການດໍາລົງຊີວິດທີ່ມີຄວາມທຶນທານ	ຊ່ວຍດ້ານກະສິກໍາທີ່ທຶນທານຕໍ່ດິນຟ້າອາກາດ, ຟື້ນຟູພື້ນທີ່ຊຸດໂຊມ, ການນໍາໃຊ້ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການດູແລພື້ນທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການດໍາລົງຊີວິດດ້ວຍຫລາຍວິທີ
ບ້ານທີ່ມີເອກະລັກວັດທະນະທີ່ເຂັ້ມແຂງ ຫລື ມີຊັບສິນດ້ານ TEK	ການຟື້ນຟູທີ່ເຄົາລົບວັດທະນະທໍາ, ການປົກປ້ອງສະຖານທີ່ຫລໍ່ແຫລມ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວແບບລົງເລິກທີ່ນໍາໜ້າໂດຍ	ສະໜັບສະໜູນການຟື້ນຟູທີ່ເຄົາລົບວັດທະນະທໍາ, ການບັນທຶກຂໍ້ມູນທີ່ອີງຕາມການເຫັນດີ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວແບບລົງເລິກ

	ທ້ອງຖິ່ນ, ການຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ ລະຫວ່າງລຸ້ນຄົນ	ໂດຍຄົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ກິດຈະກຳດູແລ ຮັກສາ
ບ້ານຢູ່ເຂດຫ່າງໄກ ຫລື ມີ ຄວາມອ່ອນໄຫວກວ່າ ແລະ ທາງເລືອກການ ໃຫ້ການບໍລິການກໍ່ໜ້ອຍ	ຄວາມຈຳກັດໃນການເຂົ້າເຖິງ, ໂອກາດ ເຂົ້າເຖິງຕະຫລາດກໍ່ໜ້ອຍ, ການໃຫ້ ບໍລິການຍັງອ່ອນແອ, ມີຄວາມອ່ອນ ໄຫວສູງຕໍ່ສະພາບທຳມະຊາດທີ່ຮຸນ ແຮງ	ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອການດຳລົງຊີວິດດ້ວຍ ຫລາຍຮູບແບບ, ການລົງເຮັດວຽກກັບ ບ້ານແບບເໝາະສົມ, ການອຳນວຍຄວາມ ສະດວກທີ່ເອົາໃຈໃສ່ຄວາມປອດໄພ ແລະ ໃຊ້ມາດຕະການສ້າງຄວາມທົນທານຢ່າງມີ ເປົ້າໝາຍ

4.3 ການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການເຊື່ອມໂຍງກັບພູມິທັດ ແລະ ການປ້ອງກັນເຂດອ່າງໂຕ່ງ

ການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊົນ ຂອງອຸທິຍານຈຶ່ງເປັນວຽກທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ. ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການອະນຸລັກຢູ່ພາຍໃນຫົນໜາມໜ້ໍ່ແມ່ນຂຶ້ນກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງອຸທິຍານ, ການປົກປ້ອງອ່າງໂຕ່ງ, ການຄຸ້ມຄອງແຄມປ່າໄມ້ ແລະ ການວາງແຜນຂຶ້ນບ້ານ ເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ ສຳລັບເຂດທີ່ຢູ່ນອກອຸທິຍານ. ດັ່ງນັ້ນການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊົນແບບຍືນຍົງ ຈຶ່ງເປັນພຽງການພັດທະນາຂຶ້ນເມືອງເທົ່ານັ້ນ; ມັນຍັງເປັນປະເດັນຄວາມຫ່ວງໄຍອັນຕື່ນຕ່ອນໜຶ່ງຂອງ CMP.

ການເຊື່ອມໂຍງເຊື່ອມຈອດຂອງພູມິທັດ ແມ່ນສິ່ງສຳຄັນຍິ່ງ ເນື່ອງຈາກບັນດາຂະບວນການ ຂອງລະບົບນິເວດ, ການເຄື່ອນຍ້າຍໄປມາຂອງສັດປ່າ, ການເຮັດໜ້າທີ່ຂອງອ່າງໂຕ່ງ ແລະ ຄວາມກົດດັນຂອງມະນຸດ ບໍ່ຢຸດຢູ່ພຽງແຕ່ເສັ້ນເຂດກຳນົດ ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ. ໃນໄລຍະ 2026-2030, ການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊົນຄວນສຸມໃສ່ການຫລຸດຜ່ອນການປະຕິບັດກິດຈະກຳແບບກະແຈກກະຈາຍ, ປັບປຸງຄວາມສອດຄ່ອງລະຫວ່າງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງບ້ານ ແລະ ການປົກປ້ອງອຸທິຍານ ແລະ ຮັກສາປ່າໄມ້ ແລະ ອ່າງໂຕ່ງ ເຊິ່ງພວກມັນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາຊີວະນາໆພັນ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຄົນທ້ອງຖິ່ນ.

ການວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ຍັງຄົງເປັນເຄື່ອງມືອັນເໝາະສົມ ແລະ ສຳຄັນອັນໜຶ່ງ. ມັນຊ່ວຍບັນດາບ້ານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອຸທິຍານໃຫ້ສາມາດຈັດສັນວຽກງານກະສິກຳໃຫ້ຈະແຈ້ງ, ການຕັ້ງຖິ່ນຖານ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມຂັດແຍ່ງຫລາຍ. ອັນນີ້ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນເປັນຢ່າງຍິ່ງໂດຍສະເພາະແມ່ນຢູ່ໃນເຂດທີ່ຍັງມີຄວາມເຂົ້າໃຈໜ້ອຍກ່ຽວກັບການແບ່ງເຂດດິນ ໂດຍທີ່ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທາງປະເພນີ ຍັງທັບຊ້ອນກັບລະບຽບການຄຸ້ມຄອງໃນປະຈຸບັນ ຫລື ຄວາມກົດດັນທາງດ້ານຊີວິດການເປັນຢູ່ ຊຶ່ງອາດພາໃຫ້ບັນດາຄົວເຮືອນຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ການຜະລິດອອກໄປແບບບໍ່ຍືນຍົງ.

ການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊົນຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຄື່ອງມືການປະສານງານທີ່ດີກວ່າເກົ່າ. ເຄື່ອງມືເຫລົ່ານີ້ປະກອບດ້ວຍແຜນທີ່ ທີ່ໄດ້ດັດແກ້ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການຕົກລົງກັບບັນດາບ້ານ, ການສື່ສານຢ່າງເປັນປົກກະຕິລະຫວ່າງອຸທິຍານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນເມືອງ, ກົນໄກແບບງ່າຍດາຍສຳລັບການສະເໜີຂໍ້ກຽວ, ແລະ ຄວນມີການເຊື່ອມໂຍງໃຫ້ຈະແຈ້ງຂຶ້ນລະຫວ່າງການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານຊີວິດການເປັນຢູ່, ການສະໜັບສະໜູນການປະຕິບັດລະບຽບການ ແລະ ການປົກສາຫາລື ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ. ບ່ອນໃດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ຫລື ມີຄວາມກົດດັນສູງດ້ານການພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງຄວນອີງໃສ່ການອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ ແລະ ການທົບທວນຄືນເປັນໄລຍະ ແທນທີ່ຈະດຳເນີນການປະຊຸມປຶກສາຫາລື ພຽງຄັ້ງດຽວ. ສຳລັບ

ເຂດທີ່ແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ຫລື ການຈັດສັນທີ່ດິນຂັ້ນບ້ານ ມີຂໍ້ມູນເກົ່າໄປແລ້ວ, ເຊິ່ງບໍ່ສອດຄ່ອງ ຫລື ຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມກົດດັນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່, ຕ້ອງໄດ້ທົບທວນຄືນໃໝ່ ແລະ ມີການດັດແກ້ໃຫ້ເປັນຂໍ້ມູນຫລ້າສຸດ. ບ່ອນໃດທີ່ມີການເຊື່ອມຕໍ່, ມີລະບົບນ້ຳ ຫລື ມີແລວທາງທີ່ມີຄວາມກົດດັນຮ່ວມກັນ ທີ່ຢູ່ນອກເໜືອໄປຈາກເຂດກັນຊິນ ທີ່ເປັນທາງການຂອງຫົນໜາມໜໍ່, ຕ້ອງປະສານງານກັບພາກສ່ວນເຮັດວຽກອະນຸລັກ ຫລື ປ້ອງກັນພູມມີທັດ ທີ່ຢູ່ຕິດກັນ (ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດນາກາຍນ້ຳເທີນ, ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຂຸນເຊໜອງມ້າ, ປ່າປ້ອງກັນແຫ່ງຊາດພູຫລວງ ພູເຂົາມິກ, ແລະ ປ່າສະຫງວນແຂວງຜາຖ້ຳບຶງ) ເຊິ່ງຄວນພິຈາລະນາ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ປ່ຽນແປງຂອບເຂດການເຮັດວຽກເປັນທາງການຂອງ CMP.

4.4 ເອກະລັກດ້ານວັດທະນະທຳ, ການຄຸ້ມຄອງທີ່ເຄົາລົບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄວາມຮູ້ພື້ນເມືອງດ້ານນິເວດວິທະຍາ

ເອກະລັກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ຄຸນຄ່າຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄວາມຮູ້ພື້ນເມືອງກ່ຽວກັບລະບົບນິເວດ ລ້ວນແຕ່ມີຄວາມສຳຄັນ ຕໍ່ການພັດທະນາຊຸມຊົນໃນອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫົນໜາມໜໍ່. ພູມມີທັດຂອງອຸທິຍານບໍ່ພຽງແຕ່ມີລະບົບນິເວດວິທະຍາເທົ່ານັ້ນ; ມັນຍັງເປັນບ່ອນອາໄສຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ, ມັນຖືກຈັດຈຳ ແລະ ຖືກຕິຄວາມໝາຍໂດຍອີງໃສ່ປະຫວັດສາດອັນຍາວນານຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ຂະນົບທຳນຽມທາງປະເພນີ, ສະຖານທີ່ສັກສິດຕ່າງໆ, ຄວາມຮູ້ໃນການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ປະສົບການທີ່ສົ່ງຕໍ່ມາຫລາຍຊຸດຄົນ. ການພົວພັນທ້ອງຖິ່ນທີ່ເຄົາລົບວັດທະນະທຳ ແລະ ຮີດຄອງ ແລະ ຄວາມຮູ້ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຈະເປັນການປັບປຸງການເຮັດວຽກໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ສາມາດປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການຕັດສິນບັນຫາໃນວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ.

ຕະຫລອດໄລຍະ CMP, ການເຄົາລົບວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນຄວນຖືກປະຕິບັດໃນຮູບການໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ອຸທິຍານພົວພັນກັບບັນດາບ້ານ, ໃນຮູບແບບການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນ, ວິທີການຈັດຕັ້ງການປະຊຸມປຶກສາຫາລື ແລະ ການກຳນົດເວລາ ແລະ ວິທີການປະຕິບັດຕໍ່ສະຖານທີ່ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຍິ່ງທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ຂະນົບທຳນຽມ. ສິ່ງນີ້ບໍ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຫັນເອົາຄວາມຮູ້ທັງໝົດຂອງຊຸມຊົນເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນທີ່ເປັນທາງການ. ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຮັບຮູ້, ບັນທຶກຂໍ້ມູນຢ່າງລະມັດລະວັງ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຮັບຮູ້ເຫັນດີ, ແລະ ການນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້ພື້ນເມືອງຢ່າງເໝາະສົມເຂົ້າໃນປະເດັນຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການເຂົ້າເຖິງ, ການປະຕິບັດໃນບາງລະດູການ, ປະຫວັດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການດູແລຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ການມີຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບໄຟໄໝ້ປ່າ, ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຊະນິດພືດພັນ-ສັດ ແລະ ຄວາມຫລໍ່ແຫລມຂອງພື້ນທີ່ອຸທິຍານ.

ຄວາມຮູ້ພື້ນເມືອງກ່ຽວກັບລະບົບນິເວດມີບົດບາດສຳຄັນໃນການຄຸ້ມຄອງແບບປັບປ່ຽນໄດ້ຕາມສະພາບການ. ມັນຊ່ວຍຕິຄວາມໝາຍການປ່ຽນແປງໃນລະບົບນ້ຳ, ປ່າໄມ້, ຊີ້ສັນຍານຂອງສັດປ່າ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຂອງລະດູການ; ມັນໃຫ້ຂໍ້ມູນແກ່ການຟື້ນຟູ ແລະ ວິທີການປົກປັກຮັກສາ; ແລະ ມັນຊ່ວຍປັບປຸງການປຶກສາຫາລືວ່າ ຍ້ອນຫຍັງບາງພື້ນທີ່ຈຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີປົກປ້ອງຫລາຍກວ່າພື້ນທີ່ອື່ນ ຫລື ຕ້ອງນຳໃຊ້ຮູບແບບການຈັດສັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປ. ການນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້ພື້ນເມືອງຕ້ອງມີການເຄົາລົບ, ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຫລັກການ FPIC ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຄວາມຫລໍ່ແຫລມຂອງວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນ.

4.5 ການສຶກສາຄື້ນຄວ້າທຳມະຊາດ, ຈິດສຳນຶກ, ການພົວພັນຊຸມຊົນ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊາວໜຸ່ມ

ຂະບວນການປຶກສາຫາລືໄດ້ສະໜັບສະໜູນການສ້າງແຜນງານການຄື້ນຄວ້າຂໍ້ມູນທຳມະຊາດສຳລັບຫົນໜາມໜໍ່ຊຶ່ງເປັນ ຄວາມລິເລີ່ມອັນໂດດເດັ່ນອັນໜຶ່ງ ແທນທີ່ຈະຖືວ່າມັນເປັນພຽງກິດຈະກຳຍ່ອຍອັນໜຶ່ງເພື່ອສ້າງຈິດສຳນຶກເທົ່ານັ້ນ. ປະເດັນນີ້ຄວນເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນ CMP ໃຫ້ຈະແຈ້ງ. ການຄື້ນຄວ້າທຳມະຊາດຢູ່ຫົນໜາມໜໍ່ຄວນມີຈຸດຢືນກ່ອນອື່ນໝົດແມ່ນຕ້ອງຖືວ່າມັນເປັນແຜນງານການສຶກສາທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບການອະນຸລັກ, ວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊາວໜຸ່ມ ແລະ ການພັດທະນາຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານ. ບໍ່ຄວນຖືວ່າແຜນງານສຶກສາທຳມະ

ຊາດນີ້ເປັນຜະລິດຕະພັນສໍາລັບທ່ອງທ່ຽວອັນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າບາງຈຸດບໍລິການຂໍ້ມູນຈະທັບຊ້ອນກັບຈຸດບໍລິການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສິນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວແບບລົງເລິກ ຫລື ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກທີ່ພົວພັນກັບການທ່ອງທ່ຽວ.

ແຜນງານນີ້ຄວນດໍາເນີນໄປໂດຍຜ່ານສາມລະດັບທີ່ສະໜັບສະໜູນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ. ລະດັບທໍາອິດ, ມັນຄວນເປັນແຜນງານສະໜັບສະໜູນການສຶກສາຮຽນຮູ້ຢູ່ລະດັບໂຮງຮຽນ ແລະ ລະດັບຊຸມຊົນໃນພື້ນທີ່ອ້ອມຮອບ ແລະ ໃກ້ຄຽງຫົນໜາມໜໍ່ ໂດຍທີ່ຜູ້ຮຽນຮູ້ຕ້ອງມີອາຍຸໃນໄວທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອໄປຮຽນຮູ້ໃນພາກສະໜາມ, ການນໍາໃຊ້ອຸປະກອນການສຶກສາແບບກະທັດລັດ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສິນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວແບບລົງເລິກທີ່ສອດຄ່ອງກັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ມີກິດຈະກຳຂອງໄວໜຸ່ມທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບປ່າໄມ້, ຊີວະນາໆພັນ, ລະບົບນໍ້າ, ຄວາມຫົນທານຕໍ່ດິນພ້າອາກາດ ແລະ ການເຄົາລົບວັດທະນະທຳ. ລະດັບທີ່ສອງ, ແຜນງານນີ້ຄວນສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຫົນໜາມໜໍ່, ຜູ້ຊີ້ນຳວຽກງານ, ພະນັກງານເຮັດວຽກຂັ້ນຊຸມຊົນ ແລະ ອາສາສະໝັກເປັນຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກຂັ້ນບ້ານທີ່ຖືກຄັດເລືອກຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກເປັນຜູ້ໃຫ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ໃຫ້ຄຳຊີ້ນຳຢູ່ພາກສະໜາມ. ລະດັບທີ່ສາມ, ແຜນງານນີ້ຄວນຫັນປ່ຽນຈາກຈຸດປຶ້ນຂອງຫົນໜາມໜໍ່ໄປເທື່ອລະກ້າວ ເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນສະຖານທີ່ຮຽນຮູ້ ໂດຍທີ່ພະນັກງານທີ່ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ວິທີການຕ່າງໆໄດ້ຜ່ານການທົດສອບທີ່ສາມາດປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ການຝຶກອົບຮົມວຽກງານປ່າສະຫງວນໃນວົງກວ້າງໄປສູ່ເຂດອື່ນ ແລະ ຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ ແລະ ຜົນຂະຫຍາຍໄປສູ່ພື້ນທີ່ອື່ນໃນ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະຍາວ.

ການປະຊາສຳພັນສ້າງຈິດສຳນຶກ, ການສຶກສາ ແລະ ການເຮັດວຽກໃນຊຸມຊົນ ຄວນເປັນໜ້າວຽກທີ່ຖືເປັນລະບົບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ສອດຄ່ອງ ແທນທີ່ຈະຖືເປັນວຽກງານການສື່ສານສະເພາະອັນດຽວ. ການປຶກສາຫາລືໃນຂັ້ນບ້ານ, ແຜນງານການສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ກັບກຸ່ມໄວໜຸ່ມ, ການໃຊ້ອຸປະກອນການສຶກສາສໍາລັບການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສິນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວແບບລົງເລິກ, ການນໍາໃຊ້ປ້າຍບອກທາງ, ການໂຄສະນາໃນຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບສັດປ່າ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ການຈັດເຫດການປະຈຳປີ ກ່ຽວກັບການປຸກຈິດສຳນຶກໂດຍຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາອື່ນໆ ຄວນຖືເປັນການຮັດແໜ້ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາບູລິມະສິດທີ່ກວ້າງຂວາງຂອງ CMP. ການສື່ສານຂໍ້ມູນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສັດປ່າ ຄວນນໍາໄປສູ່ການຫລຸດຜ່ອນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ສັດປ່າ; ການສື່ສານຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການທ່ອງທ່ຽວ ຄວນສະໜັບສະໜູນມາດຕະຖານຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດລະດັບຊຸມຊົນ; ແລະ ການລົງເຮັດວຽກຢູ່ຂັ້ນຊຸມຊົນຄວນເປັນການຮັດແໜ້ນການປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ, ການມີຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບມາດຕະການຄວາມປອດໄພ ແລະ ຮູບແບບ ແລະ ວິທີການຍື່ນສະເໜີຄໍາຮ້ອງທຸກ.

4.6 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການປ້ອງກັນໃນວຽກງານທີ່ພົວພັນໂດຍກົງກັບຊຸມຊົນ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການປ້ອງກັນໃນຊຸມຊົນ ຄວນເປັນພື້ນຖານຢູ່ໃນຂະບວນການ FPIC ຂອງຫົນໜາມໜໍ່ ແລະ ອີງໃສ່ແຜນດໍາເນີນງານ FPIC 21 ຂໍ້ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາຢູ່ຂັ້ນແຂວງ. ແຜນດໍາເນີນງານດັ່ງກ່າວແມ່ນຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເປັນທາງການຂອງການປະຊຸມປຶກສາຫາລື ແລະ ມີຈຸດປະສົງທີ່ຈະແກ້ໄຂບັນຫາກ່ຽວກັບການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່, ຊ່ອງວ່າງໃນການເຂົ້າຮ່ວມ, ປະເດັນກ່ຽວກັບສິດທິ ແລະ ການຂາດຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢູ່ໃນບັນດາບ້ານອ້ອມຂ້າງອຸທິຍານດັ່ງກ່າວ. ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງເປັນກອບວຽກກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ທີ່ສອດຄ່ອງທີ່ສຸດໃນການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບການມີສ່ວນຮ່ວມ, ການຮັບຮູ້ສິດທິ, ການເຄົາລົບວັດທະນະທຳ, ການປົກຄອງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການປະຕິບັດຕໍ່ການຮ້ອງທຸກ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊຸມຊົນ ຕະຫລອດເຖິງການຄຸ້ມຄອງການອະນຸລັກໃນໄລຍະຍາວ.

ຮູບແບບວິທີການຂອງມາດຕະການປ້ອງກັນໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າຢູ່ໃນການວາງແຜນການປະຊຸມທີ່ມີການພົວພັນແບບເຊິ່ງໜ້າກັບຊຸມຊົນ, ການແບ່ງເຂດແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການສະໜັບສະໜູນຊີວິດການເປັນຢູ່, ການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊັນ, ການຕັດສິນບັນຫາກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວ, ວຽກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ການຕົກລົງບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຕິບັດຕາລະບຽບການ ໃນບາງດ້ານທີ່ຖືກຄັດເລືອກ. ຮູບແບບ FPIC ຄວນຖືກນຳໃຊ້ໃນເວລາຕັດສິນບັນຫາທີ່ອາດມີຜົນກະທົບໃນດ້ານການເຂົ້າເຖິງ, ການຈັດແຈງການຊົມໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ, ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ບົດບາດຂອງການທ່ອງທ່ຽວ, ສະຖານທີ່ທາງວັດທະນະທຳ ຫລື ທາງເລືອກຕ່າງໆສຳລັບການດຳລົງຊີວິດ. ໃນກໍລະນີເຫລົ່ານີ້ການເຂົ້າຮ່ວມຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ຫົວທີ, ຄວນແບ່ງປັນຂໍ້ມູນໃນຮູບແບບ ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນໄດ້ ແລະ ເໝາະສົມກັບວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນ, ຂໍ້ກົງຈົນທີ່ໄດ້ສະເໜີຕ່າງໆຄວນຖືກບັນທຶກໄວ້ ແລະ ປະຕິບັດຕໍ່ການສະແດງຄຳຄິດເຫັນ, ການເຫັນດີຕົກລົງ ແລະ ການຕິດຕາມຄືນຄວນຖືກບັນທຶກໄວ້.

ແຜນດຳເນີນງານດັ່ງກ່າວໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຍິ່ງແກ່ການແບ່ງເຂດແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍທີ່ໄດ້ຖືກປັບປຸງ, ການຮັບຮູ້ເອກະລັກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ການຄຸ້ມຄອງການແບ່ງເຂດກັນຊັນ ທີ່ເທົ່າທຽມກັນ, ການມອບເໜົາວຽກງານການທ່ອງທ່ຽວແບບຍືນຍົງ, ການຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ໂຄງສ້າງການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ຂອງແມ່ຍິງ, ການມີຕົວແທນເຂົ້າຮ່ວມ ຂອງບ້ານ ທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າ, ການເຮັດວຽກຂອງນັກລາດຕະເວນຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການຮ້ອງທຸກ ສຳລັບປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ. ດັ່ງນັ້ນວຽກງານໃນການນຳໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນນີ້ ຈຶ່ງຄວນຖືວ່າມັນແມ່ນລະບົບການປົກຄອງໃນຕົວຈິງອັນໜຶ່ງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ, ເຊິ່ງບໍ່ຄວນຈະຖືເປັນວຽກເພີ່ມທາງສັງຄົມສະເພາະອັນດຽວ.

ໃນໄລຍະ 2026-2030 ການດຳເນີນມາດຕະການປ້ອງກັນທີ່ເຮັດວຽກແບບເຊິ່ງໜ້າ ກັບຊຸມຊົນ ຄວນສຸມໃສ່ສິ່ງທ້າວຽກ ໃນຕົວຈິງ ຄື: ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນແມ່ຍິງ, ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຊົນເຜົ່າ; ຮັກສາຫລັກຖານທີ່ຈະແຈ້ງຂອງບາດກ້າວການປົກສາຫາລື ແລະ ຕິດຕາມຄືນ; ຮັບປະກັນວ່າ ຊ່ອງທາງສຳລັບການຍື່ນຄຳຮ້ອງທຸກເປັນສິ່ງທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ແລະ ດຳເນີນການໄດ້; ແລະ ການເຊື່ອມສານການທົບທວນວຽກງານປ້ອງກັນເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ໃນຮອບວຽນປົກກະຕິ ແລະ ເອົາເຂົ້າໃນກອງປະຊຸມລະດັບຜູ້ບໍລິຫານ. ໜ້າວຽກເຫລົ່ານີ້ຄວນໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງວຽກງານການຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານແບບປົກກະຕິ, ບໍ່ແມ່ນຈະປະຕິບັດສະເພາະໃນເວລາທີ່ເກີດມີປະເດັນຫລໍ່ແຫລມໃດໜຶ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ.

4.7 ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ

ເນື້ອໃນຫລັກຂອງໝວດນີ້ຄວນສັງລວມບັນດາມາດຕະການຕອບໂຕ້, ສ່ວນຕາຕະລາງກິດຈະກຳລະອຽດ, ກຳນົດເວລາ ແລະ ງົບປະມານແມ່ນເອົາໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ.

ຕາຕະລາງ 4-2. ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ

ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້
1. ຈັດຕັ້ງການພັດທະນາຊຸມຊົນອີງຕາມຫລັກການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດທີ່ໂປ່ງໃສ ແລະ	ການຊ່ວຍເຫລືອພັດທະນາຊຸມຊົນ ແລະ ການຈັດສັນຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສຫລາຍຂຶ້ນ, ມີຄວາມ	ຫລັກການດ້ານຜົນປະໂຫຍດທີ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນກິດຈະກຳບຸລິມະສິດ; ການຈັດສັນຜົນປະໂຫຍດໄດ້

ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການ ຄຸ້ມຄອງ	ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້
ການຊ່ວຍເຫລືອແຕ່ລະບ້ານບໍ່ ຄືກັນ	ເປັນເອກະພາບຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ໃນຮູບແບບທີ່ເປັນ ການປັບປຸງການອະນຸລັກຢ່າງຖືກກົດ ໝາຍ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນມີຄວາມ ທົນທານ.	ຖືກອະທິບາຍໃນບ້ານທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ; ສໍາເລັດການທົບທວນຜົນປະໂຫຍດເປັນ ໄລຍະ.
2. ສິ່ງເສີມຄວາມຫລາກ ຫລາຍຂອງການພັດທະນາ ຊີວິດການເປັນຢູ່ແບບຍືນຍົງ ແລະ ທາງເລືອກທີ່ອີງໃສ່ທໍາ ມະຊາດໃນບ້ານທີ່ມີເຂດກັນ ຊືນ	ບ້ານທີ່ມີເຂດກັນຊືນເຂົ້າເຖິງໂອກາດ ການພັດທະນາຊີວິດການເປັນທີ່ມີ ຄວາມຫລາກຫລາຍ ແລະ ຕິດພັນກັບ ການອະນຸລັກທີ່ຫລຸດຜ່ອນຄວາມກົດ ດັນຕໍ່ອຸທິຍານ ແລະ ສ້າງຄວາມ ເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຄົວເຮືອນໃຫ້ມີຄວາມ ທົນທານ.	ຈຳນວນບ້ານ ແລະ ກຸ່ມທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະ ກຳທາງເລືອກການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ; ຜະລິດຕະ ພັນທ້ອງຖິ່ນ, ວິສາຫະກິດ ຫລື ກຸ່ມທີ່ໄດ້ ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານວິຊາການ; ກິດ ຈະກຳທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຍັງ ສືບຕໍ່ຫລັງຈາກການຊ່ວຍເຫລືອເບື້ອງຕົ້ນ.
3. ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງເຂດ ກັນຊືນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການເຊື່ອມໂຍງກັບພູມິທັດ ແລະ ການປົກປ້ອງເຂດອ່າງ ໂຕ່ງ	ການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊືນເປັນການສະ ໜັບສະໜູນການເຊື່ອມໂຍງກັບພູມິ ທັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນກວ່າເກົ່າ, ການ ປົກປ້ອງເຂດອ່າງໂຕ່ງ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນ ການຂັດແຍ່ງໃນການນໍາໃຊ້ດິນໃນເຂດ ບຸລິມະສິດອ້ອມຮອບອຸທິຍານ.	ເຂດທີ່ເປັນບຸລິມະສິດມີຢູ່ໃນແຜນທີ່ ທີ່ ດັດແກ້ຫລ້າສຸດ ຫລື ຂໍ້ຕົກລົງຕ່າງໆ; ຂະບວນການປະສານງານກ່ຽວກັບການ ເຊື່ອມໂຍງ ຫລື ບັນຫາກ່ຽວກັບເຂດອ່າງ ໂຕ່ງ; ມາດຕະການປົກປ້ອງໄດ້ຮັບການສະ ໜັບສະໜູນໃນເຂດທີ່ເປັນແຄມປ່າໄມ້ທີ່ ສໍາຄັນ ແລະ ເຂດອ່າງໂຕ່ງ.
4. ຖືເອົາເອກະລັກທາງ ວັດທະນະທຳ ແລະ ຄວາມຮູ້ ພື້ນເມືອງກ່ຽວກັບລະບົບ ນິເວດ (TEK) ເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງການຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານຢ່າງ ມີຄວາມເຄົາລົບ ແລະ ມີປະ ສິດທິຜົນ.	ເອກະລັກທາງວັດທະນະທຳ ແລະ TEK ໄດ້ຖືກເຄົາລົບຢ່າງເປັນຮູບປະ ທຳ ແລະ ຖືກເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນການ ພົວພັນກັບຊຸມຊົນ, ວຽກງານດູແລ ຮັກສາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໃນບາງດ້ານ ຢ່າງເໝາະສົມກວ່າເກົ່າ.	ການປົກສາຫາລືມີການເຄົາລົບຂະນິບທຳ ນຽມທາງວັດທະນະທຳຕາມຄວາມເໝາະ ສົມ; ສໍາເລັດຂະບວນການບັນທຶກ ເອກະສານກ່ຽວກັບການຍືນຍົມທີ່ຄໍານຶງ ເຖິງວັດທະນະທຳ ຫລື ຄວາມຮູ້ພື້ນເມືອງ; ການດູແລຮັກສາ ຫລື ການຕິດຄວາມໝາຍ ແມ່ນອີງຕາມຄວາມຮູ້ພື້ນເມືອງກ່ຽວກັບ ລະບົບນິເວດ.
5. ຖືເອົາການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ທຳມະຊາດ, ການສ້າງຈິດສຳ ນຶກ, ການພົວພັນຊຸມຊົນ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງໄວໜຸ່ມ	ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທຳມະຊາດ ແລະ ການພົວພັນຊຸມຊົນຖືເປັນລະບົບທີ່ ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສະໜັບ ສະໜູນການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳ, ການ	ໄດ້ຈັດກິດຈະກຳການພົວພັນຊຸມຊົນ ແລະ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ; ໄດ້ເຂົ້າເຖິງໂຮງຮຽນ, ກຸ່ມໄວໜຸ່ມ ຫລື ຊາວບ້ານ; ມີການນຳໃຊ້ ຫລື ມີການທວນຄືນ ເອກະສານສຳລັບ

ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້
ເປັນລະບົບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ເໝາະສົມ	ເຂົ້າຮ່ວມຂອງໄວໜຸ່ມ ແລະ ເຂົ້າໃຈຫລາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບບຸລິມະສິດຂອງອຸທິຍານ	ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວແບບລົງເລິກ ແລະ ການປະຕິບັດລະບຽບການ; ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ຫລື ຜູ້ໃຫ້ຄວາມຮູ້ໃນທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ.
6. ນຳໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນໃນການເຮັດວຽກແບບເຊິ່ງໜ້າກັບຊຸມຊົນໂດຍໃຊ້ຫລັກການ FPIC, GESI ແລະ ປະຕິບັດຕໍ່ການຮ້ອງທຸກຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ	ໄດ້ເຮັດວຽກແບບເຊິ່ງໜ້າກັບຊຸມຊົນແບບເປັນເອກະພາບຫລາຍຂຶ້ນດ້ານມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການເຂົ້າຮ່ວມຫລາຍຂຶ້ນ, ຫລັກຖານການປົກສາຫາລືຈະແຈ້ງຂຶ້ນ, ແລະ ການປະຕິບັດຕໍ່ການຮ້ອງທຸກມີຄວາມເຊື່ອຖືຫລາຍຂຶ້ນ	ຂະບວນການເຮັດວຽກແບບເຊິ່ງໜ້າກັບຊຸມຊົນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດໄດ້ອີງໃສ່ຫລັກການ FPIC; ໄດ້ເຂົ້າເຖິງແມ່ຍິງ, ໄວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ເປັນຊົນເຜົ່າດ້ວຍວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ; ໄດ້ຮັບການກໍລະນີຮ້ອງທຸກ, ແກ້ໄຂ ແລະ ປິດກໍລະນີ; ສຳເລັດການທົບທວນມາດຕະການປ້ອງກັນ ຫລື ການໃຊ້ຫລັກການ FPIC.

4.8 ເປົ້າໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030

ຮອດປີ 2030 ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜ່ວຍນໍາເນີນວຽກງານທີ່ມີລະບົບການຄຸ້ມຄອງ ການເຮັດວຽກ ແລະ ພົວພັນກັບຊຸມຊົນແບບເຊິ່ງໜ້າທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າ ແລະ ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຫລາຍຂຶ້ນ ໂດຍທີ່ການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊົນ, ການສະໜັບສະໜູນຊີວິດການເປັນຢູ່, ການເຄົາລົບວັດທະນະທຳ, ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທຳມະຊາດ, ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນ ເປັນການຮັດແທ້ເພື່ອບັນ ບັນດາຈຸດປະສົງໃນການອະນຸລັກ. ການພັດທະນາຊຸມຊົນຄວນເຊື່ອມໂຍງໃຫ້ຈະແຈ້ງຫລາຍຂຶ້ນກັບການອະນຸລັກທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄາດໝາຍຜົນໄດ້ຮັບ, ການສະໜັບສະໜູນບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານຄວນມີຄວາມແຕກຕ່າງຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ໃນຕົວຈິງ, ແລະ ບັນດາຊຸມຊົນຄວນຮັບຮູ້ການເຮັດວຽກພົວພັນກັບອຸທິຍານ ໃນລັກສະນະທີ່ມີຄວາມໂປ່ງໃສຫລາຍຂຶ້ນ, ມີການເຄົາລົບ, ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຕອບສະໜອງກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ.

ໝວດ 5. ການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວ

ການທ່ອງ ທ່ຽວທຳມະຊາດ ຢູ່ໃນອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ໄດ້ຖືກຄຸ້ມຄອງແບບການອະນຸລັກໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການນຳໃຊ້ສະຖານທີ່ ໂດຍນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ມີລະບົບການຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄຸນຄ່າອັນໂດດເດັ່ນລະດັບຈັກກະວານ, ຄວາມຄົງເດີມຂອງລະບົບນິເວດ, ຄວາມປອດໄພ, ການເຄົາລົບວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານທີ່ຖືກກົດໝາຍ. ໃນປະຈຸບັນການທ່ອງທ່ຽວຍັງມີລັກສະນະອັງອ່ຢູ່ບັນດາຖ້ຳ ຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ, ຈຸດທ່ອງທ່ຽວຕາມສາຍແມ່ນ້ຳ ແລະ ພູຫີນປູນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຖ້ຳນ້ຳລອດເຊບັ້ງໄຟ ໃນຂະນະທີ່ເຂດສະຫງວນໃນຂອບເຂດກວ້າງ ຍັງມີການເຂົ້າໄປທ່ອງທ່ຽວຈຳນວນໜ້ອຍຢູ່. ສິ່ງນີ້ພາໃຫ້ເກີດໂອກາດ ແລະ ມີພັນທະໃນການຄຸ້ມຄອງ. ການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ດຶກສາມາດສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນ, ປັບປຸງການຂົນສົ່ງສາທາລະນະ ທີ່ສາມາດຮັບໃຊ້ການອະນຸລັກ ແລະ ປັບປຸງທິວທັດຂອງອຸທິຍານ ແລະ ສະຖານທີ່ມໍຣະດົກໂລກຂ້າມຊາຍແດນ. ການຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວທີ່ດຳເນີນບໍ່ໄດ້ດີກໍ່ຈະພາໃຫ້ເກີດຄວາມລົບກວນຕໍ່ຊີວະນາໆພັນ, ການສ້າງຄວາມເຊື່ອມເສຍຕໍ່ຖ້ຳ, ເກີດມີຂີ້ເຫຍື້ອ, ສ້າງຄວາມເຊື່ອມເສຍຕໍ່ວັດທະນະທຳ, ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດບໍ່ເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ພາບພົດຂອງອຸທິຍານ. ດັ່ງນັ້ນ CMP ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເປັນການນຳໃຊ້ສະຖານທີ່ດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າທ່ຽວຊົມໃນບັນດາຈຸດທີ່ມີການແບ່ງເຂດດິນ, ຂອບເຂດກຳນົດກ່ຽວກັບການອະນຸລັກ, ເອົາໃຈໃສ່ສິດທິຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງສະຖານທີ່.

ເອກະສານໃນພາກນີ້ຄວນຖືກນຳໃຊ້ໄປພ້ອມກັນກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວຂອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດແລ້ວສຳລັບໄລຍະ (2024-2030). CMP ສະບັບນີ້ບໍ່ປ່ຽນແທນແຜນການທ່ອງທ່ຽວທີ່ໄດ້ອະນຸມັດແລ້ວນັ້ນ. ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ແຜນການສະບັບນີ້ມີເນື້ອໃນກ່ຽວກັບການອະນຸລັກ, ການປົກຄອງ, ການປະກອບພະນັກງານ, ມາດຕະການປົກປ້ອງ ແລະ ປະກອບວຽກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍທີ່ແຜນການທ່ອງທ່ຽວ ຄວນຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະ 2026-2030. ໃນຄວາມເປັນຈິງກໍ່ຄືວ່າການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວຢູ່ໃນຫີນໜາມໜໍ່ ຄວນດຳເນີນໄປໄດ້ສະເພາະແຕ່ພື້ນທີ່ໃດທີ່ມີຄວາມພ້ອມເທົ່ານັ້ນ, ມີວິໄນ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຮອງຮັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ມີການເຫັນດີຈາກຊຸມຊົນ, ມີການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດຢ່າງໂປ່ງໃສ ແລະ ມີຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກບໍລິຫານຢ່າງພຽງພໍ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການສ້າງຄວາມສູນເສຍຕໍ່ລະບົບນິເວດວິທະຍາຂອງອຸທິຍານ ແລະ ຄຸນຄ່າທາງດ້ານວັດທະນະທຳ.

5.1 ວິໄສທັດການທ່ອງທ່ຽວທີ່ສອດຄ່ອງກັບ OUV, ຄວາມຄົງເດີມ, ການແບ່ງເຂດ ແລະ ແຜນການທ່ອງທ່ຽວທີ່ໄດ້ຖືກອະນຸມັດ

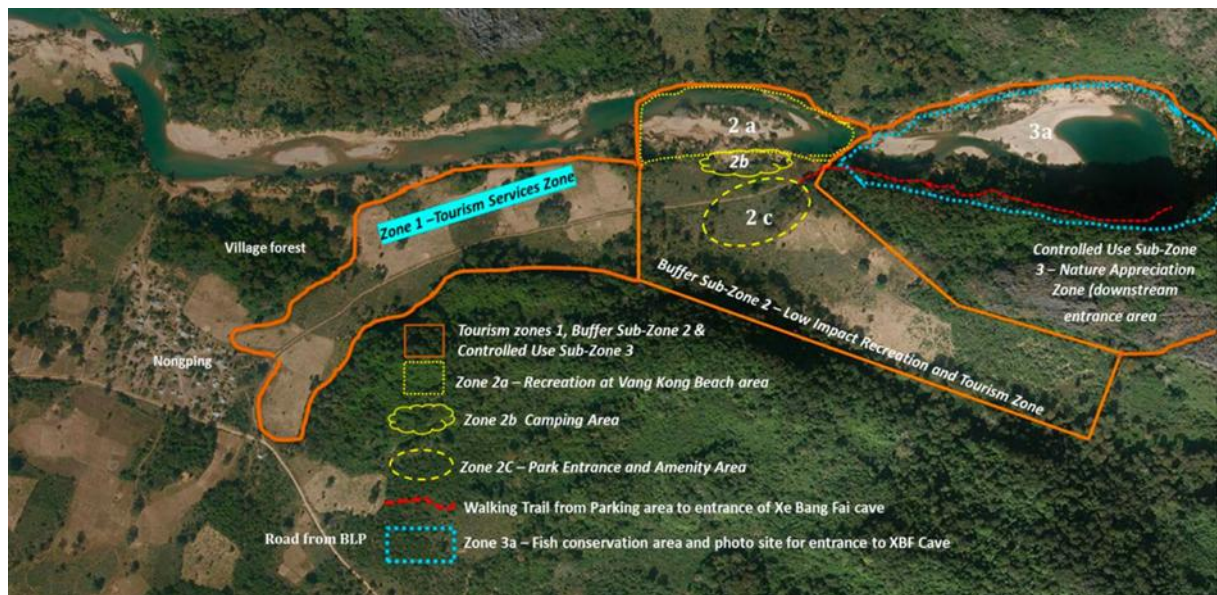
ຫີນໜາມໜໍ່ໄດ້ມີພື້ນຖານການທ່ອງທ່ຽວມາແລ້ວ ໂດຍມີການນຳໃຊ້ຖ້ຳນ້ຳລອດເຊບັ້ງໄຟ ແລະ ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວອື່ນໆທີ່ຢູ່ໃນຈຳນວນຈຳກັດຢູ່. ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການໃນຫລາຍປີຜ່ານມາໄດ້ຊ່ວຍສ້າງແຜນການທ່ອງທ່ຽວ, ການພັດທະນາສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ການນຳທ່ຽວ ແລະ ການບໍລິການທ່ອງທ່ຽວຂັ້ນຊຸມຊົນ, ແລະ ໃນປະຈຸບັນທາງອຸທິຍານໄດ້ເຮັດວຽກງານການທ່ອງທ່ຽວໃນຖານະເປັນມໍຣະດົກໂລກ ເຊິ່ງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຖ້າທຽບໃສ່ບັນດາຍຸດທະສາດການທ່ອງທ່ຽວທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ໃນເມື່ອກ່ອນ. ໃນຂະນະດຽວກັນການທ່ອງທ່ຽວຍັງກະຈາຍຢູ່ຫລາຍບ່ອນ, ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືກຄຸ້ມຄອງຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ຍັງມີຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການທ່ອງທ່ຽວ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຄຸ້ມຄອງ. ບໍ່ແມ່ນວ່າສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີທ່າແຮງທັງໝົດ ຈະເໝາະສົມສຳລັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ບໍ່ແມ່ນວ່າການທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າຊົມທັງໝົດຈະສອດຄ່ອງກັບການຮັກສາຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງຖ້ຳ,

ການປົກປ້ອງຖິ່ນຢູ່ອາໄສຂອງສັດ, ຄວາມຄົງເດີມ ຂອງລະບົບອຸທິກກະສາດ ຫລື ສະຖານທີ່ຫລໍ່ແຫລມທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ.

ຄວາມຕ້ອງການດ້ານນະໂຍບາຍຕົ້ນຕໍສໍາລັບ 2026-2030 ບໍ່ມີພຽງແຕ່ການຂະຫຍາຍສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວເທົ່ານັ້ນ , ແຕ່ຍັງຕ້ອງການຄວາມແຈ້ງໃຫ້ວິໄສທັດການທ່ອງທ່ຽວ. ການທ່ອງທ່ຽວຄວນໄດ້ຖືກຄຸ້ມຄອງໂດຍລະບຽບ ການ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ການອະນຸລັກການເຂົ້າຊົມສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ເຊິ່ງເປັນປະເດັນທໍາອິດທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດຢູ່ພາຍ ໃນເຂດສະຫງວນ ແລະ ພູມມິທັດຂອງມໍຣະດົກໂລກ. ການເຂົ້າທ່ຽວຊົມຄວນຈັດໃຫ້ມີຢູ່ໃນບັນດາສະຖານທີ່ບ່ອນ ທີ່ມີຄວາມຫລໍ່ແຫລມທາງດ້ານນິເວດວິທະຍາ, ມີເງື່ອນໄຂໃນການເຂົ້າເຖິງໄດ້, ມີການຕົກລົງເຫັນດີກັບຊາວບ້ານ, ຄວາມພ້ອມດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ທ່ອງທ່ຽວໃນເຂດທີ່ບໍ່ສ້າງ ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ OUV, ຄວາມຄົງເດີມ ຫລື ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງຊຸມຊົນ. ຄວນມີການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນໃຫ້ຮູ້ກ່ຽວ ກັບຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງການທ່ອງທ່ຽວ, ການສົ່ງເສີມຈຸດທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການປົກສາຫາລື ໃນອະນາຄົດ ເຊິ່ງ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການພັດທະນາຜະລິດຕະພັນການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເຊື່ອມໂຍງການອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຟອງຫຍາ-ແກບາງ.

ຕະຫລອດໄລຍະ CMP, ທຸກຂໍ້ສະເໜີກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວ, ການຕົກລົງບັນຫາກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວຄວນເອົາໃຈໃສ່ ຫ້າປະເດັນທີ່ຕ້ອງທົດສອບຄື: ຄວາມເໝາະ ສົມກັບການແບ່ງເຂດ ແລະ ຄວາມຫລໍ່ແຫລມ ຂອງສະຖານທີ່; ຄວາມສອດຄ່ອງກັບ OUV ແລະ ການປົກປ້ອງ ຄວາມຄົງເດີມ; ຄວາມພ້ອມດ້ານຄວາມປອດໄພທີ່ສາມາດສາທິດໃຫ້ເຫັນໄດ້; ການຍອມຮັບຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ການ ຍອມຮັບດ້ານຄວາມປອດໄພ; ແລະ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ຖືກຕ້ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການບໍາລຸງ ຮັກສາ. ໃນກໍລະນີປະເດັນການທົດສອບໜຶ່ງຫລືຫລາຍປະເດັນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຜ່ານ, ການນໍາໃຊ້ສະຖານທີ່ເພື່ອການທ່ອງ ທ່ຽວຄວນຖືກເລື່ອນເວລາອອກໄປ, ຄວນຖືກປັບປ່ຽນ ຫລື ຄວນຖືກປະຕິເສດເລີຍ.

5.2 ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ສະພາບການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການພັດທະນາແບ່ງເປັນຫລາຍໄລຍະ

ແຜນທີ່ 5-1. ຄາດຄະເນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຕາມລຳດັບ ແລະ ການໃຊ້ພື້ນທີ່ເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວ

ແຜນທີ່ ຫລື ແຜນວາດສະແດງໃຫ້ເຫັນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ, ພື້ນທີ່ 21 ຮຕ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ, ແລວທາງທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບການແບ່ງເຂດ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ.

ຄວາມສົນໃຈຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວໃນປະຈຸບັນຍັງມີພຽງແຕ່ການໄປທ່ຽວຊົມບາງຖ້ຳທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຈຸດທ່ອງທ່ຽວຕ່າງໆລຽບຕາມແມ່ນ້ຳ, ແຕ່ໃນຂະນະດຽວກັນຂອບເຂດວົງກວ້າງຂອງທຳມະຊາດ, ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ສິ່ງທີ່ພົວພັນກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືກພັດທະນາຫລາຍເທື່ອ. ອາດມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະພັດທະນາຜະລິດຕະພັນການທ່ອງທ່ຽວເພີ່ມອີກເຊິ່ງລວມທັງການຍ່າງຊົມທຳມະຊາດ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສິນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວແບບລົງເລິກ, ການທ່ອງທ່ຽວທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ການບໍລິການທ່ອງທ່ຽວທີ່ຕິດພັນກັບຊຸມຊົນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມຍັງມີຫລາຍສະຖານທີ່ ທີ່ຕ້ອງໃຫ້ຄວາມຈະແຈ້ງທາງດ້ານເສັ້ນທາງທ່ອງທ່ຽວ, ການປະເມີນຄວາມພ້ອມ, ການຕົກລົງກັບທ້ອງຖິ່ນ, ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂັ້ນພື້ນຖານ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສິນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວແບບລົງເລິກ, ຄວາມສາມາດໃນການນຳທ່ຽວ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາສະຖານທີ່ ກ່ອນທີ່ຈະຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມຢ່າງມີຄວາມຜິດຊອບ.

ດັ່ງນັ້ນ CMP ຄວນຈັດສັນວຽກງານການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ໂດຍແບ່ງເປັນຫລາຍໄລຍະເວລາ ແທນທີ່ຈະພັດທະນາທຸກສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີທ່າແຮງໄປພ້ອມກັນໃຫ້ມີຄວາມພ້ອມນຳໃຊ້ພ້ອມກັນໂລດ. ປະເດັນນີ້ແມ່ນສຳຄັນຫລາຍສຳລັບພື້ນທີ່ ທີ່ເປັນພູຫີນປູນ ແລະ ບັນດາຖ້ຳ ທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ, ລະບົບນ້ຳ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ສະພາບຂອງແຕ່ລະລະດູການ ຂອງບັນດາສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ. ແຜນການທ່ອງທ່ຽວ ຄວນໃຈ້ແຍກຢ່າງຈະແຈ້ງລະຫວ່າງບັນດາສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມທີ່ຈະສົ່ງເສີມໃນປະຈຸບັນ, ບາງສະຖານທີ່ ທີ່ອາດເໝາະສົມໃນຕໍ່ໜ້າຫລັງຈາກໄດ້ບັນລຸເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ວາງໄວ້, ແລະ ບາງສະຖານທີ່ ທີ່ຄວນຖືກຮັກສາໄວ້ ບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປທ່ອງທ່ຽວເລີຍ ເນື່ອງຈາກຄວາມຈຳກັດ ແລະ ຄວາມຫລໍ່ແຫລມທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາ, ອຸທິກກະສາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ຄວາມປອດໄພ.

ຕາຕະລາງ 5-1. ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ກອບວຽກສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຜະລິດຕະພັນ

ປະເພດການຄຸ້ມຄອງ	ຄຸນລັກສະນະທີ່ເຄີຍມີ	ຜົນເນື່ອງຫລັກຈາກການຄຸ້ມຄອງ
ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ	ເປັນສະຖານທີ່ທີ່ເຄີຍມີມາແລ້ວ ຫລື ຢູ່ໃກ້ຖ້ຳ, ແມ່ນ້ຳ, ຊຸມຊົນ ຫລື ຈຸດການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສິນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວແບບລົງເລິກທີ່ມີຄວາມຫລໍ່ແຫລມທີ່ຍອມຮັບໄດ້, ການເຫັນດີຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ຄວາມສາມາດພື້ນຖານໃນການຄຸ້ມຄອງ	ຮັກສາໄວ້ພາຍໃຕ້ມາດຕະຖານທີ່ຈະແຈ້ງ, ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຫລັກການຄວາມປອດໄພ ແລະ ການຕິດຕາມປົກກະຕິ
ເງື່ອນໄຂພັດທະນາສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ	ຈຸດທີ່ມີທ່າແຮງໃນອະນາຄົດແຕ່ຕ້ອງປະເມີນຕື່ມ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການເຫັນດີຂອງຊຸມຊົນ, ການກະກຽມຄວາມປອດໄພ ຫລື ການຄວບຄຸມຄວາມສາມາດໃນການຮອງຮັບ	ພັດທະນາພາຍຫລັງມີເງື່ອນໄຂຄວາມພ້ອມເທົ່ານັ້ນ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການຈັດແຈງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ
ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການບໍລິການຈາກຊຸມຊົນ	ບ້ານຕ່າງໆ, ຈຸດບໍລິການ ແລະ ຈຸດທ່ອງທ່ຽວວັດທະນະທຳທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບການນຳທ່ຽວ, ອາຫານ, ການໃຊ້ເຮືອ, ຫັດຖະກຳ, ການພັກ	ປັບປຸງຄຸນນະພາບການບໍລິການ, ເຄົາລົບວັດທະນະທຳ, ຄວາມໂປ່ງໃສໃນການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ

ປະເພດການຄຸ້ມຄອງ	ຄຸນລັກສະນະທີ່ເຄີຍມີ	ຜົນເນື່ອງຫຼັກຈາກການຄຸ້ມຄອງ
	ເຊົ່າຢູ່ເຮືອນ ຫລື ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສິນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວແບບລົງເລິກ	
ສະຖານທີ່ຫ້າມເຂົ້າ ຫລື ເກືອດຫ້າມ	ຖ້ຳທີ່ມີຄວາມບອບບາງດ້ານນິເວດວິທະຍາ, ເຂດແມ່ນ້ຳທີ່ຫລໍ່ແຫລມ, ສະຖານທີ່ຫລໍ່ ແຫລມທາງວັດທະນະທຳ ຫລື ມີຄວາມສ່ຽງ ສູງທີ່ບໍ່ສາມາດຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງ ນັກທ່ອງທ່ຽວ	ປິດສະຖານທີ່ ຫລື ຫ້າມເຂົ້າ; ຕິດຕາມສະພາບ ແລະ ບໍ່ສົ່ງເສີມ ການທ່ອງທ່ຽວທົ່ວໄປ

ປະເດັນສະເພາະອັນໜຶ່ງສໍາລັບໄລຍະ 2026-2030 ແມ່ນພື້ນທີ່ສໍາລັບການທ່ອງທ່ຽວຂອບເຂດ 21 ເຮັກສາທີ່ໄດ້ ຖືກກໍານົດໃຫ້ຢູ່ໃນເຂດກັນຊີນ ໂດຍທີ່ການປະຊຸມປົກສາຫາລືໄດ້ມີການຊັກຖາມໃຫ້ປະຕິບັດຈົງຈັງຫລາຍຂຶ້ນ. ພື້ນ ທີ່ນີ້ຄວນຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແບບເປັນເຂດບຸລິມະສິດພາຍໃຕ້ແຜນການທ່ອງທ່ຽວທີ່ໄດ້ຖືກອະນຸມັດ, ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຖື ເປັນການຍົກເວັ້ນທາງດ້ານການນໍາໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນຢູ່ໃນອຸທິຍານ. ດັ່ງນັ້ນການພັດທະນາຢູ່ພາຍໃນຂອບເຂດ 21 ເຮັກຕາ ນັ້ນຄວນດາເນີນໄປດ້ວຍການແບ່ງເປັນຫລາຍໄລຍະ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຄວາມສອດຄ່ອງກອງການແບ່ງ ເຂດ, ຄຸນນະພາບຂອງການອອກແບບ, ການຄວບຄຸມນໍ້າເສຍ ແລະ ຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຂອງນັກທ່ອງ ທ່ຽວ, ຄວາມເໝາະສົມກັບພູມສັນຖານ, ຄວາມໂປ່ງໃສ ໃນການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ, ແລະ ການດໍາເນີນງານທີ່ເ ໝາະສົມກັບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ການຈັດແຈງວຽກງານການບໍາລຸງຮັກສາໃຫ້ໄດ້ດີ. ຈຸດປະສົງຂອງການນໍາໃຊ້ພື້ນທີ່ ດັ່ງກ່າວຄວນແນໃສ່ການຫລຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຄຸ້ມຄອງ, ຈັດຕັ້ງການບໍລິການໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ປັບປຸງຄວາມພ້ອມສໍາລັບການຮັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ບໍ່ແມ່ນທີ່ຈະຂະຫຍາຍການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເຕີບໂຕ ໂດຍທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂການອະນຸລັກ.

5.3 ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນ, ແລະ ມາດຕະຖານການທ່ອງທ່ຽວຂັ້ນຊຸມ ຊົນ

ຊ່ອງວ່າງໃນການຄຸ້ມຄອງ ໃນຫົນໜາມໜໍ່ ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະມີຄວາມກົງວົນໃນດ້ານຈຳນວນຂອງຜະລິດຕະພັນ ການທ່ອງທ່ຽວ ແຕ່ຍັງມີຄວາມກົງວົນດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມເປັນເອກະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນເຫລົ່ານັ້ນ. ຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ແລະ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃໝ່ຍັງບໍ່ທັນປະຕິບັດຕາມລະບົບໜຶ່ງດຽວ ໃນທີ່ວອຸທິຍານທາງ ດ້ານມາດຕະຖານຂັ້ນຕໍ່າສຸດສໍາລັບສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງກະແສນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຄວາມຄາດ ຫວັງໃນການບໍາລຸງຮັກສາ, ຫລັກການຮັກສາອະນາໄມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ, ຄຸນນະພາບຂອງການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສິນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວ ຫລື ການທົບທວນຄືນຄຸນນະພາບທີ່ເປັນວຽກປົກກະຕິ. ຖ້າຫາກບໍ່ມີລະບຽບວິໄນນີ້ ແລ້ວ, ນັກທ່ອງທ່ຽວອາດໄດ້ຮັບປະສົບການມາທ່ຽວແບບມີຄວາມສ່ຽງທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປ, ອາດມີເຫດການດ້ານ ຄວາມປອດໄພເກີດຂຶ້ນ ເຊິ່ງເປັນເຫດການທີ່ສາມາດຫລີກເວັ້ນໄດ້, ພັນທະໃນການບໍາລຸງຮັກສາເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ເກີດ ຄວາມສູນເສຍຕໍ່ບັນດາສະຖານທີ່ຫລໍ່ແຫລມ.

ດັ່ງນັ້ນໄລຍະ 2026-2030 ຄຸນນະພາບຂອງການທ່ອງທ່ຽວ ຄວນໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງໂດຍມີມາດຕະຖານທີ່ເໝາະ ສົມ ສໍາລັບບັນດາສະຖານທີ່ ທີ່ໄດ້ຖືກໂຄສະນາສົ່ງເສີມແລ້ວ ແລະ ສໍາລັບຜະລິດຕະພັນ ແທນທີ່ຈະສຸມໃສ່ແຕ່ການ ເຕີບໂຕຂອງການທ່ອງທ່ຽວຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ. ໃນນີ້ລວມທັງມາດຕະຖານສໍາລັບຄວາມພ້ອມຂອງແລວເສັ້ນທາງ

ທ່ອງທ່ຽວ, ການຮັກສາອະນາໄມ, ການເກັບມ້ຽນຂີ້ເຫຍື້ອ, ຈຸດການໃຫ້ຂີ້ມູນ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວ ແບບລົງເລິກ, ຜົນງານໃນການນຳທ່ຽວ, ການຕ້ອນຮັບ, ການພົວພັນດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ການ ບໍລິການ. ການພັດທະນາຜະລິດຕະພັນການທ່ອງທ່ຽວຄວນແບ່ງເປັນຫລາຍໄລຍະ ເພື່ອໃຫ້ມີການຕົກລົງກັບ ທ້ອງຖິ່ນ, ມີຄວາມພ້ອມດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມີຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມກ່ອນທີ່ຈະເຮັດການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ໃນວົງກວ້າງ.

ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນ ຄວນຖືກຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມແບບຄັດເລືອກ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ລະບຽບການທີ່ຈະແຈ້ງ ຂອງອຸທິຍານ. ຜູ້ປະກອບການທ່ອງທ່ຽວເອກະຊົນສາມາດປະກອບສ່ວນໃນການລົງທຶນ, ການເຂົ້າເຖິງຕະຫລາດ, ການບໍລິການສະເພາະດ້ານ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ເປັນມືອາຊີບ, ແຕ່ວ່າກິດຈະກຳຂອງພວກເຂົາຈະດຳເນີນໄດ້ກໍຕໍ່ ເມື່ອງມັນສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງຂອງອຸທິຍານ, ສິດທິຊຸມຊົນ, ການຈັດສັນຜົນປະໂຫຍດໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄວາມ ຫລໍ່ແຫລມ ຂອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ. ດັ່ງນັ້ນ CMP ຄວນສະໜັບສະໜູນການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນໂດຍ ອີງໃສ່ຮູບການ ການອະນຸມັດທີ່ໂປ່ງໃສ, ເງື່ອນໄຂໃນການດຳເນີນງານ, ພັນທະຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການຈັດແຈງ ການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານ ແທນທີ່ຈະປ່ອຍປະໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍທຸລະກິດແບບບໍ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດ. ການທ່ອງທ່ຽວ ຂຶ້ນຊຸມຊົນຄວນຖືເປັນເສົາຄໍ້າຫລັກຂອງຕົວແບບການທ່ອງທ່ຽວ, ແຕ່ວ່າມັນຄວນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍ ມີມາດຕະຖານການບໍລິການທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ທັກສະດ້ານທຸລະກິດແບບກະທັດລັດ, ວິໄນໃນການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງ ທ່ຽວ ແລະ ການກວດກາຄືນຄຸນນະພາບໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

5.4 ການອະນຸຍາດ, ຈັນຍາບັນ, ການນຳທ່ຽວ ແລະ ລະບຽບການບໍລິການ

ການທ່ອງທ່ຽວຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ອ້ອມຮອບຫົນໜາມໝໍ້ມີການພົວພັນກັບຫລາຍພາກສ່ວນ, ໃນນັ້ນລວມທັງຄະນະ ການນຳຂອງອຸທິຍານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ, ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ, ຜູ້ນຳທ່ຽວ, ກຸ່ມບໍລິການຕ່າງໆ ແລະ ໃນບາງກໍລະນີ ແມ່ນຜູ້ປະກອບການທ່ອງທ່ຽວເອກະຊົນ. ຍ້ອນແນວນີ້ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມຈະແຈ້ງໃນ ການອອກໃບອະນຸຍາດທ່ອງທ່ຽວ, ລະບຽບການທີ່ເປັນເອກະພາບ ແລະ ເງື່ອນໄຂການເຮັດວຽກທີ່ໂປ່ງໃສ. ການ ປະຕິບັດວຽກງານຜ່ານມາ ໄດ້ພາໃຫ້ມີຄວາມຄືບໜ້າແກ່ການທ່ອງທ່ຽວຂຶ້ນຊຸມຊົນ ແລະ ການສະໜອງການບໍລິການ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ, ແຕ່ວ່າ ຮູບແບບການອອກໃບອະນຸຍາດ, ຫລັກການນຳທ່ຽວ, ພັນທະຂອງຜູ້ປະກອບການ, ຈັນຍາບັນ ສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຫລັກການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດຍັງບໍ່ທັນເປັນມາດຕະຖານຢ່າງເຕັມສ່ວນໃນທຸກ ສະຖານທີ່ ແລະ ສຳລັບການບໍລິການທັງໝົດ.

ດັ່ງນັ້ນຊ່ອງວ່າງທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບສະຖາບັນ ແລະ ການປະພຶດຕົວຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການທ່ອງທ່ຽວ ຈະສອດຄ່ອງກັບການອະນຸລັກ ແລະ ຄວາມຖືກຕ້ອງຢູ່ໃນຊຸມຊົນກໍຕໍ່ເມື່ອນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຜູ້ນຳທ່ຽວ , ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການປະຕິບັດກິດຈະກຳຢູ່ພາຍໃຕ້ການອະນຸຍາດທີ່ຈະແຈ້ງ, ລະບຽບການກ່ຽວກັບ ການປະພຶດ, ຂໍ້ຫ້າມ ແລະ ມາດຕະຖານການບໍລິການ. ອັນນີ້ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນເປັນຢ່າງຍິ່ງສຳລັບຖ້າ, ເຂດທີ່ມີ ຄວາມຫລໍ່ແຫລມທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ລະດັບຊຸມຊົນ ໂດຍທີ່ວ່າຖ້ານັກທ່ອງທ່ຽວປະພຶດ ຕົວບໍ່ດີ ຫລື ຜູ້ປະກອບການດຳເນີນການບໍ່ຢູ່ໃນລະບຽບວິໄນ ກໍຈະພາໃຫ້ເກີດຄວາມສູນເສຍຢ່າງໄວວາຕໍ່ຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງຊຸມຊົນ.

ໃນໄລຍະຂອງ CMP, ເຈົ້າໜ້າທີ່ອຸທິຍານຄວນສັງລວມການອະນຸຍາດໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຮູບແບບການອອກ ອະນຸຍາດ, ສ້າງຈັນຍາບັນສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສ້າງມາດຕະຖານຂັ້ນຕ່ຳສຸດສຳລັບຜູ້ນຳທ່ຽວ, ການພັກເຊົາທ່ອງ ທ່ຽວຢູ່ເຮືອນຂອງປະຊາຊົນ, ການໃຊ້ເຮືອ, ອາຫານ, ການບໍລິການແບກຫາບສິ່ງຂອງ ແລະ ການບໍລິການອື່ນໆຂຶ້ນ ຊຸມຊົນ ຫລື ການບໍລິການທີ່ມີລັກສະນະສ່ວນຕົວ. ຫລັກການຕ້ອງເປັນລັກສະນະກະທັດລັດ ສຳລັບການນຳໃຊ້ຢູ່

ພາກສະໜາມ, ງ່າຍໃນການເບິ່ງເຫັນໂດຍນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ, ສາມາດຖືກກວດກາທົບທວນຄືນໄດ້ ໂດຍຜ່ານການຕິດຕາມການທ່ອງທ່ຽວເປັນໄລຍະປະຈຳ.

5.5 ຄວາມປອດໄພຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງສໍາລັບຖ້ຳ, ເສັ້ນທາງຍ່າງ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ດ້ວຍສາຍນໍ້າ

ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຂອງຫົນໜາມໜ່ວຍກອບມີບັນດາຖ້ຳ, ເສັ້ນທາງຍ່າງ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ໃຊ້ແມ່ນໍ້າ, ເຊິ່ງທັງ ໝົດເຫຼົ່ານັ້ນລ້ວນແຕ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພລະດັບສູງ. ເຫດການນໍ້າຖ້ວມ, ການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຢ່າງກະທັນຫັນ, ສະພາບຂອງຖ້ຳ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເສັ້ນທາງທ່ອງທ່ຽວ, ຄວາມຈຳກັດ ຂອງການຕິດຕໍ່ສື່ສານ, ໄພອັນຕະລາຍຈາກແມ່ນໍ້າ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຕອບໂຕ້ໃນສະພາບສຸກເສີນຂຶ້ນ ພື້ນຖານລ້ວນແຕ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ພາບພົດທາງດ້ານຄວາມສ່ຽງຂອງການທ່ອງທ່ຽວໃນອຸທິຍານດັ່ງກ່າວ. ໃນການວາງ ແຜນປະຈຸບັນສໍາລັບຖ້ຳນໍ້າລອດເຊບັ້ງໄຟ ໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າຕ້ອງມີການປິດການທ່ອງທ່ຽວໃນບາງລະດູການ ແລະ ມີ ຄວາມຕ້ອງການໃນການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ແຕ່ວ່າຄວາມພ້ອມໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງແມ່ນຍັງບໍ່ທັນທົ່ວເຖິງໃນ ບັນດາສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ໃນບັນດາກຸ່ມຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ.

ຄວາມຕ້ອງການອັນຕົ້ນຕໍໃນການຄຸ້ມຄອງແມ່ນການຈັດສັນໃຫ້ເປັນລະບົບ. ຄວາມຮັບຜິດຊອບດ້ານຄວາມປອດໄພ , ການສື່ສານໃນສະພາບສຸກເສີນ, ການລາຍງານເຫດການ, ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງສະເພາະຂອງແຕ່ລະເສັ້ນທາງ, ກົດລະບຽບໃນການປິດສະຖານທີ່, ເນື້ອໃນເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແກ່ຜູ້ນໍາທ່ຽວ ແລະ ການປະສານງານກັບພາກສ່ວນກອບກູ້ ແລະ ບໍລິການໃນສະພາບສຸກເສີນ ຈຶ່ງຄວນຖືເປັນໜ້າວຽກການຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແທນທີ່ຈະຖືວ່າມັນເປັນ ການປະຕິບັດໄປຕາມແຕ່ກໍລະນີທີ່ເກີດຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ປະເດັນນີ້ມີຄວາມສໍາຄັນເປັນຢ່າງຍິ່ງເນື່ອງຈາກການປ່ຽນແປງ ຂອງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຝົນຕົກໜັກ ສາມາດພາໃຫ້ສະພາບຄວາມສ່ຽງສູງຂຶ້ນ ສໍາລັບການທ່ອງທ່ຽວຖ້ຳ ແລະ ແມ່ນໍ້າຕາມຊ່ວງເວລາ.

ດັ່ງນັ້ນການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພຂອງການທ່ອງທ່ຽວຕະຫຼອດໄລຍະ 2026-2030 ຈຶ່ງລວມມີຫຼັກການ ຄວາມປອດໄພສະເພາະສໍາລັບແຕ່ລະເສັ້ນທາງທ່ອງທ່ຽວ, ການອະທິບາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ນໍາທ່ຽວ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ, ແລະ ການລາຍງານເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເຫດການທີ່ເກືອບຈະເກີດຂຶ້ນ, ການກວດກາຄືນຄວາມສ່ຽງໃນແຕ່ລະ ລະດູການ, ຫຼັກການອະທິບາຍໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວຮູ້ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນພື້ນຖານ ແລະ ການສື່ສານທີ່ຈະແຈ້ງ ໃຫ້ຊາບ ກ່ຽວກັບການປິດສະຖານທີ່ ຫຼື ການນໍາໃຊ້ຂໍ້ຫ້າມຊົ່ວຄາວ. ຄວນມີການປະສານງານຢ່າງໃກ້ຊິດກັບຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ເນື້ອໃນທີ່ມີຢູ່ໃນໝວດທີ 6 ແລະ 9, ໂດຍສະເພາະແມ່ນກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂການເຂົ້າເຖິງ, ຄວາມພ້ອມໃນການກອບ ກູ້, ອຸປະກອນສື່ສານ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນສະຖານີພາກສະໜາມ ທີ່ມີຜົນຕໍ່ການດໍາເນີນວຽກງານທ່ອງທ່ຽວ.

5.6 ຄວາມສາມາດຮອງຮັບ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຜົນກະທົບຈາກຂີ້ເຫຍື້ອ, ການລົບກວນ ແລະ ສິ່ງທີ່ຫລໍ່ແຫລມ

ສິ່ງທ້າທາຍໃນການຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວໃນຫົນໜາມໜ່ວຍກອບແຕ່ຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບການອັງອໍຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການປະພຶດຕົວ ແລະ ຄວາມຫລໍ່ແຫລມຂອງສະຖານທີ່.

ຖ້ຳນໍ້າລອດເຊບັ້ງໄຟ ແລະ ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ຄ້າຍຄືກັນມີຄວາມບອບບາງຕໍ່ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການລົບກວນ, ຂີ້ເຫຍື້ອ, ການທໍາລາຍເສັ້ນທາງທ່ອງທ່ຽວ, ສຽງເນື່ອງນັ້ນ, ຄວາມສ່ຽງດ້ານຄວາມປອດໄພຂອງຊີວະ ວິທະຍາ ແລະ ການເຂົ້າຢ້ຽມຊົມທີ່ບໍ່ເໝາະສົມໃນບັນດາສະຖານທີ່ທີ່ມີຄວາມບອບບາງ. ການວາງແຜນໃນເມື່ອ ກ່ອນໄດ້ນໍາສະເໜີແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດຮອງຮັບໄວ້ແລ້ວ ແລະ ການຈັດສັນເຂດສໍາລັບ

ການທ່ອງທ່ຽວຖ້ຳທີ່ສຳຄັນ, ແຕ່ວ່າການຕິດຕາມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຍັງບໍ່ທັນເຮັດໄດ້ດີໃນຫລາຍພື້ນທີ່ ແລະ ໃນ ຫລາຍລະດູການ.

ຊ່ອງວ່າງກໍຄືວ່າຄວາມສາມາດໃນການຮອງຮັບ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຜົນກະທົບຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວແມ່ນຍັງເຂັ້ມແຂງຢູ່ ໃນເອກະສານການວາງແຜນຫລາຍກວ່າພາກປະຕິບັດຕົວຈິງໃນພາກສະໜາມຕາມໄລຍະປົກກະຕິ. ຈຳນວນຈຳກັດ ຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຕົວຊີ້ວັດກ່ຽວກັບການລົບກວນ, ການຄວບຄຸມຂີ້ເຫຍື້ອ, ການປະຕິບັດການຄວບຄຸມສິ່ງທີ່ເກີນ ການກຳນົດໄວ້ ແລະ ການຕອບໂຕ້ແບບປັບປ່ຽນຕາມສະພາບການສະເພາະຂອງພື້ນທີ່ເຫັນວ່າຍັງມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງເຮັດວຽກໃນພາກຕົວຈິງຫລາຍຂຶ້ນຖ້າຫາກວ່າທາງອຸທິຍານຢາກຈະສາທິດໃຫ້ເຫັນການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ມີຫຼັກຖານໃນບໍລິບົດຂອງມໍຣະດົກໂລກ.

ໃນໄລຍະ 2026-2030, ທາງອຸທິຍານຄວນຄຸ້ມຄອງຄວາມສາມາດການຮອງຮັບ ແລະ ລະບົບທີ່ຄຸ້ມຄອງຂອບເຂດ ຈຳກັດທີ່ເໝາະສົມ, ການຕິດຕາມປົກກະຕິ ແລະ ການຕອບໂຕ້ແບບປັບປ່ຽນຕາມສະພາບການໄດ້ແທນທີ່ຈະ ປະຕິບັດແບບຕາຍຕົວ. ອັນນີ້ໝາຍເຖິງການຕິດຕາມຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຂະໜາດຂອງກຸ່ມທ່ອງທ່ຽວ, ປະລິມານຂີ້ເຫຍື້ອ, ບັນຫາການປະພຶດຕົວຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການຫຼຸດຊ້ຽນທາງວັດຖຸຂອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ການອັງອໍຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ບາງຕົວຊີ້ວັດທາງດ້ານນິເວດວິທະຍາ ແລະ ບັນດາພື້ນທີ່ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ. ໃນ ກໍລະນີທີ່ຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວໃກ້ຈະເຖິງຈຳນວນຈຳກັດ ຫລື ເກີນໄປແລ້ວ, ການຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ ຄວນລວມເອົາການຄວບຄຸມເວລາເຂົ້າທ່ອງທ່ຽວ, ການຄວບຄຸມເສັ້ນທາງທ່ອງທ່ຽວ ການຈຳກັດກຸ່ມນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການສັບປ່ຽນນຳໃຊ້ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ການເກືອດຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຊົ່ວຄາວ ຫລື ການປັບປ່ຽນຮູບແບບການ ບໍລິການ.

5.7 ຄວາມໂປ່ງໃສໃນການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມດ້ານເສດຖະກິດໃນທ້ອງຖິ່ນ

ການທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງວ່າເປັນໂອກາດໃນໄລຍະສະເພາະໜ້າທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດສຳລັບການສ້າງລາຍ ຮັບ ໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນທີ່ສອດຄ່ອງກັບການອະນຸລັກ ແລະ ການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ໃນພື້ນທີ່ທຶນໝາຍໝໍ້. ການມີ ສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃນການນຳທ່ຽວ, ການບໍລິການເຮືອ, ການບໍລິການແບກຫາບ, ການບໍລິການເຮືອນພັກເຊົາ, ການບໍລິການອາຫານ, ສິນຄ້າຫັດຖະກຳ ແລະ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບການຖືກສົ່ງເສີມໄປແລ້ວ. ໃນຂະນະດຽວກັນລາຍໄດ້ຈາກການທ່ອງທ່ຽວແມ່ນຍັງບໍ່ເທົ່າທຽມກັນ, ເນັ້ນໜັກສະເພາະໃສ່ແຕ່ສະຖານທີ່ທ່ອງ ທ່ຽວ ແລະ ຍັງມີຄວາມຮູ້ອ່ອນແອດ້ານການບັນຊີ. ກະແສລາຍຮັບບໍ່ຈະແຈ້ງ, ການສວຍໃຊ້ໂອກາດຂອງກຸ່ມຄົນທີ່ມີ ໂອກາດຫລາຍກວ່າ ຫລື ຄວາມບໍ່ເປັນທຳ. ໃນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ແລະ ໃນສະພາບມໍຣະດົກໂລກຄວາມສ່ຽງດັ່ງທີ່ ກ່າວມາເຫລົ່ານີ້ອາດພາໃຫ້ເສຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງໄວວາ.

ດັ່ງນັ້ນຊ່ອງວ່າງຈຶ່ງບໍ່ມີພຽງແຕ່ດ້ານການເງິນເທົ່ານັ້ນແຕ່ຍັງມີຢູ່ໃນດ້ານສະຖາບັນອີກດ້ວຍ. ລາຍຮັບຈາກການທ່ອງ ທ່ຽວ, ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ການຈັດແຈງການເຮັດວຽກເປັນຄູ່ຮ່ວມງານຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຫຼັກຖານທີ່ໂປ່ງ ໃສ, ມີການບັນທຶກທີ່ສາມາດກວດສອບໄດ້, ມີການສື່ສານກັບຊຸມຊົນ ແລະ ມີການລົງທຶນຄົນໃໝ່ ທີ່ຈະແຈ້ງ. ການ ແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດກໍມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຈະແຈ້ງຢ່າງພຽງພໍເພື່ອໃຫ້ບັນດາບ້ານອ້ອມຂ້າງອຸທິຍານ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ເຮັດການບໍລິການໃນທ້ອງຖິ່ນເຂົ້າໃຈວ່າການທ່ອງທ່ຽວຊ່ວຍປະກອບສ່ວນໄດ້ແນວໃດເຂົ້າໃນ ການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່, ການຄຸ້ມຄອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການອະນຸລັກ.

ຕະຫລອດໄລຍະ CMP ການເງິນຈາກການທ່ອງທ່ຽວຄວນຖືກຄຸ້ມຄອງເປັນປະເດັນການປົກຄອງອັນໜຶ່ງ ແລະ ເປັນປະເດັນລາຍຮັບອັນໜຶ່ງ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ອຸທິຍານຄວນປັບປຸງການຈັດສັນບັນຊີລາຍຮັບໃຫ້ໂປ່ງໃສ, ສ້າງຄວາມ

ຈະແຈ້ງໃຫ້ແກ່ລະບຽບການຈ່າຍຄ່າບໍລິການໃນທ້ອງຖິ່ນ, ເພີ່ມໂອກາດສໍາລັບປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ກຸ່ມບໍລິການໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນວຽກງານບໍລິການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການທ່ອງທ່ຽວ, ແລະ ເຊື່ອມໂຍງຜົນປະໂຫຍດຈາກການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ຈະແຈ້ງຕື່ມເຂົ້າກັບການປົກປັກຮັກສາ, ການດູແລສະຖານທີ່ ແລະ ການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງອຸທິຍານ. ການທ່ອງທ່ຽວ ຄວນຖືເປັນອົງປະກອບສໍາຄັນອັນໜຶ່ງຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ, ແຕ່ກໍຄວນຖືເອົາການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ໃນຂອບເຂດກວ້າງ ແລະ ສະພາບການເງິນແບບຍືນຍົງແທນທີ່ຈະຖືເປັນການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ໂດດດ່ຽວ.

5.8 ການຮ່ວມມືການທ່ອງທ່ຽວລະຫວ່າງຊາຍແດນ, ການເຊື່ອມໂຍງກັບຈຸດປາຍທາງການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການຕະຫລາດທີ່ສອດຄ່ອງກັບການອະນຸລັກ

ປະຈຸບັນນີ້ທຶນໜາມໜໍ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງພູມມິທັດມໍຣະດົກໂລກຂ້າມຊາຍແດນຮ່ວມກັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຟອງຫຍາ-ແກບາງ. ການຮ່ວມມືການທ່ອງທ່ຽວຂ້າມຊາຍແດນຈຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງການທ່ອງທ່ຽວອຸທິຍານ ແລະ ການອະນຸລັກໃນຂອບເຂດກວ້າງ ແລະ ການເຮັດວຽກເປັນຄູ່ຮ່ວມມືກັນ. ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຊາຍແດນພາໃຫ້ເກີດຫລາຍໂອກາດສໍາລັບການສ້າງປະສົບການໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ມີການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສິນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວແບບລົງເລິກຫລາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບພູມມິທັດຂອງປ່າຫີນປູນທີ່ຕິດຈອດກັນ, ການຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບການນໍາທ່ຽວເພີ່ມຂຶ້ນ, ໂອກາດການຕະຫລາດທ່ອງທ່ຽວກວ້າງອອກ ແລະ ມີໂອກາດເພີ່ມຂຶ້ນທີ່ຫລາກຫລາຍດ້ານການພັດທະນາເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ ໃນປະຈຸບັນນີ້ ການຮ່ວມມືການທ່ອງທ່ຽວຂ້າມຊາຍແດນມີທ່າວາງທີ່ດີຫລາຍຂຶ້ນຖ້າທຽບໃສ່ການປະ ຕິບັດງານ. ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຂົ້າມາທຶນໜາມໜໍ່ຍັງມີລັກສະນະອ້ອມຢູ່ຈຸດດຽວ ແລະ ມີຈຳນວນຈຳກັດຢູ່ແຕ່ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຂອງຝ່າຍລາວ, ໃນຂະນະທີ່ການຊອກຫາຈຸດທ່ອງທ່ຽວຮ່ວມກັນ, ຄວາມກົມກຽວຂອງຜະລິດຕະພັນການ ທ່ອງທ່ຽວ, ຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການປະສານງານການຕະຫລາດ ແລະ ການສ້າງມາດຕະຖານຮ່ວມກັນ ຍັງໄດ້ຮັບການພັດທະນາພຽງບາງສ່ວນເທົ່ານັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນຈຶ່ງຄວນໃຫ້ມີຄວາມຄືບໜ້າດ້ວຍການນໍາໃຊ້ຜະລິດຕະພັນການທ່ອງທ່ຽວບາງດ້ານ ເຊື່ອມໂຍງກັນ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສິນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວແບບລົງເລິກຕ້ອງໃຫ້ເຂົ້າກັນ, ການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້, ຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ມີການປະສານງານກັນ ແລະ ການສົ່ງເສີມສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງຢ່າງລະມັດລະວັງແທນທີ່ຈະເລັ່ງໃສ່ແຕ່ປະລິມານໂດຍຜ່ານການຕະຫລາດພຽງຢ່າງດຽວ.

ການເຮັດວຽກແບບຮ່ວມຂ້າມແດນທີ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຈະສາມາດຊ່ວຍທຶນໜາມໜໍ່ໃຫ້ຢູ່ໃນຖານະທີ່ຈະແຈ້ງຂຶ້ນພາຍໃນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວປ່າຫີນປູນຮ່ວມກັນ, ແຕ່ຈະຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເປັນຈິງໃນດ້ານການນໍາໃຊ້ລະ ບຽບການຄຸ້ມຄອງຊາຍແດນ, ຄວາມສາມາດຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ ເພື່ອການອະນຸລັກ ແລະ ຄວາມຫລໍ່ແຫລມຂອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ. ການເຮັດການຕະຫລາດ ແລະ ການສ້າງຍີ່ຫຍໍ້ຮ່ວມກັນຄວນເນັ້ນໃສ່ເອກະລັກຂອງພູມມິທັດຂອງພູຫີນປູນທີ່ເປັນເຂດຂ້າມຊາຍແດນ ແລະ ເລື່ອງເລົ່າຮ່ວມກັນກ່ຽວກັບມໍຣະດົກໂລກ, ໂດຍທີ່ຍັງຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຄວາມສາມາດໃນການຮອງຮັບ, ຄວາມປອດໄພ, ລະບຽບການທາງກົດໝາຍ ແລະ ການພິຈາລະນາຜົນປະ ໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ.

5.9 ບຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ

ເນື້ອໃນຫຼັກຂອງໝວດນີ້ຄວນສັງລວມການຕອບໂຕ້ໃນວຽກງານການທ່ອງທ່ຽວ, ສ່ວນຕາຕະລາງເຕັມວນກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ງົບປະມານ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງແມ່ນຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ໝວດທີ 10.

ຕາຕະລາງ 5-2. ບຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ

ບຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້
1. ເຊື່ອມສານວິໄສທັດການທ່ອງທ່ຽວ, ການຄັດເລືອກສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການປົກປ້ອງ OUV, ຄວາມຄົງເດີມ, ການແບ່ງເຂດ ແລະ ແຜນການທ່ອງທ່ຽວທີ່ໄດ້ຖືກອະນຸມັດ	ການພັດທະນາ ແລະ ການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການປົກປ້ອງ OUV, ຄວາມຄົງເດີມ ແລະ ການແບ່ງເຂດໃນທຸກສະຖານທີ່ ແລະ ຜະລິດຕະພັນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ.	ສະຖານທີ່ ແລະ ເສັ້ນທາງທີ່ເປັນບຸລິມະສິດໄດ້ຖືກກວດສອບ ແລະ ຈັດປະເພດ; ບົດສະເໜີທີ່ບໍ່ເໝາະສົມຖືກດັດແກ້, ຢັບຢັ້ງ ຫຼື ປະຕິເສດ; ການຕັດສິນບັນຫາກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ອີງຕາມເງື່ອນໄຂຄວາມເໝາະສົມຂອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ.
2. ປັບປຸງມາດຕະຖານຂອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນ	ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຜະລິດຕະພັນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຢູ່ພາຍໃຕ້ມາດຕະຖານທີ່ເໝາະສົມທີ່ປັບປຸງຄວາມປອດໄພ, ຄວາມສະອາດ, ຄຸນນະພາບຂອງການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວແບບລົງເລິກ ແລະ ປະສົບການຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວພ້ອມທັງຈຳກັດຜົນກະທົບທີ່ສາມາດຫຼີກເວັ້ນໄດ້	ບັນຊີກວດກາຄວາມພ້ອມຂອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຖືກໃຊ້; ມາດຕະຖານຂັ້ນຕໍ່າສຸດໄດ້ຖືກໃຊ້ໃນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ; ຜູ້ນຳທ່ຽວ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ຫຼື ທວນຄືຄວາມຮູ້; ແນວໂນ້ມຄວາມເພີ່ມຂຶ້ນຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຖືກຕິດຕາມ.
3. ລວບລວມໃບອະນຸຍາດ, ຈັນຍາບັນ ແລະ ຄູ່ມືນຳທ່ຽວ / ມາດຕະຖານການທ່ອງທ່ຽວຂັ້ນຊຸມຊົນ (CBT)	ໃບອະນຸຍາດ, ຈັນຍາບັນ ແລະ ຄູ່ມືນຳທ່ຽວ / ມາດຕະຖານການທ່ອງທ່ຽວຂັ້ນຊຸມຊົນໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເປັນເອກະພາບຫຼາຍຂຶ້ນໃນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການບໍລິການທີ່ໄດ້ຖືກສົ່ງເສີມ.	ໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ຂໍ້ມູນບັນທຶກການດຳເນີນງານໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້; ມີຄູ່ມືແນະນຳຜະລິດຕະພັນໃນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ; ຈຳນວນຜູ້ນຳທ່ຽວ / ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ CBT ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ; ສຳເລັດການທົບທວນການບໍລິການ.

4. ປະຕິບັດຄວາມປອດໄພຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງສໍາລັບການທ່ອງທ່ຽວຖ້າ, ທາງຢ່າງ ແລະ ແມ່ນໍ້າ	ກິດຈະກຳທ່ອງທ່ຽວທີ່ເປັນບຸລິມະສິດດຳເນີນພາຍໃຕ້ລະບົບຄວາມປອດໄພທີ່ຫຼຸດຜ່ອນອຸບັດຕິເຫດທີ່ສາມາດຫຼີກເວັ້ນໄດ້ ແລະ ປັບປຸງຄວາມພ້ອມໃນສະພາບສຸກເສີນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງໃນແຕ່ລະລະດູການ	ລະບຽບການປອດໄພສໍາລັບເສັ້ນທາງສະເພາະໄດ້ຖືກຮັບຮອງ; ຜູ້ນຳທ່ຽວໄດ້ຮັບການປະຖົມນິເທດກ່ຽວກັບການຕອບໂຕ້ຍາມສຸກເສີນ; ອຸບັດຕິເຫດທີ່ເກີດແລ້ວ ແລະ ເກືອບເກີດໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ພ້ອມທັງຕິດຕາມ; ການປິດສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວເປັນລະດູການຫຼີ ໄດ້ໃຊ້ມາດຕະການເກືອດຫ້າມຕາມຄວາມຈຳເປັນ.
5. ຄຸ້ມຄອງຄວາມສາມາດການຮອງຮັບ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວໂດຍການຕິດຕາມ ແລະ ຕອບໂຕ້ແບບປັບປ່ຽນໄດ້	ຄວາມກົດດັນຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຂີ້ເຫຍື້ອ, ການລົບກວນ ແລະ ສະພາບຄວາມສ່ຽງໃນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຖືກຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຢູ່ຈຸດທ່ອງທ່ຽວທີ່ເປັນບຸລິມະສິດເພື່ອໃຫ້ຜົນກະທົບຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ສາມາດຮັບໄດ້.	ມີການຕິດຕາມຜົນກະທົບຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວໃນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ; ສໍາເລັດການທົບທວນສະພາບສະຖານທີ່; ໄດ້ຕິດຕາມເລື່ອງຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ການລົບກວນ; ໄດ້ໃຊ້ມາດຕະການແບບຍຶດຍຸນໃນເມື່ອສະພາບຮອດ ຫຼື ເກີນຂີດຈຳກັດ.
6. ປັບປຸງຄວາມໂປ່ງໃສໃນການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ	ລາຍຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວ, ໂອກາດການບໍລິການ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດໃນທ້ອງຖິ່ນມີຄວາມໂປ່ງໃສຫຼາຍຂຶ້ນ, ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຈະແຈ້ງເຊື່ອມໂຍງກັບການເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນທ້ອງຖິ່ນ	ວຽກງານບັນຊີລາຍຮັບໄດ້ຖືກອະທິບາຍແຈ້ງ; ການເຂົ້າຮ່ວມໃນການບໍລິການໃນທ້ອງຖິ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ; ການເບີກຈ່າຍກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຖືກບັນທຶກ; ຄຳຄິດເຫັນຂອງຊຸມຊົນກ່ຽວກັບການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດໄດ້ຖືກທົບທວນ.
7. ສົ່ງເສີມການອະນຸລັກທີ່ກົມກຽວກັບການຮ່ວມມືການທ່ອງທ່ຽວຂ້າມຊາຍແດນ, ເຮັດການຕະຫຼາດ ແລະ ສ້າງຍີ່ຫໍ້ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຮັບກັນ	ການຮ່ວມມືການທ່ອງທ່ຽວຂ້າມຊາຍແດນລະຫວ່າງຫົນໜາມໜີ້ ແລະ ຟອງຫຍາ-ແກບາງດຳເນີນຢ່າງສອດຄ່ອງ, ກົມກຽວກັບການອະນຸລັກພ້ອມທັງເຊື່ອມໂຍງກັບບາງຜະລິດຕະພັນ, ຂໍ້ຄວາມໂຄສະນາ ແລະ ການປະສານງານກ່ຽວກັບມາດຕະຖານ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສື່ທະນາຄານກັບນັກທ່ອງທ່ຽວແບບລົງເລິກ, ການຕະຫຼາດ ແລະ ຂໍ້ມູນສໍາລັບນັກທ່ອງທ່ຽວແທດເໜາະຫຼາຍຂຶ້ນ.	ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມການປະສານງານຂ້າມຊາຍແດນ; ບາງຜະລິດຕະພັນທີ່ຖືກຄັດເລືອກ ຫຼື ຖືກຊຸກຍູ້ໄດ້ຖືກທົດລອງ; ຂໍ້ມູນການທ່ອງທ່ຽວທີ່ໄດ້ສ້າງຮ່ວມກັນໄດ້ຖືກຜະລິດອອກ; ໄດ້ສໍາເລັດການຢ້ຽມຢາມແລກປ່ຽນລະຫວ່າງຜູ້ນຳທ່ຽວ ຫຼື ພະນັກງານ; ໄດ້ທົບທວນການທົດລອງຍີ່ຫໍ້ການທ່ອງທ່ຽວ ຫຼື ກິດຈະກຳການຕະຫຼາດ.

5.10 ຄາດໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030

ຮອດປີ 2030 ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ຄວນດໍາເນີນການທ່ອງທ່ຽວທໍາມະຊາດ ທີ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແລະ ມີຄວາມເຊື່ອຖືຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ມີລະບົບການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວໂດຍທີ່ການທ່ອງທ່ຽວມີຈຸດໝາຍທີ່ຈະແຈ້ງໃນການປົກປ້ອງ OUV, ຄວາມຄົງເດີມຂອງລະບົບນິເວດ, ສິດທິຊຸມຊົນ, ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ. ການດໍາເນີນງານຂອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຄວນຢູ່ພາຍໃຕ້ມາດຕະຖານທີ່ຈະແຈ້ງກວ່າເກົ່າ, ລະບຽບການຈັນຍາບັນ, ລະ ບຽບການກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ວິໄນ ຂອງຄວາມສາມາດຮອງຮັບ; ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດຄວນມີຄວາມໂປ່ງໃສຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ມີຄວາມໝາຍໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນ; ແລະ ການຮ່ວມມືການທ່ອງທ່ຽວຂ້າມຊາຍແດນລະຫວ່າງປະເທດ ຄວນຈັດສັນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຕົວຈິງຫລາຍຂຶ້ນ ມີລັກສະນະຄັດເລືອກ ແລະ ກົມກຽວກັບການອະນຸລັກ.

ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ຄວນຢູ່ໃນຖານະທີ່ດີຂຶ້ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການທ່ອງທ່ຽວທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດໃນລັກ ສະນະທີ່ເປັນການປົກປ້ອງສິ່ງທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ແລະ ບັນດາພູຫີນປູນ ໃນຂະນະທີ່ເຮັດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຮັບປະ ສົບການແບບມີຄຸນນະພາບລະດັບສູງ ແລະ ສ້າງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຖືຫລາຍຂຶ້ນ.

ໝວດ 6. ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ

ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນແມ່ນລະບົບຊ່ວຍຍູ້ສໍາລັບການປົກປ້ອງ, ການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ສະຫວັດດີການຂອງພະນັກງານ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄົ້ນຄວ້າທຳມະຊາດ ແລະ ການບໍລິຫານທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່. ເຂດອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ມີຄວາມຫລໍ່ແຫລມຂອງຫີນໜາມໜໍ່ ຈະບໍ່ສາມາດຄຸ້ມຄອງໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນຖ້າຫາກບໍ່ມີຫ້ອງການຕ່າງໆ ທີ່ສະໜັບສະໜູນຢ່າງສອດຄ່ອງຕາມຈຸດປະສົງ, ທີ່ຢູ່ພັກເຊົາຂອງພະນັກງານພາກສະໜາມ, ການສື່ສານ, ການສະໜັບສະໜູນການຂົນສົ່ງ, ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກສໍາລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ລະບົບການບໍລິການຂັ້ນພື້ນຖານທີ່ຖືກກົດໝາຍ, ປອດໄພ ແລະ ສາມາດບໍາລຸງຮັກສາໄດ້. ໃນຂະນະດຽວກັນຖ້າຫາກມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ມີທີ່ຕັ້ງບໍ່ເໝາະສົມ ຫລື ມີການຄຸ້ມຄອງທີ່ອ່ອນແອກໍຈະພາໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບທີ່ສາມາດຫລີກເວັ້ນໄດ້ຕໍ່ລະບົບປ່າຫີນປູນ, ຄວາມຄົງເດີມຂອງຖິ່ນອາໃສຂອງສັດ, ສະຖານທີ່ທາງວັດທະນະທຳ, ສາຍພົວພັນກັບຊຸມຊົນ ແລະ ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງສະຖານທີ່ມໍຣະດົກໂລກ.

ດັ່ງນັ້ນ CMP ສໍາລັບໄລຍະ 2026-2030 ຈຶ່ງຄຸ້ມຄອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃຫ້ເປັນໜ້າວຽກສະໜັບສະໜູນທີ່ໄດ້ຖືກຄຸ້ມຄອງໂດຍລະບຽບຫລັກການທີ່ສະໜັບສະໜູນການປົກປັກຮັກສາ OUV, ຄວາມຄົງເດີມ, ການແບ່ງເຂດ, ມາດຕະການປ້ອງກັນຊຸມຊົນ, ຄວາມທົນທານຕໍ່ດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ວິໄນການຄຸ້ມຄອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕະຫລອດໄລຍະຍາວ. ເອກະສານໃນໝວດນີ້ຍັງເຊື່ອມຕໍ່ໂດຍກົງໃສ່ຮູບແບບການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຕັດແກ້ຢູ່ໃນໝວດທີ 2 ເຊິ່ງຢືນຢັນລະບົບການດຳເນີນງານທີ່ມີຫ້ອງການໃຫຍ່ບວກກັບບັນດາສະຖານີພາກສະໜາມສໍາລັບຫີນໜາມໜໍ່ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບແຜນພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ (2024-2030) ເຊິ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ວ່າສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກສໍາລັບນັກທ່ອງທ່ຽວຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກພັດທະນາແບບເລືອກເຟັ້ນ, ຖືກກົດໝາຍ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມພ້ອມ ຂອງສະຖານທີ່, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຫລັກການດ້ານການອະນຸລັກ.

6.1 ຈຸດປະສົງຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຫລັກການຄຸ້ມຄອງ

ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຕະຫລອດໄລຍະ 2026-2030 ຄວນຢູ່ພາຍໃຕ້ຫ້າຫລັກການຄຸ້ມຄອງ. ຫລັກການທີ່ໜຶ່ງ, ການລົງທຶນຄວນຕອບສະໜອງກັບຄວາມຕ້ອງການດ້ານການດຳເນີນງານທີ່ແທ້ຈິງ ແທນທີ່ຈະຖືເປັນໂອກາດການກໍ່ສ້າງອັນດຽວສະເພາະ. ຫລັກການທີ່ສອງ, ທຸກວຽກງານຄວນຖືກກວດກາຕິດຕາມໃນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ, ກົດໝາຍ, UXO ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ຫລໍ່ແຫລມຕໍ່ມໍຣະດົກໂລກ ກ່ອນທີ່ຈະຮັບຮອງ ຫລືກ່ອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ຫລັກການ ທີ່ສາມ, ການບໍາລຸງຮັກສາ, ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກສາທາລະນະປະໂຫກ, ການປະກອບພະນັກງານ ແລະ ການນຳພາຄວນຖືກພິຈາລະນານັບແຕ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຊັບສິນອັນໃດສິ້ນສຸດການນຳໃຊ້ໃນເວລາທີ່ມີການມອບຮັບເທົ່ານັ້ນ. ຫລັກການທີ່ສີ່, ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກສໍາລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສໍາລັບການສຶກສາ ຮ່າຮຽນຄວນໄດ້ຮັບການປັບປຸງກໍາຕໍ່ເມື່ອຄວາມພ້ອມຂອງສະຖານທີ່, ຄວາມສາມາດໃນການຮອງຮັບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການບໍາລຸງຮັກສາມີຢ່າງພຽງພໍ. ຫລັກທີ່ຫ້າ, ການຈັດລຳດັບການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຄວນເປັນການຊຸກຍູ້ການຍົກລະດັບ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ຊັບສິນທີ່ສໍາຄັນນຳໃຊ້ໄດ້ຢ່າງສົມບູນແບບກ່ອນທີ່ຈະສ້າງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກໃໝ່ຂຶ້ນໃນຈຳນວນຫລາຍ.

ຫລັກການເຫລົ່ານີ້ພາໃຫ້ມີຍຸດທະສາດການລົງທຶນແບບຄັດເລືອກ. ການເອົາໃຈໃສ່ບຸລິມະສິດ ຄວນເປັນການຊຸກຍູ້ໃຫ້ຫ້ອງການແມ່ສາມາດດຳເນີນງານໄດ້ດີ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຮູບແບບການບໍລິຫານ; ສີ່ສະຖານີພາກສະໜາມຂອງອຸທິຍານຮັບໃຊ້ວຽກງານຂອງສີ່ກຸ່ມບ້ານ; ລະບົບການສື່ສານທີ່ສໍາຄັນ, ໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ, ລະບົບ WASH ແລະ ລະບົບການຂົນສົ່ງທີ່ສະໜັບສະໜູນວຽກງານລາດຕະເວນ, ການລົງເຮັດວຽກໃນຊຸມຊົນ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສະພາບ

ສຸກເສີນ; ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ໃຊ້ສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການສຶກສາ ແລະ ເຫດການຕ່າງໆ ທີ່ຈັດໃຫ້ມີຢູ່ໃນບັນດາສະຖານທີ່ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ຖືກກົດໝາຍ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ. ໂດຍອີງຕາມຜົນການປຶກສາຫາລື, ການພັດທະນາຢູ່ໃນພື້ນທີ່ສຳລັບການທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ໄດ້ມອບໝາຍໄວ້ໃນພື້ນທີ່ 21 ຮຕຢູ່ໃນເຂດກັນຊິນນັ້ນອາດຈະດຳເນີນໄປໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີການແບ່ງປັນຊ່ວງໄລຍະເວລາມີການວາງແຜນທີ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະການປ້ອງກັນທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບກອບວຽກການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວທີ່ໄດ້ຖືກອະນຸມັດແລ້ວ, ຄວາມພ້ອມຂອງສະຖານທີ່ ແລະ ການຈັດສັນການດຳເນີນງານທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ.

6.2 ບຸລິມະສິດຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງສຳລັບການດຳເນີນງານ, ວຽກພາກສະໜາມ ແລະ ວຽກທ່ອງທ່ຽວ

	2026 Early phase Assess / confirm / define	2027 Consolidation Upgrade / implement core	2028 Expansion / operational Extend / apply / use routinely	2029 Refinement / scaling Refine / consolidate / sustain	2030 Review / next-cycle Review / update / carry forward
1. Headquarters and administrative platform	Assess needs and agree minimum functional package	Implement priority upgrades and utilities	Improve records, meeting and staff-welfare support	Refine remaining gaps and maintenance needs	Review headquarters functionality for next cycle
2. Four Park field stations (Namchala + LangKhang first)	Assess station condition and confirm minimum standard	Upgrade existing stations and assign custodians	Establish / formalise two additional stations as feasible	Consolidate station O&M and reporting routines	Review network functionality and next needs
3. Standards, safeguards and UXO / World Heritage-sensitive screening	Confirm screening checklist and approval file	Apply checklist to priority works and access needs	Track compliance and mitigation follow-up	Refine controls from lessons and incidents	Update screening package for next cycle
4. Visitor, education and event facilities only where site readiness is sufficient	Identify priority low-risk visitor / education facilities	Implement minimum improvements at ready sites	Review site performance before scaling	Refine facilities and maintenance routines	Carry lessons into next cycle planning
5. Asset register, preventive maintenance and whole-of-life costing	Confirm asset categories, custodians and formats	Use register and maintenance calendar routinely	Track functionality and replacement needs	Integrate O&M and renewal into budgeting	Review system for next cycle
Current anchors from CMP: • Headquarters first • Namchala (BLF) and LangKhang (GIZ) upgraded first • Two additional stations only when lawful siting, staffing and O&M logic are secured Minimum operating standard for a functional field station: • Safe drinking water & sanitation • power & lighting • communications • patrol / navigation support • first aid • basic living conditions • secure storage • outreach / meeting use Cost / control logic: - HQ: USD 250k–700k - Stations: USD 400k–1.2m - Screening: USD 40k–120k - Visitor / education facilities: USD 150k–500k - Asset management system: USD 50k–180k					

ຮູບສະແດງ 6-1. ການແບ່ງໄລຍະເວລາການລົງທຶນໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ

ແຜນວາດພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນການປັບປຸງຫ້ອງການສູນກາງໃຫຍ່, ການຍົກລະດັບສະຖານີພາກສະໜາມ, ການວາງແຜນການສ້າງສະຖານີໃຫ້ສຳເລັດ ແລະ ມາດຕະການການດຳເນີນງານຂັ້ນຕ່ຳສຸດ.

ປະຈຸບັນຫົນໜາມໜີ້ດຳເນີນວຽກງານໂດຍມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳກັດໂດຍຂຶ້ນກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງການຄຸ້ມຄອງເຂດປ່າສະຫງວນ, ພັນທະຕໍ່ມໍຣະດົກໂລກ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວຢູ່ພາຍໃຕ້ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ. ບັນດາໜ້າວຽກຫລັກເປັນຕົ້ນແມ່ນວຽກບໍລິຫານ, ການວາງແຜນ, ການປະກອບຊັບພະຍາກອນເຂົ້າໃນການລາດຕະເວນ, ການຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນຍັງອາໄສການນຳໃຊ້ຫ້ອງການທີ່ມີພື້ນທີ່ຈຳກັດຢູ່, ທີ່ພັກເຊົາພາກສະໜາມທີ່ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ, ການເກັບຮັກສາວັດຖຸສິ່ງຂອງບໍ່ທັນເຮັດໄດ້ດີ ແລະ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງຫລັກການ, ແລະ ຮູບແບບວິທີການສື່ສານທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນວຽກງານບໍລິຫານ ແລະ ການຂົນສົ່ງໄປມາ.

ບຸລິມະສິດທີ່ໜຶ່ງສຳລັບການດຳເນີນວຽກງານແມ່ນສຳນັກງານໃຫຍ່ທີ່ຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງຂອງວຽກ ແລະ ຮູບແບບການບໍລິຫານ ທີ່ສະໜັບສະໜູນວຽກງານເງິນ, ການຄຸ້ມຄອງເອກະສານບັນທຶກ, ການປະສານງານກັບພະນັກງານ, ການຮັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການປະຊຸມ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການເກັບມ້ຽນວັດຖຸສິ່ງຂອງໄວ້ຢ່າງປອດໄພ. ບຸລິມະສິດທີ່ສອງແມ່ນການເຮັດວຽກເປັນລະບົບເຄືອຂ່າຍໃນພາກສະໜາມ. ສິ່ງສະຖານີພາກສະໜາມຂອງອຸທິຍານຄວນເຮັດວຽກແບບແບ່ງອອກເປັນຫ້ອງການສາຂາທີ່ກະຈາຍຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນພື້ນຖານທີ່ສະໜັບສະໜູນພາກ

ສະໜາມ ສຳລັບສີ່ກຸ່ມບ້ານ. ສອງສະຖານີພາກສະໜາມທີ່ມີຢູ່ແລ້ວນັ້ນ ຄວນດຳເນີນວຽກງານເປັນໄລຍະທຳອິດທີ່ເປັນຊັບສິນຂອງອຸທິຍານຄື: ສະຖານີນ້ຳຈະລາ ທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໂດຍການສະໜັບສະໜູນຈາກ BLP, ແລະ ສະຖານີລັງຄັງ, ທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນຈາກ GIZ. ສອງສະຖານີທີ່ມີແລ້ວນີ້ຄວນຖືກຍົກລະດັບ ແລະ ປະກອບອຸປະກອນໃຫ້ເປັນປະການແລກ, ໂດຍທີ່ອີກສອງສະຖານີຈະໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຫລື ຈັດສັນການເຮັດວຽກເປັນທາງການໃນໄລຍະພາຍຫລັງຕະຫລອດໄລຍະຂອງ CMP ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຈາກການວິເຄາະຊ່ອງວ່າງ ກ່ຽວກັບການລາດຕະເວນ, ຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມບ້ານ, ຮູບແບບການເຮັດວຽກຖືກກົດໝາຍ ແລະ ງົບປະມານທີ່ມີໃຫ້.

ບຸລິມະສິດທີ່ສາມແມ່ນລະບົບການສື່ສານ, ການຂົນສົ່ງ, ສາທາລະນະພະໂພກ ແລະ ຊັບສິນທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການສະໜັບສະໜູນພາກສະໜາມ. ລະບົບວິທະຍຸສື່ສານ, ລະບົບໄຟຟ້າແສງຕາເວັນ, ຈຸດສາກໄຟ, ນ້ຳດື່ມທີ່ປອດໄພ WASH, ການເກັບຮັກສາທີ່ປອດໄພ, ອຸປະກອນພະຍາບານປະຖົມນິເທດຂັ້ນຕົ້ນ, ທີ່ຢູ່ພັກເຊົາຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນການຂົນສົ່ງຕາມເສັ້ນທາງທີ່ມີຄວາມພ້ອມລ້ວນແຕ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕໍ່ການເຮັດວຽກປົກກະຕິໃນດ້ານການລາດຕະເວນ, ການລົງເຮັດວຽກຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ, ການປະຊຸມຢູ່ຂັ້ນບ້ານ, ການສົ່ງຕໍ່ກໍລະນີການກູ້ໄພ ແລະ ການຕອບໂຕ້ໃນສະພາບສຸກເສີນ. ບຸລິມະສິດທີ່ສີ່ແມ່ນບັນດາສະຖານທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ທີ່ຖືກຄັດເລືອກສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ສຳລັບການສຶກສາຮຽນຮູ້ ແລະ ສຳລັບການຈັດເຫດການຕ່າງໆ. ນັກທ່ອງທ່ຽວຍັງອ້ອມຢູ່ບາງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ຈຳກັດຈຳນວນໜຶ່ງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຖ້ຳນ້ຳລອດເຊບັ້ງໄຟ, ສ່ວນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຫລາຍແຫ່ງອື່ນໆຍັງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງສ້າງເງື່ອນໄຂຄວາມພ້ອມເປັນຢ່າງໜ້ອຍສາກ່ອນເປັນຕົ້ນແມ່ນໃນດ້ານການເຂົ້າເຖິງທີ່ປອດໄພ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວແບບພື້ນຖານ, ການຮັກສາອະນາໄມ, ການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ, ການຄວບຄຸມຈຸດທາງເຂົ້າ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ຈະແຈ້ງສຳລັບການບຳລຸງຮັກສາ. ການຂະຫຍາຍພື້ນຖານໂຄງລ່າງສຳລັບການທ່ອງ ທ່ຽວ ຈຶ່ງຄວນຂະຫຍາຍແບບມີເປົ້າໝາຍ ແລະ ອີງໃສ່ຫຼັກການແທນທີ່ຈະຂະຫຍາຍແບບກວ້າງຂວາງ ຫລື ໃຫຍ່ໂຕມະໂຫຖານ.

ຕາຕະລາງ 6-1. ການສັງລວມຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຊັບສິນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ

ຊັບສິນພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ	ຈຸດປະສົງຫຼັກ	ຜົນເນື່ອງຈາກການວາງແຜນສຳລັບ 2026–2030
ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກສຳລັບທ້ອງຖານສູນກາງໃຫຍ່ ແລະ %ຍກບໍລິຫານ	ສະໜັບສະໜູນຂັ້ນການນຳ; ການວາງແຜນ, ວຽກງານເງິນ, ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ, ການປະຊຸມ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຕ້ອນຮັບແຂກແບບພື້ນຖານ	ຍົກລະດັບ ຫລື ສຳເລັດປັບປຸງຂັ້ນຕ່ຳສຸດສຳລັບທ້ອງຖານເຮັດວຽກ, ປັບປຸງລະບົບເກັບຮັກສາໃຫ້ປອດໄພ, ສາທາລະນະພະໂພກ, ລະບົບ ICT ແລະ ລະບົບຊອບແວກ່ອນຈະພິຈະລະນາການຂະຫຍາຍໃຫຍ່ອອກ
ສະຖານີພາກສະໜາມໃນສີ່ກຸ່ມບ້ານ	ສະໜັບສະໜູນວຽກງານລາດຕະເວນ, ການລົງເຮັດວຽກໃນຊຸມຊົນ, ການລາຍງານ, ທີ່ພັກເຊົາແບບພື້ນຖານ; ການປະຊຸມ ແລະ ການລົງໄປເຮັດວຽກຂັ້ນກຸ່ມບ້ານ	ຍົກລະດັບສະຖານີນ້ຳຈະລາ ແລະ ລັງຄັງກ່ອນ; ສ້າງຕັ້ງສອງສະຖານີເພີ່ມໂດຍແບ່ງໄລຍະເວລາຂອງແຜນການໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍ, ງົບປະມານ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງການດຳເນີນງານ

ຊັບສິນພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ	ຈຸດປະສົງຫຼັກ	ຜົນເນື່ອງຈາກການວາງແຜນສໍາລັບ 2026– 2030
ການສື່ສານ, ໄຟຟ້າ, ນໍ້າ ແລະ ລະບົບ WASH	ຊຸກຍູ້ການເຮັດວຽກຢູ່ຫ້ອງການສູນ ກາງໃຫຍ່, ສະຖານີພາກສະໜາມ ແລະ ບາງສະຖານທີ່ໃຫ້ປອດໄພ ແລະ ດໍາເນີນງານໄດ້ດີ	ເອົາໃຈໃສ່ສິ່ງສາທາລະນະປະໂພກ ແລະ WASH ໃຫ້ເປັນສິ່ງອໍານວຍຫຼັກໆ, ບໍ່ໃຫ້ ສ້າງເພີ່ມແບບເປັນທາງເລືອກ, ແລະ ເຊື່ອມ ໂຍງກັບມາດຕະຖານຂັ້ນຕໍ່າສຸດສໍາລັບການດໍາ ເນີນງານ
ການຂົນສົ່ງ, ນໍ້າມັນລົດ ແລະ ຊັບສິນທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍ ໄດ້	ສະໜັບສະໜູນການເຮັດວຽກພາກ ສະໜາມ, ການຊີ້ນໍາ, ການຕອບໂຕ້ ໃນສະພາບສຸກເສີນ ແລະ ວຽກ ຫ້ອງການ ແລະ ຂົນສົ່ງ	ຮັກສາລະບົບບັນທຶກຊັບສິນ, ບອກຊື່ຜູ້ເປັນ ເຈົ້າການນໍາໃຊ້ ແລະ ຮັກສາ, ກໍານົດ ສ້ອມແປງ ແລະ ແຜນການປ່ຽນແທນ ອຸປະກອນ ຫລື ອາໄຫລ່
ສິ່ງອໍານວຍຄວາມ ສະດວກສໍາລັບນັກທ່ອງ ທ່ຽວ, ການສຶກສາ ແລະ ຈັດເຫດການ	ສະໜັບສະໜູນການທ່ອງທ່ຽວພາຍ ໃຕ້ລະບຽບການ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການສຶກສາທໍາມະຊາດ ແລະ ການ ຄວບຄຸມການນໍາໃຊ້ໂດຍສາທາລະ ນະຊົນທົ່ວໄປ	ປັບປຸງຢູ່ສະຖານທີ່ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດທີ່ມີ ຄວາມຫລໍ່ແຫລມໃນລະດັບທີ່ຍອມຮັບໄດ້, ການເຂົ້າເຖິງຢ່າງປອດໄພ, ການຄວບຄຸມ ຄວາມສາມາດໃນການຮອງຮັບ ແລະ ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບໃນການບໍາລຸງຮັກສາ

6.3 ມາດຕະຖານ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ການກວດສອບ

ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກຢູ່ໃນຫົນໜາມໜ່ວຍນໍ້າຖືກກວດສອບການ
ຮັບຮອງ ຫລື ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນກໍລະນີທີ່ວຽກທີ່ສະເໜີເຮັດນັ້ນອາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຖ້ຳ, ລະບົບອຸທິກກະສາດ ຂອງ
ປ່າຫີນປູນ, ຄວາມຄົງເດີນຂອງປ່າໄມ້, ຖິ່ນຢູ່ອາໄສຂອງສັດປ່າ, ສະຖານທີ່ຫລໍ່ແຫລມທາງວັດທະນະທຳ, ການນໍາໃຊ້
ສະຖານທີ່ໂດຍຊຸມຊົນ, ຄວາມປອດໄພຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ຫລື ພື້ນທີ່ກວ້າງໃນສະຖານທີ່ມໍຣະດົກໂລກ. ການຄັດ
ເລືອກສະຖານທີ່, ມາດຕະຖານອອກແບບ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄວນຈັດບຸລິມະສິດໃສ່ວິທີການທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່າ, ຄວາມ
ຍືນຍານຕໍ່ດິນຟ້າອາກາດ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມສາມາດໃນການບໍາລຸງຮັກສາ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງກັບການຈັດ
ແບ່ງເຂດ ແລະ ການຈັດແຈງເລື່ອງການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ຖືກກົດໝາຍ.

ວຽກໃດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການແຕະຕ້ອງພື້ນດິນຕ້ອງຜ່ານການກວດກາ UXO ສາກ່ອນ ແລະ ຕ້ອງປະສານງານ
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ປອດໄພຢູ່ໃນພື້ນທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ວຽກທີ່ພົວພັນເຊິ່ງໜ້າກັບຊຸມຊົນ, ການປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງ
ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກສໍາລັບນັກທ່ອງທ່ຽວຄວນມີການປຶກສາຫາລືໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ
FPIC ໃນກໍລະນີທີ່ອາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການເຂົ້າເຖິງໃນທ້ອງຖິ່ນ, ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ, ສະຖານທີ່ທາງວັດທະນະທາ
, ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານການດາລົງຊີວິດ ຫລື ມາດຕະການປ້ອງກັນ. ການອອກແບບທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ, ສະຫວັດດີ
ການຂອງພະນັກງານ, WASH ທີ່ພຽງພໍ, ຄວາມເປັນສ່ວນຕົວ, ແສງສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມປອດໄພໃນການເຂົ້າເຖິງ
ສໍາລັບແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍຄວນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາເປັນມາດຕະຖານສໍາລັບການນໍາໃຊ້ສິ່ງອໍານວຍຄວາມ

ສະດວກຕ່າງໆ, ໃນຂະນະທີ່ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ ຄວນມີການສະແດງຂໍ້ມູນໃຫ້ເຫັນ ກ່ຽວກັບການເຄົາລົບວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນ, ການຄວບຄຸມຄວາມປອດໄພສະເພາະແຕ່ລະສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ.

ການກວດສອບລັກສະນະຫລໍ່ແຫລມຂອງມໍຣະດົກໂລກບໍ່ພຽງແຕ່ຈະຄວນເບິ່ງບັນດາວຽກທີ່ດຳເນີນຢູ່ພາຍໃນ ອຸທິຍານ, ແຕ່ຍັງຕ້ອງໄດ້ກວດສອບບັນດາຂໍ້ສະເໜີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ໃນເຂດກວ້າງທີ່ມີອິດທິພົນເຊິ່ງອາດສົ່ງຜົນກະທົບ ຕໍ່ OUV, ຄວາມຄົງເດີມ, ລະບົບອຸທິຍານສາດ, ຖ້າ, ສະພາບທາງພູມມິທັດ ຫລື ຄວາມກົດດັນຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ສະສົມເຊິ່ງອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້. ດັ່ງນັ້ນຄວນຄຸ້ມຄອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃຫ້ເປັນກົດຈະກຳການຄວບຄຸມ, ເຊິ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ ຈະເປັນການເຮັດວຽກສະໜັບສະໜູນຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ. ອັນນີ້ແມ່ນສຳຄັນຫລາຍສຳລັບບັນດາໜ້າວຽກທີ່ພົວພັນກັບ ທ່ອງທ່ຽວຖ້າ, ການເຂົ້າເຖິງແມ່ນ້ຳ, ການນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ກຳນົດໄວ້ 21 ຮຕ, ແລະ ບົດສະເໜີໃດໆກໍຕາມທີ່ ອາດມີການປ່ຽນແປງຕໍ່ການຈາລະຈອນ, ຄວາມກົດດັນດ້ານການເຂົ້າເຖິງ ຫລື ສະພາບພື້ນທີ່ຂອງພູມມິທັດປ່າຫີນ ປູນທີ່ມີຄວາມຫລໍ່ແຫລມ.

6.4 ການດຳເນີນງານ, ການບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ

ຄວາມຍືນຍົງຂອງຊັບສິນເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງແມ່ນຂຶ້ນກັບການກໍ່ສ້າງແຕ່ສ່ວນຫລາຍແມ່ນຂຶ້ນກັບການນຳ ໃຊ້ດ້ວຍຄວາມເປັນເຈົ້າການ, ການບຳລຸງຮັກສາທີ່ມີວິໄນ ແລະ ງົບປະມານທີ່ມີໃຫ້. ດັ່ງນັ້ນພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຂອງຫີນໝາກໝໍ່ຄວນຖືກຄຸ້ມຄອງໂດຍຕ້ອງມີລະບົບການໃຊ້ງານ ແລະ ການບຳລຸງ ຮັກສາທີ່ມີການມອບໝາຍຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງຈະແຈ້ງ, ຮັກສາຂໍ້ມູນບັນທຶກຊັບສິນທີ່ດັດແກ້ຫລ້າສຸດ, ຕິດຕາມການນຳ ໃຊ້ຊັບສິນ, ແລະ ເອົາຄວາມຕ້ອງການດ້ານການສ້ອມແປງ ແລະ ປ່ຽນຖ່າຍເຂົ້າຢູ່ໃນການວາງແຜນປະຈຳປີ ແລະ ການຂຶ້ນງົບປະມານ.

ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການໃຊ້ງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາຄວນແຕກຕ່າງກັນໂດຍອີງຕາມປະເພດຂອງຊັບສິນ. ລະບົບ ຫ້ອງການໃຫຍ່, ອຸປະກອນຫ້ອງການ ແລະ ຊັບສິນຫລັກທີ່ໃຊ້ໃນການບໍລິຫານຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຄຸ້ມຄອງ ປົກກະຕິ ແລະ ຊີ້ນຳທາງດ້ານການເງິນ. ສີ່ສະຖານີພາກສະໜາມຂອງອຸທິຍານດຳເນີນວຽກງານເປັນຫ້ອງການສາຂາ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບົງບອກຊື່ຜູ້ທີ່ຄຸ້ມຄອງຮັກສາຊັບສິນ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້, ມີລະບຽບການນຳໃຊ້ຫ້ອງເຮັດ ວຽກ, ມີຕາ ຕະລາງການບຳລຸງຮັກສາຂັ້ນພື້ນຖານ, ກວດກາການໃຊ້ງານ ແລະ ສະໜອງນ້ຳກິນນ້ຳໃຊ້ຢ່າງພຽງພໍ, ໄຟຟ້າ, WASH, ອຸປະກອນການສື່ສານ ແລະ ສະຖານທີ່ອນສາລັບພະນັກງານພາກສະໜາມ. ພາຫະນະຂົນສົ່ງ, ວິທະຍຸສື່ສານ, ລະບົບແສງຕາເວັນ ແລະ ອຸປະກອນພາກສະໜາມ ທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນສະຖານີເຫລົ່ານັ້ນຕ້ອງລະບຸຊື່ຜູ້ນຳໃຊ້ ປະຈຳໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ມີການສ້ອມແປງບຳລຸງຮັກສາປົກກະຕິ. ບັນດາສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຄວາມ ປອດໄພ, ການຮັກສາຄວາມສະອາດ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການຄຸ້ມຄອງຄ່າທຳນຽມ ສຳລັບການຮັກສາຄວາມຄົງເດີມ ແລະ ການເກັບຂີ້ເຫຍື້ອ, ໂດຍມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນທີ່ຈະແຈ້ງລະຫວ່າງ ຄະນະການນຳ ຂອງອຸທິຍານ, ຜູ້ນຳທ່ຽວ, ກຸ່ມບໍລິການ ຫລື ຜູ້ປະກອບການທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມແຕ່ລະກໍລະນີທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບຈຸດປະສົງໃນການວາງແຜນ, ສະຖານີພາກສະໜາມຄວນພິຈາລະນາການນຳໃຊ້ໃນເມື່ອມີມາດຕະຖານການ ດຳເນີນງານຂັ້ນຕ່ຳສຸດທີ່ກວມເອົາ: ນ້ຳດື່ມທີ່ປອດໄພ ແລະ ສຸຂາອະນາໄມຂັ້ນພື້ນຖານ, ໄຟຟ້າ ແລະ ແສງສະ ຫວ່າງ , ເຄື່ອງມືສື່ສານ, ການສະໜັບສະໜູນການລາດຕະເວນ ແລະ ການຊື້ບອກທິດທາງ; ກ່ອງຢາສຸກເສີນຂັ້ນຕົ້ນ ແລະ ອຸປະກອນສຳລັບສະພາບສຸກເສີນ; ເງື່ອນໄຂການດຳລົງຊີວິດຂັ້ນພື້ນຖານ; ການເກັບຮັກສາທີ່ປອດໄພ ແລະ ການສະ ໜັບສະໜູນຫ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານ; ແລະ ການປະຊຸມກັບຊຸມຊົນ ຫລື ການນຳໃຊ້ສຳລັບການລົງເຮັດວຽກພາກສະ

ໝາມ. ມາດຕະຖານການດຳເນີນງານຂັ້ນຕ່ຳສຸດນີ້ຄວນຖືກນຳໃຊ້ຢູ່ໃນໝວດທີ່ 6, ໝວດທີ່ 9 ແລະ ໝວດທີ່ 10 ໂດຍຖືໃຫ້ເປັນພື້ນຖານສຳລັບການວາງແຜນ, ການຂຶ້ນງົບປະມານ ແລະ ການກວດກາທົບທວນຄືນໜ້າທີ່ການ.

ບໍ່ຄວນຖືວ່າການລົງທຶນໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງແມ່ນສຳເລັດແລ້ວໃນເວລາທີ່ມອບຮັບເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ລະຊັບສິນ ຫລື ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຫລັກໆຄວນຖືກນຳໃຊ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ລະບຽບການດຳເນີນງານຂັ້ນຕ່ຳສຸດ, ການຈັດແຈງບຳລຸງຮັກສາ, ຜົນເນື່ອງເລື່ອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕະຫລອດໄລຍະການໃຊ້ງານ ແລະ ການທົບທວນຄືນໂດຍຜ່ານລະບົບການຄຸ້ມຄອງປົກກະຕິ ຂອງອຸທິຍານ. ສິ່ງນີ້ເປັນການປ້ອງກັນການລົງທຶນຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ເປັນການຫລຸດຜ່ອນການເຊື່ອມໂຊມ ແລະ ເປ່ເພ ແລະ ການຮັກສາພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການໃນການດຳເນີນງານ, ມາດຕະການປ້ອງກັນສຳລັບການອະນຸລັກ ແລະ ການມີໄວ້ໃຊ້ງານໃນໄລຍະຍາວ.

6.5 ບຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ

ເອກະສານຫລັກຂອງໝວດນີ້ຄວນສັງລວມບຸດທະສາດຕອບໂຕ້ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຊັບສິນເຄື່ອງໃຊ້, ສ່ວນຕາຕະລາງລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບກິດຈະກຳ, ງົບປະມານ ແລະ ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງແມ່ນມີຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ໝວດທີ່ 10.

ຕາຕະລາງ 6-2. ບຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ

ບຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້
1. ສ້າງສຳນັກງານໃຫຍ່ທີ່ເໝາະສົມກັບຈຸດປະສົງການນຳໃຊ້ ແລະ ລະບົບການບໍລິຫານສຳລັບການຄຸ້ມຄອງເຂດປ່າສະຫງວນ.	ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດດຳເນີນວຽກງານຈາກສຳນັກງານໃຫຍ່ທີ່ດຳເນີນວຽກງານໄດ້ດີໂດຍມີສິ່ງສາທາລະນະນຸປະໂພກທີ່ໜ້າເຊື່ອ ຖື, ມີການບັນທຶກຂໍ້ມູນທີ່ປອດໄພ ແລະ ມີການເກັບຮັກສາຊັບສົມບັດ ແລະ ມີສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ສະໜັບສະໜູນການປະສານງານ, ການລາຍງານ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສະຫວັດດີການຂອງພະນັກງານ.	ມີຫລັກການທີ່ຮັບໃຊ້ການເຮັດວຽກໄດ້ຂັ້ນຕ່ຳສຸດ ທີ່ໄດ້ຮັບການຢືນຢັນ; ລະບົບຂອງຫ້ອງການໃຫຍ່ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດໄດ້ຖືກຍົກລະດັບໃຫ້ດີຂຶ້ນມີການເກັບຮັກສາທີ່ປອດໄພ ແລະ ມີສິ່ງສາທາລະນະໂພກຂັ້ນພື້ນຖານທີ່ດຳເນີນງານ; ໄດ້ຈັດ ການປະຊຸມກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການປະສານງານຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ແທດເໝາະກັບຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້.

ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້
2. ດຳເນີນງານສື່ສະຖານີພາກສະໜາມຂອງອຸທິຍານໃຫ້ເປັນ ຫ້ອງການສາຂາ ແລະ ຫ້ອງການ ພື້ນຖານທີ່ສະໜັບສະໜູນວຽກ ພາກສະໜາມ, ກ່ອນອື່ນໝົດຍົກ ລະດັບສະຖານີພາກສະໜາມນ້ຳ ຈະລາ ແລະ ລັງຄັງ.	ສື່ສະຖານີພາກສະໜາມດຳເນີນງານມີ ຄວາມເປັນເອກະພາບກັນໂດຍໃຫ້ຖື ເປັນຫ້ອງການພື້ນຖານແຜ່ກະຈາຍຢູ່ ແຕ່ລະແຫ່ງສຳລັບວຽກງານ ລາດຕະເວນ, ການລົງເຮັດວຽກກັບ ຊຸມຊົນ, ການລາຍງານ, ການປະຊຸມ ແລະ ເປັນສະຖານທີ່ພັກເຊົາແບບ ພື້ນຖານ.	ສະຖານີນ້ຳຈະລາ ແລະ ລັງຄັງໄດ້ຖືກ ຍົກລະດັບໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານຂັ້ນຕ່ຳ ສຸດສຳລັບການດຳເນີນງານ; ສອງ ສະຖານີ ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພີ່ມ ຫລື ນຳໃຊ້ເປັນທາງການ; ສຳເລັດການ ກວດກາ ການໃຊ້ງານ; ການມອບໝາຍ ເອົາພະນັກງານໄປເຮັດວຽກຢູ່ບັນດາ ສະຖານີ ເປັນໄລຍະປົກກະຕິ.
3. ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານຂອງ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ມາດຕະການ ປ້ອງກັນ ແລະ ການກວດສອບ UXO / ຄວາມຫລໍ່ແຫລມຂອງ ມໍຣະດົກໂລກຢ່າງເປັນເອກະ ພາບກັນໃນທຸກວຽກງານທີ່ ເປັນບຸລິມະສິດ.	ວຽກທີ່ເປັນບຸລິມະສິດໄດ້ຖືກຄັດ ເລືອກ, ອອກແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດໂດຍຜ່ານການກວດສອບ ທີ່ ເປັນເອກະພາບ, ການປະຊຸມປຶກສາ ຫາລື ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ.	ວຽກທີ່ເປັນບຸລິມະສິດໄດ້ຖືກກວດ ສອບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ, ດ້ານກົດໝາຍ, UXO ແລະ ຄວາມ ສ່ຽງກ່ຽວກັບຄວາມຫລໍ່ແຫລມຂອງ ມໍຣະດົກໂລກ; ເອກະສານບັນທຶກການ ປະຊຸມປຶກສາຫາລື ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ ຕາມຄວາມ ໝາະສົມ; ແຟ້ມ ເອກະສານກ່ຽວກັບການກວດສອບ ແລະ ການອະນຸມັດ ໄດ້ຖືກເກັບຮັກສາ ໄວ້ດ້ວຍມາດຕະຖານ.
4. ປັບປຸງສິ່ງອຳນວຍຄວາມ ສະດວກສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ສຳລັບການສຶກສາ ແລະ ການຈັດ ເຫດການຕ່າງໆສະເພາະໃນ ກໍລະນີທີ່ສະຖານທີ່ມີຄວາມ ພ້ອມ, ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີ ຄວາມສາມາດພຽງພໍໃນການ ບຳລຸງຮັກສາ.	ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກສຳລັບນັກ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສຳລັບການສຶກສາທີ່ ເປັນບຸລິມະສິດ ຈະຊ່ວຍປັບປຸງການ ເຂົ້າເຖິງທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ລະບຽບການ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສື່ນທະນາກັບ ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການຮຽນຮູ້ ໂດຍບໍ່ມີ ການຂະຫຍາຍພື້ນທີ່ອອກໄປແບບບໍ່ ມີການຄຸ້ມຄອງ.	ບັນດາສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ເປັນບຸລິ ມະສິດມີການນຳໃຊ້ມາດຕະຖານຂັ້ນ ຕ່ຳສຸດສຳລັບການຕິດປ້າຍບອກທາງ, ດ້ານສຸຂະອະນາໄມ, ການຄຸ້ມຄອງຂີ້ ເຫຍື້ອ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງທີ່ປອດໄພ; ມີການຈັດສັນວຽກງານການບຳລຸງ ຮັກສາ; ມີການທົບທວນຄືນຜົນ ປະຕິບັດງານຂອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ກ່ອນຈະຂະຫຍາຍວຽກງານອອກຕື່ມ.

ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້
5. ນຳໃຊ້ບັນຊີບັນທຶກຊັບສິນ, ລະບົບບຳລຸງຮັກສາແບບປ້ອງກັນ ແລະ ມີລະບຽບວິໄນໃນການຄຸ້ມຄອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕະຫລອດໄລຍະການໃຊ້ງານຂອງຊັບສິນ.	ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຊັບສິນທີ່ເຄື່ອນທີ່ໄດ້ຖືກຮັກສາໃຊ້ງານໄດ້ດີ ຍ້ອນມີການດູແລ, ການບຳລຸງຮັກສາຕາມກຳນົດເວລາ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບໃນການນຳໃຊ້ງົບປະມານສຳລັບວຽກບໍລິຫານໄດ້ຖືກຄຸ້ມຄອງເປັນລະບົບຫລາຍຂຶ້ນ.	ຊັບສິນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດໄດ້ຖືກຈົດເຂົ້າຢູ່ໃນບັນຊີຊັບສິນ; ໄດ້ປົ່ງບອກລາຍຊື່ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບສິນ; ມີການນຳໃຊ້ກຳນົດເວລາສຳລັບການບຳລຸງຮັກສາ; ສຳເລັດການທົບທວນກວດກາຄືນການໃຊ້ງານຂອງຊັບສິນເປັນໄຕມາດ; ການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບ O&M.

6.6 ເປົ້າໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030

ຮອດປີ 2030 ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜ່ວຍດຳເນີນງານໂດຍມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບການບຳລຸງຮັກສາດີຂຶ້ນ ແລະ ມີລະບົບຊັບສິນທີ່ສະໜັບສະໜູນການປົກປ້ອງ, ການລົງເຮັດວຽກພາກສະໜາມ, ການລົງເຮັດວຽກຂັ້ນຊຸມຊົນ, ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ, ການສຶກສາທຳມະຊາດ ແລະ ການບໍລິຫານທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ສຳນັກງານໃຫຍ່ທີ່ເໝາະສົມກັບຈຸດປະສົງຂອງວຽກງານ, ສີ່ສະຖານີພາກສະໜາມທີ່ດຳເນີນວຽກງານໄດ້, ບັນດາສິ່ງທາສາລະນຸປະໂພກທີ່ດີຂຶ້ນ ແລະ ເຄື່ອງມືການສື່ສານ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງການບຳລຸງຮັກສາທີ່ຈະແຈ້ງຂຶ້ນ ແລະ ການມີວິໄນທີ່ດີກວ່າເກົ່າໃນການກວດສອບວຽກງານຄວນເປັນການປັບປຸງປະສິດທິຜົນຂອງການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ດີຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງກໍ່ສະໜັບສະໜູນການປົກປັກຮັກສາ OUV, ຄວາມຄົງເດີມ, ມາດຕະການປ້ອງກັນຊຸມຊົນ, ຄວາມປອດໄພ ການມີວັດຖຸປັດໃຈສະໜັບສະໜູນຕະຫລອດໄລຍະຍາວ.

ໝວດ 7. ການສະໜອງທຶນທີ່ຍືນຍົງ, ການລະດົມຊັບພະຍາກອນ ແລະ ແຜນງານການເຮັດວຽກກັບ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ

ການສະໜອງທຶນແບບຍືນຍົງແກ່ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫົນໜາມໜໍ່ໄດ້ຖືກຄຸ້ມຄອງເປັນລະບົບແບບປະສົມປະສານ ແລະ ມີວິໄນ ໃນນັ້ນງົບປະມານຈາກລັດຖະບານຖືວ່າເປັນກະດູກສັນຫລັງສໍາລັບການປະກອບພະນັກງານຕົ້ນຕໍ, ການປົກປ້ອງ, ວຽກງານບໍລິຫານ ແລະ ການໄປເຮັດວຽກພາກສະໜາມໃນລະດັບຕໍ່າສຸດ, ສ່ວນການສະໜັບສະໜູນ ຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ລາຍໄດ້ທີ່ເກີດຈາກການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນຢ່າງປະດິດສ້າງທີ່ແບ່ງ ເປັນຫລາຍໄລຍະເວລາ ເພື່ອຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການມີທຶນຮັບໃຊ້ໄລຍະຍາວ. ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດກ້າວເຂົ້າສູ່ໄລຍະ 2026-2030 ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ພາບພົດການເປັນ ມໍຣະດົກໂລກ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສືບຕໍ່ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈ. ສິ່ງນີ້ຈະເປັນໂອກາດໃນການສະໜັບສະໜູນທີ່ໜັ້ນ ຄົງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄຸ້ມຄອງບໍລິການ ສໍາລັບຮູບແບບການດໍາເນີນງານທີ່ສະເໝີໃຫ້ມີພະນັກງານ 35 ຄົນ, ສ້າງຄວາມ ໜັ້ນຄົງໃຫ້ແກ່ສີ່ສະຖານີພາກສະໜາມທີ່ຮັບໃຊ້ວຽກງານຢູ່ບັນດາກຸ່ມບ້ານ, ແລະ ລະບົບການເງິນທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບ ການອະນຸລັກ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ.

ດັ່ງນັ້ນເອກະສານໃນໝວດທີ 7 ຈຶ່ງເວົ້າເຖິງກອບວຽກໃຫ້ການທຶນທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບຄວາມເປັນຈິງຂອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ, ການຈັດບຸລິມະສິດປະຈຳປີ, ການລະດົມຊັບພະຍາກອນທີ່ໂປ່ງໃສ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕະຫລອດໄລຍະຍາວ, ການຄຸ້ມຄອງ ລາຍຮັບທີ່ກວດສອບໄດ້ ແລະ ການມີວິໄນໃນການເຮັດວຽກກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄລຍະ ຍາວຂອງ CMP. ເອກະສານໃນໝວດນີ້ຍັງພົວພັນໂດຍກົງກັບການປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ, ທີ່ສະໜັບ ສະໜູນຢ່າງເຂັ້ມແຂງໃຫ້ມີງົບປະມານຂອງລັດຖະບານທີ່ຖືເປັນກະດູກສັນຫລັງສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ໂດຍຖື ເອົາການຊ່ວຍເຫລືອຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາເປັນການໃຫ້ທຶນຮ່ວມເພີ່ມໃສ່ ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານວິຊາ ການ. ການລະດົມຊັບ ພະຍາກອນບໍ່ໃຫ້ຖືວ່າເປັນການປ່ຽນແທນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະບານ, ແຕ່ມັນຍັງ ເປັນລະບົບອັນໜຶ່ງທີ່ເໝາະສົມເພື່ອຫລຸດຜ່ອນຊ່ອງວ່າທີ່ສໍາຄັນ, ການຈັດລໍາດັບຍຸດທະສາດການລົງທຶນ ແລະ ການ ສ້າງຄວາມຍືນຍົງໃຫ້ແກ່ຄຸນນະພາບຂອງການຄຸ້ມຄອງໃນໄລຍະຍາວ.

7.1 ຫລັກການສະໜອງທຶນ, ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ໂຄງສ້າງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ

ຫົນໜາມໜໍ່ຄວນມີລະບົບການສະໜອງທຶນທີ່ໃຈແຍກຢ່າງຈະແຈ້ງລະຫວ່າງພັນທະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານບໍລິຫານ, ຄ່າ ໃຊ້ຈ່າຍສໍາລັບດໍາເນີນແຜນງານ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການລົງທຶນໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງໂດຍມີຜົນເນື່ອງຕໍ່ການປະຕິບັດ ງານ ແລະ ການບໍາລຸງຮັກສາ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫລັກດ້ານບໍລິຫານລວມມີເງິນເດືອນ ແລະ ເບ້ຍລ້ຽງຕ່າງໆ, ການເຄື່ອນໄຫວວຽກລາດຕະເວນ, ການສື່ສານ, ສາທາລະນະປະໂພກ, ວຽກງານພື້ນຖານຂອງຫ້ອງການ, ມາດ ຕະການປ້ອງກັນ, ການລາຍງານ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນລະດັບຕໍ່າສຸດໃຫ້ແກ່ການເຮັດວຽກພົວພັນໂດຍກົງກັບ ຊຸມຊົນ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດໍາເນີນແຜນງານລວມເອົາການຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ, ການ ຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ, ການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ການປະຕິບັດງານວຽກງານຂ້າມຊາຍ ແດນ, MEL, ການສື່ສານ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ເຄິ່ງພື້ນຖານໂຄງລ່າງລວມ ມີສະຖານີພາກສະໜາມ, ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກສໍາລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ພາຫານະເດີນທາງ, ວິທະຍຸສື່ສານ, ລະບົບພະລັງງານແສງຕາເວັນ, IT, ອຸປະກອນການກອບກູ້ ແລະ ຕິດຕາມ ແລະ ຊັບສິນອື່ນໆທີ່ເຮັດໃຫ້ການ ປະຕິບັດງານດໍາເນີນໄປຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການບໍາລຸງຮັກສາ.

ໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີພະນັກງານ 35 ຄົນ ຕາມທີ່ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ນີ້ ແລະ ການທີ່ມີສີ່ສະຖານີພາກສະໜາມ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍວຽກງານທີ່ແບ່ງເປັນຫລາຍໄລຍະເພື່ອສະໜັບສະໜູນງົບປະມານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ. ວຽກພາກສະໜາມທີ່ແບ່ງເປັນແຕ່ລະສະຖານີນັ້ນຈະຖືກເປັນຫ້ອງການສາຂາ ແລະ ຄວນມີສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານສາທານະນຸປະໂຫກ, ການບຳລຸງຮັກສາ, ການປ່ຽນແທນອຸປະກອນ, ມາດຕະຖານທີ່ພັກເຊົາ ແລະ ການຊື້ນຳ. ດັ່ງນັ້ນການມີວິໄນໃນການໃຫ້ທຶນຈຶ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບການວາງແຜນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນໄລຍະຍາວ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຖືວ່າການລົງທຶນໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ອຸປະກອນ ຫລື ການເພີ່ມຈຳນວນພະນັກງານເປັນການລົງທຶນພຽງຄັ້ງດຽວ. ຫລັກການນີ້ແມ່ນສຳຄັນເປັນຢ່າງຍິ່ງສຳລັບທຶນໜາມໜໍ່ ເນື່ອງຈາກບັນດາບຸລິມະສິດທີ່ເປັນຍຸດທະສາດເຊິ່ງລວມທັງການສະໜັບສະໜູນການລາດຕະເວນ, ການຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ, ລະບົບຊີວະນາໆພັນ ແລະ ວຽກທີ່ພົວພັນເຊິ່ງໜ້າກັບຊຸມຊົນຈະມີຈຸດບົກຜ່ອງຢ່າງໄວວາຖ້າຫາກການສະໜອງທຶນແກ່ວຽກງານຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານມີຄວາມອ່ອນແອ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີປັດໃຈສຳລັບການລົງທຶນໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຕັ້ງແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນແລ້ວກໍຕາມ. ດັ່ງນັ້ນການສະໜອງທຶນໃນໄລຍະ 2026-2030 ຄວນປະຕິບັດຕາມສີ່ຫລັກການ. ຫລັກການທີ່ໜຶ່ງ, ການປະກອບພະນັກງານຫລັກ, ການປະຕິບັດງານພາກສະໜາມທີ່ສຳຄັນ, ການຈັດແຈງວຽກງານຄວາມປອດໄພຂັ້ນຕ່ຳສຸດ, ວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັນທະທີ່ຮີບດ່ວນທາງດ້ານ O&M ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງປຽບເໝືອນບຸລິມະສິດລະດັບໜຶ່ງ. ຫລັກການທີ່ສອງ, ການຂະຫຍາຍວຽກງານທີ່ເປັນຍຸດທະສາດຄວນແບ່ງເປັນຫລາຍໄລຍະເວລາໂດຍອີງຕາມຄວາມສາມາດທີ່ຮອງຮັບໄດ້ໃນຕົວຈິງ ແລະ ຄວາມພ້ອມໃນການຄຸ້ມຄອງ. ຫລັກການທີ່ສາມ, ການໃຫ້ທຶນຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຄວນສອດຄ່ອງກັບບັນດາບຸລິມະສິດທີ່ລວມເຂົ້າກັນ ແທນທີ່ຈະຕອບສະໜອງການໃຫ້ທຶນແບບກະແຈກກະຈາຍຕາມການສະເໜີຮ້ອງຂໍເອົາ. ຫລັກການທີ່ສີ່, ການລົງທຶນໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃໝ່ບໍ່ຄວນຖືກສົ່ງເສີມຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນການນຳໃຊ້, ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການບຳລຸງຮັກສາ, ການປ່ຽນແທນ ແລະ ຕ້ອງເຊື່ອມໂຍງກັບພັນທະຂອງມາດຕະການປ້ອງກັນ.

ຕາຕະລາງ 7-1. ຄາດຄະເນຮູບແບບການສະໜອງທຶນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ

ປະເພດ ງົບປະມານ	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເຄີຍມີ	ການສະໜອງທຶນທີ່ ຄວນມີ	ຜົນເນື່ອງຫລັກຈາກການຄຸ້ມ ຄອງ
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫລັກ ດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການ ປະກອບ ພະນັກງານ.	ເງິນເດືອນພະນັກງານ, ເບື້ຍລ້ຽງ ພື້ນຖານ, ສາທາລະນະນຸປະໂຫກ, ຄ່າ ບໍລິຫານ, ການລາຍງານຂັ້ນຕ່ຳສຸດ ແລະ ການທົບທວນຄືນການຄຸ້ມ ຄອງ.	ງົບປະມານຕົ້ນຕໍຂອງ ລັດຖະບານ.	ຕ້ອງຮັກສາໄວ້ເຖິງແມ່ນວ່າຈະ ຢູ່ໃນສະພາບທຶນຈຳກັດກໍຕາມ.
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍການ ປະຕິບັດການ ພາກສະໜາມ ແລະ ການບັງຄັບ ໃຊ້ກົດໝາຍ.	ການປະກອບຊັບພະຍາກອນເຂົ້າໃນ ການລາດຕະເວນ, ການສະໜັບສະໜູນ ນັກລາດຕະເວນ, ການສື່ສານ, ອຸປະກອນຄວາມປອດໄພ, ການ	ງົບປະມານຂອງ ລັດຖະບານເປັນກະດູກ ສັນຫລັງໂດຍມີຄູ່ຮ່ວມ ພັດທະນາທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ ໃຫ້ທຶນຊ່ວຍເຫລືອ ເພີ່ມ.	ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ບໍລິຫານສູງ, ພົວພັນໂດຍກົງ ກັບການປົກປ້ອງຊີວະນາໆພັນ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງ ພະນັກງານ.

ປະເພດ ງົບປະມານ	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເຄີຍມີ	ການສະໜອງທຶນທີ່ ຄວນມີ	ຜົນເນື່ອງຫຼັກຈາກການຄຸ້ມ ຄອງ
	ປະຕິບັດງານແບບ SMART ແລະ ການຄຸ້ມຄອງວຽກພາກສະໜາມ		
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສໍາລັບ ການເຂົ້າຮ່ວມ ຂອງຊຸມຊົນ, ມາດຕະການປ້ອງ ກັນ ແລະ ການ ພັດທະນາຊີວິດ ການເປັນຢູ່.	ການປະຊຸມປຶກສາຫາລື, ການ ປະຕິບັດຕໍ່ຄໍາຮ້ອງທຸກ, ການເຂົ້າ ຮ່ວມແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການປຶກສາ ຫາລືກ່ຽວກັບເຂດກັນຊີນ, ການເຮັດ ວຽກກັບຊຸມຊົນ ແລະ ການສະໜັບ ສະໜູນບ້ານທີ່ຖືກຄັດເລືອກ.	ການສະໜອງທຶນຂອງ ລັດຖະບານສົມທົບກັບ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ.	ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ, ບໍ່ພຽງ ແຕ່ຈະເປັນການສະໜັບສະໜູນ ເພີ່ມເຕີມໄລຍະສັ້ນເທົ່ານັ້ນ.
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນ ການທ່ອງທ່ຽວ, ການຄຸ້ມຄອງນັກ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການໂຄສະນາ ປະຊາສໍາພັນ.	ມາດຕະຖານສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ຂໍ້ ມູນນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການສະໜັບສະ ໜູນຜູ້ນໍາທ່ຽວ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການ ຄວບຄຸມຜົນກະທົບ, ການຮັກສາ ອະນາໄມ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ.	ລາຍຮັບຈາກ ການທ່ອງທ່ຽວບວກກັບ ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຄູ່ ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ໂຄງການໂດຍມີການຊີ້ ນໍາຈາກພາກລັດ.	ມີທ່າແຮງລາຍຮັບຢູ່ແລ້ວແຕ່ຍັງ ມີຄວາມຈຳກັດ ແລະ ມີ ສະເພາະຢູ່ບາງສະຖານທີ່ທ່ອງ ທ່ຽວ.
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອໍານວຍ ຄວາມສະດວກ ແລະ ຊັບສິນ.	ສະຖານີພາກສະໜາມ, ການບໍາລຸງ ຮັກສາ, ພາຫະນະຂົນສົ່ງ, ວິທະຍຸ ສື່ສານ, ລະບົບພະລັງງານແສງຕາເວັນ , IT, ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກນັກ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການປ່ຽນແທນ ອຸປະກອນ.	ການສະໜອງທຶນແບບ ປະສົມປະສານໂດຍມີ ການກວດສອບ ຕະຫຼອດໄລຍະຂອງ ໂຄງການ.	ບໍ່ຄວນໃຫ້ມີການລົງທຶນຖ້າ ຫາກບໍ່ມີ O&M ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນການນໍາ ໃຊ້.
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຍຸດ ທະສາດການ ພັດທະນາ ແລະ ການຮ່ວມມື	ການຮ່ວມມືໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ການ ຊ່ວຍເຫຼືອໃນການລະດົມທຶນ, ການ ຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນ, ການ ກະກຽມແນວຄວາມຄິດ, ນະວັດຕະ ກຳ ແລະ ການຮຽນຮູ້	ທຶນຕົ້ນຕໍຂອງຄູ່ຮ່ວມ ພັດທະນາ ແລະ ຂອງ ແຜນງານ	ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ການຂະຫຍາຍ ວຽກງານ, ແຕ່ຕ້ອງສອດຄ່ອງ ກັບບຸລິມະສິດຫຼັກໃນການ ຄຸ້ມຄອງ

7.2 ແຫລ່ງທຶນ ແລະ ກົນໄກການສະໜອງທຶນ

ການສະໜອງທຶນຈາກລັດຖະບານຖືເປັນແຫລ່ງຕົ້ນຕໍ ແລະ ບໍ່ສາມາດເອົາແຫລ່ງທຶນອື່ນມາປ່ຽນແທນໄດ້ສໍາລັບການສະໜັບສະໜູນອຸທິຍານດັ່ງກ່າວ. ອັນນີ້ແມ່ນລວມທັງໂຄງສ້າງລະບົບການຄຸ້ມຄອງທີ່ເປັນທາງການ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດສໍາລັບການປົກປ້ອງ ແລະ ການບໍລິຫານ, ແລະ ວຽກງານການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານຂັ້ນຕໍ່າສຸດທີ່ບໍ່ສາມາດຂຶ້ນກັບໂຄງການໄລຍະສັ້ນພຽງຢ່າງດຽວ. ດັ່ງນັ້ນ, ໃນໄລຍະ 2026-2030, ການປົກສາທາລິກຽວກັບການສະໜອງທຶນຈາກພາກລັດຄວນຈັດບຸລິມະສິດໃສ່ການປະກອບພະນັກງານທີ່ແບ່ງເປັນຫລາຍໄລຍະຂອງໂຄງການ, ການດໍາເນີນງານພາກສະໜາມຕົ້ນຕໍ, ສື່ສະຖານີພາກສະໜາມ, ຮອບວຽນການບໍາລຸງຮັກສາ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໃນລະດັບຕໍ່າສຸດ ແລະ ລະບົບການປ້ອງກັນເຊິ່ງມີຄວາມຈໍາເປັນຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານຢ່າງຖືກກົດໝາຍ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ການຕອບສະໜອງຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນຍັງຖືວ່າສໍາຄັນເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍແຜນງານ. ການຊ່ວຍເຫລືອດັ່ງກ່າວຍັງມີຄວາມສໍາຄັນເປັນພິເສດສໍາລັບການຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນ, ມາດຕະຖານການ ທ່ອງທ່ຽວ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ, ການຍົກລະດັບຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ອຸປະກອນພາກສະໜາມ, ການຮ່ວມມືໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ນະວັດຕະກຳບາງດ້ານທີ່ຖືກຄັດເລືອກ. ຢ່າງ ໃດກໍຕາມ, ການຊ່ວຍເຫລືອຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຄວນເປັນສິ່ງຊ່ວຍເສີມ ແທນທີ່ຈະເປັນການຫັນເຫລະບົບການຄຸ້ມຄອງຂອງອຸທິຍານ. ໂຄງການຕ່າງໆທີ່ຈະເຂົ້າມາໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອຄວນຖືກກວດສອບໂດຍສົມທຽບໃສ່ CMP, ແຜນວຽກປະຈາປີ, ຫຼັກການດ້ານການປ້ອງກັນ ແລະ ຜົນເນື່ອງຕໍ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍພາກບໍລິຫານກ່ອນທີ່ຈະຮັບເອົາ.

ລາຍຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວກໍເປັນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວແຕ່ກໍຍັງມີຄວາມຈໍາກັດໃນດ້ານກະແສລາຍຮັບເຊິ່ງໄດ້ມາຈາກການເກັບຄ່າທໍານຽມ, ຄ່າບໍລິການ, ຄ່າສໍາປະທານ, ຄ່ານໍາທ່ຽວ, ການໃຫ້ການບໍລິການຈາກຊຸມຊົນ ແລະ ກົນໄກອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວແບບຖືກກົດໝາຍ. ລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຈາກການທ່ອງທ່ຽວຄວນຖືກຄຸ້ມຄອງດ້ວຍລະບຽບການທີ່ສາມາດກວດສອບໄດ້ ແລະ ໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສໃນການສົ່ງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນ. ລາຍຮັບນີ້ຄວນຖືເປັນໜຶ່ງອົງປະກອບຂອງລາຍຮັບລວມທີ່ສະໜັບສະໜູນທຶນແບບກວ້າງຂວາງ ແລະ ຍືນຍົງແທນທີ່ຈະຖືເປັນການແກ້ໄຂບັນຫາພຽງດ້ານດຽວໃນການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານໃນໄລຍະຍາວ. PFES ແລະ ການສະໜອງທຶນຈາກທາດກາກບອນຂອງປ່າໄມ້ຄວນຖືເປັນໂອກາດທີ່ຈັດແບ່ງເປັນຫລາຍໄລຍະແທນທີ່ຈະເອົາມາທົດແທນການສະໜອງທຶນຫຼັກຈາກພາກລັດທັນທີ ເນື່ອງຈາກວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຂຶ້ນກັບນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ຄວາມເຊື່ອຖືກ່ຽວກັບ MRV, ຫຼັກການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ໄລຍະການກະກຽມທີ່ຍາວນານ.

7.3 ແຜນການລະດົມຊັບພະຍາກອນ, ລະບົບຊ່ອງຫວ່າງ 3W+ ແລະ ການສະໜອງທຶນປະຈຳປີແບບຄົບຊຸດ

ການລະດົມຊັບພະຍາກອນຄວນຖືກປະຕິບັດດ້ວຍແຜນການທີ່ມີວິໄນແທນທີ່ຈະອີງໃສ່ການສະເໜີຂໍ້ທຶນຊ່ວຍເຫລືອແບບເປັນກໍລະນີໄປ. ທາງອຸທິຍານຄວນນໍາໃຊ້ວິທີການບໍລິຫານຊ່ອງວ່າງ 3W+ ທີ່ອີງຕາມສະພາບການທີ່ບັນທຶກເອົາຂໍ້ມູນໃຫ້ຮູ້ວ່າໃຜເປັນຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ໃຫ້ທຶນອັນໃດ, ໃຫ້ທຶນຢູ່ໃສ, ສໍາລັບເວລາດົນປານໃດ, ແລະ ສໍາລັບຊ່ອງວ່າງທີ່ສໍາຄັນອັນໃດທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບທຶນ. ການຕິດຕາມທຶນຄວນເຊື່ອມໂຍງກັບແຜນວຽກປະຈຳປີເພື່ອວ່າການປົກສາທາລິກຽວກັບການສະໜອງທຶນເປັນໄປຕາມບັນດາບຸລິມະສິດທີ່ໄດ້ຖືກຍືນຍັນແລ້ວ, ພັນທະຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່, ຄວາມສາມາດໃນການຮັບເອົາ ແລະ ນໍາໃຊ້ ແລະ ຫຼັກການທາງດ້ານຫຼັກຖານໃນລັກສະນະນີ້ການລະດົມແຫລ່ງ

ທຶນຈະເປັນເຄື່ອງມືຄຸ້ມຄອງອັນໜຶ່ງແທນທີ່ຈະເປັນການເຮັດວຽກພົວພັນໂດຍກົງກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນທີ່ເປັນແຕ່ລະກໍລະນີໄປ.

ຄວນກະກຽມໃຫ້ມີມາດຕະຖານອັນໜຶ່ງສໍາລັບການສະໜອງທຶນປະຈຳປີແບບຄົບຊຸດເພື່ອປຶກສາຫາລືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນແກ່ລັດຖະບານ. ມາດຕະຖານຄວນສັງລວມແຜນວຽກປະຈຳປີ, ຊ່ອງວ່າງທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ, ການສັງລວມທຶນທີ່ອາດມີໃຫ້ໂດຍຫຍໍ້ແບບຄົບຊຸດ, ເງື່ອນໄຂມາດຕະການປົກປ້ອງ ແລະ ການສະຫຼຸບໃຫ້ເຫັນງົບປະມານທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າລາຍການໃດໄດ້ຮັບການຍືນຍັນແລ້ວ, ລາຍການໃດຍັງລໍຖ້າ ແລະ ລາຍການໃດທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບທຶນ. ການສະໜອງທຶນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດອາດລວມເອົາວຽກງານການປົກປ້ອງຫຼັກ ແລະ ການດໍາເນີນວຽກງານພາກສະໜາມ, ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄວາມປອດໄພຕໍ່ OUV, ການລວມເອົາການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່, ລະບົບ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຊີວະນາໆພັນ, ຄວາມທົນທານຕໍ່ດິນຟ້າອາກາດ, ການສຶກສາກ່ຽວກັບທໍາມະຊາດ ແລະ ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນ. ຄວນມີການກັ່ນກອງຄວາມເຊື່ອຖືຕໍ່ທຸກການລະດົມທຶນ: ບັນດາບົດສະເໜີໂຄງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ລະບົບດິຈິຕອນ ຫລື ການສ້າງລາຍຮັບທີ່ຄວນຈະມີຄວາມຄືບໜ້າໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີຄວາມພ້ອມ ແລະ ຄວາມພຽງພໍທາງດ້ານຄວາມເປັນເຈົ້າການ, O&M, ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງ.

ອຸທິຍານຄວນໃຊ້ແຜນການລົງທຶນແບບມີວິໄນເພື່ອວ່າການສະແດງຄວາມສົນໃຈໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອສາມາດຫັນໄປເປັນບາດກ້າວຕໍ່ໜ້າທີ່ເຫັນດີນຳກັນ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນການກັ່ນກອງແນວຄວາມຄິດ, ການປະເມີນຮ່ວມກັນ, ການທົບທວນທາງດ້ານວິຊາການ ຫລື ການຍື່ນບົດສະເໜີໂຄງການ. ສິ່ງນີ້ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບຜົນຂອງການປຶກສາຫາລືທີ່ວ່າການລະດົມທຶນ ແລະ ການປຸກລະດົມການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ເປັນເຫດການຄວນນຳໃຊ້ໃຫ້ເຂົ້າກັບບັນດາບຸລິມະສິດທີ່ມີທ່າແຮງທີ່ຈະໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫລືອຢ່າງໄວວາ ແລະ ໂປ່ງໃສ.

7.4 ຮູບແບບການເປັນຄູ່ຮ່ວມມື, ໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບທຶນຈາກ ODA/INGOs, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ

ການຄຸ້ມຄອງການເປັນຄູ່ຮ່ວມມືຄວນຖືເປັນສາຍພົວພັນທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເປັນທາງການແທນທີ່ຈະຖືເປັນການສະແດງເຈດຕະນາລືມທີ່ດີແບບບໍ່ເປັນທາງການ. ບັນດາ MoUs, ແຜນວຽກຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ເອກະສານບັນທຶກທີ່ມີຄວາມລະອຽດຄົບຖ້ວນ, ພັນທະການລາຍງານ ແລະ ຫຼັກການເກັບມ້ຽນແຟ້ມເອກະສານກ່ຽວກັບຫຼັກຖານຄວນຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ເພື່ອໃຫ້ກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ຮັບສະໜັບສະໜູນຈາກພາຍນອກສອດຄ່ອງກັບ CMP, ແຜນວຽກປະຈຳປີ ແລະ ກອບວຽກດ້ານການປ້ອງກັນຂອງອຸທິຍານ. ສິ່ງນີ້ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮ່ວມມືກັບລັດຖະບານ, ແຜນງານທີ່ໄດ້ຮັບທຶນຈາກອົງການຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງ CSR/ESG, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນທີ່ຖືກຄັດເລືອກ ແລະ ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນ.

ການສະໜອງທຶນດ້ວຍງົບປະມານຂອງລັດຖິເປັນແຫລ່ງທຶນຕົ້ນຕໍ ແລະ ບໍ່ສາມາດເອົາແຫລ່ງອື່ນມາປ່ຽນແທນໄດ້ໃນການສະໜັບສະໜູນວຽກງານຂອງອຸທິຍານດັ່ງກ່າວ. ການປະເມີນດ້ານວິຊາການຂອງອົງການ IUCN ຍືນຍັນໃຫ້ຮູ້ວ່າລັດຖະບານສະໜອງທຶນສໍາລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຼັກໃນການດໍາເນີນງານ ແລະ ເງິນເດືອນຂອງພະນັກງານ ແລະ, ອີງຕາມຂໍ້ມູນເພີ່ມ, ການປະເມີນດັ່ງກ່າວໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບງົບປະມານທີ່ໄດ້ຖືກຈັດສັນແລ້ວຮອດປີ 2030 ທີ່ຂ້ອນຂ້າງຈະພຽງພໍສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງແບບຕໍ່ເນື່ອງ. ການປະເມີນດັ່ງກ່າວຍັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າການປະກອບພະນັກງານເພີ່ມ ແລະ ການສ້າງຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການຍັງມີຄວາມຈໍາເປັນເພື່ອຕອບສະໜອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງອຸທິຍານທີ່ມີຂະໜາດ ແລະ ຄວາມສະຫຼັບສັບຊ້ອນລະດັບນີ້.

ການໃຫ້ທຶນຊ່ວຍເຫລືອຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນຍັງມີຄວາມຈຳເປັນຕໍ່ການປັບປຸງລະບົບ ແລະ ການຂະຫຍາຍແຜນງານ. ທະນາຄານໂລກ (ໂດຍຜ່ານໂຄງການພູມມິຫັດ ແລະ ພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່), ອົງການ GIZ ໂດຍຜ່ານໂຄງການ ProFEB) ໂຄງການ Grand Duchy of Luxembourg and Switzerland (ໂດຍຜ່ານແຜນງານການພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ (LDP LAO/338 2023-2027)), ໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອຮອດປີ 2027 ແລະ ຄາດວ່າຍັງຈະມີໂຄງການ UK Biodiverse Landscapes Fund support ທີ່ຈະຊ່ວຍເຫລືອຮອດປີ 2030 ເຊິ່ງຈະເປັນການສ້າງຂົວຕໍ່ໃນການໃຫ້ທຶນແທນທີ່ຈະເປັນການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມຕ້ອງການໄລຍະຖາວອນ. ລາຍໄດ້ຈາກການທ່ອງທ່ຽວກໍເປັນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຕົວຈິງແລ້ວແຕ່ວ່າຍັງມີຄວາມຈຳກັດຢູ່ເຊິ່ງໄດ້ຈາກການເກັບຄ່າທຳນຽມການເຂົ້າທ່ອງທ່ຽວ, ຄ່າບໍລິການ, ຄ່າສຳປະທານ ແລະ ຄ່າອອກໃບອະນຸຍາດ. ທຶນທີ່ຈະໄດ້ຈາກ PFES, ແລະ ທາດກາກບອນຂອງປ່າໄມ້ໃຫ້ຖືວ່າເປັນໂອກາດທີ່ຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຫລາຍຊ່ວງເວລາຂອງໂຄງການເຊິ່ງຈະບໍ່ແມ່ນທຶນທີ່ຈະສາມາດເອົາມາປ່ຽນແທນວຽກງານການເງິນຫລັກຂອງພາກລັດໄດ້ທັນທີ, ເນື່ອງຈາກວ່າມັນຂຶ້ນກັບນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ຄວາມເຊື່ອຖືກ່ຽວກັບ MRV ແລະ ຫລັກການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ.

ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືໄດ້ເນັ້ນໃສ່ການສະເໜີໃຫ້ມີການຮັບຮູ້ຢ່າງຈະແຈ້ງຂຶ້ນຕື່ມກ່ຽວກັບການເຂົ້າຮ່ວມໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນຂອງພາກເອກະຊົນ. ດັ່ງນັ້ນເອກະສານໃນໝວດທີ 7 ນີ້ຄວນຮັບຮູ້ການຮ່ວມມືທີ່ເໝາະສົມ, ໃນຂະນະທີ່ຍັງນຳໃຊ້ລະບຽບວິໄນອັນເກົ່າໃນດ້ານການຄຸ້ມຄອງສຳລັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາອື່ນ. ໂອກາດກ່ຽວກັບການໄດ້ຮັບທຶນຈາກ ODA ຄວນເຊື່ອມໂຍງກັບການພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນທີ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ບັນດາບຸລິມະສິດກ່ຽວກັບການສ້າງຊຸມຊົນໃຫ້ມີຄວາມທົນທານ. ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນຄວນສຸມໃສ່ຂົງເຂດທີ່ຜູ້ປະກອບການທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ສາມາດເພີ່ມຄຸນຄ່າໃຫ້ແກ່ວຽກງານໂດຍບໍ່ສ້າງຄວາມອ່ອນແອໃຫ້ແກ່ລະບົບການອະນຸລັກ, ໂດຍທີ່ພາກເອກະຊົນສາມາດປະກອບສ່ວນໄດ້ເຊັ່ນ ການບໍລິການການທ່ອງທ່ຽວ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການພັດທະນາຜະລິດຕະພັນທ້ອງຖິ່ນ, ການສະໜັບສະໜູນວຽກບໍລິຫານ, ການສື່ສານ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການໂຄສະນາສ້າງຈິດສຳນຶກ, ການຮ່ວມສະໜອງທຶນກ່ຽວກັບ CSR/ESG, ຫລື ການສະໜັບສະໜູນທຶນສຳລັບອຸປະກອນໃຊ້ງານບາງຢ່າງທີ່ຖືກຄັດເລືອກ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ.

ການຄຸ້ມຄອງການຮ່ວມມືສຳລັບການສະໜອງທຶນຄວນນຳໜ້າໂດຍຄະນະການນຳຂອງອຸທິຍານ, ຂະແໜງແຜນການ, ການເງິນ ແລະ ຕິດຕາມພາຍໃນ, ແລະ ຂະແໜງພົວພັນສາກົນ ແລະ ປະສານງານພາຍນອກດັ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນໝວດທີ 2. ການເຮັດແບບນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ການປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການສະໜອງທຶນໃຫ້ເຂົ້າກັບໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ອະນຸມັດແລ້ວແທນທີ່ຈະສ້າງໜ່ວຍງານຄູ່ຂະໜານຂຶ້ນມາໃໝ່ທີ່ບໍ່ນອນຢູ່ໃນການອອກແບບຂອງ CMP.

7.5 ນັກສຶກສາຝຶກງານ, ອາສາສະໝັກ ແລະ ແຜນງານເອົານັກຝຶກງານຊ່ວຍວຽກວິຊາການ

ນັກສຶກສາຝຶກງານອາສາສະໝັກ ແລະ ແຜນງານເອົານັກຝຶກງານຊ່ວຍວຽກວິຊາການຈະຊ່ວຍເພີ່ມໂອກາດໃຫ້ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ຮຽນຮູ້ດ້ານວິຊາການຂອງອຸທິຍານ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຈະເອົານັກຝຶກງານເຮັດວຽກແທນພັນທະຂອງພະນັກງານ. ສະນັ້ນການຮັບເອົານັກສຶກສາຝຶກງານຈຶ່ງຄວນເປັນຈຳນວນຈຳກັດໂດຍໃຫ້ເຮັດວຽກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕ່ຳ ແລະ ເຮັດວຽກພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳເປັນຕົ້ນແມ່ນວຽກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂໍ້ມູນ, ການສື່ສານ, ການແປພາສາ, ການນັບຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າຊົມ, ການສຳຫລວດຊີວະນາໆພັນ, ການຊ່ວຍຕິດຕັ້ງກ້ອງຖ່າຍດັກຖ່າຍພາບສັດປ່າ, ການກວດກາສະພາບຂອງເສັ້ນທາງທ່ອງທ່ຽວ, ການຊ່ວຍໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຫລື ເຮັດວຽກວິໃຈ ແລະ ການສຶກສາບາງດ້ານ. ພາລະບົດບາດ, ການຄຸ້ມຄອງຊີ້ນຳ, ຄວາມປອດໄພ, ການຮັກສາຄວາມລັບຂອງອົງການ, ການປະກັນໄພ ຫລື ການຈັດສັນຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຜົນຂອງການຝຶກງານແບບເປັນພາກບັງຄັບຄວນຖືກກຳນົດໄວ້ກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມເຂົ້າຝຶກງານ.

ການເອົານັກຝຶກງານວຽກວິຊາການຈະເປັນປະໂຫຍດຫລາຍໃນກໍລະນີທີ່ໃຫ້ພວກເຂົາຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນລະບົບຄວາມຮູ້ດ້ານຊີວະນາໆພັນ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສິນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຜະລິດຕະພັນການສື່ສານ, ການແປພາສາ, ການຕິດຕາມໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອ ຫລື ແຜນງານການສຶກສາຮຽນຮູ້ທຳມະຊາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ການເອົານັກສຶກສາຝຶກງານເຂົ້າຊ່ວຍວຽກວິຊາການຄວນກຳນົດຂອບເຂດເວລາ, ມີການຄຸ້ມຄອງຊີ້ນຳຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ເຮັດວຽກສອດຄ່ອງກັບບຸລິມະສິດຂອງອຸທິຍານ. ບໍ່ຄວນໃຊ້ນັກສຶກສາຝຶກງານໃຫ້ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຕົ້ນຕໍ, ເຮັດວຽກຄຸ້ມຄອງ ຫລື ເຮັດວຽກໃນຕຳແໜ່ງງານຜູ້ບໍລິຫານທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງສະຖາບັນເປັນການຖາວອນ.

7.6 ແນວຄວາມຄິດການລະດົມທຶນ ແລະ ເຫດການລະດົມທຶນ

ອຸທິຍານຄວນມີແນວຄວາມຄິດໂຄງການທີ່ມີຈຸດສຸມເພື່ອລະດົມທຶນ ແລະ ເພື່ອປົກສາຫາລືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ. ແນວຄວາມຄິດຈຸດສຸມດັ່ງກ່າວບໍ່ປ່ຽນແທນການວາງແຜນປະຈຳປີ ຫລື ການຂຶ້ນງົບປະມານຂອງລັດ; ມັນແມ່ນເຄື່ອງມືການລະດົມທຶນອັນໜຶ່ງທີ່ຜັນຂະຫຍາຍບັນດາບຸລິມະສິດຂອງ CMP ໃຫ້ກາຍເປັນແນວຄວາມຄິດທີ່ຄົບຊຸດທີ່ສາມາດສະໜອງທຶນໃຫ້ໄດ້ ແລະ ມີຄວາມພ້ອມດ້ານມາດຕະການປ້ອງກັນ. ເອກະສານແນວຄວາມຄິດທີ່ເຕັມສ່ວນແມ່ນມີຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຫລື ເອກະສານຄົບຊຸດສຳລັບການລະດົມທຶນ, ໃນຂະນະທີ່ເນື້ອໃນຫລັກຂອງໝວດນີ້ມີພຽງແຕ່ການສັງລວມທາງດ້ານຍຸດທະສາດເທົ່ານັ້ນ.

ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການລະດົມທຶນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ, ທຶນໝາມໜ່ວຍຈັດ ຫລື ເຂົ້າຮ່ວມເຫດການທີ່ເປັນທາງການກ່ຽວກັບການລະດົມທຶນ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຢ່າງເປັນໄລຍະປົກກະຕິ. ຈຸດປະສົງຂອງເຫດການເຫລົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນເພື່ອການສົ່ງເສີມທົ່ວໄປພຽງຢ່າງດຽວ. ຈຸດປະສົງກໍເພື່ອນຳສະເໜີແຜນການລົງທຶນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື, ສະແດງໃຫ້ຮູ້ຊ່ອງວ່າງຂອງອັດຕາປົກຄຸມ ແລະ ການຄົງຄ້າງຢູ່ຂອງທຶນຊ່ວຍເຫລືອ. ເປັນໂອກາດໃຫ້ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຈັບຄູ່ກັນ ແລະ ຄັດຈ້ອນແນວຄວາມຄິດສຳລັບການໃຫ້ທຶນທີ່ເປັນໄປໄດ້ສູງເພື່ອເຮັດການປະເມີນ ແລະ ຍືນຍົດສະເໜີຂໍທຶນ. ເຫດການເຫລົ່ານັ້ນຈະເປັນປະໂຫຍດຫລາຍຖ້າຫາກທາງອຸທິຍານສະແຫວງຫາການຊ່ວຍເຫລືອແບບປະສົມປະສານຈາກຫລາຍຝ່າຍເປັນຕົ້ນແມ່ນພາກສ່ວນລັດຖະບານ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ພາກສ່ວນສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາດ້ານ CSR/ESG ແລະ ຜູ້ປະຕິບັດງານຂ້າມຊາຍແດນ.

ຕາຕະລາງ 7-2. ສັງລວມແປດແນວຄວາມຄິດຄົບຊຸດໃນການການລະດົມທຶນ

ແນວຄວາມຄິດ	ຫົວເລື່ອງ	ຄາດຄະເນງົບປະມານ (USD)
1	ລະບົບການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ, ການປະຕິບັດຕາມມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວາມພ້ອມການປະຕິບັດງານທີ່ປອດໄພສຳລັບ OUV	USD 1.29M–2.52M
2	ການຫລຸດຜ່ອນໄພຂົ່ມຂູ່ໂດຍໃຊ້ໂປຣແກຣມ SMART, ປະສິດທິຜົນຂອງການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບຊຸມຊົນ	USD 1.29M–2.45M

ແນວ ຄວາມຄິດ	ຫົວເລື່ອງ	ຄາດຄະເນງົບປະມານ (USD)
3	ການໃຫ້ທຶນທີ່ຍືນຍົງ, ແຜນການລົງທຶນທີ່ມີຄວາມພ້ອມດ້ານມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ການປະຕິບັດດ້ານ O&M ໃນໄລຍະຍາວໄດ້.	USD 1.25M–2.60M
4	ການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນປັດໃຈຄວາມກົດດັນໃນບ້ານທີ່ຢູ່ໃນເຂດກັນຊືນ	USD 1.61M–3.42M
5	ການຄົ້ນຄວ້າຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຊີວະນາໆພັນ, ການຕິດຕາມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມຮູ້ເພື່ອການສາທິດ OUV	USD 1.50M–3.03M
6	ການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດກ່ຽວກັບ OUV ທີ່ປອດໄພ, ການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການໂຄສະນາປະຊາສຳພັນກ່ຽວກັບການອະນຸລັກ	USD 1.76M–4.06M
7	ຄວາມທົນທານຕໍ່ດິນຟ້າອາກາດ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ອີງໃສ່ທຳມະຊາດໂດຍໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນຊຸມຊົນ	USD 1.72M–3.72M
8	ຮູບແບບການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນ, ລະບົບການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ແລະ ການປະຕິບັດງານທີ່ມີການປະສານງານສຳລັບ HNN–PNKB	USD 1.62M–3.44M
	ລວມງົບປະມານທັງໝົດ	USD 12.04M–25.24M.

7.7 ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ

ພາກເອກະສານຫຼັກຂອງໝວດນີ້ຄວນສັງລວມຍຸດທະສາດການຕອບໂຕ້ດ້ານການສະໜອງທຶນ, ສ່ວນຕາຕະລາງການສະໜອງທຶນລະອຽດ, ການສົມມຸດຖານງົບປະມານປະຈຳປີແມ່ນເອົາໄວ້ຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຫລື ໃນເຄື່ອງມືສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ຕາຕະລາງ 7-3. ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ

ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້
1. ຮັບປະກັນໃຫ້ມີງົບປະມານຂອງລັດທີ່ເປັນພື້ນຖານທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າ ແລະ ສາມາດຄາດຕວງລ່ວງໜ້າໄດ້ສໍາລັບການປະກອບພະນັກງານ, ການດໍາເນີນງານພາກສະໜາມ, ສະຖານີພາກສະໜາມ ແລະ ວຽກງານ O&M ທີ່ສໍາຄັນ.	ການສະໜອງທຶນປະຈຸບັນສໍາລັບວຽກບໍລິຫານຫຼັກກວມເອົາຮູບແບບການດໍາເນີນງານຂັ້ນຕໍ່າສຸດທີ່ໜັ້ນຄົງກວ່າເກົ່າສໍາລັບອຸທິຍານ, ລວມທັງການປະກອບພະນັກງານທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ, ການລົງເຮັດວຽກພາກສະໜາມ ແລະ ການປະຕິບັດງານທີ່ສໍາຄັນຕ່າງໆ.	ບັນດາຕໍາແໜ່ງງານຂອງພະນັກງານທີ່ຖືກອະນຸມັດ; ການຈັດສັນງົບປະມານປະຈຳປີສໍາລັບວຽກບໍລິຫານຫຼັກກໆ; ສະ ຖານີພາກສະໜາມດໍາເນີນການວຽກງານຮ່ວມກັນໂດຍມີພະນັກງານທີ່ໄດ້ຖືກມອບໝາຍ ແລະ ມີສິ່ງສາທາລະນະນຸປະໂພກຂັ້ນພື້ນຖານນໍາໃຊ້.
2. ຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນທີ່ຫຼາກຫຼາຍສໍາລັບການປະຕິບັດລະບຽບການໂດຍຮັກສາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍລ່ວງໜ້າສໍາລັບໄລຍະຍາວນານ.	ອຸທິຍານດັ່ງກ່າວເຮັດວຽກດ້ວຍການມີທຶນສະໜັບສະໜູນທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ມີການຄຸ້ມຄອງຫຼາຍຂັ້ນ (ລວມທັງການທ່ອງທ່ຽວ, PFES/FES ແລະ ການຂາຍທາດກາກບອນ...) ໃນຂະນະທີ່ກົນໄກໃໝ່ມີຄວາມພ້ອມ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບ OUV ແລະ ສິດທິຊຸມຊົນ.	ກະແສລາຍຮັບເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ຫຼັກການທີ່ໄດ້ມີການບັນທຶກໄວ້; ລາຍຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການແບ່ງ ປັນຜົນປະໂຫຍດໄດ້ຖືກສັງລວມ; ໄດ້ລະດົມມູນຄ່າຂອງການສະໜອງທຶນຮ່ວມຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ.
3. ດໍາເນີນແຜນງານການລະດົມຊັບພະຍາກອນຢ່າງມີວິໄນໂດຍອີງໃສ່ແຜນການສະໜອງທຶນປະຈຳປີ ແລະ ລະບົບຊ່ອງວ່າງ 3W+ ທີ່ນໍາໃຊ້ຕາມສະພາບການຕົວຈິງ.	ການລະດົມຊັບພະຍາກອນສາມາດຄາດຕວງລ່ວງໜ້າໄດ້, ມີການຈັດບຸລິມະສິດດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ແລະ ມີການເຊື່ອມໂຍງໃກ້ຊິດກວ່າເກົ່າຕໍ່ແຜນວຽກປະຈຳປີ, ຫຼັກການດ້ານຫຼັກຖານ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການນໍາໃຊ້ງົບ ປະມານ.	ໄດ້ສ້າງແຜນການສະໜອງທຶນປະຈຳປີ; ໄດ້ສໍາເລັດການດັດແກ້ຂໍ້ມູນຊ່ອງວ່າງ 3W+ ເປັນໄຕມາດ; ຈຳນວນທຶນທີ່ສາມາດຊ່ວຍໄດ້ ໄດ້ຖືກສົ່ງໃຫ້.
4. ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງການຮ່ວມມື, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງບັນດາສໍານັກງານທີ່ໃຫ້ທຶນ ODA/INGOs ແລະ ພາກເອກະຊົນ, ແລະ ຈັດສັນການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍນອກໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ CMP.	ແຜນງານການເປັນຄູ່ຮ່ວມມືໄດ້ຖືກປະສານງານດີຂຶ້ນ, ມີການກະແຈກກະຈາຍໜ້ອຍລົງ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງຫຼາຍຂຶ້ນກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CMP, ຫຼັກການລະດົມທຶນ ແລະ ການມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ.	ຈຳນວນ MoUs/ ຂໍ້ຕົກລົງຕ່າງໆທີ່ພວກຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ; ໂຄງການຂອງຄູ່ຮ່ວມງານໄດ້ຖືກປະສົມປະສານເຂົ້າຢູ່ໃນແຜນວຽກປະຈຳປີ; ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບການເປັນຄູ່ຮ່ວມມື; ຈຳນວນສໍານັກງານທີ່ໃຫ້ທຶນ ຫຼື ການປຶກສາຫາລືກັບພາກເອກະຊົນທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນ.

ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້
5. ນຳໃຊ້ແຜນງານນັກສຶກສາຝຶກງານທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ, ອາສາສະໝັກ ແລະ ເອົານັກຝຶກງານຊ່ວຍວຽກວິຊາການ ແລະ ການນຳໃຊ້ຮູບແບບແນວຄວາມຄິດ ແລະ ເຫດການລະດົມທຶນເປັນເຄື່ອງມືການລະດົມທຶນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ.	ການເອົານັກຝຶກງານຊ່ວຍວຽກວິຊາການເປັນການປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ວຽກທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຂອງອຸທິຍານໃນລັກສະນະທີ່ມີການຄວບຄຸມງານ, ແລະ ຮູບແບບແນວຄວາມຄິດໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືການລະດົມທຶນ ແລະ ການປະສານງານຢ່າງຕັ້ງໜ້າ.	ຈຳນວນຄັ້ງການເອົານັກຝຶກງານຊ່ວຍວຽກວິຊາການທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ; ຈຳນວນແນວຄວາມຄິດທີ່ໄດ້ສຳເລັດການທົບທວນ; ຈຳນວນກອງປະຊຸມລະດົມທຶນ ຫລື ກອງປະຊຸມສຳມະນາທີ່ໄດ້ໃຊ້ຮູບແບບແນວຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວ; ຈຳນວນແນວຄວາມຄິດທີ່ໄດ້ມີຄວາມຄືບໜ້າເປັນການເຂົ້າຮ່ວມຕົວຈິງຢ່າງຕັ້ງໜ້າ.
6. ຖືເອົາການສຶກສາທຳມະຊາດເປັນແຜນງານທີ່ມີເປົ້າໝາຍທີ່ຈະໄດ້ຮັບທຶນດ້ວຍຮ່ວມງານກັບອຸທິຍານ ແລະ ໃນຮູບແບບການສະໜອງທຶນ.	ການສຶກສາທຳມະຊາດໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ເປັນທາງການໃນຖານະທີ່ເປັນແຜນງານການສຶກສາ ແລະ ການອະນຸລັກໂດຍມີຄຸນຄ່າຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການຜັນຂະຫຍາຍການນຳໃຊ້ຕໍ່ໄປ.	ຈຳນວນຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການສຶກສາທຳມະຊາດ; ຈຳນວນເງິນສຳລັບການສະໜອງທຶນ ຫລື ການຊ່ວຍເຫລືອເປັນປັດໃຈອື່ນໄດ້ຖືກປຸກລະດົມ; ຈຳນວນຜົນງານຂອງແຜນງານໄດ້ຖືກລວມເຂົ້າໃນແຜນວຽກປະຈຳປີ.

7.8 ເປົ້າໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030

ຮອດປີ 2030, ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ຄວນດຳເນີນວຽກງານທີ່ມີລະບົບການສະໜອງທຶນທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງແບບໝັ້ນຄົງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ເປັນຍຸດທະສາດໂດຍທົ່ວປະມານຂອງລັດຖະບານຮັບປະກັນຂັ້ນຕໍ່າສຸດໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນງານ, ສ່ວນຄູ່ຮ່ວມງານ ແລະ ແຜນງານໃຫ້ທຶນສະໜັບສະໜູນການຂະຫຍາຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ, ລາຍຮັບຈາກການການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ແຫລ່ງອື່ນໄດ້ຖືກຄຸ້ມຄອງພາຍໃຕ້ລະບຽບການທີ່ຈະແຈ້ງ, ແລະ ການລະດົມທຶນໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜ່ານແຜນການລົງທຶນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືແທນທີ່ຈະເປັນການສະເໜີຮ້ອງຂໍເພີ່ມເຕີມເທົ່ານັ້ນ. ທາງອຸທິຍານຕ້ອງຢູ່ໃນຖານະທີ່ດີກວ່າເກົ່າໃນການໄດ້ຮັບທຶນຈາກຫລາຍຄູ່ຮ່ວມງານເພື່ອຕອບສະໜອງກັບຄວາມຕ້ອງການ, ປົກປ້ອງການລົງທຶນຂອງລັດ ແລະ ຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໂດຍມີການຄຸ້ມຄອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕະຫລອດໄລຍະຍາວ, ແລະ ການເຮັດວຽກເປັນຄູ່ຮ່ວມງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບເພີ່ມຂຶ້ນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການອະນຸລັກ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການດຳເນີນງານພາກສະໜາມ, ການສຶກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນ.

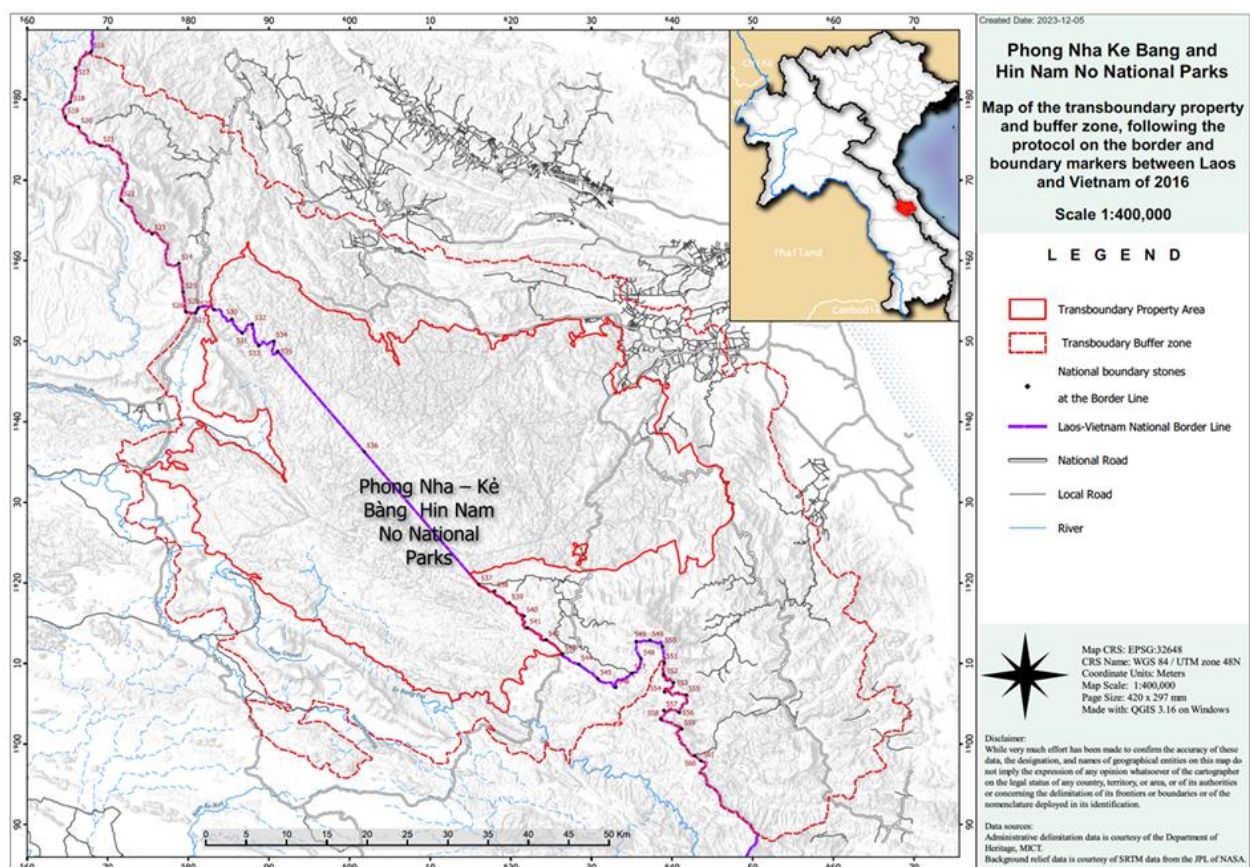
ໝວດທີ 8. ການອະນຸລັກຂ້າມຊາຍແດນ ແລະ ການຮ່ວມມື

ການອະນຸລັກ ແລະ ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນໄດ້ຖືກຄຸ້ມຄອງຢູ່ໃນອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ເຊິ່ງແມ່ນພັນທະຕົ້ນຕໍຂອງສະຖານທີ່ມໍຣະດົກໂລກແຫ່ງດຽວທີ່ຮ່ວມຊາຍແດນກັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຟອງຫຍາ-ແກບາງ.

ລັກສະນະຂ້າມແດນບໍ່ແມ່ນການເຮັດວຽກເປັນການຮ່ວມມືແບບເປັນທາງເລືອກ ຫລື ເປັນການປະຕິບັດພຽງຝ່າຍດຽວຜ່ານທາງການທູດ. ມັນແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຄຸ້ມຄອງແບບປົກກະຕິສໍາລັບການປົກປ້ອງມູນຄ່າອັນໂດດເດັ່ນລະດັບຈັກກະ ວານ, ຄວາມຄົງເດີມຂອງນິເວດວິທະຍາ, ການຕອບໂຕ້ກັບໄພຂົ່ມຂູ່, ລະບຽບວິໄນໃນການທ່ອງທ່ຽວ, ການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້, ມາດຕະການປ້ອງກັນຊຸມຊົນ ແລະ ການກວດສອບການພັດທະນາຈາກພາຍນອກ.

ດັ່ງນັ້ນ CMP ສໍາລັບໄລຍະ 2026-2030 ຈຶ່ງນໍາໃຊ້ກອບວຽກການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມຊາຍແດນໂດຍທີ່ຫີນໜາມໜໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນປະເທດ ແລະ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍເຮັດວຽກຜ່ານແຜນດໍາເນີນງານຂ້າມຊາຍແດນ ແລະ ບັນດາກົນໄກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງສອງຝ່າຍກ່ຽວກັບບຸລິມະສິດທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ທັງສອງຝ່າຍປະຕິບັດ. ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນທີ່ມີການປະສານງານເປັນຢ່າງດີຈະຊ່ວຍປັບປຸງການປົກປ້ອງອຸທິຍານຮ່ວມກັນ, ຫລຸດຜ່ອນການແຊກຊ້ອນຂອງຄວາມສ່ຽງ, ປັບປຸງການຮຽນຮູ້, ສະໜັບສະໜູນການນໍາໃຊ້ຂໍ້ຄວາມທີ່ເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ສອດຄ່ອງກັນ ແລະ ຂໍ້ມູນສໍາລັບການອະນຸລັກ ແລະ ຊ່ວຍນໍາສະເໜີສະຖານທີ່ມໍຣະດົກໂລກທີ່ເປັນຕົວແບບທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືອັນໜຶ່ງຂອງການອະນຸລັກປ່າຫີນປູນຮ່ວມກັນ.

8.1 ເຫດຜົນ, ພື້ນຖານທາງກົດໝາຍ ແລະ ການຈັດແຈງຕາມຍຸດທະສາດ

ແຜນທີ່ 8-1. ຊັບສິນຂ້າມຊາຍແດນ ແລະ ຮູບແບບການຮ່ວມມື

ແຜນທີ່ຊັບສິນຂ້າມຊາຍແດນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຫົນໜາມໜໍ່, ຟອງຫຍາ-ແກບາງ, ຊາຍແດນຮ່ວມກັນ ແລະ ຮູບແບບການຮ່ວມມືຕົ້ນຕໍ ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນແມ່ນອີງໃສ່ຄຸນລັກສະນະທາງທຳມະຊາດຂອງມໍຣະດົກໂລກໃນຕົວມັນເອງ. ຫົນໜາມ ໜໍ່ ແລະ ຟອງຫຍາ-ແກບາງ ມີພູຫົນປູນ ແລະ ພູມີທັດປ່າໄມ້ທີ່ຕິດຕໍ່ກັນໂດຍມີຄຸນຄ່າອັນໂດດເດັ່ນທາງ ຈັກກະວານຮ່ວມກັນ, ລະບົບຖ້ຳ ແລະ ອຸທິກກະສາດທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັນ, ປະຊາກອນສັດປ່າທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍໄປມາ, ມີ ສະພາບດິນຟ້າອາກາດແບບດຽວກັນ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຄືກັນ, ແລະ ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳອັນຍາວນານ, ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ. ສະຖານທີ່ມໍຣະດົກ ໂລກໄດ້ຖືກປະເມີນໃນລະດັບສາກົນທີ່ຖືເປັນສະຖານທີ່ພຽງແຫ່ງດຽວ, ແລະ ມີຄວາມກັງວົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຄວາມຄົງເດີມ, ຜົນກະທົບທີ່ສະສົມ, ຄວາມກົດດັນຈາກການພັດທະນາຂະຫຍາຍໃຫຍ່, ການສູນເສຍຊີວະນາໆພັນ ຫລື ການຕິດຕາມສະພາບຄືນຫລັງຈະບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນໂດຍຝ່າຍໜຶ່ງຝ່າຍດຽວ.

ກອບວຽກການຮ່ວມມືແມ່ນສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍມໍຣະດົກໂລກ ແລະ ຄູ່ມືແນະນຳການປະຕິບັດງານ ຂອງມັນ, ເອກະສານສະເໜີເຂົ້າເປັນມໍຣະດົກໂລກຂ້າມຊາຍແດນ, ການປະເມີນທາງດ້ານວິຊາການຂອງອົງການ IUCN, ການຮ່ວມມືແບບສອງຝ່າຍ ແລະ ການຮ່ວມມືຂັ້ນແຂວງ, TAP, ການປົກຄອງໃນວົງກວ້າງ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໂຄງສ້າງການໃຫ້ທຶນຂອງ CMP ສະບັບນີ້. ສຳລັບການ ເນີນງານ, ເອກະສານໃນໝວດນີ້ປະກອບມີກອບວຽກຍຸດທະສາດຂອງ HNN ສຳລັບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຊາຍ ແດນໂດຍອີງໃສ່ກົດໝາຍຂອງລາວ, ຄະນະບໍລິຫານງານຂອງ HNN NP, ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດຂອງລະບົບການຈັດຕັ້ງຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນບ້ານ.

ໃນໄລຍະ 2026-2030 ການຮ່ວມມືຄວນເປັນແບບສອດຄ່ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ມີຈຸດສຸມໃສ່ໃນບັນດາ ຂົງເຂດວຽກທີ່ການຮ່ວມມືເພີ່ມຄຸນຄ່າຢ່າງຈະແຈ້ງ; ມັນຄວນເປັນການຊ່ວຍເສີມທາງດ້ານເນື້ອໃນແທນທີ່ຈະເປັນ ການຊຳຊ້ອນກັບ TAP ແລະ ເຄື່ອງມືການຮ່ວມມືແບບສອງຝ່າຍອື່ນໆ; ຄວນປະຕິບັດຕາມບັນດາລະບຽບການທາງ ກົດໝາຍ, ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການຮັກສາຄວາມລັບ ແລະ ພາລະບົດບາດທາງສະຖາບັນຂອງທັງສອງ ຝ່າຍ; ຄວນສອດຄ່ອງກັບມາດຕະການປົກປ້ອງສຳລັບຊຸມຊົນ, ການເຄົາລົບວັດທະນະທຳ ແລະ ຫລັກການ FPIC ໃນກໍລະນີເກີດຜົນຕໍ່ເນື່ອງໃນທ້ອງຖິ່ນ; ມັນຄວນສະໜັບສະໜູນການຄຸ້ມຄອງທີ່ປັບປ່ຽນໄດ້ໂດຍຜ່ານການຮຽນຮູ້ ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ການແລກປ່ຽນຫລັກການ; ແລະ ມັນຄວນເໝາະສົມທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ທາງດ້ານສະຖາ ບັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພັນທະການຮ່ວມມືໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຄວາມເປັນຈິງຕະຫລອດໄລຍະຍາວ.

8.2 ຂໍ້ມູນທຽບຖານ, ສະພາບການປົກຄອງ ແລະ ການອະທິບາຍກ່ຽວກັບ CMP-TAP

ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນລະຫວ່າງຫົນໜາມໜໍ່ ແລະ ຟອງຫຍາ-ແກບາງ ໄດ້ມີພື້ນຖານຢ່າງຫລວງຫລາຍແລ້ວ. ການເຮັດວຽກທີ່ຈັດແຈງແບບສອງຝ່າຍໃນເມື່ອກ່ອນ, ການຮ່ວມມືລະດັບອຸທິຍານ ແລະ ລະດັບແຂວງ, ວຽກການ ສະເໜີເຂົ້າເປັນມໍຣະດົກໂລກ, ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຊີວະນາໆພັນ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການຮ່ວມ ມືທີ່ໄດ້ດັດແກ້ເຊິ່ງທັງໝົດເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ກາຍເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການປະຊຸມປຶກສາຫາລືຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ດັ່ງນັ້ນຂໍ້ມູນ ທຽບຖານໃນປະຈຸບັນຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີໃນສະຖາບັນ. ທັງສອງຝ່າຍຮັບຮູ້ຄຸນຄ່າຮ່ວມກັນຂອງສະຖານທີ່ມໍຣະດົກ ໂລກ ແລະ ໄດ້ມີປະສົບການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນຫລາຍປະເດັນມາແລ້ວ.

ໃນຂະນະດຽວກັນ, ລະບົບປະຈຸບັນຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນຊ່ອງວ່າງທີ່ສໍາຄັນຢູ່. ການຮ່ວມມືຈະມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າໃນດ້ານຫຼັກການເຊິ່ງເຂັ້ມແຂງກວ່າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງປະຈຳປີ. ຈຸດປະສານງານ, ກະແສໄຫລວຽນຂອງຂໍ້ມູນ, ລະບົບປົກກະຕິສໍາລັບການແຈ້ງໃຫ້ຊາບເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ຕາຕະລາງທົບທວນຄືນຮ່ວມກັນຕາມປະຕິທິນ, ບາງຕົວຊີ້ວັດຮ່ວມກັນ, ຜະລິດຕະພັນຄວາມຮູ້ ແລະ ວິທີການຕິດຕາມຊຸກຍູ້ຕາມທີ່ເຫັນດີກັນແມ່ນຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມຄືບໜ້າເທົ່າກັນໃນທຸກຫົວຂໍ້ການຮ່ວມມື. ຄວາມແຕກຕ່າງໃນລະບົບການບໍລິຫານ, ການປະກອບພະນັກງານ, ຮອບວຽນງົບປະມານ, ພາສາ, ປະເພນີການປະຊຸມປຶກສາຫາລື, ລະດັບການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ລະບຽບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການອອກແບບໃຫ້ແທດເໝາະ ແລະ ສາມາດປັບປ່ຽນໄດ້ແທນທີ່ຈະເປັນການສົມມຸດຖານທີ່ເປັນມາດຕະຖານຢ່າງເຕັມສ່ວນ.

CMP ແລະ TAP ມີບົດບາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນແຕ່ກໍສະໜັບສະໜູນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ. CMP ແມ່ນແຜນແມ່ບົດລວມສໍາລັບຫ້າປີຂອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່. ມັນໄດ້ກໍານົດຜົນການປະຕິບັດງານຂອງຫີນໜາມໜໍ່, ແຜນງານທີ່ແບ່ງເປັນແຕ່ລະຫົວຂໍ້, ຮູບແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ບຸລິມະສິດໃນການສະໜອງຫີນ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນຝ່າຍລາວ. TAP ແມ່ນເຄື່ອງມືການປະສານງານຂ້າມຊາຍແດນຮ່ວມກັນລະຫວ່າງ HNN NP ແລະ PNKV NP. ມັນສຸມໃສ່ຈຸດປະສົງການຮ່ວມມື ແລະ ໜ້າວຽກທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ທັງສອງຝ່າຍປະຕິບັດ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ມີຮ່ວມກັນ, ການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ, ກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ບາງພິທີການຮ່ວມກັນ. TAP ຈະບໍ່ໄດ້ຖືກໃຊ້ປ່ຽນແທນ CMP, ມັນຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ CMP ສໍາລັບປະເດັນລະຫວ່າງຊາຍແດນ. ໃນລັກສະນະຄືກັນ, ແຜນວຽກປະຈຳປີ, SOPs ແລະ ບັນດາເຄື່ອງມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຫົວເລື່ອງແມ່ນນໍາໃຊ້ສໍາລັບ CMP, ແລະ ໃນບາງກໍລະນີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກໍເປັນການນໍາໃຊ້ສໍາລັບບາງໜ້າວຽກຂອງ TAP.

ໃນດ້ານເນື້ອໃນ, ເອກະສານໃນໝວດນີ້ຈຶ່ງກ່າວເຖິງພັນທະທາງດ້ານຍຸດທະສາດຂອງຫີນໜາມໜໍ່, ການຈັດແຈງທາງສະຖາບັນ ແລະ ຂົງເຂດການຮ່ວມມືທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ, ໃນຂະນະທີ່ໜ້າວຽກຮ່ວມກັນທີ່ເປັນລາຍລະອຽດ, ບັນດາພິທີ ການໃນລະດັບປະຕິບັດງານ, ລາຍການວຽກໃນແຜນປະຈຳປີ ແລະ ການຈັດແຈງສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແມ່ນຍັງຈະໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນຕື່ມອີກໂດຍຜ່ານ TAP ແລະ ການວາງແຜນປະຈຳປີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ພາຍໃຕ້ຫີນໜາມໜໍ່, ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນຄວນເນັ້ນໃສ່ໜ້າວຽກການພົວພັນສາກົນທີ່ຕ້ອງໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນດັ່ງທີ່ກ່າວຢູ່ໃນໝວດທີ 2, ໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານເນື້ອໃນຈາກບັນດາໜ່ວຍງານທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບຊີວະນາໆພັນ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ການພົວພັນຊຸມຊົນ, ການເງິນ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຕາມຄວາມຈໍາເປັນ.

8.3 ການຮ່ວມມືທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ, ການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ ແລະ ການເຮັດວຽກກັບຊຸມຊົນ

ສໍາລັບໄລຍະ 2026-2030, ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນຄວນສຸມໃສ່ບາງຫົວເລື່ອງທີ່ສໍາຄັນໃນຂອບເຂດຈໍາກັດເພື່ອໃຫ້ການຮ່ວມມືພາໃຫ້ເກີດການອະນຸລັກທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ເກີດຜົນປະໂຫຍດຈາກການຄຸ້ມຄອງ. ໃນນີ້ລວມທັງການປະສານງານລະດັບສະຖາບັນ ແລະ ການວາງແຜນວຽກປະຈຳປີ; ການຕອບໂຕ້ໄພຂົ່ມຂູ່ຂ້າມຊາຍແດນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນການຮົ່ວໄຫລ; ຊີວະນາໆພັນ, ຖ້ຳ, ລະບົບນໍ້າ ແລະ ການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບດິນຟ້າອາກາດ; ການປະສານງານການທ່ອງທ່ຽວທີ່ສອດຄ່ອງກັບການອະນຸລັກ; ມາດຕະການປ້ອງກັນສໍາລັບການເຮັດວຽກພົວພັນໂດຍກົງກັບຊຸມຊົນ ແລະ ການເຄົາລົບວັດທະນະທໍາ; ດິນຟ້າອາກາດ, ຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການສື່ສານໃນສະພາບສຸກເສີນ; ການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ຖືກຄັດເລືອກ, ການລະດົມທຶນ ແລະ ການກວດສອບການພັດທະນາ. ວິທີການທີ່ມີຂອບເຂດນີ້ເຮັດໃຫ້ການຮ່ວມມືແທດເໝາະກັບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍຍັງຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັນທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດ.

ການຕິດຕາມ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນແມ່ນສິ່ງສໍາຄັນເນື່ອງຈາກວ່າສະຖານທີ່ມໍຣະດົກໂລກແຫ່ງນີ້ໄດ້ຮັບການເຫັນດີໃນລະດັບສາກົນໃຫ້ເປັນລະບົບມໍຣະດົກໂລກແຫ່ງດຽວ. ດັ່ງນັ້ນການຮ່ວມມືຄວນກວມເອົາບັນດາຫົວຂໍ້ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດທີ່ໄດ້ເຫັນດີນຳກັນ, ບັນດາຕົວຊີ້ວັດທີ່ເໝາະສົມທີ່ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກສໍາລັບກໍລະນີທີ່ເປັນປະໂຫຍດ, ວິທີການທົບທວນຄືນເປັນໝູ່ຄະນະ, ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນປະຈຳປີກ່ຽວກັບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ຊີວະນາໆພັນ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ການຟື້ນຟູ, ແລະ ການນໍາໃຊ້ຫຼັກການເປັນປົກກະຕິໃນການທົບທວນຮ່ວມກັນ. ໃນກໍລະນີທີ່ລະບົບການຕິດຕາມບໍ່ຄືກັນ, ທັງສອງຝ່າຍຕ້ອງຈັດບຸລິມະສິດໃສ່ຄວາມເໝາະສົມກັບຕົວຈິງແທນທີ່ຈະໃຊ້ລະບົບເອກະພາບອັນດຽວທີ່ບໍ່ແທດເໝາະ.

ການພົວພັນກັບຊຸມຊົນກໍມີຄວາມສໍາຄັນເທົ່າກັນ. ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນດ້ວຍການທ່ອງທ່ຽວ, ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການສື່ສານກ່ຽວກັບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ການຮັບຮູ້ວັດທະນະທຳ, ໂອກາດພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ການປະຕິບັດຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດ ຫຼື ມາດຕະການປ້ອງກັນ. ດັ່ງນັ້ນການຮ່ວມມືຕ້ອງເປັນເອກະພາບກັບມາດຕະການປ້ອງກັນໃນຮູບແບບ FPIC, ການເຂົ້າຮ່ວມທີ່ເຄົາລົບວັດທະນະທຳ ແລະ ການສື່ສານທີ່ຈະແຈ້ງກັບບັນດາບ້ານ ແລະ ຊຸມຊົນກ່ຽວກັບປະເດັນທີ່ມີຜົນເນື່ອງຕໍ່ທ້ອງຖິ່ນ. ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນບໍ່ຄວນສ້າງພັນທະຄູ່ຂະໜານກັນໄປທີ່ບໍ່ເຂົ້າກັບລະບົບການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມຂອງຝ່າຍລາວ; ການຮ່ວມມືຄວນເປັນການປັບປຸງການປະຕິບັດທີ່ຖືກກົດໝາຍຢູ່ທ້ອງຖິ່ນໂດຍມີການອະທິບາຍໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ, ມີການສື່ສານທີ່ສາມາດຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າໄດ້ ແລະ ມີການຕິດຕາມທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຫຼາຍຂຶ້ນ.

ສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດຂອງການຮ່ວມມືໃນໄລຍະຂອງ CMP ແມ່ນພະນັກງານ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຈາກຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງ. ອັນນີ້ອາດລວມທັງການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນ, ການຄຸ້ມຄອງຖ້ຳ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຄວາມປອດໄພຂອງນັກລາດຕະເວນ, ມາດຕະການການທ່ອງທ່ຽວ, ວິທີການສື່ສານ ແລະ ໃນບາງກໍລະນີແມ່ນວິທີການສຶກສາທຳມະຊາດ. ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນດັ່ງກ່າວຄວນອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງຢ່າງຈະແຈ້ງກັບຄວາມຕ້ອງການໃນການຄຸ້ມຄອງແທນທີ່ຈະຖືເປັນກິດຈະກຳທີ່ເປັນພິທີການເທົ່ານັ້ນ.

8.4 ຍຸດທະສາດການຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ

ເອກະສານພາກຫຼັກຂອງໝວດນີ້ສັງລວມຍຸດທະສາດການຕອບໂຕ້, ໃນຂະນະທີ່ໜ້າວຽກຮ່ວມກັນທີ່ເປັນລາຍລະອຽດຕື່ມ, ພິທີການໃນການດຳເນີນງານ, ເປົ້າໝາຍຕ່າງໆ, ລາຍການໜ້າວຽກປະຈຳປີ ແລະ ການຈັດແຈງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແມ່ນເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນ TAP, ຕາຕະລາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ເຄື່ອງມືທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະສານງານ. ວິທີການນີ້ເຮັດໃຫ້ໝວດທີ 8 ສອດຄ່ອງກັບຮູບແບບຂອງ CMP ທີ່ໄດ້ເຫັນດີນຳກັນ ແລະ ເປັນການຫຼີກເວັ້ນການທັບຊ້ອນກັນລະຫວ່າງ CMP ແລະ TAP.

ຕາຕະລາງ 8-1. ຍຸດທະສາດການຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ

ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້
----------------------------	----------------------------	------------------------

1. ນຳໃຊ້ໂຄງສ້າງສະຖາບັນທີ່ໝາະສົມສຳລັບການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ TAP ແລະ ລະບົບການວາງແຜນພາຍໃນຂອງ HNN.	ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນທີ່ເປັນລະບົບປົກກະຕິຜ່ານຈຸດປະສານງານທີ່ຈະແຈ້ງ, ການປະສານງານປົກກະຕິ ແລະ ການຕິດຕາມບຸລິມະສິດທີ່ໄດ້ເຫັນດີນຳກັນ.	ຈຸດປະສານງານໄດ້ຖືກຢືນຢັນ; ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມກ່ຽວກັບການປະສານງານເປັນປົກກະຕິ; ບັນດາບຸລິມະສິດປະຈຳປີກ່ຽວກັບປະເດັນຂ້າມຊາຍແດນໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້; ການບັນທຶກກ່ຽວກັບການຕິດຕາມຊຸກຍູ້ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້.
2. ປັບປຸງການສື່ສານກ່ຽວກັບໄພຂົ່ມຂູ່ຮ່ວມກັນ, ຫລຸດຜ່ອນການຮົ່ວໄຫລ ແລະ ການຮ່ວມມືດ້ານການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍໃນທົ່ວອຸທິຍານຮ່ວມກັນ.	ການຕອບໂຕ້ໄພຂົ່ມຂູ່ຂ້າມຊາຍແດນທັນເວລາຫລາຍຂຶ້ນ, ມີການປະສານງານທີ່ແທດເໝາະ ແລະ ດີຂຶ້ນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນສຳລັບເຫດການ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ເກີດຂຶ້ນທີ່ມີຜົນຕໍ່ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນ.	ລະບົບແຈ້ງການເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນແມ່ນນຳໃຊ້ໄດ້; ຈຸດຫລໍ່ແຫລມທີ່ຖືກຄັດເລືອກ/ການທົບທວນຄືນການຮົ່ວໄຫລໄດ້ປະຕິບັດ; ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນການປະສານງານກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງປະຈຳປີໄດ້ຈັດຂຶ້ນ; ການປະຕິບັດການຕິດຕາມຄືນໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້.
3. ສ້າງຄວາມຄືບໜ້າແກ່ການຮ່ວມມືມີຄວາມຄືບໜ້າໃນດ້ານຊີວະນາໆພັນຮ່ວມກັນ. ຖ້ຳ, ພູຫີນປຸນ, ລະບົບນ້ຳ ແລະ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບດິນຟ້າອາກາດໂດຍຜ່ານການຕິດຕາມທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນທາງດ້ານວິຊາການ.	ຄຸນຄ່າຂອງອຸທິຍານທີ່ມີຮ່ວມກັນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຄວາມຮູ້ທີ່ດີຂຶ້ນ, ການຮຽນຮູ້ທາງດ້ານວິຊາການທີ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແລະ ການນຳໃຊ້ຫົວຂໍ້ ແລະ ວິທີການຕິດຕາມທີ່ສອດຄ່ອງຫລາຍຂຶ້ນ.	ບັນດາຫົວເລື່ອງຮ່ວມກັນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດໄດ້ຖືກເຫັນດີ; ໄດ້ຈັດການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນທາງດ້ານວິຊາການ; ຕົວຊີ້ວັດ ຫລື ວິທີການທີ່ເໝາະສົມໄດ້ຖືກນຳໃຊ້; ຂໍ້ມູນບັນທຶກ ຫລື ການເຜີຍແຜ່ກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ປະຈຳປີໄດ້ຖືກກະກຽມໄວ້.
4. ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືການທ່ອງທ່ຽວຂ້າມຊາຍແດນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການອະນຸລັກ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການສື່ສານກ່ຽວກັບຈຸດປາຍທາງການທ່ອງທ່ຽວ.	ການຮ່ວມມື ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວສະໜັບສະໜູນຄວາມຄົງເດີມຂອງຈຸດໝາຍການທ່ອງທ່ຽວ, ມາດຕະການປ້ອງກັນນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ສອດຄ່ອງໂດຍບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການປົກປ້ອງ OUV, ຄວາມສາມາດໃນການຮອງຮັບຢ່າງມີວິໄນ ຫລື ມາດຕະການປ້ອງກັນຊຸມຊົນ.	ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມປະສານງານການທ່ອງທ່ຽວ; ໄດ້ກະກຽມເອກະສານການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ສອດຄ່ອງ ຫລື ຂໍ້ມູນສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ; ໄດ້ນຳໃຊ້ຫຼັກການສຳລັບຜະລິດຕະພັນຮ່ວມກັນບາງຢ່າງ; ການຮ່ວມມືດ້ານການທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຖືກທົບທວນຄືນເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

5. ນຳໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນທີ່ມີລັກສະນະຂ້າມແດນ ແລະ ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດຂອງຊຸມຊົນທີ່ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ FPIC ແລະ ເຄົາລົບວັດທະນະທຳ.	ບັນດາກິດຈະກຳລະຫວ່າງຊາຍແດນທີ່ມີຜົນຕໍ່ຊຸມຊົນໄດ້ຖືກອະທິບາຍ, ໄດ້ມີການສື່ສານ ແລະ ຕິດຕາມໃນຮູບແບບທີ່ເປັນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດທີ່ຖືກກົດໝາຍ ແລະ ນັບຖືຫຼັກການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງທ້ອງຖິ່ນ.	ຂະບວນການເຮັດວຽກແບບພົວພັນເຊິ່ງໜ້າກັບຊຸມຊົນທີ່ມີລັກສະນະຂ້າມແດນໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້; ໄດ້ສະໜອງຂໍ້ມູນດັດແກ້ກ່ຽວກັບບ້ານໃນກໍລະນີກ່ຽວຂ້ອງ; ການບັນທຶກຕິດຕາມມາດຕະການປອດໄພໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້; ປະເດັນຄວາມກັງວົນ ແລະ ການຮ້ອງທຸກໄດ້ຖືກແກ້ໄຂ.
6. ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຮ່ວມກັນດ້ານດິນຟ້າອາກາດ, ໄຟພິບັດ ແລະ ການສື່ສານໃນສະພາບສຸກເສີນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຖານທີ່ມໍຣະດົກໂລກຂ້າມຊາຍແດນ	ສອງອຸທິຍານປະສານງານກັນແບບມີປະສິດທິຜົນດີຂຶ້ນໃນປະເດັນຮ່ວມກັນດ້ານສະພາບດິນຟ້າອາກາດ, ໄຟໄໝ້ປ່າ, ນ້ຳຖ້ວມ, ຖ້ຳ, ແມ່ນ້ຳ, ຄວາມປອດໄພນັກຂອງທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສະພາບສຸກເສີນທີ່ມີຜົນເນື່ອງລະຫວ່າງຊາຍແດນ.	ເຫດການຄວາມສ່ຽງຮ່ວມກັນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດໄດ້ຖືກທົບທວນ; ມີຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ຍາມສຸກເສີນ ແລະ ມີຮູບແບບການສື່ສານ; ມີການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການສ້າງຄວາມພ້ອມ; ໄດ້ເກັບກຳບົດຮຽນໃນການທົບທວນປະຈຳປີ.
7. ນຳໃຊ້ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນເພື່ອປັບປຸງການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານ, ການລະດົມຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການກວດສອບການຮັບຮູ້ມາດຕະການປ້ອງກັນຂອງບົດສະເໜີໂຄງການທີ່ສຳຄັນ	ກອບວຽກຂ້າມຊາຍແດນສະໜັບສະໜູນການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ການກວດກາບົດສະເໜີໂຄງການ ຫລື ການລົງທຶນຢ່າງມີວິໄນກວ່າເກົ່າທີ່ມີຜົນເນື່ອງຢ່າງກວ້າງຂວາງທີ່ເປັນໄປໄດ້ຕໍ່ຊັບສິນ	ໄດ້ດຳເນີນການປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັນຫລື ປະສານງານກັນກັບຄູ່ຮ່ວມງານ; ໄດ້ສ້າງເອກະສານແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບປະເດັນຂ້າມຊາຍແດນ ຫລື ການປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການສະໜອງທຶນ; ໄດ້ຄັດເລືອກບາງບົດສະເໜີທີ່ສຳຄັນເພື່ອທົບທວນແບບມີການປະສານງານ; ແຜນການຮ່ວມມືປະຈຳປີໄດ້ຖືກທົບທວນ.

8.5 ເປົ້າໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030

ຮອດປີ 2030, ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໝາໝໍ້ຄວນດຳເນີນງານທີ່ມີລະບົບທີ່ແທດເໝາະກັບຕົວຈິງຫລາຍຂຶ້ນ, ລະບົບທີ່ໄດ້ຖືກບັນທຶກເປັນເອກະສານທີ່ດີກວ່າ ແລະ ມີລັກສະນະຍຸດທະສາດຫລາຍຂຶ້ນສຳລັບການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນກັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຟອງຫຍາ-ແກບາງ. ລະບົບການຮ່ວມມືຄວນໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນການປົກປ້ອງ OUV ຮ່ວມກັນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແລະ ປົກປ້ອງຄວາມຄົງເດີມ, ການສື່ສານກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືກວ່າເກົ່າ, ການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ດີຂຶ້ນ, ການນຳໃຊ້ຂໍ້ຄວາມສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ເໝາະສົມ, ມາດຕະການປົກປ້ອງສຳລັບຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືເພີ່ມຂຶ້ນ, ການປະສານງານດ້ານດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສະພາບສຸກເສີນເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານມີວິໄນຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ການປະຊຸມປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການລົງທຶນ. ໃນ

ຂະນະດຽວກັນ, ຫົນ ໝາຍໜ້າຄວນຮັກສາຄວາມຮັບຜິດຊອບລະດັບປະເທດໃຫ້ຈະແຈ້ງສໍາລັບຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນເອງ ໂດຍມີ TAP ທີ່ໃຊ້ງານໄດ້ເໝືອນດັ່ງເຄື່ອງມືຮ່ວມກັນສໍາລັບການຊ່ວຍເສີມວຽກງານ ແທນທີ່ຈະເປັນການນໍາໃຊ້ທິດແທນ CMP.

ໝວດ 9. ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ຄວາມປອດໄພຂອງນັກລາດຕະເວນ, ແລະ ການປະຕິບັດງານ ແບບ SMART

ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ຄວາມປອດໄພຂອງນັກລາດຕະເວນ ແລະ ການປະຕິບັດງານແບບ SMART ໄດ້ຖືກຄຸ້ມຄອງໃນອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫົນໝາຍໜ້າໃຫ້ເປັນໜ້າວຽກສໍາຄັນສໍາລັບການປົກປັກຮັກສາຊີວະນາໆພັນ, ຄວາມຄົງເດີມຂອງລະບົບນິເວດ, ຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຖືຂອງລະບົບການອະນຸລັກຂອງອຸທິຍານ. ຫົນໝາຍໜ້າກວມເອົາພູມມິທັດອັນກວ້າງໃຫຍ່, ສະຫລັບສັບຊ້ອນ ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນປ່າຫົນປູນທີ່ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກໂດຍມີຈຸດເຂົ້າເຖິງຫລາຍຈຸດ, ແລະ ມີຫລາຍຈຸດທີ່ຮ່ວມຊາຍແດນ, ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຄ້າຂາຍສັດປ່າ, ມີຄວາມກົດດັນຈາກວຽກງານກະສິກໍາ ແລະ ການບຸກລຸກປ່າໄມ້, ແລະ ມີຄວາມຈຳກັດເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບພື້ນທີ່ທາງພູມມິສາດ, ດິນຟ້າອາກາດ, ໄລຍະຫ່າງໄກ ແລະ ການປະກອບພະນັກງານເຮັດວຽກ. ດັ່ງນັ້ນການອະນຸລັກທີ່ມີປະສິດທິຜົນບໍ່ພຽງແຕ່ຈະຂຶ້ນກັບການປົກປ້ອງດ້ວຍກົດໝາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຂຶ້ນກັບລະບົບການເຮັດວຽກພາກສະໜາທີ່ມີວິໄນເຊິ່ງລວມມີການວາງແຜນການກວດກາລາດຕະເວນ, ການເລັ່ງເປົ້າໝາຍໃສ່ຈຸດຫລໍ່ແຫລມ, ການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນຂ່າວກອງ, ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຢູ່ພາກສະໜາທີ່ປອດໄພ, ການຄຸ້ມຄອງກະແສຂໍ້ມູນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື, ການຕິດຕາມເຫດການເກີດຂຶ້ນທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ ແລະ ການປະສານງານຢ່າງມີປະສິດທິຜົນກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນເມືອງ, ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງຊາຍແດນ, ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງນັກລາດຕະເວນຂັ້ນບ້ານ ແລະ ກົນໄກການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍທີ່ກວ້າງຂວາງກ່ຽວກັບສັດປ່າ.

ລະບົບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຢູ່ໃນຫົນໝາຍໜ້າໄດ້ມີມາດ້ວຍວັດທະນາການຢ່າງຫລວງຫລາຍຕະຫລອດໄລຍະທີ່ຜ່ານມາ. ການຈັດສັນວຽກງານກວດກາລາດຕະເວນຂັ້ນຊຸມຊົນ ແລະ ຂັ້ນບ້ານທີ່ດໍາເນີນມາໃນເມື່ອກ່ອນເປັນພື້ນຖານອັນສໍາຄັນອັນໜຶ່ງ, ແຕ່ວ່າຄວາມສ່ຽງທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຮູບແບບທີ່ປະສົມປະສານໃຫ້ຫລາຍກວ່າເກົ່າໂດຍອີງໃສ່ການກວດກາລາດຕະເວນໃນຫລາຍຮູບແບບວິທີການ, ປັບປຸງການຊີ້ນຳວຽກພາກສະໜາ, ການວາງແຜນ ການດໍາເນີນງານໃຫ້ເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າ, ການຕິດຕາມກໍລະນີໃຫ້ຈະແຈ້ງຂຶ້ນ ແລະ ການນໍາໃຊ້ເປັນລະບົບຫລາຍຂັ້ນສໍາລັບການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມື SMART ແລະ ເຄື່ອງມືການຕິດຕາມຕ່າງໆ. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຕິດຕາມລາດຕະເວນໄລຍະຍາວ ແລະ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການໄພຂົ່ມຂູ່ບັງບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຈະມີປະສິດທິຜົນຫລາຍທີ່ສຸດກໍຕໍ່ເມື່ອຄວາມພະຍາຍາມໃນການກວດກາລາດຕະເວນ, ການສັງເກດສັດປ່າ, ການບັນທຶກຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໄພຂົ່ມຂູ່, ຂໍ້ມູນຂ່າວກອງຈາກພາກສະໜາ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກຊຸມຊົນຕ້ອງໄດ້ຖືກລວບລວມເຂົ້າກັນ ແລະ ຖືກທົບທວນຄືນຢ່າງເປັນປະຈຳແທນທີ່ຈະຖືເປັນກົດຈະກຳທີ່ຕັດແຍກຢູ່ຕ່າງຫາກ. ດັ່ງນັ້ນ CMP ສໍາລັບໄລຍະ 2026-2030 ຈຶ່ງເອົາປະເດັນການການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ຄວາມປອດໄພຂອງນັກລາດຕະເວນ ແລະ ການປະຕິບັດງານແບບ SMART ເປັນລະບົບດໍາເນີນງານອັນໜຶ່ງທີ່ມີການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນການຕອບໂຕ້ໃນພາກສະໜາ, ການຮຽນຮູ້ຍຸດທະສາດ, ການປະສານງານລະຫວ່າງສໍານັກງານອົງການ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ສາມາດປັບປ່ຽນໄດ້.

ເອກະສານໃນໝວດທີ 9 ຍັງປະກອບມີກອບວຽກທາງສະຖາບັນ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກວ້າງຂວາງ. ບັນດາກົດໝາຍເຊັ່ນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້, ສັດປ່າ, ກົດໝາຍອາຍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ລ້ວນແຕ່ເປັນພື້ນຖານທາງກົດໝາຍໃຫ້ແກ່ສິດອຳນາດໃນການກວດກາລາດຕະເວນ, ການຍຶດ, ການ

ລາຍງານ, ການເຮັດວຽກກ່ຽວກັບຫລັກຖານ ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ. ໃນລະດັບພາກປະຕິບັດ, ລະບົບການກວດກາລາດຕະເວນ ໂດຍມີກຳລັງປ້ອງກັນຊາດຂັ້ນເມືອງ, ກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ແລະ ທະຫານຊາຍແດນ ແລະ ໜ່ວຍງານລາດຕະເວນຂັ້ນບ້ານໄດ້ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການປະສານງານທີ່ສຳຄັນອັນໜຶ່ງສຳລັບການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນເຂົ້າໃນການກວດກາລາດຕະເວນໃນຫລາຍຮູບແບບ, ການຈັດແຈງເບ້ຍລ້ຽງ ແລະ ການລາຍງານຈາກພາກສະໜາມ. ຢູ່ໃນລະດັບແຂວງ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການ, ເຄືອຂ່າຍບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍກ່ຽວກັບສັດປ່າຂັ້ນແຂວງໄດ້ປັບປຸງບົດບາດຂອງການປະສານງານລະຫວ່າງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ, ການລາຍງານຂໍ້ມູນປົດລັບ, ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບອາຊະຍາກຳ ແລະ ການຕິດຕາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຕ່ອງໂສ້ອາຊະຍາກຳສັດປ່າ. ລະບົບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍໃນຫົນໜາມໜ່ວຍໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເຊິ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ມີໜ້າວຽກການລາດຕະເວນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມັນຍັງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຮູບແບບການປົກປ້ອງ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍທີ່ກວ້າງຂວາງທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບການປະຕິບັດງານພາກສະໜາມ, ຂໍ້ມູນຂ່າວກອງຈາກຊຸມຊົນ, ການປະຕິບັດຕໍ່ກໍລະນີ, ການປະສານງານກ່ຽວກັບອາຊະຍາກຳສັດປ່າ ແລະ ການຫລຸດຜ່ອນໄພຂົ່ມຂູ່ແບບມີຍຸດທະສາດ.

9.1 ຮູບແບບການປະຕິບັດງານ ແລະ ປະເພດການລາດຕະເວນ

ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຢູ່ຫົນໜາມໜ່ວຍນຳໃຊ້ລະບົບການກວດກາລາດຕະເວນແບບປະສົມປະສານທີ່ລວມມີການລົງເຮັດວຽກພາກສະໜາມ, ການກວດກາລາດຕະເວນທີ່ສຸມໃສ່ຈຸດຫລໍ່ແຫລມ, ຄວາມສາມາດຕອບໂຕ້ຢ່າງໄວວາ ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງສຳນັກງານອົງການຕ່າງໆ. ການກວດກາລາດຕະເວນມີການລົງເຮັດວຽກປົກກະຕິໃນເຂດທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ, ການປາກົດຕົວຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ອຸທິຍານໃຫ້ປະຊາຊົນຮູ້ເຫັນ, ກວດກາຊອກເຫັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕັ້ງແຕ່ຫົວທີ, ສະໜັບສະໜູນການຕິດຕາມສັດປ່າ ແລະ ຖິ່ນຢູ່ອາໄສຂອງສັດ, ແລະ ມີຂໍ້ມູນຜູ້ຕິດຕໍ່ກັບອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ນັກລາດຕະເວນຂັ້ນບ້ານ. ການກວດກາລາດຕະເວນທີ່ຕອບໂຕ້ຢ່າງໄວວາຄວນຖືກນຳໃຊ້ໃນເວລາທີ່ມີເຫດການດ່ວນເກີດຂຶ້ນ, ມີຂໍ້ມູນຂ່າວກອງໃໝ່, ມີການບຸກລຸກພື້ນທີ່ເກີດຂຶ້ນແບບຊ້ຳຊາກ, ການລ່າສັດແບບເປັນກຸ່ມກ້ອນທີ່ຖືກສົງໄສ, ການເຄື່ອນຍ້າຍຂົນສົ່ງສັດປ່າ ຫລື ສະພາບການອື່ນໆທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະຕິບັດການຢ່າງຫນັກ. ຕົວແບບທີ່ມີສອງວິທີການໄປພ້ອມກັນນີ້ຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ອຸທິຍານຄວບຄຸມພື້ນທີ່ໄດ້ຢ່າງປົກກະຕິໂດຍມີການປະຕິບັດແບບຍືດຍຸ່ນຕໍ່ໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ພວມເກີດຂຶ້ນ.

ການກວດກາລາດຕະເວນໂດຍຮູບແບບຕ່າງໆຄວນຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍອີງຕາມສະພາບຂອງພູມສັນຖານ, ລະດູການ ແລະ ເສັ້ນທາງເຂົ້າເຖິງ, ຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງໄພຂົ່ມຂູ່ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງການປະຕິບັດງານ. ການກວດກາລາດຕະເວນໃນລະບົບປົກກະຕິແມ່ນສຸມໃສ່ການມີໜ້າລົງພາກສະໜາມ, ການຊອກຄົ້ນຫາຄວາມສ່ຽງ, ການປະຕິບັດຕາມຂອບເຂດແດນ ແລະ ການແບ່ງເຂດ, ການສັງເກດໃນພາກສະໜາມ ແລະ ການສ້າງສາຍສຳພັນກັບຜູ້ປະຕິບັດການຂັ້ນບ້ານ. ການກວດກາລາດຕະເວນຈຸດຫລໍ່ແຫລມຄວນສຸມໃສ່ເຂດທີ່ມັກເກີດມີບັນຫາແບບຊ້ຳຊາກ ເຊິ່ງມີການລ່າສັດ, ການໃສ່ແຮ້ວ, ການຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນແບບບໍ່ຖືກກົດໝາຍ, ການບຸກລຸກພື້ນທີ່, ການເຄື່ອນຍ້າຍຂົນສົ່ງສັດປ່າ ຫລື ຄວາມສ່ຽງອື່ນໆທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້. ການກວດກາລາດຕະເວນແບບຕອບໂຕ້ໄວຄວນສຸມໃສ່ການປະຕິບັດງານທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວທາງດ້ານເວລາ, ລວມທັງການໄລ່ຕາມ, ການສະກັດກັ້ນຈັບ, ການພິສູດຢັ້ງຢືນ, ການຢືນຢັນເຫດການ ຫລື ການສະໜັບສະໜູນໃນສະພາບສຸກເສີນໃຫ້ແກ່ບັນດາທີມງານບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍແບບປະສົມປະສານ. ການກວດກາລາດຕະເວນແບບຮ່ວມກັນພິເສດອາດຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສຳລັບປະເດັນທີ່ມີຄວາມກ້ຽວກັບຊາຍແດນ, ລະດູການທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຫລາຍທີ່ສຸດ ຫລື ການປະຕິບັດງານທີ່ມີການປະສານງານໂດຍຟົວພັນກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນເມືອງ, ຕຳຫລວດ, ທະຫານຊາຍແດນ ແລະ ຜູ້ປະຕິບັດງານອື່ນໆທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ.

ສໍາລັບຮູບແບບການດໍາເນີນງານຄວນສືບຕໍ່ນໍາໃຊ້ທິມງານແບບປະສົມປະສານຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ໂດຍຂຶ້ນກັບຈຸດປະສົງ, ທິມງານກວດກາລາດຕະເວນຄວນລວມມີນັກລາດຕະເວນຂອງອຸທິຍານເອງ, ນັກລາດຕະເວນຂອງບ້ານ ຫລື ຂອງຊຸມຊົນ, ຜູ້ຕາງໜ້າການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມຂຶ້ນເມືອງ, ກໍາລັງປ້ອງກັນຊາດ ຫລື ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງຊາຍແດນ, ກໍາລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ. ສິ່ງນີ້ແມ່ນສໍາຄັນເປັນຢ່າງຍິ່ງຢູ່ໃນເຂດສອກຫລີກຫ່າງໄກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງໂດຍທີ່ຕ້ອງໄດ້ລວມເຂົ້າກັນໃນດ້ານຕ່າງໆເຊັ່ນການເຂົ້າເຖິງ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມຮູ້ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອຳນາດທາງສະຖາບັນ. ມັນຍັງເປັນການປັບປຸງການເຮັດວຽກໃຫ້ຖືກກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມກັບພາກສະໜາມ, ໂດຍສະເພາະໃນເຂດທີ່ມີຄວາມຮູ້ຂັ້ນບ້ານ, ການຮັບຮູ້ເສັ້ນທາງຫລັບຫລີກ, ຮູບແບບການ ເຄື່ອນໄຫວເປັນລະດູການ ຫລື ການຮັບຮູ້ທາງວັດທະນະທຳ.

ການປະຕິບັດງານພາກສະໜາມຄວນມີຄວາມດຸ່ນດ່ຽງໃນດ້ານການຢັບຢັ້ງ, ເຂດຄວບຄຸມ, ຄຸນຄ່າຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວກອງ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງພະນັກງານ. ດັ່ງນັ້ນການອອກແບບການກວດກາລາດຕະເວນຈຶ່ງບໍ່ຄວນຄຳນຶງໃສ່ແຕ່ແຜນທີ່ເຂດຄວບຄຸມ, ແຕ່ຍັງຈະຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງການເກີດມີໄພຂົ່ມຂູ່ຄືນອີກ, ຄວາມຫລໍ່ແຫລມຂອງສັດປ່າ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການເຂົ້າເຖິງ, ຄວາມອິດເມື່ອຍຂອງພະນັກງານ, ສະພາບດິນຟ້າອາກາດ, ຄວາມຈຳກັດທາງດ້ານການສື່ສານ ແລະ ທາງເລືອກໃນການຕອບໂຕ້ໃນສະພາບສຸກເສີນ. ຮູບການດໍາເນີນງານບໍ່ພຽງແຕ່ຈະດໍາເນີນໃນຮູບການເປັນທາງການແບບເປັນເອກະພາບກັນທົ່ວພື້ນທີ່ຂອງອຸທິຍານເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຕ້ອງມີການປະຕິບັດງານທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປໂດຍຂຶ້ນກັບຄວາມສ່ຽງຂອງການອະນຸລັກ, ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການດໍາເນີນງານ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງປົກປ້ອງຊີວະນາໆພັນ ແລະ ປົກປ້ອງພະນັກງານເຮັດວຽກ.

9.2 ການວາງແຜນການລາດຕະເວນ, ການເລັ່ງເປົ້າໝາຍໃສ່ຈຸດຫລໍ່ແຫລມ, ແລະ ພື້ນທີ່ຄວບຄຸມ

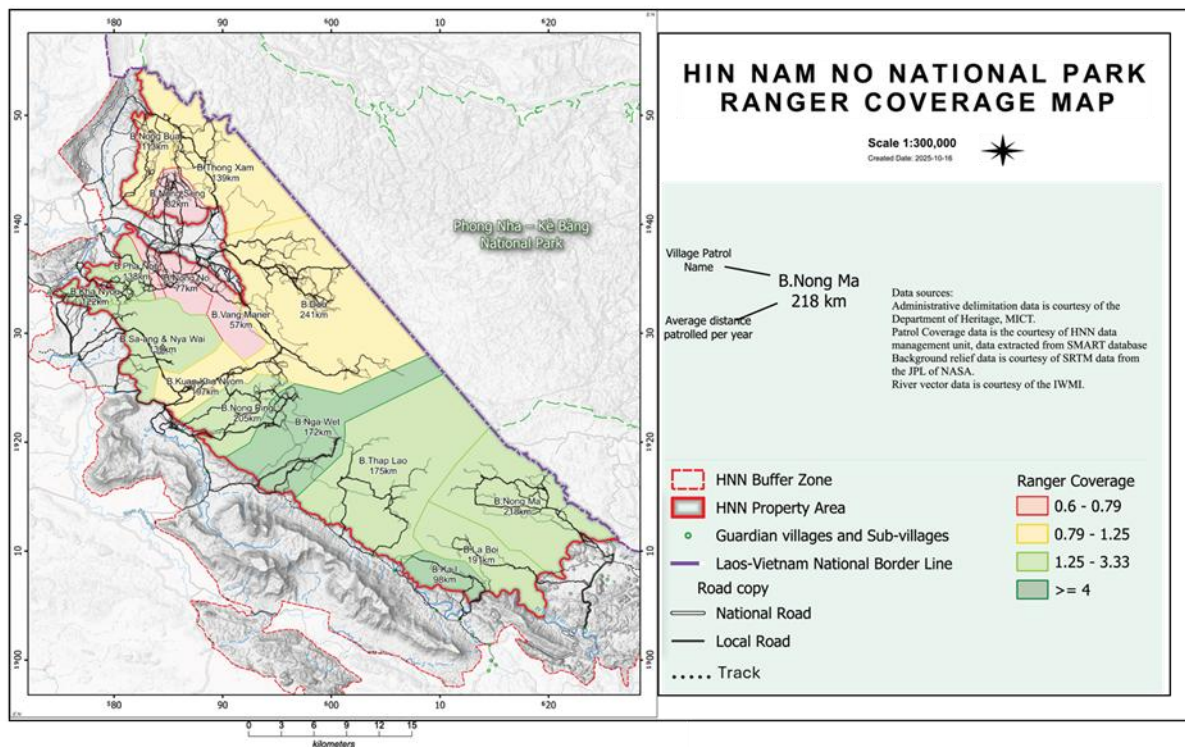
ການວາງແຜນການກວດກາລາດຕະເວນຄວນອີງໃສ່ຄວາມສ່ຽງ, ຫລັກຖານ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງໃນການດໍາເນີນງານ. ການກວດກາລາດຕະເວນຄວນຖືກວາງແຜນໂດຍມີການນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກ SMART, ຂໍ້ມູນບັນທຶກການກວດກາລາດຕະເວນໃນເມື່ອກ່ອນ, ການສັງເກດສັດປ່າ, ແຜນທີ່ໄພນາບຊຸ່, ບົດລາຍງານການບຸກລຸກພື້ນທີ່, ຂໍ້ມູນຈາກບ້ານ, ສະພາບຂອງແຕ່ລະລະດູການ, ຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງຖ້ຳ ແລະ ແລວທາງ, ແລະ ການພິຈາລະນາປະເດັນຂ້າມແດນ. ການວາງແຜນຄວນໃຫ້ບຸລິມະສິດແກ່ພື້ນທີ່ບ່ອນທີ່ມັກເກີດມີໄພນາບຊຸ່, ຄວາມຫລໍ່ແຫລມຂອງຊີວະນາໆພັນ ແລະ ໂອກາດການເຂົ້າດໍາເນີນງານໄດ້. ໃນນີ້ແມ່ນລວມທັງເສັ້ນທາງເຂົ້າເຖິງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ, ການລ່າສັດທີ່ມັກເກີດມີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ຫລື ເຂດໃສ່ແຮ້ວ, ແລວທາງທຽວຂອງສັດປ່າ, ລະບົບຖ້ຳ ແລະ ປ່າຫີນປູນ ທີ່ມີຄວາມບອບບາງຈາກການຖືກລົບກວນ, ຂົງເຂດທີ່ມີການບຸກລຸກ ຫລື ມີປະຫວັດໄຟໄໝ້ປ່າ, ແລະ ເຂດທີ່ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ເຂົ້າໄປເຮັດວຽກໜ້ອຍເຊິ່ງອາດພາໃຫ້ມີການສວຍໃຊ້ໂອກາດເຮັດກົດຈະກຳຜິດກົດໝາຍ.

ການເລັ່ງເປົ້າໝາຍໃສ່ຈຸດຫລໍ່ແຫລມຄວນຖືເປັນຫລັກການຕົ້ນຕໍຂອງລະບົບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ. ຄວນລະບຸບັນດາຈຸດຫລໍ່ແຫລມໂດຍການນໍາໃຊ້ຫລັກຖານພາກສະໜາມທີ່ມັກເກີດມີກໍລະນີຢູ່ເລື້ອຍແທນທີ່ຈະເບິ່ງພຽງແຕ່ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຄັ້ງດຽວ. ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກແນວໂນ້ມການກວດກາລາດຕະເວນ, ຂໍ້ມູນບັນທຶກກ່ຽວກັບການເຂົ້າໄປຂຸດຄົ້ນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແລະ ເຂົ້າໄປລ່າສັດ, ປ້າຍປິ່ງບອກເຖິງສັດປ່າ, ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກກ້ອງຖ່າຍດັກຈັບພາບຊັດ, ຂໍ້ມູນຂ່າວກອງຈາກບ້ານ ແລະ ປະຫວັດຂອງກໍລະນີຄວນຖືກນໍາໃຊ້ເພື່ອລະບຸພື້ນທີ່ ທີ່ຕ້ອງເພີ່ມຄວາມຖີ່ຂອງການກວດກາລາດຕະເວນ, ການນໍາໃຊ້ທິມງານແບບປະສົມປະສານ, ຄວາມພ້ອມຂອງການຕອບໂຕ້ໄວວາ ຫລື ການຕິດຕາມຂໍ້ມູນຂ່າວກອງຢ່າງເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າ. ແຜນທີ່ຂອງຈຸດຫລໍ່ແຫລມ ແລະ ບັນຊີບຸລິມະສິດສໍາລັບການກວດກາລາດຕະເວນຄວນຖືກກວດກາຄືນເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ມີການດັດແກ້ຂໍ້ມູນເນື່ອງຈາກສະພາບການໄພນາບຊຸ່ມີການປ່ຽນແປງຢູ່ເລື້ອຍ.

ການວິເຄາະຂໍ້ມູນຈາກເຂດຄວບຄຸມການລາດຕະເວນທີ່ໄດ້ປະຕິບັດໄລຍະບໍ່ດົນຜ່ານມາຈະຊ່ວຍຮັດກຸມໃຫ້ຮູ້ຄວາມຕ້ອງການໃນການວາງແຜນການກວດກາລາດຕະເວນທີ່ມີຫລາຍວິທີການແຕກຕ່າງກັນ. ຂອບເຂດລາດຕະເວນຈະບໍ່ມີລັກສະນະຄືກັນໃນບັນດາເຂດກຸ່ມບ້ານ, ໂດຍໄດ້ເຫັນວ່າມີຂໍ້ມູນບັນທຶກໄວ້ໄດ້ມີການເຂົ້າໄປກວດກາລາດຕະເວນຂ້ອນຂ້າງຫລາຍຢູ່ໃນບາງເຂດຂອງພາກໃຕ້ ແລະ ພາກກາງຂອງອຸທິຍານ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງໃນການເຂົ້າລາດຕະເວນ ຫລື ບໍ່ທັນປົກກະຕິຢູ່ໃນບັນດາພື້ນທີ່ທາງພາກຕາເວັນຕົກສ່ຽງເໜືອ ແລະ ເບື້ອງໃນຂອງພາກຕາເວັນອອກ. ສິ່ງທີ່ກ່າວມານີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າການເຮັດວຽກມີຈຸດອ່ອນຢູ່ໃນທຸກໆພື້ນທີ່ ທີ່ມີອັດຕາປົກຄຸມການລາດຕະເວນລະດັບຕ່ຳ, ເພາະວ່າພື້ນທີ່ພູມສັນຖານ, ສະພາບການເຂົ້າເຖິງ, ສະພາບທາງລະດູການ ແລະ ເງື່ອນໄຂຄວາມປອດໄພແມ່ນແຕກຕ່າງກັນຫລາຍທີ່ສຸດໃນບັນດາພື້ນທີ່ໃນທົ່ວບໍລິເວນອຸທິຍານ. ຢ່າງໃດກໍຕາມສິ່ງນີ້ຍືນຍັນໃຫ້ເຫັນວ່າຄວນມີການທົບທວນ ຄືນຄວາມພະຍາຍາມຂອງການກວດກາລາດຕະເວນ ໂດຍສົມທຽບໃສ່ໄລຍະທາງການເຂົ້າເຮັດວຽກ, ເສັ້ນທາງເຂົ້າເຖິງ, ຄວາມຫລໍ່ແຫລມຂອງຊີວະນາໆພັນ ແລະ ສັນຍານທີ່ບົ່ງບອກເຖິງໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ແທນທີ່ຈະສົມມຸດຖານວ່າໄດ້ປະຕິບັດວຽກງານພຽງພໍແລ້ວຍ້ອນວ່າໄດ້ບັນລຸຈຳນວນຄັ້ງຂອງການກວດກາລາດຕະເວນແລ້ວ.

ການວາງແຜນການກວດກາລາດຕະເວນຄວນສະໜັບສະໜູນການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດເຫດການ ແທນທີ່ຈະເປັນວຽກງານຄຸ້ມຄອງສະເພາະທີ່ແລ່ນຕາມເຫດການ. ການລົງເຮັດວຽກພາກສະໜາມທີ່ໃຫ້ຄືນເຫັນເຈົ້າໜ້າທີ່, ຈຳນວນຄັ້ງການກວດກາລາດຕະເວນທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຄືນຫລາຍເທື່ອຢູ່ໃນແລວທາງທີ່ມີຄວາມບອບບາງ, ການລົງເຮັດວຽກພາກສະໜາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກວດກາລາດຕະເວນ, ແລະ ການຕິດຕາມຢ່າງໄວວາກໍລະນີທີ່ມີສັນຍານບົ່ງບອກເຫດການທີ່ພວມເກີດຂຶ້ນເຊິ່ງທັງໝົດຄວນຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຫລຸດຜ່ອນໂອກາດທີ່ຈະເກີດກິດຈະກຳຜິດກົດໝາຍ. ດັ່ງນັ້ນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຈຶ່ງລວມເອົາການສະກັດກັ້ນຕັດເສັ້ນທາງ, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວກອງ ແລະ ການວາງເປົ້າໝາຍທີ່ປັບປຸງໄດ້.

9.3 ສະຖານີພາກສະໜາມ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນການປະກອບຊັບພະຍາກອນໃຫ້

ແຜນທີ່ 9-1. ຂອບເຂດລາດຕະເວນ, ຊ່ອງຫວ່າງພື້ນທີ່ລາດຕະເວນ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນສະຖານີພາກສະໜາມ

ແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຂອບເຂດການລາດຕະເວນ, ຊ່ອງຫວ່າງການລາດຕະເວນ, ສະຖານີພາກສະໜາມ ແລະ ການພົວພັນກັບຊີວະນາໆພັນຫລັກ ແລະ ເຂດຄວາມສ່ຽງການເຂົ້າເຖິງ.

ຮູບແບບການນຳໃຊ້ສີສະຖານີພາກສະໜາມດັ່ງທີ່ໄດ້ເຫັນດີຢູ່ໃນໄລຍະ CMP ຄວນຖືເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງລະບົບການສະໜັບສະໜູນການປະຕິບັດງານໃນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ສະຖານີເຫລົ່ານີ້ຄວນເຮັດໜ້າທີ່ດ້ວຍການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບລົງພາກສະໜາມໂດຍເຮັດວຽກກັບບັນດາກຸ່ມບ້ານ ແລະ ໃນບັນດາພູມມີທັດທີ່ມີການດຳເນີນງານເປັນບຸລິມະສິດ. ສະຖານີເຫລົ່ານີ້ບໍ່ເປັນພຽງຊັບສິນພື້ນຖານໂຄງລ່າງເທົ່ານັ້ນ; ພວກມັນເປັນຮູບແບບການເຮັດວຽກທີ່ຊ່ວຍຍູ້ການກວດກາລາດຕະເວນ, ທີ່ພັກເຊົາຂອງພະນັກງານ, ການສື່ສານ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ວຽກລົງເຖິງຊຸມຊົນ ແລະ ການຕອບໂຕ້ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ສອງສະຖານີທີ່ມີໃນປະຈຸບັນຢູ່ນ້ຳຈະລາ ແລະ ລັງຄັງ ຄວນຖືກນຳໃຊ້ເປັນຊັບສິນສຳລັບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຢູ່ໃນໄລຍະທີ່ໜຶ່ງເຊິ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກຍົກລະດັບ ແລະ ປະກອບອຸປະກອນໃສ່ໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານການດຳເນີນຂັ້ນຕ່ຳສຸດ. ອີກສອງສະຖານີເພີ່ມຄວນຖືກສ້າງຂຶ້ນ ຫລື ປະກາດນຳໃຊ້ຕະຫລອດໄລຍະ CMP, ອີງໃສ່ການຍືນຍັນເປັນຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍແລະອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຈາກການວິເຄາະຊ່ອງຫວ່າງການກວດກາລາດຕະເວນ, ຈຸດເຕົ້າໂຮມໄຟຊຸ່ມຊູ່, ຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມບ້ານ ແລະ ງົບປະມານທີ່ມີໃຫ້. ເຄືອຂ່າຍສະຖານີພາກສະໜາມຄວນສະໜັບສະໜູນເຮັດໃຫ້ເວລາສຳລັບການລະດົມຊັບພະຍາກອນສັ້ນເຂົ້າ, ມີການລົງໄປເຮັດວຽກພາກສະໜາມຫລາຍຂຶ້ນ, ການໄປເຮັດວຽກຢູ່ເຂດຊົນນະບົດທ່າງໄກມີຄວາມປອດໄພຂຶ້ນ ແລະ ມີການເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງເປັນປົກກະຕິລະຫວ່າງນັກລາດຕະເວນ, ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມນັກລາດຕະເວນຂັ້ນຊຸມຊົນ.

ສຳລັບຈຸດປະສົງການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ແຕ່ລະສະຖານີຄວນໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນການກະກຽມການລາດຕະເວນ, ການເຮັດວຽກກາງຄືນ, ການຖືຄອງອຸປະກອນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຫລໍ່ແຫລມເປັນໄລຍະຊົ່ວຄາວ, ເຄື່ອງສາກໄຟ ແລະ ເຄື່ອງມືສື່ສານ, ການລາຍງານຫລັງຈາກສຳເລັດການລາດຕະເວນ, ການເຮັດວຽກແກ້ໄຂສະພາບປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ການປະສານງານເປັນປົກກະຕິກັບຜູ້ປະຕິບັດງານຂັ້ນກຸ່ມບ້ານ. ສະຖານີເຫລົ່ານີ້ຄວນຊ່ວຍຫລຸດຜ່ອນຄວາມອິດເມື່ອຍ, ປັບປຸງການສ້າງຄວາມພ້ອມຕໍ່ສະພາບສຸກເສີນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຮອບວຽນການລາດຕະເວນທີ່ມີວິໄນຫລາຍຂຶ້ນໃນເຂດພູມສັນຖານທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ມາດຕະຖານສຳລັບນ້ຳກິນນ້ຳໃຊ້, ສຸຂະອະນາໄມ, ໄຟຟ້າ, ການສື່ສານ, ອຸປະກອນຄວາມປອດໄພ ແລະ ເງື່ອນໄຂການດຳລົງຊີວິດຂັ້ນພື້ນຖານທີ່ນຳໃຊ້ ແລະ ດຳເນີນງານໄດ້ຈຶ່ງຖືເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການມີຄວາມພ້ອມໃຫ້ແກ່ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍເຊິ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ຈະຖືເປັນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທາງດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງເທົ່ານັ້ນ.

9.4 ການປະຕິບັດງານພາກສະໜາມແບບ SMART, ກະແສຂໍ້ມູນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຈາກການວິເຄາະ

ຄວນນຳໃຊ້ໂປຣແກຣມ SMART ໃນຫົນໜາມໜໍ່ໃຫ້ເປັນລະບົບຂໍ້ມູນຈາກພາກສະໜາມມາເປັນການຕັດສິນບັນຫາແທນທີ່ຈະໃຊ້ເປັນພຽງແຕ່ເຄື່ອງມືບັນທຶກການລາດຕະເວນເທົ່ານັ້ນ. ມັນຄວນສະໜັບສະໜູນການວາງແຜນການກວດກາລາດຕະເວນ, ການຕາມຮ່ອງຮອຍ, ການບັນທຶກໄຟຊົ່ມຊູ່, ການສັງເກດສັດປ່າ, ການບັນທຶກເອກະສານກ່ຽວກັບເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ການວິເຄາະຈຸດຫລໍ່ແຫລມ, ການລາຍງານ ແລະ ການທົບທວນການຄຸ້ມຄອງ. ຄຸນຄ່າຂອງ SMART ແມ່ນຂຶ້ນກັບການນຳໃຊ້ທີ່ມີວິໄນໃນພາກສະໜາມ, ຄວາມເປັນເອກະພາບຂອງການປ້ອນຂໍ້ມູນເຂົ້າ, ການຄວບຄຸມຄຸນນະພາບຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວເປັນປົກກະຕິສຳລັບການຕັດສິນບັນຫາການດຳເນີນງານ. ລະບົບດັ່ງກ່າວຈະມີປະສິດທິຜົນສູງໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອທີມງານພາກສະໜາມ, ພະນັກງານປ້ອນຂໍ້ມູນ ແລະ ຂັ້ນການນຳເອົາໄປນຳໃຊ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການອັນໜຶ່ງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຖືກກົດໝາຍ, ມີຄວາມຍືນຍົງທາງດ້ານການສະໜອງທຶນ, ບັນດາເທັກໂນໂລຢີທີ່ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການນໍາໃຊ້ SMART ແບບເຄື່ອນທີ່ ທີ່ໄດ້ຖືກປັບປຸງ, ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານ GPS, ລະບົບກ້ອງຖ່າຍຮູບ, ເຄື່ອງມືການສື່ສານ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ພາກສະໜາມອາດຖືກແບ່ງເປັນ ຫລາຍໄລຍະເພື່ອປັບປຸງການຄົ້ນພົບ, ການຂຽນບັນທຶກ, ການວິເຄາະ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງການກວດກາ ລາດຕະເວນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຄວນຖືກນໍາໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືຊ່ວຍຢູ່ພາຍໃນລະບົບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍທີ່ຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ແທນທີ່ຈະຖືກນໍາໃຊ້ເປັນຈຸດປະສົງທາງຍຸດທະສາດເທົ່ານັ້ນ.

ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນພາກສະໜາມຄວນກວມເອົາແລວທາງການລາດຕະເວນ, ການບັນທຶກໄພຂົ່ມຂູ່, ຈຸດພິລຸດຂອງ ສັດ ປ່າ, ແລະ ການສັງເກດການ, ຕົວຊີ້ວັດກ່ຽວກັບການບຸກລຸກພື້ນທີ່, ກໍລະນີການຍຶດ, ສະຖານທີ່ຕັ້ງແຄ້ມ, ເຄື່ອງ ດັກຈັບສັດ, ຫລັກຖານກ່ຽວກັບບືນ, ຫລັກຖານການຂຸດຄົ້ນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ຮ່ອງຮອຍໄຟໄໝ້, ຄວາມກົດດັນຂອງ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການສັງເກດທາງດ້ານສັງຄົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງ. ໃນກໍລະນີທີ່ເໝາະສົມ, ຂໍ້ມູນ ຈາກກ້ອງຖ່າຍດັກຈັບພາບ, ການຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນ ແລະ ຂໍ້ມູນຈາກການລາດຕະເວນຄວນຖືກພິຈາລະນາໄປ ພ້ອມກັບການປັບປຸງຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບເຂດບຸລິມະສິດ ແລະ ຄວາມຈໍາເປັນໃນການດໍາເນີນງານ. ສິ່ງນີ້ມີຄວາມ ສໍາຄັນເປັນຢ່າງຍິ່ງຢູ່ໃນຫົນໜາມໜໍ່, ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ ທີ່ມີສັດປ່າ, ຈຸດພິລຸດຂອງໄພນາບຊຸ່ ແລະ ພື້ນທີ່ປົກຄຸມຂອງການ ລາດຕະເວນຈະບໍ່ເປັນພື້ນທີ່ທັບຊ້ອນກັນຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ.

ການໄຫລວຽນຂອງຂໍ້ມູນຄວນໄປຕາມລະດັບທີ່ໄດ້ຖືກຈັດວາງຄື: ການບັນທຶກຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ, ການທົບທວນ ພາຍຫລັງລາດຕະເວນ, ການປ້ອນຂໍ້ມູນ, ການກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງຂັ້ນພື້ນຖານ, ແຜນທີ່ ແລະ ການເຮັດຂໍ້ ສັງລວມ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສົນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວກ່ຽວກັບການຕຸ້ມຄອງ ແລະ ການຕິດຕາມການປະຕິບັດ ງານ. ການຊັກຊ້າ ຫລື ມີຄວາມບົກຜ່ອງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນໃດກໍຕາມຈະເປັນການຫລຸດຜ່ອນຄຸນຄ່າຂອງລະບົບທັງໝົດ. ດັ່ງນັ້ນໂປຣແກຣມ SMART ຕ້ອງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນດ້ວຍລະບຽບວິໄນທີ່ກະທັດຮັດຄື: ການສົ່ງຂໍ້ມູນ ທັນເວລາ, ການໃສ່ລະຫັດທີ່ເປັນເອກະພາບ, ການກວດກາການຊີ້ນໍາ, ການດັດແກ້ຄໍາຜິດທີ່ຈະແຈ້ງ, ແລະ ການ ຜະລິດຜົນໄດ້ຮັບອອກມາແບບກະທັດຮັດ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ. ຜະລິດຕະພັນຂອງຂໍ້ມູນທີ່ຖືກເກັບກໍາບໍ່ແມ່ນຈະ ຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງການເກັບມ້ຽນໄວ້ເທົ່ານັ້ນ; ຂໍ້ມູນເຫລົ່ານັ້ນຍັງຄວນຖືກນໍາໃຊ້ເພື່ອຊີ້ນໍາການເຮັດວຽກກວດກາ ລາດຕະເວນ, ການລະບຸຈຸດຫລໍ່ແຫລມທີ່ສໍາຄັນ, ການສົມທຽບຄວາມພະຍາຍາມກັບຜົນໄດ້ຮັບ, ແລະ ການສະໜັບ ສະໜູນການທົບທວນຄືນເປັນໄຕມາດ.

ການນໍາສະເໜີລາຍງານຫຍໍ້ກ່ຽວກັບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍປະຈໍາໄຕມາດຄວນສັງລວມໃຫ້ເຫັນຄວາມພະຍາຍາມ ໃນການກວດກາລາດຕະເວນ, ຂໍ້ມູນຫລັກທີ່ເກັບກໍາໄດ້, ວິວັດການຂອງຈຸດຫລໍ່ແຫລມ, ເຫດການທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ , ການສັງເກດສັດປ່າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການວາງແຜນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ຊ່ອງວ່າງເຂດປົກຄຸມ, ການຕິດຕາມ ກໍລະນີ ແລະ ຂໍ້ຈໍາກັດຕົ້ນຕໍໃນການປະຕິບັດງານ. ຄວນຂຽນບັນທຶກໃຫ້ສັ້ນກ່ຽວກັບຈຸດຫລໍ່ແຫລມໃນເວລາທີ່ມີໄພ ນາບຊຸ່ເກີດຂຶ້ນອີກ, ຄວາມຫລໍ່ແຫລມຂອງສັດປ່າ, ການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບການເຂົ້າເຖິງ, ຂໍ້ມູນຂ່າວກອງໃໝ່ ຫລື ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຊ້ອຍຈະຖືກນໍາໃຊ້ເພື່ອເປັນເຫດຜົນໃຫ້ມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ພິເສດ. ຄວນກວດກາຄວາມ ຄົບຖ້ວນຂອງຂໍ້ມູນເປັນປະຈໍາໂດຍບັນທຶກເຂົ້າໃນຂໍ້ມູນການກວດກາລາດຕະເວນທີ່ຍັງບໍ່ທັນສໍາເລັດ, ຈຸດພິກັດທີ່ບໍ່ ໜ້າເຊື່ອຖື, ການໃສ່ລະຫັດບໍ່ເປັນເອກະພາບ, ຂໍ້ມູນເຫດການທີ່ຂາດຫາຍ, ລັກສະນະຂອງຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຜິດ ປົກກະຕິ, ຄໍາຜິດຂອງການປ້ອນຂໍ້ມູນທີ່ເກີດຊ້ອຍເລື້ອຍໆ ແລະ ຄວາມຜິດປົກກະຕິທີ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ ລະຫວ່າງຂໍ້ມູນບັນທຶກຈາກພາກສະໜາມ ແລະ ຂໍ້ມູນບັນທຶກທາງດິຈິຕອນ.

SMART ຄວນສະໜັບສະໜູນຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຢູ່ພາຍໃນອຸທິຍານ. ເຂດປົກຄຸມການລາດຕະເວນ , ລັກສະນະຂອງໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍ, ຂໍ້ມູນບັນທຶກສັດປ່າ, ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມພາກສະໜາມສາມາດ

ເອົາມາປຶກສາຫາລືຢ່າງມີຈຸດປະສົງຫຼາຍຂຶ້ນໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກການໃຊ້ແຜນທີ່ ແລະ ຫຼັກການທີ່ໄດ້ຖືກສັງລວມ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ຂໍ້ມູນທີ່ຫຼໍ່ແຫຼມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂໍ້ມູນຂ່າວກອງກ່ຽວກັບອາຍາຊະກຳສັດປ່າ, ຜູ້ກະທຳຜິດທີ່ເປັນກຸ່ມກ້ອນ ຫລື ສະຖານທີ່ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ, ຕ້ອງໄດ້ຖືກປະຕິບັດຕໍ່ດ້ວຍການຮັກສາຄວາມລັບຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ບໍ່ຄວນເອົາໄປເປີດເຜີຍໃນວົງກວ້າງໂດຍຜ່ານເອກະສານການປຶກສາຫາລືແບບເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນເປີດ.

9.5 ຄວາມປອດໄພຂອງນັກລາດຕະເວນ, ສະຫວັດດີການ ແລະ ກົນໄກການສະໜັບສະໜູນທີ່ຄາດຄະເນໄດ້

ເລື່ອງສຳລອງສຳລັບພະນັກງານ. ທີມງານລາດຕະເວນຂອງຫົນໜາມໜໍ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນພູມສັນຖານທີ່ມີປ່າຫົນປູນທີ່ທຸລະກັນດານ, ເຂດປ່າໄມ້ທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ, ລະບົບຖ້ຳ, ອາກາດຮ້ອນ, ຝົນຕົກໜັກ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງການຈັບທົດທາງ ແລະ ບາງຄັ້ງຄາວເຂົາໄປໃນເຂດທີ່ມີຄວາມຫຼໍ່ແຫຼມດ້ານຄວາມປອດໄພ. ນັກລາດຕະເວນອາດພົບພໍ້ກັບຜູ້ກະທຳຜິດທີ່ມີອາວຸດ, ສັດປ່າທີ່ຖືກບາດເຈັບ, ພູມມີປະເທດທີ່ອັນຕະລາຍ, ຄວາມສ່ຽງການຂາດນ້ຳກິນ, ຄວາມອິດເມື່ອຍ, ການຜະເຊີນໜ້າກັບລົມພາຍຸ, ຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໃນບາງເຂດ, ແລະ ສະພາບສຸກເສີນຕ່າງໆໂດຍມີການສະໜັບສະໜູນທີ່ຈຳກັດສຳລັບເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນທັນທີທັນໃດ. ດັ່ງນັ້ນຄວາມປອດໄພພາກສະໜາມຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຕັດຂາດອອກຈາກປະສິດທິພາບຂອງການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ. ການຊ່ວຍເຫລືອຈັດແຈງການລາດຕະເວນຂັ້ນຊຸມຊົນ ແລະ ຂັ້ນບ້ານຄວນເອົາໃຈໃສ່ການກຳນົດພາລະບົດບາດໃຫ້ຈະແຈ້ງ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການກະກຽມຄວາມປອດໄພ, ກົນໄກເງິນເບີຍລ້ຽງ ຫລື ປັດໃຈຊຸກຍູ້ທີ່ຖືກກົດໝາຍ ແລະ ເປັນໄປໄດ້, ແລະ ມີການເຊື່ອມສານທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າເຂົ້າກັບການລາຍງານຂອງອຸທິຍານ ແລະ ລະບົບກວດກາລາດຕະເວນ. CMP ບໍ່ໄດ້ຄາດຫວັງວ່າຈະນຳໃຊ້ຮູບການຈ້າງງານແບບຈ່າຍເງິນເດືອນເປັນເອກະພາບໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເປັນນັກລາດຕະເວນຂັ້ນບ້ານ, ນອກຈາກຈະມີການຕົກລົງທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດເປັນທາງການ ແລະ ມີທຶນສະໜັບສະໜູນແບບຍືນຍົງ.

ການກະກຽມຄວາມປອດໄພພາກສະໜາມຄວນເລີ່ມຕົ້ນກ່ອນທີ່ນັກລາດຕະເວນຈະເດີນທາງອອກຈາກຈຸດທີ່ຕັ້ງ. ການປະກອບທີມງານ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເສັ້ນທາງໄປ, ສະພາບອາກາດ, ຄວາມສາມາດໃນການສື່ສານ, ຄວາມພ້ອມດ້ານການປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນ, ອາຫານ ແລະ ນ້ຳດື່ມ, ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ກໍລະນີສຸກເສີນ, ອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ສຳລັບການຍົກຍ້າຍກອບກູ້ ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານຄວາມອິດເມື່ອຍເຊິ່ງທັງໝົດຄວນຖືກພິຈາລະນາໃນການກະກຽມການລົງລາດຕະເວນ. ການລາດຕະເວນໃນຫຼາຍຮູບແບບທີ່ປະສົມປະສານ ແລະ ການລົງເຮັດວຽກເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການວາງແຜນຢ່າງລະມັດລະວັງເປັນພິເສດ. ພະນັກງານຈະບໍ່ຖືກຄາດຫວັງໃຫ້ເຮັດວຽກຢ່າງມີປະສິດທິຜົນຖ້າຫາກລະບົບຄວາມປອດໄພອ່ອນແອ, ອຸປະກອນບໍ່ພຽງພໍ ຫລື ການຈັດແຈງການສະໜັບສະໜູນບໍ່ຈະແຈ້ງ.

ສະຫວັດດີການຂອງນັກລາດຕະເວນຍັງລວມທັງການສະໜັບສະໜູນໃນການປະຕິບັດງານທີ່ຄາດຕ່າງລ່ວງໜ້າໄດ້. ເບີຍລ້ຽງ, ການສະໜັບສະໜູນການລາດຕະເວນ, ການສະໜອງອາຫານ, ການຊ່ວຍເຫລືອໃນສະພາບສຸກເສີນ, ການຈັດແຈງການຂົນສົ່ງ, ອຸປະກອນຂັ້ນພື້ນຖານ, ການຈັດແຈງທີ່ພັກນອນກາງຄືນສຳລັບການເຮັດວຽກຢູ່ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກ ແລະ ການດູແລນັກລາດຕະເວນຂັ້ນຊຸມຊົນຢ່າງເປັນທຳເຊິ່ງທັງໝົດນີ້ລ້ວນແຕ່ສົ່ງອິດທິພົນຕໍ່ແຮງຈູງໃຈການເຮັດວຽກພາກສະໜາມ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຖື. ດັ່ງນັ້ນກົນໄກການເບີກຈ່າຍເງິນຕ້ອງເປັນໄປແບບທັນເວລາ, ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ ແລະ ມີການບັນທຶກໄວ້. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລົງກວດກາລາດຕະເວນແບບທີມງານປະສົມປະສານທີ່ມີຫຼາຍພາກສ່ວນ ຫລື ມີຊາວບ້ານເພີ່ມເຂົ້າຮ່ວມ, ເຫດຜົນການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນ ແລະ ຫຼັກການເບີກຈ່າຍຄືນໃຫ້ຕາມພາຍຫລັງຄວນນຳມາອະທິບາຍຢ່າງຈະແຈ້ງລ່ວງໜ້າ.

ການປະກັນໄພ ແລະ ການຈັດແຈງການຊ່ວຍເຫລືອຍາມສຸກເສີນແມ່ນສ່ວນທີ່ສໍາຄັນຂອງລະບົບນີ້. ພະນັກງານ ແລະ ບຸກຄະລາກອນເຮັດວຽກພາກສະໜາມທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ ທີ່ເຮັດວຽກໃນສະພາບທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຮຽກຮ້ອງ ໃຫ້ມີການປົກປ້ອງຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນໃນກໍລະນີທີ່ມີເຫດການເກີດຂຶ້ນ, ກໍລະນີການຖືກບາດເຈັບ ຫລື ມີເຫດການ ຂະໜາດໃຫຍ່ເກີດຂຶ້ນ. ລະບຽບການສໍາລັບການປະຕິບັດໃນຍາມສຸກເສີນຄວນກວມເອົາການຖືກບາດເຈັບ, ການ ເຈັບປ່ວຍທີ່ຮ້າຍແຮງ, ການສູນເສຍສະມາຊິກທີມງານ, ສະພາບດິນຟ້າອາກາດທີ່ຮຸນແຮງ, ການຖືກຈຸ່ໂຈມໂດຍ ສັດປ່າ, ຄວາມສ່ຽງດ້ານຄວາມຂັດແຍ່ງ ແລະ ສະພາບສຸກເສີນອື່ນໆໃນພາກສະໜາມ. ສະຫວັດດີການຍັງລວມເອົາ ຂວັນກໍາລັງໃຈ, ການຮັບຮູ້ຜົນງານ ແລະ ຄວາມດຸ່ນດ່ຽງຂອງໜ້າວຽກ. ຄຸນນະພາບຂອງວຽກບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແບບຍືນຍົງແມ່ນຂຶ້ນກັບພະນັກງານຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ, ປະກອບວັດຖຸປັດໃຈໃຫ້, ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະ ໜູນ ແລະ ເບິ່ງແຍງເໝືອນບຸກຄະລາກອນທີ່ເຮັດວຽກເປັນມືອາຊີບ.

9.6 ການຕິດຕາມກໍລະນີ ແລະ ການປະສານງານກັບຫລາຍພາກສ່ວນ

ປະສິດທິຜົນຂອງການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຈະບໍ່ສິ້ນສຸດຢູ່ທີ່ການກວດພົບເຫັນໃນເວລາການກວດກາລາດຕະເວນ. ຕ່ອງໂສ້ການປະຕິບັດຕໍ່ກໍລະນີທີ່ດໍາເນີນງານໄດ້ດີແມ່ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະຕິບັດນັບແຕ່ການສັງເກດການຢູ່ພາກ ສະໜາມ ຫລື ການຍຶດສັດປ່າໂດຍມີການລາຍງານ, ການມອບຮັບ, ການສະໜັບສະໜູນການສືບສວນ-ສອບສວນ, ການປະສານງານກັບຫລາຍພາກສ່ວນ ແລະ, ໃນກໍລະນີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ມີການສັ່ງຟ້ອງຂຶ້ນສານ ຫລື ຄະດີຖືກແກ້ໄຂ ທາງບໍລິຫານ. ດັ່ງນັ້ນເອກະສານໝວດທີ 9 ນີ້ຈຶ່ງຖືເອົາການຕິດຕາມກໍລະນີເປັນສ່ວນສໍາຄັນອັນໜຶ່ງຂອງລະບົບການ ດໍາ ເນີນງານ.

ການປະຕິບັດຕໍ່ກໍລະນີຄວນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການບັນທຶກເປັນເອກະສານຢ່າງຖືກຕ້ອງຢູ່ພາກສະໜາມ. ອັນນີ້ລວມທັງ ການບັນທຶກເອົາຈຸດທີ່ຕັ້ງ, ເວລາ, ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້, ການອະທິບາຍກ່ຽວກັບຫລັກຖານ, ພາບ ຖ່າຍ ຫລື ໃບຂຽນບັນທຶກຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ລາຍການທີ່ໄດ້ຖືກອາຍັດໄວ້, ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພະຍານ, ຖ້າຫາກມີ, ແລະ ການຮັບຮູ້ການສົ່ງຕໍ່ລະຫວ່າງຄົນຕໍ່ຄົນ. ນັກລາດຕະເວນ ແລະ ທີມງານທີ່ມີຫລາຍພາກສ່ວນເຂົ້າຮ່ວມບໍ່ໄດ້ ຖືກຄາດຫວັງໃຫ້ເຮັດທຸກໜ້າທີ່ໃນການສືບສວນ-ສອບສວນແບບເປັນທາງການ, ແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກຄາດຫວັງ ໃຫ້ຂຽນບັນທຶກເອົາເຫດການຢ່າງຄົບຖ້ວນເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຕິດຕາມກໍລະນີຢ່າງຖືກກົດໝາຍ.

ການປະສານງານກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນເມືອງ, ພາກສ່ວນປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ໜ່ວຍງານເຮັດວຽກຄຸ້ມຄອງຊາຍແດນ , ກາລັງປ້ອງກັນຊາດ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຝ່າຍໄອຍະການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ກົນໄກເຄືອຂ່າຍການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍກ່ຽວກັບ ສັດ ປ່າຂັ້ນແຂວງຄວນເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນການປະສານງານໂດຍອີງຕາມປະເພດຄະດີ ແລະ ຂອບເຂດສິດອໍານາດ. ອາຊະ ຍາກໍາສັດປ່າ, ການເຄື່ອນຍ້າຍຂົນສົ່ງສັດປ່າ, ການກະທໍາຜິດແບບເປັນອາຈິນ, ການລ່າສັດແບບເປັນກຸ່ມກ້ອນ, ການ ເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມແດນ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ຮ້າຍແຮງ ຫລື ເຫດການບຸກລຸກພື້ນທີ່ອາດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ ມີການປະສານງານໃຫ້ກວ້າງກວ່າເຫດການທີ່ເປັນການກະທໍາຂັດກັບລະບຽບຫລັກການໃນພາກສະໜາມທີ່ເກີດຂຶ້ນ ປະຈໍາ. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບອາຊະຍາກໍາສັດປ່າທີ່ເປັນເຄືອຂ່າຍ ຫລື ການລັກລອບຄ້າຂາຍແບບເປັນອາຈິນຄວນຖືກ ປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ແບ່ງປັນຂໍ້ມູນຜ່ານຊ່ອງທາງທີ່ເໝາະສົມ.

ເຄືອຂ່າຍປະຕິບັດກົດໝາຍກ່ຽວກັບສັດປ່າຂອງແຂວງຄຳມ່ວນໄດ້ປັບປຸງການປະສານງານດັ່ງກ່າວໂດຍສົ່ງເສີມການຕອບໂຕ້ທີ່ຮ່ວມມືກັບຫລາຍສຳນັກງານອົງການ, ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວກອງ, ການລາຍງານເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ການເອົາໃຈໃສ່ຄະດີ. ດັ່ງນັ້ນລະບົບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຂອງຫົນໜາມໜໍ່ບໍ່ຄວນແຕ່ຈະເຮັດວຽກດ້ານການລາດຕະເວນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຕ້ອງລາຍງານທັນເວລາ, ສິ່ງຕໍ່ ແລະ ຕິດຕາມນຳພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສິ່ງນີ້ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍເນື່ອງຈາກວ່າຜູ້ກະທຳຜິດມີການເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຫລາຍເຂດແດນ ຫລື ໃນກໍລະນີທີ່ຫົນໜາມສະໜາມບໍ່ສາມາດຢັບຢ້ຽມກໍລະນີໃດຢ່າງມີຜົນສຳເລັດ.

ການຕິດຕາມກໍລະນີແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຮຽນຮູ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ. ການທີ່ເກີດຄວາມຫລົ້ມແຫລວທີ່ເກີດຂຶ້ນແບບຊ້ຳຊາກທີ່ມີຜົນຕໍ່ການປົດຄະດີ, ຈຸດອ່ອນໃນການບັນທຶກເປັນເອກະສານ, ການສົ່ງຕໍ່ດ້ວຍຄຸນນະພາບບໍ່ດີ ຫລື ການປະຕິບັດຕອບໂຕ້ບໍ່ໄດ້ດີຈາກບັນດາອົງການ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານສາມາດ ພາໃຫ້ເກີດຊ່ອງວ່າງດ້ານໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງທີ່ຂັ້ນການນຳຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ແກ້ໄຂ. ດັ່ງນັ້ນທາງອຸທິຍານຈຶ່ງຕ້ອງທົບທວນຄືນບໍ່ພຽງແຕ່ຈະເບິ່ງໃນດ້ານຜົນຂອງການລາດຕະເວນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຈະຕ້ອງຕິດຕາມເບິ່ງຜົນການດຳເນີນຄະດີທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງຮູບການປະສານງານ.

9.7 ຍຸດທະສາດການຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ

ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້
1. ນຳໃຊ້ຮູບແບບການກວດກາລາດຕະເວນແບບປະສົມປະສານລວມທັງການລົງເຮັດວຽກພາກສະໜາມເປັນປະຈຳ, ການນຳໃຊ້ຈຸດຫລໍ່ແຫລມ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຕອບໂຕ້ຢ່າງໄວວາເຂົ້າກັນ.	ຮູບແບບການກວດກາລາດຕະເວນແບບປະສົມປະສານເຮັດໜ້າທີ່ຢ່າງເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວທຸກແຫ່ງຂອງອຸທິຍານ, ໂດຍມີຫົນໜາມລາດຕະເວນລົງເຮັດວຽກເປັນປະຈຳ, ມີການເຮັດວຽກໂດຍອີງໃສ່ຈຸດຫລໍ່ແຫລມ ແລະ ນຳໃຊ້ຄວາມສາມາດໃນການຕອບໂຕ້ຢ່າງໄວວາໂດຍອີງຕາມສະພາບຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນໃນການດຳເນີນງານ.	ໄດ້ມີການນຳໃຊ້ປະເພດຕ່າງໆຂອງການລາດຕະເວນ ແລະ ເງື່ອນໄຂການເຮັດວຽກ; ການຕອບໂຕ້ແບບໄວວາ ແລະ ການນຳໃຊ້ຈຸດຫລໍ່ແຫລມໄດ້ຖືກຂຽນບັນທຶກໄວ້; ໄດ້ລົງເຮັດວຽກຕາມແຜນການທີ່ວາງໄວ້ໃນບັນດາເຂດທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ.
2. ວາງເປົ້າໝາຍຂອງຄວາມພະຍາຍາມໃນການລາດຕະເວນຢ່າງເປັນເອກະພາບຫລາຍຂຶ້ນໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຈາກການວິເຄາະຈຸດຫລໍ່ແຫລມ, ແລວທາງທີ່ມັກເກີດກໍລະນີ ແລະ ການວາງແຜນທີ່ອີງໃສ່ໂພນາບຊຸ່.	ການກວດກາລາດຕະເວນມີຄວາມເປັນເອກະພາບໂດຍຖືກຊີ້ນຳຈາກຂໍ້ມູນທີ່ຖືກດັດແກ້ກ່ຽວກັບຈຸດຫລໍ່ແຫລມ ແລະ ການວິເຄາະແລວທາງທີ່ມີການກະທຳຜິດ, ໂດຍມີຄວາມສອດຄ່ອງຫລາຍຂຶ້ນລະຫວ່າງຄວາມພະຍາຍາມໃນພາກສະໜາມ ແລະ ພື້ນທີ່ຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ.	ສຳເລັດການທົບທວນຈຸດຫລໍ່ແຫລມ; ແຜນການລາດຕະເວນນຳໄດ້ໃຊ້ຂໍ້ມູນຈຸດຫລໍ່ແຫລມທີ່ເປັນບຸລິມະສິດທີ່ໄດ້ຖືກດັດແກ້ຫລ້າສຸດ; ຈຸດຫລໍ່ແຫລມທີ່ມັກເກີດເຫດການຂຶ້ນເລື້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງເຂັ້ມຊຸ່ນ.

ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້
3. ນຳໃຊ້ໂປຣແກຣມ SMART ເປັນລະບົບການດຳເນີນງານຈາກພາກສະໜາມເຂົ້າໃນການຕັດສິນບັນຫາ.	SMART ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນລະບົບທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືທີ່ມີຂໍ້ມູນຈາກພາກສະໜາມ ໃຫ້ແກ່ລະດັບການຕັດສິນບັນຫາທີ່ສະໜັບສະໜູນການວາງແຜນການລາດຕະເວນ, ການວິເຄາະໄພຂົ່ມຂູ່, ການລາຍງານ ແລະການຄຸ້ມຄອງແບບປັບປ່ຽນໄດ້.	ການປ້ອນຂໍ້ມູນຈາກການລາດຕະເວນທັນເວລາ; ໄດ້ສັງລວມຂໍ້ມູນຈາກ SMART ເປັນໄຕມາດ; ສຳເລັດການກວດກາຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ມູນ; ການຕັດສິນບັນຫາຂອງການນຳແມ່ນອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກ SMART.
4. ປັບປຸງຄວາມຄົບຖ້ວນຂອງຂໍ້ມູນ, ຜົນຂອງການກວດສອບ ແລະ ການວິເຄາະ.	ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍໄດ້ຖືກຜະລິດອອກເປັນປົກກະຕິ ແລະ ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຢ່າງພຽງພໍເພື່ອສະໜັບສະໜູນການທົບທວນການດຳເນີນງານ, ການປັບປ່ຽນຈຸດຫລໍ່ແຫລມ ແລະ ການຕັດສິນບັນຫາຂອງການນຳ.	ຂໍ້ມູນສັງລວມຫຍໍ້ກ່ຽວກັບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍປະຈຳໄຕມາດໄດ້ຖືກຜະລິດອອກ; ຂໍ້ມູນບັນທຶກກ່ຽວກັບຈຸດຫລໍ່ແຫລມໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ; ສຳເລັດການທົບທວນຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ມູນ; ຄຳຜິດທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນໄດ້ຖືກດັດແກ້ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ.
5. ປັບປຸງຄວາມປອດໄພ, ສະຫວັດດີການ, ການປະກັນໄພຂອງນັກລາດຕະເວນ ແລະ ກົນໄກສະໜັບສະໜູນທີ່ສາມາດຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າໄດ້.	ທີມງານພາກສະໜາມເຮັດວຽກພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ປອດໄພ, ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າໄດ້ໂດຍໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງດ້ານສະຫວັດດີການຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ມີການຈັດແຈງສຳລັບສະພາບສຸກເສີນຢ່າງຈະແຈ້ງກວ່າເກົ່າ.	ໄດ້ອະທິບາຍຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພຂັ້ນຕ່ຳສຸດ. ພະນັກງານໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພພາກສະໜາມ ແລະ ການປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນ; ມີການນຳໃຊ້ລະບຽບການໃນສະພາບສຸກເສີນ; ການເບີກຈ່າຍສະໜັບສະໜູນການລາດຕະເວນໄດ້ດຳເນີນໄປຢ່າງທັນເວລາ.
6. ປັບປຸງການຕິດຕາມກຳລະນີ ແລະ ການປະສານງານກ່ຽວກັບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍລະຫວ່າງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.	ກຳລະນີກ່ຽວກັບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍທີ່ຮ້າຍແຮງໄດ້ຖືກບັນທຶກເປັນເອກະສານເປັນເອກະພາບຫລາຍຂຶ້ນ, ຕິດຕາມກຳລະນີທີ່ຖືກສົ່ງຕໍ່ໂດຍຜ່ານການປະສານງານທີ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ເຄືອຂ່າຍບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ.	ຄະດີທີ່ຮ້າຍແຮງໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ ແລະ ຖືກສົ່ງຕໍ່; ມີການພົວພັນດ້ານການປະສານງານເຊື່ອມໂຍງກັບການຕິດຕາມຄືນ; ບັນດາຄະດີທີ່ເປັນບຸລິມະສິດໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້.

ຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ	ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030	ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຄາດຄະເນໄວ້
7. ເຊື່ອມສານເຄືອຄ້າຍສີ່ສະຖານີພາກສະໜາມເຂົ້າໃນການສ້າງຄວາມພ້ອມການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ການລົງເຮັດວຽກຂັ້ນກຸ່ມບ້ານ	ສະຖານີພາກສະໜາມເຮັດໜ້າທີ່ເປັນພື້ນຖານການສະໜັບສະໜູນການປະຕິບັດງານທີ່ຊ່ວຍປັບປຸງວຽກພາກສະໜາມ, ການລົງເຮັດວຽກປົກກະຕິ, ຄວາມປອດໄພຂອງພະນັກງານ ແລະ ການສື່ສານໃນກຸ່ມບ້ານມະລິມະສິດ.	ສອງສະຖານີທີ່ມີຢູ່ໄດ້ຖືກຍົກລະດັບ; ສີ່ສະຖານີເຮັດວຽກໄດ້ຕາມມາດຕະຖານຂັ້ນຕໍ່າສຸດເມື່ອຮອດທ້າຍໄລຍະຂອງ CMP; ສໍາເລັດການທົບທວນການເຮັດວຽກຂອງສະຖານີ.

9.8 ເປົ້າໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030

ຮອດປີ 2030, ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫົນໜາມໜ່ວຍປະຕິບັດງານທີ່ມີລະບົບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ປອດໄພກວ່າເກົ່າ ແລະ ອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຂ່າວກອງເຊິ່ງລວມມີການກວດກາລາດຕະເວນແບບປະສົມປະສານ, ການເລັ່ງເປົ້າໝາຍໃສ່ຈຸດຫລໍ່ແຫລມ, ການນໍາໃຊ້ໂປຣແກຣມ SMART ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ການສະໜັບສະໜູນສະຖານີພາກສະໜາມທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າ, ສະຫວັດດີການຂອງນັກລາດຕະເວນທີ່ຖືກປັບປຸງ, ການຕິດຕາມກໍລະນີມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ມີການປະສານງານດີຂຶ້ນກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນເມືອງ, ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານກ່ຽວກັບອາຊະຍາກຳສັດປ່າ. ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຄວນປະກອບສ່ວນໂດຍກົງຫລາຍຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ການປົກປ້ອງຊີວະນາໆພັນ, ຄວາມຄົງເດີມຂອງລະບົບນິເວດ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງສາທາລະນະຊົນ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕະການປ້ອງກັນ, ຂະບວນການເຮັດວຽກທີ່ຖືກກົດໝາຍ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ປັບປຸງໄດ້.

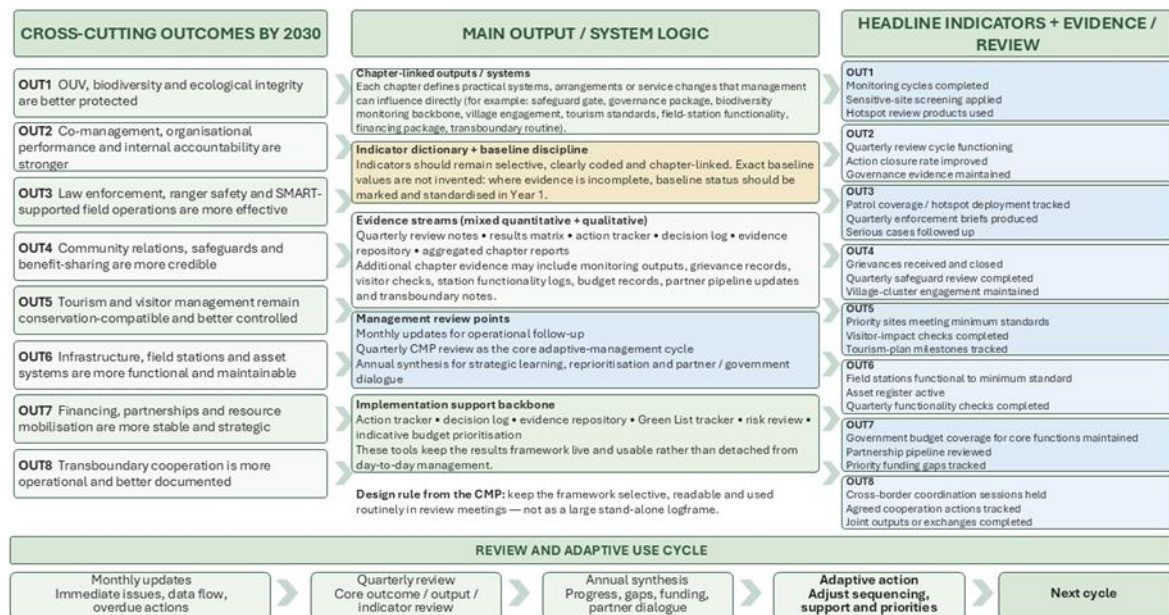
ໝວດ 10. ລະບົບ MEL, ການຈັດແຈງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ກຳນົດເວລາ ແລະ ງົບປະມານ

ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມໄລຍະ 2026-2030 ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍຜ່ານລະບົບທີ່ປະສົມປະສານອັນໜຶ່ງ ທີ່ມີການຕິດຕາມ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ການຮຽນຮູ້ MEL, ການສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຄຸ້ມຄອງແບບປັບປຸງໄດ້, ການທົບທວນຄືນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຈັດບຸລິມະສິດງົບປະມານ. ລະບົບນີ້ຮັບປະກັນວ່າ CMP ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນເຄື່ອງມືການຄຸ້ມຄອງທີ່ເໝາະສົມອັນໜຶ່ງແທນທີ່ຈະເປັນເອກະສານການວາງແຜນທີ່ຕາຍຕົວອັນໜຶ່ງ. ຈຸດປະສົງຂອງໝວດທີ່ 10 ແມ່ນເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ເຂົ້າກັບບັນດາຍຸດທະສາດການຕອບໂຕ້, ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດຫວັງ, ຕົວຊີ້ວັດ, ເປົ້າໝາຍ, ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ດັ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນໝວດທີ່ 1-9 ທີ່ມີການຈັດແຈງການຄຸ້ມຄອງທີ່ຕ້ອງການສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການທົບທວນຄືນ ແລະ ການດັດປັບຢ່າງປົກກະຕິ.

ລະບົບ MEL ໄດ້ຖືກອອກແບບເພື່ອສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການຮຽນຮູ້ໄປພ້ອມກັນ. ມັນຊ່ວຍອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫຼືໜາມໜໍ່ໃນການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າໂດຍສົມທຽບກັບຜົນການປະຕິບັດທີ່ເປັນບຸລິມະ ສິດ, ທົບທວນເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າກິດຈະກຳຕ່າງໆໄດ້ນຳໄປສູ່ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ວາງໄວ້ຕາມຈຸດປະສົງຫລືບໍ່, ກຳນົດຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕັ້ງແຕ່ຫົວທີ, ແລະ ປັບປຸງກິດຈະກຳການຄຸ້ມຄອງໃນເມື່ອມີການປ່ຽນແປງສະພາບການ. ມັນຍັງສ້າງພື້ນຖານທີ່ເປັນໂຄງສ້າງສໍາລັບການສື່ສານພົວພັນກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ. ໂຄງສ້າງການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ຊຸມຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຂ້າມຊາຍແດນ. ຕົວຊີ້ວັດດ້ານປະລິມານມີຄວາມສໍາຄັນສໍາລັບຄວາມພະຍາຍາມພາກສະໜາມ, ການເຂົ້າຮ່ວມ, ການປະກອບພະນັກງານ, ການເງິນ, ການທ່ອງທ່ຽວຫລື ຜົນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ແຕ່ວ່າຕົວຊີ້ວັດດ້ານຄຸນນະພາບກໍສໍາຄັນເທົ່າກັນເພື່ອປະເມີນຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍ, ຜົນງານລະດັບສະຖາບັນ, ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງຊຸມຊົນ, ປະສິບການຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຄຸນນະພາບຂອງການປະສານງານ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງມາດຕະການປ້ອງກັນ.

ໝວດທີ່ 10 ຍັງກຳນົດໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃນຂອງອຸທິຍານ. ການປະຕິບັດ CMP ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຕິດຕາມການປະຕິບັດກິດຈະກຳຢ່າງເປັນປົກກະຕິແລະຈະແຈ້ງ, ການຕັດສິນບັນຫາ, ການເກັບຮັກສາຫລັກຖານ, ການປະສານງານລະຫວ່າງບັນດາໜ່ວຍງານ, ການທົບທວນຄືນເປັນໄລຍະ ແລະ ການຕິດຕາມບັນດາໜ້າວຽກດັ່ງທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ. ສິ່ງນີ້ມີຄວາມສໍາຄັນຍິ່ງເນື່ອງຈາກວ່າ CMP ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຫລາຍຫົວຂໍ້ວິຊາການ, ຫລາຍກິດຈະກຳທີ່ຖືກສະໜັບສະໜູນໂດຍຫລາຍຄູ່ຮ່ວມງານ, ການຈັດແຈງການປະກອບພະນັກງານແບບປະສົມປະສານ, ການເຮັດວຽກກັບກຸ່ມບ້ານ ແລະ ພັນທະການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນ. ງົບປະມານ ແລະ ຂອບເຂດກຳນົດເວລາທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢູ່ໃນໝວດນີ້ແມ່ນເປັນການຄາດຄະເນແທນທີ່ຈະເປັນລາຍລະອຽດຕົວຈິງ. ມັນຊ່ວຍໃນການຈັດລຳດັບ, ການຈັດບຸລິມະ ສິດ ແລະ ການລະດົມທຶນ ແລະ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍຮັບຮູ້ວ່າການຈັດສັນງົບປະມານປະຈຳປີ, ຮອບວຽນການເຮັດວຽກຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ການຕົກລົງກ່ຽວກັບງົບປະມານຂອງລັດຖະບານ, ບົດສະເໜີໂຄງການ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ເກີດຂຶ້ນອາດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປັບປຸງຕະຫລອດໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

10.1 ກອບວຽກຜົນໄດ້ຮັບຂອງ CMP (ຜົນປະຕິບັດ → ຜົນໄດ້ຮັບ → ຕົວຊີ້ວັດ)

ຮູບສະແດງ 10-1. ກອບວຽກຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ກະແສຕົວຊີ້ວັດ

ແຜນວາດທີ່ຊັດເຈນກ່ຽວກັບຜົນປະຕິບັດ, ຜົນໄດ້ຮັບ, ຕົວຊີ້ວັດຫຼັກ, ບັນດາຫຼັກຖານ ແລະ ຄຳເຫັນຂອງຂັ້ນການນຳ.

ກອບວຽກຜົນໄດ້ຮັບຂອງ CMP ເຊື່ອມໂຍງກັບທິດທາງຍຸດທະສາດຂອງໝວດທີ່ 1-9 ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງທີ່ ເໝາະສົມໂດຍອີງໃສ່ຜົນການປະຕິບັດ, ຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດ. ຜົນໄດ້ຮັບເວົ້າເຖິງການປ່ຽນແປງໃນລະດັບສູງທີ່ອຸທິຍານຢາກບັນລຸຮອດປີ 2030 ລວມທັງການປົກປ້ອງທີ່ດິນສຳລັບ OUV ແລະ ຊີວະນາໆພັນ, ການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມທີ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແລະ ຜົນງານລະດັບສະຖາບັນ, ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍທີ່ມີປະສິດທິຜົນຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ການປະຕິບັດງານພາກສະໜາທີ່ສະໜັບສະໜູນໂດຍໂປຣແກຣມ SMART, ມາດຕະຖານການປ້ອງກັນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ການພົວພັນກັບຊຸມຊົນ, ການທ່ອງທ່ຽວມີຄວາມຍືນຍົງຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງທ່ຽວມີຄວາມຍືນຍົງຫຼາຍຂຶ້ນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າ ແລະ ການເຮັດວຽກຂອງສະຖານີພາກສະໜາ, ການສະໜອງທຶນ ແລະ ການເປັນຄູ່ຮ່ວມມືມີຄວາມໝັ້ນຄົງຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນໄດ້ຖືກປະຕິບັດຫຼາຍຂຶ້ນ. ຜົນການປະຕິບັດເວົ້າເຖິງລະບົບຕົ້ນຕໍ, ການຈັດແຈງ ຫລື ການປ່ຽນແປງການບໍລິການທີ່ຄາດໄວ້ເພື່ອປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ຜົນໄດ້ຮັບ. ຕົວຊີ້ວັດປົກຄວາມໝາຍທີ່ຕ້ອງສັງເກດໃຫ້ຮູ້ວ່າມີຄວາມຄືບໜ້າຫລືບໍ່ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າຕ້ອງມີການດັດປັບໃນພາກປະຕິບັດ ຫລືບໍ່.

ກອບວຽກຜົນໄດ້ຮັບມີຈຸດປະສົງໃຫ້ເປັນແບບຄັດເລືອກໄດ້. ມັນບໍ່ຄວນຈະເປັນກອບວຽກໃຫຍ່ທີ່ແຍກອອກຈາກການຄຸ້ມຄອງປະຈຳວັນ. ແທນທີ່ຈະເປັນແບບນັ້ນ, ທາງອຸທິຍານຄວນມີຕາຕະລາງຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບໝວດໃດໜຶ່ງທີ່ສັງລວມຍຸດທະສາດການຕອບໂຕ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດໄວ້ຮອດປີ 2030, ເປົ້າໝາຍທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ, ຕົວຊີ້ວັດ, ເປົ້າໝາຍທີ່ວາງໄວ້ເປັນແຕ່ລະປີ ຫລື ແຕ່ລະໄລຍະ, ບັນດາຫົວໜ່ວຍທີ່ນຳໜ້າ ແລະ ແຫ່ງຫຼັກຖານສຳຄັນຕ່າງໆ. ຕາຕະລາງແບບນີ້ຄວນຖືເປັນເຄື່ອງມືການຄຸ້ມຄອງທີ່ປັບປ່ຽນໄດ້ສະເໝີທີ່ຖືກທົບທວນ ແລະ ດັດແກ້ເປັນໄລຍະແທນທີ່ຈະເຮັດເປັນການຕາຍຕົວພຽງຄັ້ງດຽວ ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນກໍຈະຖືກເມີນເສີຍ.

ໃນລະດັບຜົນໄດ້ຮັບ CMP ຄວນນຳໃຊ້ຈຳນວນຜົນໄດ້ຮັບທີ່ພົວພັນກັບຫລາຍພາກສ່ວນທີ່ສາມາດຄຸ້ມຄອງໄດ້ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນລັກສະນະທີ່ມີການເຊື່ອມສານຂອງການຄຸ້ມຄອງເຂດປ່າສະຫງວນໃນຫົນໜາມໜໍ່. ໃນລະດັບຜົນການປະຕິບັດ, ແຕ່ລະໝວດຄວນກຳນົດສິ່ງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຢ່າງສະເພາະເຈາະຈົງຕື່ມ, ລະບົບ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງທີ່ໄກ້ຄຽງກັບການຄວບຄຸມການຄຸ້ມຄອງທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ທົບທວນຄືນເປັນປະຈຳ. ໃນລະດັບຕົວຊີ້ວັດ, ຫຼັກການທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບແມ່ນຕ້ອງມີ. ຕົວຢ່າງການດຳເນີນງານຂອງສະຖານີພາກສະໜາມ, ຮອບວຽນການຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນ, ການແກ້ໄຂບົດກໍລະນີການຮ້ອງທຸກ, ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທຳມະຊາດ, ການຕິດຕາມການລາດຕະເວນ ແລະ ການລະດົມທົນຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງແຕ່ລະດ້ານຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຫລາຍຫຼັກການທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ດ້ານຄຸນນະພາບ.

ຕາຕະລາງ 10-1. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງ CMP ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫລາຍຂະແໜງການ ແລະ ຄາດຄະເນຕົວຊີ້ວັດຕົ້ນຕໍ

ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫລາຍຂະແໜງການຮອດປີ 2030	ຜົນການປະຕິບັດຕົ້ນຕໍ	ຄາດຄະເນຕົວຊີ້ວັດຕົ້ນຕໍ
OUV, ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ຄວາມຄົງເດີມຂອງລະບົບນິເວດໄດ້ຖືກປົກປ້ອງດີກວ່າເກົ່າ	ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ຮອບວຽນການຕິດຕາມ, ການຕອບໂຕ້ໃນຈຸດຫລໍ່ແຫລມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງພາກສະໜາມທີ່ຄຳນຶງເຖິງສະພາບດິນຟ້າອາກາດດຳເນີນໄດ້ດີ	ສຳເລັດຮອບວຽນການຕິດຕາມທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ; ໄດ້ກວດສອບຄວາມຫລໍ່ແຫລມຂອງສະຖານທີ່; ໄດ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືທົບທວນຈຸດຫລໍ່ແຫລມ
ການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ, ການເຮັດວຽກຂອງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບພາຍໃນເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າ	ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ປັບປຸງ, ຮອບວຽນການລາຍງານ, ການປະຕິບັດງານ ແລະ ການປະຕິບັດຕາມການຕັດສິນບັນຫາດຳເນີນໄປຢ່າງປົກກະຕິ	ຮອບວຽນການທົບທວນປະຈຳໄຕມາດດຳເນີນໄດ້ດີ; ອັດຕາການປົດກົດຈະກຳໄດ້ຖືກປັບປຸງ; ຫຼັກການການຄຸ້ມຄອງໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້
ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ຄວາມປອດໄພຂອງນັກລາດຕະເວນ ແລະ ການປະຕິບັດງານພາກສະໜາມທີ່ໂດຍນຳໃຊ້ໂປຣແກຣມ SMART ມີປະສິດທິຜົນຫລາຍຂຶ້ນ	ການກວດກາລາດຕະເວນແບບປະສົມປະສານ, ການເຮັດວຽກຢູ່ຈຸດຫລໍ່ແຫລມ, ຄວາມຄົບຖ້ວນຂອງຂໍ້ມູນ ແລະ ການຕິດຕາມກໍລະນີ ເປັນເອກະພາບຫລາຍຂຶ້ນ	ເຂດປົກຄຸມການລາດຕະເວນ ແລະ ການເຮັດວຽກຢູ່ຈຸດຫລໍ່ແຫລມໄດ້ຖືກຕິດຕາມ; ເອກະສານສະຫຼຸບຫຍໍ້ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍໄດ້ຖືກສ້າງ; ຄະດີທີ່ຮ້າຍແຮງໄດ້ຖືກຕິດຕາມ
ການພົວພັນຊຸມຊົນ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດມີຄວາມເຊື່ອຖືຫລາຍຂຶ້ນ	ການປະຕິບັດໂດຍຮູບແບບ FPIC, ການຕິດຕາມການຮ້ອງທຸກ, ການເຂົ້າຮ່ວມແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບເຂດກັນຊົນໄດ້ດຳເນີນປົກກະຕິ	ໄດ້ຮັບ ແລະ ໄດ້ແກ້ໄຂການຮ້ອງທຸກ; ໄດ້ສຳເລັດການທົບທວນມາດຕະການປ້ອງກັນປະຈຳໄຕມາດ; ໄດ້ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງກຸ່ມບ້ານ

ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫລາຍ ຂະແໜງການຮອດປີ 2030	ຜົນການປະຕິບັດຕົ້ນຕໍ	ຄາດຄະເນຕົວຊີ້ວັດຕົ້ນຕໍ
ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ນັກທ່ອງທ່ຽວເປັນໄປຕາມການ ອະນຸລັກ ແລະ ຖືກຄວບຄຸມດີກວ່າ ເກົ່າ	ມາດຕະການປ້ອງກັນ ການທ່ອງທ່ຽວ, ການຄວບຄຸມ ຄວາມສາມາດໃນການຮອງຮັບ, ລະບຽບການຄວາມປອດໄພ ແລະ ລະບົບຄວາມພ້ອມຂອງ ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຖືກນຳ ໃຊ້	ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ໄດ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານຂັ້ນຕ່ຳ ສຸດ; ສຳເລັດການກວດກາຜົນກະທົບຕໍ່ ນັກທ່ອງທ່ຽວ; ເປົ້າໝາຍການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດແຜນການທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຖືກ ຕິດຕາມ
ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສະຖານີພາກສະ ໜາມ ແລະ ລະບົບຊັບສິນດຳເນີນ ໄດ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດຮັກສາໄວ້ ໄດ້	ສີ່ສະຖານີພາກສະໜາມ, ສິ່ງອຳ ນວຍຄວາມສະດວກທີ່ເປັນ ບຸລິມະສິດ ແລະ ຮອບວຽນການ ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນດຳເນີນງານໄດ້ດີ	ສະຖານີພາກສະໜາມເຮັດວຽກຕາມ ມາດຕະຖານຂັ້ນຕ່ຳສຸດ; ມີການນຳໃຊ້ ລະບົບບັນທຶກຊັບວິນ; ໄດ້ສຳເລັດການ ກວດກາຄວາມສົມບູນແບບປະຈຳໄຕ ມາດ
ການສະໜອງທຶນ, ການເປັນຄູ່ ຮ່ວມງານ ແລະ ການລະດົມ ຊັບພະຍາກອນມີຄວາມໝັ້ນຄົງ ຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ມີຍຸດທະສາດ	ຄວາມຕ້ອງການຕົ້ນຕໍ, ການສະ ໜອງທຶນ ແລະ ແຜນການຮ່ວມ ມືກັບຄູ່ຮ່ວມງານຈະແຈ້ງຂຶ້ນ ແລະ ມີວິໄນຫລາຍຂຶ້ນ	ງົບປະມານຂອງລັດຖະບານທີ່ໃຊ້ສຳ ລັບໜ້າວຽກຫລັກໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້; ແຜນການຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມງານໄດ້ ຖືກທົບທວນ; ຊ່ອງຫວ່າງການໃຫ້ທຶນ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດໄດ້ຖືກຕິດຕາມ
ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນໄດ້ ກ້າວເຂົ້າສູ່ພາກປະຕິບັດຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ມີການບັນທຶກດີກວ່າເກົ່າ	ການວາງແຜນຮ່ວມກັນ, ການ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ, ການລາຍງານ ແລະ ການຮ່ວມມືພາກປະຕິບັດ ງານໄດ້ດຳເນີນປົກກະຕິ	ການປະຊຸມປະສານງານຫລາຍຄັ້ງ ລະຫວ່າງປະເທດໄດ້ຖືກຈັດຂຶ້ນ; ກິດ ຈະກຳການຮ່ວມມືຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງ ກັນໄດ້ຖືກຕິດຕາມ; ຜົນການປະຕິບັດ ຮ່ວມກັນ ຫລື ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນໄດ້ ປະຕິບັດສຳເລັດ

10.2 ວັດຈະນານຸກົມສຳລັບຕົວຊີ້ວັດ (ການສັງລວມ) ແລະວິທີການທີ່ອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທຽບຖານເບື້ອງຕົ້ນ

CMP ຄວນນຳໃຊ້ວັດຈະນານຸກົມສຳລັບຕົວຊີ້ວັດອັນໜຶ່ງເພື່ອປັບປຸງຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການນຳໃຊ້ຕົວຊີ້ວັດ ວ່າມີຄວາມເຂົ້າໃຈ, ການວັດແທກ ແລະ ລາຍງານຕົວຊີ້ວັດຄືແນວໃດ. ຈຸດປະສົງຂອງວັດຈະນານຸກົມບໍ່ແມ່ນເພື່ອ ສ້າງຄວາມສັບ ສົນທາງວິຊາການແຕ່ຢ່າງໃດ, ແຕ່ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າບັນດາຄຳສັບອັນດຽວກັນໄດ້ຖືກໃຊ້ຢ່າງເປັນ ເອກະພາບກັນລະຫວ່າງບັນດາໜ່ວຍງານ, ໜວດເອກະສານ ແລະ ຮອບວຽນການທົບທວນ. ສຳລັບແຕ່ລະຕົວຊີ້ວັດ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ, ວັດຈະນານຸກົມຄວນກຳນົດຊື່ຂອງຕົວຊີ້ວັດ, ຈຸດປະສົງຂອງມັນ, ຫົວໜ່ວຍວັດແທກ, ແຫລ່ງຂໍ້ ມູນທີ່ຕ້ອງການ, ໄລຍະຄວາມຖີ່ຂອງການເກັບກຳ, ໜ່ວຍງານ ຫລື ຈຸດປະສານງານທີ່ຮັບຜິດຊອບ, ແລະ ເອກະສານ

ບັນທຶກທີ່ສໍາຄັນກ່ຽວກັບການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ສິນທະນາກັບນັກທ່ອງທ່ຽວ. ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ, QA/AC ທີ່ເປັນ ປົກກະຕິ ແລະ ການວິເຄາະຄວາມພ້ອມຂອງການຄຸ້ມຄອງຄວນມີການປະສານງານໂດຍຜ່ານໜ່ວຍງານການວາງ ແຜນ, ການເງິນ ແລະ ຕິດຕາມພາຍໃນໂດຍຮ່ວມມືໃກ້ຊິດກັບ SMART, ໜ່ວຍງານຕິດຕາມຊະວະນາໆພັນ ແລະ ໜ່ວຍງານອື່ນທີ່ເກັບຮັກສາຫຼັກຖານ.

ຄວນຄັດເລືອກຕົວຊີ້ວັດໂດຍອີງຕາມຫຼັກເງື່ອນໄຂທີ່ເໝາະສົມຄື: ຕົວຊີ້ວັດຕ້ອງກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕັດສິນບັນຫາໃນ ການຄຸ້ມຄອງ; ຕົວຊີ້ວັດຕ້ອງມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການເກັບກຳໂດຍນຳໃຊ້ລະບົບທີ່ມີຢູ່ຂອງອຸທິຍານ ຫລື ລະບົບທີ່ ສາມາດບັນລຸຜົນໄດ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງ; ຕົວຊີ້ວັດທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ສໍາລັບພະນັກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານ; ຕົວຊີ້ ວັດຕ້ອງເປັນຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການປັບປຸງວຽກງານແທນທີ່ຈະນຳໃຊ້ສະເພາະການລາຍງານເທົ່າ ນັ້ນ; ຕົວຊີ້ວັດຕ້ອງມີຈຳນວນຈຳກັດເພື່ອຫລີກເວັ້ນພາລະການລາຍງານທີ່ລົ້ນເຫຼືອ. ເງື່ອນໄຂເຫຼົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ມີ ຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍເພາະວ່າ CMP ກວມເອົາການປົກຄອງ, ການອະນຸລັກ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງ ຊຸມຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການເງິນ, ການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານ ແລະ ວຽກງານຂ້າມຊາຍແດນ.

ວິທີການປະຕິບັດທີ່ອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທຽບຖານເບື້ອງຕົ້ນຄວນລວມມີສາມສະຖານາການ. ສະຖານາການທີ່ໜຶ່ງ, ບາງຂໍ້ ມູນທຽບຖານແມ່ນມີແລ້ວ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ໂດຍກົງໄດ້ເລີຍລວມທັງລະດັບການປະກອບພະນັກງານ, ແນວໂນ້ມ ຂອງການກວດກາລາດຕະເວນ, ຜົນການປະຕິບັດ SMART, ຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການທົບທວນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ FPIC, ສະພາບຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ບາງຂໍ້ມູນບັນທຶກການເງິນ. ສະຖານາການທີ່ສອງ, ບາງຕົວຊີ້ ວັດໄດ້ມີຂໍ້ມູນບາງສ່ວນແລ້ວແຕ່ຍັງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສ້າງເປັນມາດຕະຖານກ່ອນທີ່ຈະເອົາໄປນຳໃຊ້ເປັນຂໍ້ມູນທຽບ ຖານທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້, ຕົວຢ່າງຄຸນນະພາບຂອງການປະສານງານກັບຄູ່ຮ່ວມງານ, ການຕິດຕາມກໍລະນີ, ການໃຊ້ງານ ຂອງ SOP, ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ ຫລື ສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງຊັບສິນ. ສະຖານາການທີ່ສາມ, ແມ່ນໃນ ກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ມູນທຽບຖານເບື້ອງຕົ້ນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືຢູ່ເລີຍ, ຂໍ້ມູນປິທ້າອິດທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄວນຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອສ້າງ ໃຫ້ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນທີ່ເໝາະສົມໂດຍຜ່ານການທວນຄືນການຄຸ້ມຄອງແບບງ່າຍດາຍ, ການສຳຫລວດແບບງ່າຍດາຍ ຫລື ການເກັບຫຼັກຖານເບື້ອງຕົ້ນແທນທີ່ຈະສ້າງຄວາມຊັກຊ້າໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

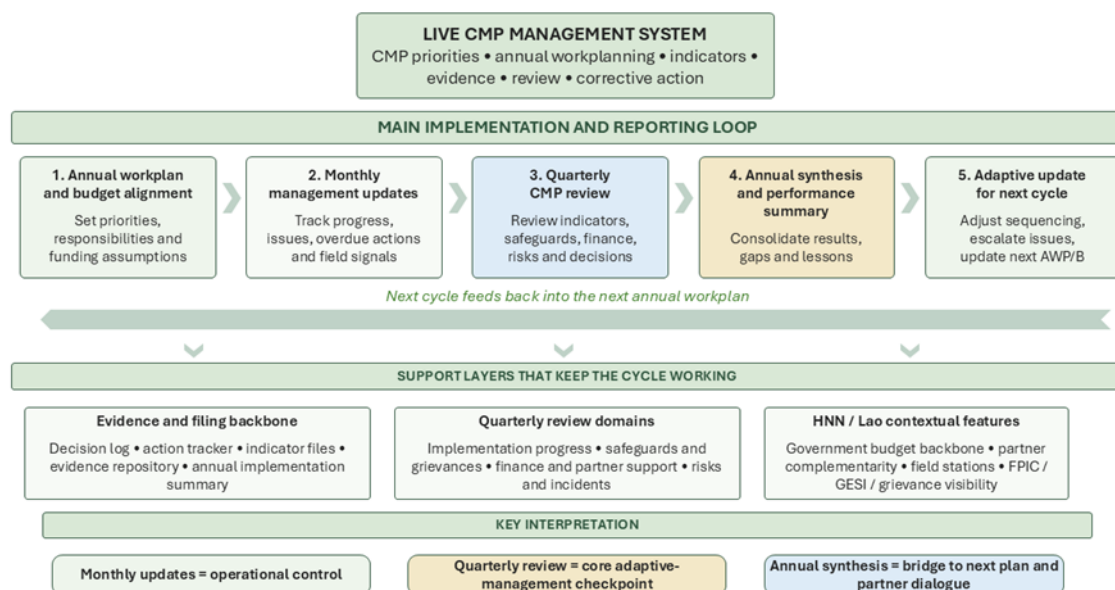
ຕາຕະລາງ 10-2. ສັງລວມປະເພດຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ວິທີການທີ່ໃຊ້ຂໍ້ມູນທຽບຖານ

ປະເພດຕົວຊີ້ວັດ	ຕົວຢ່າງຕົວຊີ້ວັດທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ	ສະພາບຂໍ້ມູນທຽບ ຖານ	ແຫລ່ງຂໍ້ມູນຫຼັກ / ວິທີ ການ
ຕົວຊີ້ວັດດ້ານນິເວດ ແລະ ໄພຂົ່ມຂູ່	ຮອບວຽນການຕິດຕາມພຶດແລະ ສັດທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ; ການ ກວດກາ ສິ່ງຫລໍ່ແຫລມໃນ ອຸທິຍານ; ສະພາບຈຸດຫລໍ່ແຫລມ ຂອງຊີວະນາໆພັນ	ມີຫຼາຍປະເພດ: ບາງຢ່າງມີແລ້ວ, ບາງ ຢ່າງຕ້ອງສ້າງເປັນ ມາດຕະຖານ	ກ້ອງຖ່າຍດັກຈັບພາບ, ການຕິດຕາມພາກສະໜາມ ,ການກວດກາພາກສະໜາ ມ, ການລາຍງານກ່ຽວກັບ SMART
ຕົວຊີ້ວັດກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ ບໍລິຫານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ	ອັດຕາການສໍາເລັດແລະປົດກົດຈະ ກຳ; ການລາຍງານປະຈຳໄຕມາດ, ຫຼັກຖານດ້ານການຄຸ້ມຄອງ ບໍລິການທີ່ມີ	ເປັນຂໍ້ມູນທຽບຖານ ບາງສ່ວນ	ການປະເມີນຕົນເອງຂອງ ຂັ້ນການນຳ, ປົດບັນທຶກ ກອງປະຊຸມ, ບັນທຶກການ ຕົກລົງຕ່າງໆ

ປະເພດຕົວຊີ້ວັດ	ຕົວຢ່າງຕົວຊີ້ວັດທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ	ສະພາບຂໍ້ມູນທຽບ ຖານ	ແຫລ່ງຂໍ້ມູນຫລັກ / ວິທີ ການ
ຕົວຊີ້ວັດດ້ານການ ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມປອດ ໄພຂອງນັກ ລາດຕະເວນ	ປະເພດການກວດກາລາດຕະເວນ; ການໃຊ້ຈຸດຫລໍ່ແຫລມ; ການ ຕິດຕາມເຫດການ; ການກະກຽມ ດ້ານຄວາມປອດໄພ	ມີຢູ່ແລ້ວ ແຕ່ຕ້ອງ ສ້າງໃຫ້ເປັນ ມາດຕະຖານ	SMART, ເອກະສານຫຍໍ້ ກ່ຽວກັບການກວດກາ, ການບັນທຶກເຫດການ, ການກວດກາຄວາມປອດ ໄພ
ຕົວຊີ້ວັດກ່ຽວກັບ ຊຸມຊົນ ແລະ ການ ປ້ອງກັນ	ການປິດກຳລະນີຮ້ອງທຸກ; ຄຸນ ນະພາບຂອງການເຂົ້າຮ່ວມ; ການ ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບເຂດກັນຊິນ; ການຕິດຕາມ FPIC	ເປັນຂໍ້ມູນທຽບຖານ ບາງສ່ວນ	ການປຶກສາຫາລືຂັ້ນບ້ານ, ແຟ້ມເອກະສານກ່ຽວກັບ GRM, ບົດລາຍງານ FPIC, ບົດບັນທຶກການ ຖ້ຳຄອງຮ່ວມ
ຕົວຊີ້ວັດ ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວ	ສະພາບຄາມພ້ອມຂອງສະຖານທີ່; ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ; ເຫດການຄວາມປອດໄພ; ການ ກວດກາຜົນກະທົບ	ເປັນຂໍ້ມູນທຽບຖານ ຫລາຍປະເພດ	ການບັນທຶກນັກທ່ອງທ່ຽວ, ການກວດກາສະຖານທີ່, ຄຳເຫັນສ່ອງແສງກ່ຽວກັບ ການນຳທ່ຽວ / ການ ບໍລິການ
ຕົວຊີ້ວັດພື້ນຖານ ໂຄງລ່າງ ແລະ ຊັບ ສິນ	ການເຮັດວຽກພາກສະໜາມ; ຂອບ ເຂດການຂຶ້ນທະບຽນຊັບສິນ; ຄວາມສຳເລັດຂອງການບຳລຸງ ຮັກສາ	ມີແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ ສົມບູນ	ການຂຶ້ນທະບຽນຊັບສິນ, ການກວດກາການເຮັດ ວຽກຂອງສະຖານີພາກສະ ໜາມ, ການບັນທຶກການບຳ ລຸງຮັກສາ
ຕົວຊີ້ວັດດ້ານການ ເງິນ ແລະ ການ ຮ່ວມມື	ຈຳນວນງົບປະມານຂອງ ລັດຖະບານ; ການຕິດຕາມຊ່ອງ ຫວ່າງການສະໜອງທຶນ; ຄວາມຄືບ ໜ້າການຮ່ວມມືກັບພາກສ່ວນອື່ນ	ເປັນຂໍ້ມູນທຽບຖານ ບາງສ່ວນ	ບັນທຶກງົບປະມານ, ການ ບັນທຶກການຮ່ວມມື, ບົດ ລາຍງານປະຈຳປີ
ຕົວຊີ້ວັດປະເດັນ ຂ້າມຊາຍແດນ ແລະ ການຮຽນຮູ້	ການປະຊຸມປະສານງານລະຫວ່າງ ຊາຍແດນ; ຜົນການປະຕິບັດຮ່ວມ ກັນ; ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ລະຫວ່າງພະນັກງານ	ຂໍ້ມູນທຽບຖານທີ່ບໍ່ ຄົບຖ້ວນ	ການບັນທຶກການປະສານ ງານ, ການບັນທຶກຮ່ວມກັນ , ການສົ່ງບົດລາຍງານໃຫ້ ກັນແລະກັນ
ຕົວຊີ້ວັດການຄຸ້ມ ຄອງການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ	ກຳນົດເວລາການລາຍງານ; ການ ເກັບຮັກສາຫລັກຖານໃນແຟ້ມ;		ການລາຍງານທົບທວນ ວຽກງານປະຈຳເດືອນ ແລະ ໄຕມາດ

ປະເພດຕົວຊີ້ວັດ	ຕົວຢ່າງຕົວຊີ້ວັດທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ	ສະພາບຂໍ້ມູນທຽບຖານ	ແຫລ່ງຂໍ້ມູນຫລັກ / ວິທີການ
	ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການບັນທຶກການຕົກລົງ	ຕ້ອງສ້າງຂຶ້ນ ຫລື ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ເປັນມາດຕະຖານ	

10.3 ການເຊື່ອມສານຂໍ້ມູນ ແລະ ຮອບວຽນການລາຍງານ (ປະຈຳເດືອນ / ປະຈຳໄຕມາດ / ປະຈຳປີ; ການປະຕິບັດງານແບບປັບປ່ຽນໄດ້)

ຮູບສະແດງ 10-2. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CMP ແລະ ຮອບວຽນການລາຍງານ

ແຜນວາດການວສງແຜນປະຈຳປີ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການທົບທວນປະຈຳໄຕມາດ, ການວິເຄາະຂໍ້ມູນປະຈຳປີ, ການປະສານງານກັບຄູ່ຮ່ວມງານ ແລະ ຄຳເຫັນກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງແບບປັບປ່ຽນໄດ້.

CMP ຄວນມີຮອບວຽນການລາຍງານປົກກະຕິອັນໜຶ່ງທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ, ການທົບທວນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການປະຕິບັດງານທີ່ປັບປ່ຽນໄດ້. ລະບົບດັ່ງກ່າວຄວນມີໂຄງສ້າງຂອງວຽກງານປະຈຳເດືອນ, ປະຈຳໄຕມາດ ແລະ ປະຈຳປີ, ມີການລາຍງານຢ່າງທັນທີທັນໃດໃນກໍລະນີມີເຫດການຮ້າຍແຮງເກີດຂຶ້ນ ຫລື ກໍລະນີຮຽກຮ້ອງການຕັດສິນບັນຫາຮີບດ່ວນທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການຕອບໂຕ້ແກ້ໄຂຢ່າງໄວວາ. ຮອບວຽນທີ່ແບ່ງເປັນໄລຍະແບບນີ້ມີຈຸດປະສົງສະໜັບສະໜູນການຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດງານໂດຍບໍ່ສ້າງພາລະແບກຫາບອັນຫລວງຫລາຍໃນວຽກບໍລິຫານ.

ການລາຍງານປະຈຳເດືອນຄວນສຸມໃສ່ການຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດງານ. ຄວນສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ຊັດເຈນກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານພາກສະໜາມ, ເຫດການໃຫຍ່ຫລັກທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ປະເດັນກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຂະບວນການເຮັດວຽກທີ່ພົວພັນເຊິ່ງໜ້າກັບຊຸມຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຫລື ບັນຫາຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບຊັບສິນ, ການປະກອບພະນັກງານ ແລະ ປະເດັນທາງດ້ານການບໍລິຫານ, ດ້ານການເງິນ ຫລື ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກການຈັດຊື້-ຈັດ

ຈ້າງ ແລະ ປະເດັນອື່ນໆທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຂຶ້ນການນຳເອົາໃຈໃສ່. ການລາຍງານປະຈຳໄຕມາດຄວນຖືເປັນຮອບວຽນທົບທວນສຳລັບ CMP, ໂດຍການລວມບັນດາຕົວຊີ້ວັດລະດັບໝວດເອກະສານເຂົ້າກັນ, ຄວາມຄືບໜ້າກ່ຽວກັບຍຸດທະສາດຕອບໂຕ້, ຂໍ້ມູນດັດແກ້ກ່ຽວກັບມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ການຮ້ອງທຸກ, ປະເດັນທາງດ້ານການເງິນ, ວິວັດທະນາການຂອງການເຮັດວຽກເປັນຄູ່ຮ່ວມງານ, ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງສະຖານີພາກສະໜາມ, ຂໍ້ມູນດັດແກ້ຫລ້າສຸດກ່ຽວກັບການຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນ, ແລະ ບັນດາຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ. ການລາຍງານປະຈຳປີຄວນສະແດງໃຫ້ເຫັນການສັງລວມແບບຍຸດທະສາດສຳລັບຂຶ້ນການນຳພາຍໃນ, ໂຄງສ້າງການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ, ການປຶກສາຫາລືກັບຄູ່ຮ່ວມງານ ແລະ ການລາຍງານຕໍ່ພາຍນອກໂດຍອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການ.

ການປະຕິບັດງານທີ່ປັບປ່ຽນໄດ້ຄວນນຳໃຊ້ໃນທຸກສາມລະດັບ. ການປະຕິບັດງານທີ່ປັບປ່ຽນໄດ້ທັນທີແມ່ນຖືກນຳໃຊ້ໃນກໍລະນີທີ່ມີເຫດການທີ່ຮ້າຍແຮງເກີດຂຶ້ນໃນພາກສະໜາມ, ຄວາມຜິດພາດດ້ານຄວາມປອດໄພ, ຄວາມເຄັ່ງຕຶງກັບຊຸມຊົນ, ການເພພັງໃຊ້ງານບໍ່ໄດ້ຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຫລື ສະພາບທີ່ຮີບດ່ວນຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຕອບໂຕ້ຢ່າງທັນການ. ການປະຕິບັດງານທີ່ປັບປ່ຽນໄດ້ປະຈຳໄຕມາດຖືກນຳໃຊ້ໃນກໍລະນີທີ່ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ດັດປັບການເຮັດວຽກ, ການປະສານງານ, ການຈັດລຳດັບວຽກ ຫລື ການສະໜັບສະໜູນ. ການປະຕິບັດງານທີ່ປັບປ່ຽນໄດ້ປະຈຳປີແມ່ນຖືກນຳໃຊ້ສຳລັບການຈັດບຸລິມະສິດຄືນໃໝ່ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ການດັດແກ້ງົບປະມານ, ການທົບທວນຄືນເປົ້າໝາຍທີ່ວາງໄວ້ ແລະ ການກັ່ນຕອງປະເດັນລະດັບຍຸດທະສາດ. ການເຊື່ອມສານຂໍ້ມູນບໍ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີລະບົບຊອບແວທີ່ສຳຫລັບສັບຊ້ອນ; ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາຈາກການປະຕິບັດງານທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນ, ການກວດກາລາດຕະເວນ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການປະຕິບັດຕໍ່ຄຳຮ້ອງທຸກ, ການເງິນ ແລະ ວຽກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປະເດັນຂ້າມຊາຍແດນເຊິ່ງຈະຕ້ອງເອົາມາລວມເຂົ້າກັນເປັນແຕ່ລະໄລຍະເວລາໃນຮູບແບບທີ່ການຄຸ້ມຄອງສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້.

ຕາຕະລາງ 10-3. ຮອບວຽນການລາຍງານ ແລະ ໝາກຜົນຫລັກຂອງການຄຸ້ມຄອງ

ໄລຍະການລາຍງານ	ເນື້ອໃນຫລັກ	ນຳໜ້າ / ສະໜັບສະໜູນ	ຜົນໄດ້ຮັບຕົ້ນຕໍ
ການລາຍງານການດຳເນີນງານປະຈຳເດືອນ	ການໃຊ້ຊັບພະຍາກອນພາກສະໜາມ, ເຫດການ, ປະເດັນການທ່ອງທ່ຽວ, ຄວາມກັງວົນໃນການປ້ອງກັນ, ບັນຫາຊັບສິນ, ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກດ້ານບໍລິຫານ ແລະ ການເງິນ	ບັນດາໜ່ວຍງານທີ່ນຳ ໜ້າໂດຍຜ່ານການພິຈາລະນາຂອງໜ່ວຍງານແຜນການ, ການເງິນ ແລະ ກວດກາພາຍໃນ	ການລາຍງານຫຍໍ້ພາຍໃນ, ສັນຍານເຕືອນກ່ຽວກັບວຽກເກີນກຳນົດເວລາ; ຈຸດທີ່ຕ້ອງຕິດຕາມກວດກາຮີບດ່ວນ
ການລາຍງານຜົນການປະຕິບັດ CMP ປະຈຳໄຕມາດ	ຕົວຊີ້ວັດ, ຄວາມຄືບໜ້າແຕ່ໝວດ, ການເຮັດວຽກຂອງສະຖານີພາກສະໜາມ, ການຕິດຕາມຊີວະນາໆພັນ, ສະພາບການຮ້ອງທຸກ, ສະພາບການຮ່ວມມື, ຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ	ການນຳອຸທິຍານ ແລະ ທຸກໜ່ວຍງານກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ພາກສ່ວນວຽກສະໜັບສະໜູນ	ເອກະສານລາຍງານໄຕມາດ; ຂໍ້ມູນຫລ້າສຸດກ່ຽວກັບການຕິດຕາມວຽກທີ່ໄດ້ປະຕິບັດ; ຂໍ້ມູນຈຸດຫລໍ່ແຫລມ / ການສັງລວມຫຍໍ້ຕາມຫົວເລື່ອງ

ໄລຍະການລາຍງານ	ເນື້ອໃນຫຼັກ	ນຳໜ້າ / ສະໜັບສະໜູນ	ຜົນໄດ້ຮັບຕົ້ນຕໍ
ການລາຍງານດ້ານຍຸດທະສາດປະຈຳປີ	ຄວາມຄືບໜ້າຂອງກອບວຽກດ້ານຕ່າງໆ, ຜົນງານຫຼັກໆ, ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາມທີ່ບໍ່ໄດ້ແກ້ໄຂ, ປະເດັນງົບປະມານ ແລະ ການສະໜອງທຶນ, ບົດຮຽນ ແລະ ບຸລິມະສິດໃນປີຕໍ່ໄປ	ການນຳອຸທິຍານ ແລະ ທຶນງານຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານຫຼັກຕາມຄວາມຈຳເປັນ	ບົດລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CMP ປະຈຳປີ; ບຸລິມະສິດໃນປີຕໍ່ໄປ; ສະພາບງົບປະມານ ແລະ ການລະດົມທຶນ
ການລາຍງານເຫດການກະທັນຫັນ	ເຫດການດ້ານຄວາມປອດໄພ, ຄະດີໃຫຍ່ອາຊະຍາກຳສັດປ່າ, ການລາຍງານການຮ້ອງທຸກທີ່ຮ້າຍແຮງ, ຄວາມຜິດພາດຂອງພື້ນຖານໂຄງຮ່າງ, ປະເດັນທີ່ຕ້ອງກວດກາຕິດຕາມດ່ວນ	ໜ່ວຍງານນຳໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພ້ອມທັງລາຍງານເຖິງການນຳໂດຍທັນທີ	ເອກະສານບັນທຶກເຫດການ; ການບັນທຶກສິ່ງທີ່ໄດ້ຕົກລົງ; ການປະຕິບັດແກ້ໄຂ ຫລື ການສົ່ງເລື່ອງຕໍ່

10.4 ການຈັດແຈງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ການສະໜັບສະໜູນການປະຕິບັດ / ການຕິດຕາມການປະຕິບັດ / ການຕັດສິນບັນຫາ)

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CMP ຄວນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກກົນໄກການປະສານງານພາຍໃນທີ່ເໝາະສົມເຊິ່ງໃນທີ່ນີ້ເອີ້ນວ່າລະບົບການສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ຈຸດປະສົງກໍ່ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າອຸທິຍານສາມາດປະຕິບັດກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ວາງໄວ້, ບັນຫາທີ່ໄດ້ຕົກລົງ, ການລາຍງານ ແລະ ການປະສານງານລະຫວ່າງໜ່ວຍງານພາຍໃນໂດຍບໍ່ໃຫ້ຂາດຄວາມຕໍ່ເນື່ອງລະຫວ່າງການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ຈຸດປະສົງເພື່ອສ້າງໃຫ້ມີລະບົບການເຮັດວຽກຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ມີຫຼາຍຂັ້ນຕອນ. ຄວນດຳເນີນງານເປັນໜ້າວຽກນ້ອຍອັນໜຶ່ງແຕ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນແບບມີວິໄນເຊິ່ງເນັ້ນໜັກໃສ່ໜ່ວຍງານແຜນການ, ການເງິນ ແລະ ຕິດຕາມພາຍໃນ ແລະ ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກຂັ້ນການນຳຂອງອຸທິຍານ.

ລະບົບການສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄວນລວມມີ ສິ່ງເຄື່ອງມືທີ່ພົວພັນກັນ. ເຄື່ອງມືທີ່ໜຶ່ງແມ່ນເຄື່ອງມືຕິດຕາມການປະຕິບັດງານທີ່ບັນທຶກເອົາບັນດາໜ້າວຽກທີ່ໄດ້ຕົກລົງແລ້ວ, ບັນດາໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບ ຫລື ບັນດາຈຸດປະສານງານ, ຄາດຄະເນກຳນົດເວລາ, ສະພາບການປະຈຸບັນ ແລະ ເອກະສານຕິດຕາມ. ເຄື່ອງມືທີ່ສອງແມ່ນການຕັດສິນບັນຫາທີ່ບັນທຶກເອົາການຕັດສິນລະດັບການນຳທີ່ສຳຄັນ, ກຳນົດເວລາ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ການຕິດຕາມທີ່ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ. ເຄື່ອງມືທີ່ສາມແມ່ນລະບົບເກັບມ້ຽນຫຼັກຖານ ຫລື ລະບົບແຟ້ມເອກະສານທີ່ເກັບຮັກສາເອກະສານສຳຄັນ, ເອກະສານການທົບທວນ, ແຟ້ມເອກະສານກ່ຽວກັບການກວດສອບຕ່າງໆ, ຂໍ້ມູນຫຼັກສູດກ່ຽວກັບ SOP, ເອກະສານບັນທຶກຄວາມສ່ຽງ, ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ຜະລິດອອກໂດຍຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຫລື ຂໍ້ມູນຈາກພາກສະໜາມທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງ. ເຄື່ອງມືທີ່ສີ່ແມ່ນເຄື່ອງມືຕິດຕາມຄວາມພ້ອມຂອງບັນຊີສີຂຽວທີ່ຊັດເຈນທີ່ຈັດແຈງຫຼັກຖານ ແລະ ກິດຈະກຳການຕິດຕາມຄືນພາຍໃຕ້ສິ່ງປະກອບຂອງບັນຊີສີຂຽວຄື: ການປົກຄອງທີ່ດິນ, ການອອກແບບ ແລະ ການວາງແຜນທີ່ຖືກຕ້ອງ, ການຄຸ້ມຄອງທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ແລະ ຜົນສຳເລັດຂອງການອະນຸລັກ. ເຄື່ອງມືຕິດຕາມນີ້ບໍ່ຄວນປ່ຽນແທນກອບວຽກຜົນໄດ້

ຮັບຂອງ CMP; ມັນຄວນຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຊ່ວຍຮັບປະກັນວ່າຫຼັກການກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ຖືກຈັດແຈງ ແລະ ທົບທວນຄືນເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ການຈັດແຈງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍັງຄວນກຳນົດຄວາມຮັບຜິດຊອບຢູ່ສາມລະດັບຄື: ຄວາມຮັບຜິດຊອບນຳໜ້າສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ສະໜັບສະໜູນການປະສານງານ ຫຼື ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການ, ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການທົບທວນຄືນເພື່ອຊີ້ນຳການຄຸ້ມຄອງ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຊ່ວຍກຳນົດໃຫ້ຮູ້ແຈ້ງວ່າໃຜຖືກຄາດຫວັງໃຫ້ປະຕິບັດ, ໃຜຖືກຄາດຫວັງໃຫ້ຊ່ວຍ, ແລະ ໃຜຖືກຄາດຫວັງໃຫ້ທົບທວນຄືນ ແລະ ລາຍງານຖ້າຫາກວ່າການປະຕິບັດງານມີຄວາມຊັກຊ້າ ຫຼື ຂາດປະສິດທິຜົນ. ສີ່ສະຖານີພາກສະໜາມຄວນລາຍງານຂໍ້ມູນໃສ່ລະບົບນີ້ໂດຍຜ່ານການກວດກາການເຮັດວຽກປະຈຳເດືອນ, ບັນດາປະເດັນພື້ນຖານ ແລະ ການປະກອບພະນັກງານແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ການກວດກາຄືນອຸປະກອນນຳໃຊ້, ເພື່ອວ່າການເຮັດວຽກພາກສະໜາມເປັນການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບລົງສູ່ພາກສະໜາມທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບການທົບທວນການຄຸ້ມຄອງໃນທົ່ວອຸທິຍານ.

ຕາຕະລາງ 10-4. ເຄື່ອງມືການດຳເນີນງານ ແລະ ບົດບາດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ເຄື່ອງມື / ການຈັດແຈງ	ຈຸດປະສົງຫຼັກ	ພາກສ່ວນຮັບຜິດຊອບຫຼັກ	ທົບທວນຄືນການນຳໃຊ້
ຜູ້ຕິດຕາມການປະຕິບັດງານ	ຮັກສາຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງວຽກທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ, ປະຕິບັດຕາມກຳນົດເວລາ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ	ໜ່ວຍງານແຜນການ, ການເງິນ ແລະ ຕິດຕາມພາຍໃນ ແລະ ທຸກໜ່ວຍງານຫຼັກຕ້ອງລາຍງານສະພາບຫຼ້າສຸດ	ການທົບທວນຄືນປະຈຳເດືອນ ແລະ ໄຕມາດ; ຕິດຕາມວຽກທີ່ເກີນກຳນົດເວລາ
ການບັນທຶກການຕົກລົງຕ່າງໆ	ບັນທຶກການຕົກລົງກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງທີ່ສຳຄັນຕ່າງໆ ແລະ ເງື່ອນໄຂ	ການນຳຂອງອຸທິຍານໂດຍໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ	ການທົບທວນຄືນປະຈຳໄຕມາດ ແລະ ປະຈຳປີ; ການບັນທຶກໄວ້ໃນການຈັດຕັ້ງ
ການເກັບຮັກສາຫຼັກຖານ	ເກັບຮັກສາແຟ້ມເອກະສານສຳຄັນ, ບົດບັນທຶກ ແລະ ຫຼັກຖານອ້າງອີງ	ບັນດາໜ່ວຍງານຊ່ວຍຢູ່ໂດຍມີບົດບາດນຳພາ	ການລາຍງານປະຈຳໄຕມາດ ແລະ ປະຈຳປີ; ການກວດກາ ແລະ ປຶກສາຫາລືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ
ການບັນທຶກກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານຂອງສະຖານີພາກສະໜາມ	ຕິດຕາມສະພາບນ້ຳ, ພະລັງງານ, ການສື່ສານ, ນ້ຳສະອາດ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ, ການປະກອບອຸປະກອນ ແລະ ພະນັກງານໃຫ້ແກ່ສີ່ສະຖານີ	ໜ່ວຍງານບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, SMART ແລະ ປະຕິບັດງານພາກສະໜາມໂດຍມີຜູ້ດູແລສະຖານີ	ການທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານປະຈຳເດືອນ; ການທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ O&M

ເຄື່ອງມື / ການ ຈັດແຈງ	ຈຸດປະສົງຫຼັກ	ພາກສ່ວນຮັບຜິດຊອບຫຼັກ	ທົບທວນຄືນການນຳໃຊ້
ການຕິດຕາມ ຄວາມພ້ອມຕໍ່ ບັນຊີສີຂຽວ	ຈັດສັນຫຼັກຖານ ແລະ ຕິດຕາມອີງຕາມສີ່ອົງປະກອບ ຂອງບັນຊີສີຂຽວ	ຈຸດປະສານງານທີ່ຖືກມອບ ໝາຍພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ ກອງຄຸ້ມຄອງອຸທິຍານໂດຍ ຮັບການຊ່ວຍຊຸມຈາກບັນດາ ໜ່ວຍງານກ່ຽວຂ້ອງ	ການທົບທວນຄືນປະຈຳ ໄຕມາດ ແລະ ກະກຽມ ການລາຍງານພາຍນອກ ເປັນໄລຍະ

10.5 ການສັງລວມຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ ແລະ ວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ

CMP ຄວນນຳໃຊ້ກອບວຽກບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຂໍ້ຜິດພາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ສາມາດຫຼີກ
ເວັ້ນໄດ້ ແລະ ເພື່ອປັບປຸງຄວາມພ້ອມຂອງປະເດັນທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ. ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງບໍ່ຄວນຖືເປັນວຽກ
ສະເພາະທີ່ຕັດແຍກອອກຈາກວຽກງານປະຕິບັດງານທົ່ວໄປ. ມັນຄວນຖືກລວມເຂົ້າໃນການວາງແຜນ, ການທົບ
ທວນຄືນປະຈຳໄຕມາດ, ການດັດແກ້ປະຈຳປີ ແລະ ການຕັດສິນບັນຫາ. ຈຸດປະສົງຂອງການບັນທຶກຄວາມສ່ຽງແມ່ນ
ເພື່ອລະບຸໃຫ້ເຫັນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ສຳຄັນຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ເພື່ອປະເມີນຜົນເນື່ອງຄວາມສ່ຽງ, ແລະ ເພື່ອກຳນົດມາດ
ຕະການຕອບໂຕ້ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຢ່າງສົມສ່ວນ.

ຄວາມສ່ຽງລະດັບສະຖາບັນອາດລວມມີການເຂົ້າອອກຂອງພະນັກງານ, ການປະສານງານທີ່ອ່ອນແອ, ຄວາມສັບສົນ
ໃນພາລະບົດບາດ, ຄວາມຊັກຊ້າໃນການອະນຸມັດ, ການປະຕິບັດຕາມການຕົກລົງບັນຫາຍັງເຮັດບໍ່ໄດ້ດີ ຫຼື ຍັງມີ
ຈຸດອ່ອນໃນການບັນທຶກເປັນເອກະສານ. ຄວາມສ່ຽງດ້ານການເງິນອາດລວມມີການສະໜັບສະໜູນດ້ານງົບປະມານ
ຂອງລັດທີ່ຫຼຸດໜ້ອຍລົງ, ຫຼື ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເພີ່ມຂຶ້ນສຳລັບການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ແລະ ການ
ປະຕິບັດງານພາກສະໜາມ. ຄວາມສ່ຽງລະດັບການປະຕິບັດງານອາດລວມມີເຫດການດ້ານຄວາມປອດໄພທີ່ເກີດ
ຂຶ້ນ, ຄວາມຜິດພາດຂອງອຸປະກອນໃຊ້ງານ, ຈຸດອ່ອນໃນການສ້າງຄວາມພ້ອມສຳລັບການກວດກາລາດຕະເວນ, ຂໍ້
ມູນທີ່ບໍ່ມີຄຸນນະພາບ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງເປ່ເພ ຫຼື ຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງລະບົບສະໜັບສະໜູນສະຖານີພາກສະໜາ
ມ. ຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ທາງດ້ານມາດຕະການປ້ອງກັນອາດລວມມີການມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ມີຈຸດອ່ອນ,
ການລາຍງານການຮ້ອງທຸກ, ການຂາດຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ, ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດທີ່ບໍ່ເທົ່າທຽມ ຫຼື ການພົວພັນ
ເຂົ້າຮ່ວມທາງວັດທະນະທຳທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ. ຄວາມສ່ຽງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ສະພາບພາຍນອກອາດລວມມີ
ໄຟໄໝ້, ສະພາບດິນຟ້າອາກາດທີ່ຮ້າຍແຮງ, ເຫດການເກີດພະຍາດ, ຄວາມກົດດັນຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການກະ
ທຳຜິດກົດໝາຍເພີ່ມຂຶ້ນ, ມີເຫດການເກີດຂຶ້ນກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວ ຫຼື ຄວາມເຄັ່ງຕຶງກ່ຽວກັບປະເດັນຂ້າມຊາຍ
ແດນ.

ວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ຖືກນຳໃຊ້ຢູ່ໃນ CMP ຄວນອີງໃສ່ຫຼັກຫຼັກການ: ການລະບຸຄວາມສ່ຽງແຕ່ຫົວທີ
, ການຕອບໂຕ້ຢ່າງເໝາະສົມ, ຄວາມເປັນເຈົ້າການທີ່ຈະແຈ້ງ, ການບັນທຶກເປັນເອກະສານທີ່ເໝາະສົມ, ການເຊື່ອມ
ສານ ເຂົ້າໃນຮອບວຽກງານທົບທວນ, ແລະ ການຮຽນຮູ້ຈາກບັນຫາທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ການສັງລວມຄວາມ
ສ່ຽງຢູ່ໃນພາກເອກະສານຫຼັກຄວນມີຄວາມຊັດເຈນໂດຍທີ່ຄວາມສ່ຽງທີ່ມີຂໍ້ມູນຫຼາຍກວ່າທີ່ເປັນຕາຕະລາງ
ແມ່ນເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຫຼື ເອົາເຂົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕາຕະລາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ຕາຕະລາງ 10-5. ສັງລວມປະເພດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ

ປະເພດຄວາມສ່ຽງ	ຕົວຢ່າງຄວາມສ່ຽງ	ວິທີການຫຼຸດຜ່ອນ
ສະຖາບັນ	ຄວາມສັບສົນໃນພາລະບົດບາດ, ພະນັກງານເຂົ້າ-ອອກ, ການຕົກລົງບັນຫາ ຊັກຊ້າ, ກະແສການເຮັດວຽກອ່ອນແອ	ຟື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈະແຈ້ງ, ການຕິດຕາມ ການປະຕິບັດງານ, ການບັນທຶກການ ຕັດສິນໃຈ, ການປະຖົມນິເທດ ແລະ SOPs
ການເງິນ	ງົບປະມານຫຼຸດລົງ, ຜູ້ສະໜອງທຶນຊັກຊ້າ, ທຶນໝູນວຽນຈຳກັດ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເພີ່ມຂຶ້ນ	ການຈັດບຸລິມະສິດເປັນຫລາຍລະດັບ, ການສະເໜີເອົາທຶນຈາກຫລາຍແຫລ່ງ, ແບ່ງໄລຍະການລົງທຶນ, ການກວດສອບຄ່າ ໃຊ້ຈ່າຍກ່ຽວກັບເງິນໝູນວຽນ
ການດຳເນີນງານ ແລະ ຄວາມປອດໄພ	ກວດກາເຫດການ, ຄວາມຜິດພາດຂອງ ອຸປະກອນ, ຈຸດອ່ອນໃນການສະໜັບສະໜູນສະຖານີ, ຂໍ້ມູນບໍ່ມີຄຸນນະພາບ	ການກະກຽມດ້ານຄວາມປອດໄພ, ການບຳລຸງຮັກສາເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມເສຍຫາຍ, ກວດກາການເຮັດວຽກຂອງສະຖານີ, QA/QC ຕາມໄລຍະປົກກະຕິ
ສັງຄົມ ແລະ ການ ປ້ອງກັນ	ການເຂົ້າຮ່ວມທີ່ອ່ອນແອ, ການລາຍງານ ກ່ຽວກັບການຮ້ອງທຸກ, ການແບ່ງປັນຜົນ ປະໂຫຍດທີ່ບໍ່ສະເໝີພາບ, ການສື່ສານທີ່ມີ ຂໍ້ປົກຜ່ອງ	ການປະຕິບັດດ້ວຍຫຼັກການ FPIC, ການອຳນວຍຄວາມສະດວກແບບມີສ່ວນ ຮ່ວມ, ການຕິດຕາມກົນໄກການແກ້ໄຂຄຳ ຮ້ອງທຸກ, ການທົບທວນທີ່ໂປ່ງໃສ
ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ພາຍນອກ	ໄຟໄໝ້ປ່າ, ສະພາບດິນຟ້າອາກາດທີ່ຮ້າຍ ແຮງ, ກໍລະນີການເກີດພະຍາດ, ເຫດການ ທີ່ເກີດໃນການທ່ອງທ່ຽວ, ຄວາມເຄັ່ງຕຶງ ຂອງປະເດັນລະຫວ່າງຊາຍແດນ	ການກຽມຄວາມພ້ອມ, ການວາງແຜນການ ທີ່ຄຳນຶງເຖິງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ, ການ ລາຍງານເຫດການ, ການທົບທວນ ເຫດການເປັນແຕ່ລະໄລຍະ

10.6 ຄາດຄະເນໂຄງສ້າງງົບປະມານ ແລະ ການຈັດບຸລິມະສິດ

ໂຄງສ້າງງົບປະມານຂອງ CMP ແບບຄາດຄະເນໄດ້ຖືກອອກແບບເພື່ອສະໜັບສະໜູນການວາງແຜນ, ການຈັດລຳດັບວຽກງານ, ການລະດົມທຶນ ແລະ ທາງເລືອກໃນການຄຸ້ມຄອງ ແທນທີ່ຈະສ້າງຄວາມປະທັບໃຈແບບບໍ່ຖືກຕ້ອງ ກ່ຽວກັບ ຄວາມແນ່ນອນທາງການເງິນແບບຕາຍໂຕ. ສະພາບການສະໜອງທຶນຂອງອຸທິຍານປະກອບມີການຈັດສັນ ງົບປະມານຈາກລັດຖະບານ, ການສະໜັບສະໜູນຈາກໂຄງການ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຈາກການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຈາກແຫລ່ງອື່ນ, ກະແສເງິນທຶນທີ່ມີທ່າແຮງໃນອະນາຄົດເປັນຕົ້ນແມ່ນການຮັບເງິນຈາກການບໍລິການດ້ານ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານໃນການອະນຸລັກ ຫລື ກົນໄກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທາດກາກບອນ. ໃນຂະນະດຽວ ກັນ, ຫລາຍໜ້າວຽກໃນການຄຸ້ມຄອງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີເງິນສຳລັບພາກບໍລິຫານທີ່ສາມາດຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າໄດ້, ໂດຍ ສະເພາະແມ່ນການປະກອບພະນັກງານ, ການປະຕິບັດງານພາກສະໜາມ, ການບຳລຸງຮັກສາຟື້ນຖານໂຄງລ່າງ,

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການປ້ອງກັນ, ບັນດາໜ້າວຽກກ່ຽວກັບການປົກຄອງແບບພື້ນຖານ ແລະ ລະບົບການຕິດຕາມຫຼັກກຽມ.

ດັ່ງນັ້ນໂຄງສ້າງງົບປະມານຄວນໄຈ້ແຍກລະຫວ່າງປະເພດລາຍຈ່າຍ ແລະ ລະດັບບຸລິມະສິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ໂຄງສ້າງງົບປະມານຍັງຄວນສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຫຼັກການທີ່ເຫັນດີນຳກັນທີ່ວ່າງົບປະມານຂອງລັດຖະບານຖືເປັນກະດູກສັນຫຼັງຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ໃນຂະນະທີ່ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາເປັນການປະກອບສ່ວນເພີ່ມເຕີມ ແລະ ຄວນຖືກນຳໃຊ້ສະເພາະການປັບປຸງວຽກງານລະດັບຍຸດທະສາດເປັນສະເພາະ, ການສ້າງນະວັດຕະກຳຂຶ້ນໃໝ່, ກິດຈະກຳທົດລອງ, ການພັດທະນາຄວາມສາມາດ ແລະ ການສະໜອງທຶນຮ່ວມເພື່ອການລົງທຶນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ. ການຄຸ້ມຄອງງົບປະມານຄວນໄຈ້ແຍກໃຫ້ເຫັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເລີ່ມຕົ້ນ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບໍລິຫານ ແລະ ຄ່າປ່ຽນແທນອຸປະກອນເປັນໄລຍະ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບການຕໍ່າຍຸເອກະສານ ຫລື ຕໍ່ໄລຍະເວລາໂຄງການ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບສະຖານີພາກສະໜາມ, ພາຫະນະຂົນສົ່ງ, ວິທະຍຸສື່ສານ, ລະບົບແສງຕາເວັນ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ລະບົບການຕິດຕາມຫຼັກກຽມ.

ການຈັດບຸລິມະສິດຄວນໄປຕາມວິທີການແບບສາມຂັ້ນ. ບຸລິມະສິດຂັ້ນໜຶ່ງແມ່ນໜ້າວຽກທີ່ສຳຄັນ ທີ່ຈະຕ້ອງຮັກສາໄວ້ເຖິງແມ່ນວ່າການໃຫ້ທຶນຢູ່ໃນສະພາບຈຳກັດກໍຕາມ. ບຸລິມະສິດຂັ້ນສອງແມ່ນການລົງທຶນທີ່ສຳຄັນລະດັບຍຸດທະສາດທີ່ເປັນການປັບປຸງປະສິດທິຜົນ ແລະ ຄວາມທົນທານແຕ່ອາດຈັດເປັນລຳດັບ ຫລື ຈັດແບ່ງຕາມໄລຍະເວລາໂດຍອີງຕາມງົບປະມານທີ່ມີໃຫ້. ບຸລິມະສິດຂັ້ນສາມແມ່ນສິ່ງທີ່ຕ້ອງການ ແຕ່ວ່າອາດແມ່ນກິດຈະກຳທີ່ຂຶ້ນກັບໂອກາດທີ່ຕ້ອງຍາດແຍ່ງເອົາ. ການຈັດຂັ້ນບຸລິມະສິດແບບນີ້ຊ່ວຍອຸທິຍານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານຕັດສິນໃຈເອົາທາງເລືອກດ້ານການເງິນທີ່ແທດເໝາະກັບຄວາມເປັນຈິງໂດຍບໍ່ສູນເສຍຄວາມສອດຄ່ອງທາງຍຸດທະສາດ, ແລະ ມັນເປັນພື້ນຖານທີ່ຈະແຈ້ງກວ່າເກົ່າສຳລັບການຈັດຫາແຫລ່ງທຶນເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງວຽກງານ.

ຕາຕະລາງ 10-6. ຄາດຄະເນໂຄງສ້າງງົບປະມານ ແລະ ການຈັດບຸລິມະສິດ

ປະເພດງົບປະມານ	ຕົວຢ່າງລາຍການຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບທຶນ	ຄວາມສຳຄັນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຼັກດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການປະກອບພະນັກງານ	ພະນັກງານຫຼັກ, ວຽກຫ້ອງການ, ພື້ນຖານວຽກພາກສະໜາມ, ການທົບທວນການຄຸ້ມຄອງ, ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ ແລະ ການລາຍງານ	ງົບປະມານຕົ້ນຕໍຂອງລັດຖະບານ; ການສະໜັບສະໜູນຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຈະມີກໍຕໍ່ເມື່ອມີເຫດຜົນພຽງພໍ	ຂັ້ນ 1
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບການປະຕິບັດງານພາກສະໜາມ ແລະ ການຍັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ	ການກວດກາລາດຕະເວນ, ການສະໜັບສະໜູນນັກລາດຕະເວນ, ອຸປະກອນທີ່ປອດໄພ, ການເຮັດວຽກໂດຍການໃຊ້ໂປຣແກຣມ SMART, ການຕິດຕາມກໍລະນີ ແລະ ການສື່ສານ	ງົບປະມານຂອງລັດຖະບານຖືເປັນກະດູກສັນຫຼັງ ໂດຍຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສະໜອງທຶນຮ່ວມແບບມີການຄັດເລືອກ	ຂັ້ນ 1
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ	ການປະຊຸມປຶກສາຫາລື, ການປະຕິບັດແກ້ໄຂການຮ້ອງທຸກ, ການປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບເຂດກັນຊົນ, ການປະຊາສຳພັນ	ແບບປະສົມປະສານ: ລັດຖະບານ, ໂຄງການ ແລະ	ຂັ້ນ 1–2

ປະເພດງົບປະມານ	ຕົວຢ່າງລາຍການຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ	ຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະໄດ້ ຮັບທຶນ	ຄວາມສໍາຄັນທີ່ ເປັນບຸລິມະສິດ
ແລະ ກິດຈະກຳ ພັດທະນາຊີວິດການ ເປັນຢູ່	ສ້າງຈິດສໍານຶກ, ການສະໜັບສະໜູນ ການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່	ການສະໜັບສະໜູນຈາກຜູ້ ໃຫ້ທຶນ	
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ການທ່ອງທ່ຽວ, ການ ຄຸ້ມຄອງນັກທ່ອງ ທ່ຽວ ແລະ ການ ປະຊາສໍາພັນສ້າງຈິດ ສໍານຶກ	ການຄຸ້ມຄອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ຂໍ້ ມູນສໍາລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ, ປ້າຍບອກ ສະຖານທີ່, ການຄວບຄຸມຄວາມສາມາດ ໃນການຮອງຮັບ, ການສະໜັບສະໜູນ ການສຶກສາ	ລາຍໄດ້ຈາກການທ່ອງທ່ຽວ , ການສະໜັບສະໜູນຈາກ ລັດຖະບານ, ການສະໜອງ ທຶນຮ່ວມໂດຍຄູ່ຮ່ວມ ພັດທະນາ	ຂັ້ນ 2
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍພື້ນຖານ ໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອໍານວຍ ຄວາມສະດວກ ແລະ ຊັບສິນ	ການຟື້ນຟູສະຖານີພາກສະໜາມ, ລະບົບຫ້ອງການສູນກາງໃຫຍ່, ການ ປ່ຽນຖ່າຍອຸປະກອນ, WASH, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ການບໍາລຸງ ຮັກສາ	ແບບປະສົມປະສານ: ງົບປະມານຫລັກຈາກ ລັດຖະບານ ແລະ ການສະ ໜັບສະໜູນຈາກຄູ່ຮ່ວມ ພັດທະນາ, ອີງຕາມການ ກວດສອບ O&M	ຂັ້ນ 1-2
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍການ ພັດທະນາຍຸດທະສາດ ແລະ ການເປັນຄູ່ຮ່ວມ ງານ	ການສະໜັບສະໜູນການຄົ້ນຄວ້າ, ການ ກະກຽມແນວຄວາມຄິດ, ການສະໜັບ ສະໜູນການລະດົມທຶນ, ນະວັດຕະກຳ ແລະ ການຮຽນຮູ້	ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສະໜັບ ສະໜູນເປັນຕົ້ນຕໍ ແລະ ການສະໜອງທຶນຮ່ວມ ຢ່າງມີເປົ້າໝາຍ	ຂັ້ນ 2-3

ຕາຕະລາງງົບປະມານທີ່ຄາດຄະເນເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CMP 2026-2030,

ໝວດ	ຊື່ຫົວຂໍ້ການສະໜອງທຶນ	ລວມຍ່ອຍຂອບເຂດງົບປະມານທີ່ ຄາດຄະເນ (USD)
Ch1	ການສະໜັບສະໜູນການປະຕິບັດລະບຽບການ, ມາດ ຕະການປ້ອງກັນ, ແລະ ການວາງແຜນ	USD 270,000–810,000
Ch2	ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ສະຖາບັນ ແລະ ການປະກອບ ພະນັກງານ	USD 1,115,000–2,885,000
Ch3	ການປົກປ້ອງຊີວະນາໆພັນ ແລະ ລະບົບຄວາມຮູ້	USD 640,000–1,970,000

Ch4	ການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊຸມຊົນ, ການຄຸ້ມຄອງ ເຂດກັນຊືນ ແລະ ການສຶກສາທຳມະຊາດ	USD 690,000–1,970,000
Ch5	ການທ່ອງທ່ຽວແບບຍືນຍົງ ແລະ ການບໍລິການນັກທ່ອງ ທ່ຽວ	USD 520,000–1,600,000
Ch6	ການສະໜັບສະໜູນພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງອຸທິຍານ ແລະ ການປະຕິບັດງານພາກສະໜາມ	USD 890,000–2,700,000
Ch7	ການສະໜອງທຶນ, ການເປັນຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ການ ປຸກລະດົມຊັບພະຍາກອນ	USD 1,045,000–2,860,000
Ch8	ການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນ ແລະ ການປະສານງານຮ່ວມ ກັນ	USD 250,000–880,000
Ch9	ການສະໜັບສະໜູນການກວດກາ, ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ການລາດຕະເວນ	USD 920,000–2,340,000
Ch10	ການສະໜັບສະໜູນການຕິດຕາມ, ການທົບທວນຄືນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	USD 180,000–550,000
ຈຳນວນງົບປະມານທັງໝົດ		USD 6,520,000– 18,565,000

(*) ແມ່ນ ຂອບເຂດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕໍ່າສຸດ ແລະ ສູງສຸດ ສຳລັບແຕ່ລະໝວດ ແລະ ການຄິດໄລ່ມູນຄ່າງົບປະມານທັງໝົດ. ງົບປະມານລະອຽດທີ່ຄາດຄະເນ ແລະ ຜູ້ສະໜອງທຶນທີ່ເປັນໄປໄດ້ແມ່ນມີຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4.

10.7 ຄາດໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຮອດປີ 2030

ຮອດປີ 2030 ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜ່ວຍປະຕິບັດວຽກງານທີ່ມີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື MEL ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ມີວິໄນ ແລະ ລະບົບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ຕິດພັນກັບຍຸດທະສາດການຕອບໂຕ້ຂອງ CMP ເຂົ້າກັບການທົບທວນການຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ການປະຕິບັດງານແບບປັບປ່ຽນໄດ້, ການນຳໃຊ້ຫຼັກຖານ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຈັດບຸລິມະສິດຂອງງົບປະມານຢ່າງເໝາະສົມ. ອຸທິຍານຄວນມີຄວາມສາມາດຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າຢ່າງເປັນເອກະພາບຫຼາຍກວ່າເກົ່າ, ເຊື່ອມສານຂໍ້ມູນຈາກຫ້ອງການສູນກາງໃຫຍ່ ແລະ ຈາກສະຖານີພາກສະໜາມເຂົ້າກັນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນກວ່າເກົ່າ, ຈັດແຈງຫຼັກຖານກ່ຽວກັບບັນຊີສີຂຽວໃຫ້ເປັນໜ້າເຊື່ອຖືຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ນຳໃຊ້ເວທີການທົບທວນປະຈຳປີ ແລະ ປະຈຳໄຕມາດເພື່ອປັບປຸງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານແທນທີ່ຈະມີແຕ່ການລາຍງານເທົ່ານັ້ນ.

ຄຳເຫັນມ້ວນທ້າຍກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການນຳໃຊ້ CMP

ແຜນການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມຂອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ສຳລັບໄລຍະ 2026-2030 ຄວນຖືກນຳໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືການຄຸ້ມຄອງລວມອັນດຽວສຳລັບໄລຍະຫ້າປີຂອງອຸທິຍານດັ່ງກ່າວ. ແຜນການນີ້ປະກອບມີປະເດັນດ້ານກົດໝາຍ, ນະໂຍ ບາຍ, ການອະນຸລັກ, ການປົກຄອງ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການສະໜອງທຶນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ແລະ ວຽກງານຂ້າມແດນທີ່ຈະຕ້ອງຖືກຄຸ້ມຄອງໃນຮູບແບບປະສົມປະສານຕະຫລອດໄລຍະ 2026-2030. ດັ່ງນັ້ນເອກະສານສະບັບນີ້ຈຶ່ງບໍ່ມີຈຸດປະສົງສະເພາະເປັນເອກະສານອ້າງອີງແຕ່ຢ່າງດຽວ, ແຕ່ຍັງສາມາດນຳໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ເໝາະສົມສຳລັບການຕັດສິນບັນຫາໃນການຄຸ້ມຄອງ, ການຈັດບຸລິມະສິດປະຈຳປີ, ການປະສານງານກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ການທົບທວນຄືນແບບປັບປ່ຽນໄດ້.

ໄລຍະຂອງ CMP ນີ້ມີຄວາມສຳຄັນເປັນພິເສດເນື່ອງຈາກວ່າມັນແມ່ນຮອບວຽນການຄຸ້ມຄອງຢ່າງເຕັມສ່ວນຄັ້ງທຳອິດທີ່ຈະຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນສະພາບທີ່ຢູ່ໃນຖານະມໍຣະດົກໂລກຂອງຫີນໜາມໜໍ່ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງມໍຣະດົກໂລກຮ່ວມກັນກັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຟອງຫຍາ-ແກບາງ. ຊຸມປີ 2026-2030 ຈຶ່ງບໍ່ຄວນຖືເປັນໄລຍະການວາງແຜນພຽງຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນການທົດສອບໃນຕົວຈິງເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າການຮັບຮູ້ເປັນມໍຣະດົກໂລກນັ້ນມັນສອດຄ່ອງຫລືບໍ່ກັບວຽກງານການປົກປ້ອງທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື, ການປົກຄອງທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ມີວິໄນໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CMP ຄວນເນັ້ນໜັກໃສ່ຫລາຍຫລັກການຕົ້ນຕໍ. ການປົກປ້ອງຄຸນຄ່າອັນໂດດເດັ່ນລະດັບຈັກກະວານ, ຄຸນຄ່າຂອງຄວາມຄົງເດີມຂອງລະບົບນິເວດ, ຊີວະນາໆພັນ, ລະບົບຖ້ຳ ແລະ ລະບົບແມ່ນ້ຳ, ແລະ ຄຸນຄ່າທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ທາງຊຸມຊົນເຊິ່ງຈະຕ້ອງຖືເປັນຈຸດອ້າງອີງຕົ້ນຕໍສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ. ງົບປະມານຂອງລັດຖະບານຄວນຖືເປັນກະດູກສັນຫລັງສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ໃນຂະນະທີ່ການສະໜັບສະໜູນຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຄວນຖືກນຳໃຊ້ເປັນປັດໃຈຊ່ວຍເຫລືອເພີ່ມເຕີມ ແລະ ນຳໃຊ້ໃນຮູບແບບທີ່ມີວິໄນເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕື່ມເຕັມອັດຊ່ອງວ່າງທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ແລະ ເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດໃນໄລຍະຍາວ. ການເຮັດວຽກແບບພົວພັນເຊິ່ງໜ້າກັບຊຸມຊົນທັງໝົດຄວນມີການເຄົາລົບວັດທະນະທຳ, ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ການຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນຕາມຫລັກການຂອງ FPIC. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄວນອີງໃສ່ຫລັກຖານ ແລະ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍການທົບທວນຄືນເປັນປົກກະຕິ, ການບັນທຶກເປັນເອກະສານຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ການຕິດຕາມຢ່າງທັນການ.

CMP ຄວນຖືກນຳໃຊ້ໄປພ້ອມໆກັນກັບບັນດາເຄື່ອງມືສະໜັບສະໜູນ. ບັນດາແຜນວຽກປະຈຳປີ ແລະ ແຜນງົບປະມານຄວນຈັດເປັນບຸລິມະສິດເປັນແຕ່ລະປີໄປ. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍຄວນມີເນື້ອໃນລາຍລະອຽດທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ເຄື່ອງມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ແຜນດຳເນີນງານຂ້າມຊາຍແດນຄວນສືບຕໍ່ນຳໃຊ້ເພື່ອຊີ້ນຳກິດຈະກຳທີ່ດຳເນີນຮ່ວມກັນຂ້າມຊາຍແດນໂດຍອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການ, ສ່ວນແຜນການທ່ອງທ່ຽວທີ່ໄດ້ຖືກອະນຸມັດແລ້ວຄວນເປັນທິດທາງໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວຢູ່ພາຍໃນຂອບເຂດກວ້າງຂອງວຽກງານອະນຸລັກ ແລະ ກອບວຽກມາດຕະການປ້ອງກັນທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍ CMP.

ຜົນສຳເລັດຂອງ CMP ນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະຂຶ້ນກັບຄຸນນະພາບຂອງເອກະສານພຽງຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຂຶ້ນກັບພັນທະ ແລະ ການປະກອບສ່ວນທີ່ມີການປະສານງານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ຄະນະບໍລິຫານງານຂອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ພ້ອມດ້ວຍພະນັກງານ, ໂຄງສ້າງການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ, ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ພາຍໃນປະເທດ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ. ການນຳພາຂອງລັດຖະບານຖືເປັນພື້ນຖານ, ແຕ່ວ່າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ຈະມີປະສິດທິຜົນແມ່ນ

ຍັງຂຶ້ນກັບການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານວິຊາການທີ່ສອດຄ່ອງ, ການສະໜອງທຶນຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການຮ່ວມມືທີ່ແທດເໝາະກັບຕົວຈິງ ແລະ ພັນທະຮ່ວມກັນສໍາລັບການປົກປ້ອງໄລຍະຍາວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງແບບຍືນຍົງຂອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໝໍ່. ຖ້ານໍາໃຊ້ເອກະສານໃນລັກສະນະນີ້, CMP ຈະຊ່ວຍສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຄຸນນະພາບຂອງການຄຸ້ມຄອງ, ປັບປຸງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການປະສານງານ, ຈັດສັນການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ຮັບປະກັນວ່າການຮັບຮອງເປັນມໍຣະດົກໂລກແມ່ນສອດຄ່ອງກັບການຄຸ້ມຄອງທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ມີປະສິດທິຜົນໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ.

ບັນຊີເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ເອກະສານຄັດຕິດ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1 - ຕາຕະລາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແບບປະສົມປະສານ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2 - ວັດຈະນານຸກົມຕົວຊີ້ວັດ, ຂໍ້ມູນທຽບຖານ ແລະ ວິທີການກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3 - ກຳນົດເວລາຂອງ CMP ແລະ ຕາຕະລາງການຈັດໄລຍະເວລາ 2026-2030

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4 - ຕາຕະລາງງົບປະມານທີ່ຄາດຄະເນ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນທີ່ເປັນທ່າແຮງ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 5 - ການບັນທຶກຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຕາຕະລາງມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 6a - ສະເໜີໂຄງສ້າງການຈັດຕັ້ງທີ່ຈັດສັນຄືນໃໝ່ ແລະ ຄາດຄະເນພາລະບົດບາດຫຼັກ- ໜ້າ
ວຽກ ແລະ ໜ້າທີ່ການ.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 6b - ເອກະສານແນວຄວາມຄິດສໍາລັບການຊ່ວຍເຫຼືອວິຊາການສໍາລັບການປັບປຸງໜ້າທີ່ການ
ຄືນໃໝ່ ແລະ ການປັບປຸງການດໍາເນີນງານຂອງອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 6c - ຄາດຄະເນພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 7 - ແຜນການທ່ອງທ່ຽວຂອງ CMP, TAP ແລະ ການອະທິບາຍເຄື່ອງມືອື່ນໆ.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 8 - ມາດຕະການປ້ອງກັນ FPIC GESI ແລະ ການດໍາເນີນງານສໍາລັບການຮ້ອງທຸກ.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 9 - ຕາຕະລາງແຜນວຽກປະຈຳປີ ແລະ ການທົບທວນປະຈຳໄຕມາດ.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 10 - ການປະຕິບັດລະບຽບການ ແລະ ທິດທາງການນໍາໃຊ້ຫຼັກຖານ.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 11 - ການຈັດສັນໃຫ້ເຂົ້າກັບໂຄງສ້າງຂອງ SEDP_SEDP ແຫ່ງຊາດຂອງລາວ - SEDP
ຂອງແຂວງຄຳມ່ວນ - SEDP ຂອງເມືອງບົດລະພາ.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 12 - ລະບຽບການທາງກົດໝາຍແບບປະສົມປະສານ ແລະ ໂຄງຮ່າງນະໂຍບາຍ.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 13 - ລະບຽບການທາງກົດໝາຍຫຼັກ ແລະ ເອກະສານອ້າງອີງດ້ານນະໂຍບາຍ.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 14 - ສະເໜີກອບວຽກການສຶກສາສິ່ງແວດລ້ອມ (NES EDU) ສໍາລັບອຸທິຍານແຫ່ງຊາດຫີນ
ໜາມໜໍ່.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 15a_ກອງປະຊຸມສໍາມະນາ_ສອງບາດກ້າວ_ເອກະສານແນວຄວາມຄິດການລະດົມທຶນ
_HNN_NP.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 15b_ສັງລວມບັນຊີແນວຄວາມຄິດໂຄງການ.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 15c_ແນວຄວາມຄິດ 1_ລະບົບການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມ, ການປະຕິບັດຕາມມາດຕະການປ້ອງກັນ
(IA Gate) & OUV-ຄວາມພ້ອມດ້ານຄວາມປອດໄພໃນການດໍາເນີນງານ.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 15d_ແນວຄວາມຄິດ 2_SMART-ການຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນໄພຂົ່ມຂູ່, ປະສິດທິຜົນໃນການ
ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ & ມາດຕະການປ້ອງກັນທີ່ພົວພັນກັບຊຸມຊົນ.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 15e_ແນວຄວາມຄິດ 3_ການສະໜອງທຶນແບບຍືນຍົງ, ຄວາມພ້ອມຂອງມາດຕະການປ້ອງ
ກັນໃນແຜນການລົງທຶນ & ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງ O&M ໃນໄລຍະຍາວ.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 15f_ແນວຄວາມຄິດ 4_ການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ & ການແບ່ງປັນຜົນ
ປະໂຫຍດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນປັດໃຈຄວາມກົດດັນ _ຈຸດສຸມເຂດກັນຊືນ.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 15g_ແນວຄວາມຄິດ 5_ການຄົ້ນຄວ້າຊີວະນາໆພັນ, ການຕິດຕາມ & ການຄຸ້ມຄອງຄວາມຮູ້
ເພື່ອສາທິດ OUV.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 15h_ແນວຄວາມຄິດ 6_ຫົວຂໍ້- OUV-ການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດທີ່ປອດໄພ, ການຄຸ້ມຄອງ
ນັກທ່ອງທ່ຽວ & ການສ້າງຈິດສຳນຶກການອະນຸລັກ.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 15i_ແນວຄວາມຄິດ 7_ຄວາມທົນທານຕໍ່ດິນຟ້າອາກາດ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ
(DRR)&ການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ອີງໃສ່ທຳມະຊາດ(NbS)ໂດຍໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນຊຸມຊົນ.docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 15k_ແນວຄວາມຄິດ 8_ຮູບແບບການຮ່ວມມືຂ້າມຊາຍແດນ, ລະບົບຮ່ວມກັນ & ການ
ປະຕິບັດງານທີ່ມີການປະສານງານສຳລັບ HNN–PNKB .docx

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 16 – ລາຍຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ

ເອກະສານຄັດຕິດ A - ອະທິບາຍພາບປະກອບ.docx